

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:	Wstęp do pedagogiki
Nazwa angielska:	The introduction to pedagogy
Kierunek studiów:	Pedagogika
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia, licencjackie
Profil studiów	Praktyczny
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych
Opracował:	dr E Zieja

I Formy zajęć, liczba godzin

Semestr	W	C	L	WR	Łącznie	ECTS
1	15	15	-	-	30	3

II Cel przedmiotu

- C1- Zaznajomienie ze współczesnymi nurtami pedagogicznymi zarówno historycznymi jak i współczesnymi w Polsce i na świecie,
 C2- Poznanie subdyscyplin współpracujących z pedagogiką,
 C3- Kształcenie zasad podmiotowego traktowania podopiecznych,
 C4- Poznanie podstawowych środowisk wychowawczych dziecka,

III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

Brak

IV Oczekiwane efekty uczenia się

Wykłady**Wiedza:**

- EU1- Student pozna podstawowe pojęcia stosowane w pedagogice między innymi takie jak: nauczanie, uczenie się, socjalizacja,
 EU2- Student pozna wartości humanistyczne, jakie przeniknęły z czasów starożytnych do pedagogiki współczesnej, pozna prądy pedagogiczne od lat powojennych do lat współczesnych, prekursorów pedagogiki,
 EU3- Student pozna różne koncepcje pedagogiczne z uwzględnieniem najnowszych, a także inspiracje pedagogiczne z innych nauk

Ćwiczenia**Umiejętności:**

- EU1- Student pozna elementy wychowania i nauczania, nauczanie, uczenie się, socjalizacja od strony praktycznej
 EU2- Student będzie kojarzył nazwisko pedagoga i jego dokonania,

Kompetencje społeczne:

- EU3- Będzie znał szersze zastosowanie słów, takich jak np.: placówka, wychowawca, stygmatyzacja, aspiracje edukacyjne,

V Treści programowe:

Forma zajęć: wykłady i ćwiczenia		Li cz ba go dz in
W1	Definicje i zadania pedagogiki ogólnej. Rozumienie pedagogiki ogólnej –potoczne i naukowe. Naukowe ujęcie pedagogiki ogólnej –jako pedagogiki teoretycznej, teorii wychowania, jako działu pedagogiki, jako refleksji nad wychowaniem, jako refleksji krytycznej, jako antropologii pedagogicznej, jako teorii kultury pedagogicznej, jako teorii nauk pedagogicznych.	2
W2	Pedagogika w perspektywie szeroko pojętej wiedzy. Początki myślenia naukowego w dziejach kultury i analiza poglądów wybranych przedstawicieli: Bacon, Lock, Comte, Darwin, Mill, Popper, scjentyzm, - pedagogika eksperymentalna.	2
W3	Podstawy pedagogiki ogólnej czerpane z różnych koncepcji. Inspiracje płynące z podstaw filozoficzno – metafizycznych: ujęcie ontologiczne, antropologiczne, gneseologiczne, metodologiczne. Inspiracje wynikające z innych nauk: neurolingwistyczne, psychologiczne, socjologiczne.	2
W4	Pedagogika ogólna i jej miejsce w systemie nauk. Klasyfikacja nauk pedagogicznych według kryterium wiek ucznia lub jego faza rozwojowa – wertykalna. Klasyfikacja nauk pedagogicznych według kryterium dominującej działalności człowieka. Pedagogika i antypedagogika.	2
W5	Struktura polskiej pedagogiki, struktura światowej pedagogiki w oparciu o takie nazwiska jak: Sośnicki, Korczak, Palka, Konarzewski, Kwieciński, pedagogika w USA, pedagogika niemiecka i francuska.	2
W6	Zakres badawczy pedagogiki, obszary takie jak: podopieczny, nauczyciel, formy pracy	2
W7	Język i struktura pojęć pedagogicznych. Ekspikacja pojęcia teorii i ponowoczesne ujęcie teorii. Pojęcia: wychowanie, socjalizacja, edukacja, nauczanie i uczenie się, samokształcenie, manipulacja.	2
W8	Rozwój form i instytucji wychowania oraz system polityki oświatowej. Kształtowanie się różnych form i instytucji wychowawczych. System wychowania i system oświatowy.	1
Ćw.1	Analiza podstawowych pojęć pedagogicznych (np. wychowanie, kształcenie, opieka, środowisko, wsparcie społeczne) - poszukiwanie związków między pojęciami.	3
Ćw.2	Zastosowanie wybranych pojęć pedagogicznych (syndrom nieadekwatnych osiągnięć, dojrzałość/ gotowość szkolna, parcjalne deficyty rozwojowe, indywidualizacja, podmiotowość) w obszarze pracy pedagogicznej	3
Ćw.3	Współczesne nurty w pedagogice. System pedagogiczny C. Freineta, M. Montessori, J. Korczaka w wybranych obszarach pracy.	3
Ćw.4	Subdyscypliny pedagogiki	3
Ćw.5	Uczeń, jako podmiot w nauczaniu: uczenie się, nauczanie	3
Suma godzin		30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	

2.	Krótkie filmiki prezentujące np. szkoły alternatywne, sylwetki pedagogów					
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz laptop					
VII Metody dydaktyczne						
1	Dyskusja, burza mózgów, krótkie filmy, prezentacje					
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)						
F1.	Praca indywidualna i w grupach					
F2.	Indywidualne formy wypowiedzi ustnych					
F3.	Test sprawdzające wiedzę i umiejętności					
F4.	Indywidualne formy wypowiedzi ustnych					
P1.	Indywidualna wypowiedź pisemna					
P2.	Egzamin pisemny					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności				
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		30				
Przygotowanie się do zajęć		28				
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej		32				
SUMA		90				
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		3				
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa:						
1. Gnitecki J., Wprowadzenie do pedagogiki ogólnej, Poznań 2006						
2. Śliwerski B., Współczesne teorie i nurty wychowania, Impuls, Kraków 2005.						
3. Jaworska T., Leppert R. (red.), Wprowadzenie do pedagogiki, Impuls, Kraków 2001						
Literatura uzupełniająca:						
1. Gnitecki J., Zarys pedagogiki ogólnej, WOM Gorzów, 1999						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
	K_W01	C1- C3	W1-W3	1,2,3	1	P

Wykład EU 1						1, P 2
EU 2	K_W04	C3, C4	W4-W6,	1,2,3	1	P 1, P 2
EU 3	K_W11	C4, C5	W7-W8,	1,3	1	P 1, P 2, F 3
Ćwiczenia EU 1	K_U01, K_U02	C3, C 4	Ćw. 1-2	1,2	1	F 2, P 1
EU 2	K_U02	C 1, C2	Ćw. 3-4	1,2	1	F 2, P 1
EU 3	K_K07	C3, C 4	Ćw, 5	3	1	F 2, P 1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

- Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 60% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 70% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje dostateczny (4,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 80% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 90% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.*

Nazwa przedmiotu/modułu:		Systemy pedagogiczne					
Nazwa angielska:		Teaching Education Systems					
Kierunek studiów:		Pedagogika					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Opracował		dr Beata Rynkiewicz					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
1	15	15			-	30	3
II Cel przedmiotu							
C1 – Zaznajomienie i ugruntowanie wiedzy o przedmiocie, terminologii, rozwoju systemów pedagogicznych, modelach (układach) oraz relacjach wobec wybranych obszarów działalności edukacyjnej							
C2 – Ugruntowanie wiedzy o założeniach systemów pedagogicznych (w kontekście historycznym i współczesnym)							
C3 - Ugruntowanie wiedzy o powiązaniach (układach) systemów pedagogicznych (układu ideowego, teoretycznego i praktycznego);							
C4 – Umiejętność doboru stosownych systemów do opisu i analizy rzeczywistości edukacyjnej							
C5 – Umiejętność budowania etycznych relacji z podmiotami edukacyjnymi i innymi podmiotami otoczenia bliższego i dalszego oraz ponoszenia odpowiedzialności za podejmowane decyzje							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
WYKŁADY							
Wiedza:							
EU 1 – Student zna elementarną terminologię używaną w obszarze systemów pedagogicznych (rozumie jej źródła historyczne i współczesne oraz zastosowania w obrębie subdyscyplin pedagogicznych i pokrewnych dyscyplin naukowych).							
EU 2 – Student ma elementarną wiedzę o podstawowych założeniach systemów pedagogicznych (doktryn pedagogicznych) i ich miejscu w obszarze nauk pedagogicznych oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi elementami w ramach subdyscyplin pedagogicznych i dyscyplin naukowych;							
EU 3 - Student ma uporządkowaną wiedzę w odniesieniu do wybranych systemów i doktryn pedagogicznych będących podstawą świadomej aktywności edukacyjnej; ma podstawową wiedzę o najważniejszych etapach rozwoju systemów i doktryn oraz rozumie związane z tymi procesami zmiany, ze szczególnych uwzględnieniem podejść praktycznych;							

EU 4 – Student umie wyprowadzać podstawowe wnioski związane z wprowadzaniem założeń doktryn i ich wpływu na lokalny systemu edukacyjny (analizować przyczyny i skutki, zwłaszcza w jego wymiarze lokalnym) i zagrożeniami kryzysowymi.

ĆWICZENIA:

Umiejętności:

EU 5 – Student zna założenia poszczególnych systemów i doktryn pedagogicznych i potrafi rozróżnić je w ramach różnych kryteriów; ma wiedzę dotyczącą poszczególnych systemów i doktryn pedagogicznych, ich prawidłowości i zakłóceń; odnosi ją do wybranych obszarów działalności pedagogicznej (metod ich wprowadzania)

Kompetencje społeczne:

EU 6 - Student potrafi wyszukiwać, weryfikować, prognozować i w kreatywny oraz skuteczny sposób wykorzystywać informacje pochodzące z różnych źródeł, jest także świadomy procesów kształtowania więzi społecznych poprzez instytucje edukacyjne (po wprowadzeniu założeń określonej doktryny)

EU 7 - posługuje się zdobytą wiedzą w praktycznej działalności pedagogicznej, rozumie społeczne znaczenie wiedzy pedagogicznej,

EU 8 - posiada samowiedzę dotyczącą własnego profesjonalizmu oraz osobistych możliwości i ograniczeń, jest gotów do pracy nad własnym rozwojem, także podczas pedagogicznej działalności praktycznej,

V Treści programowe:

Forma zajęć: wykłady i ćwiczenia		Liczba godzin
W1	Systemy i doktryny pedagogiczne jako formy paradygmatu edukacyjnego – istota i zakres pojęciowy	2
W2	Historyczno – filozoficzne i kulturowe uwarunkowania zmienności w myśleniu o procesach wychowania i kształcenia. Podstawy systemów i doktryn pedagogicznych	2
W3	Naukowy status pedagogiki – rekonstrukcja i dekonstrukcja systemów i doktryn pedagogicznych. Związek doktryn i systemów z ideologiami i formacjami światopoglądowymi.	2
W4	Doktryny i systemy pedagogiczne a współczesna refleksja o wychowaniu. Problem legitymizacji wprowadzania systemów i doktryn pedagogicznych do praktyki edukacyjnej	2
W5	Typy racjonalności możliwe do zastosowania w tworzeniu systemów i doktryn pedagogicznych	2
W6	Pedagogika tradycyjna jako pedagogika wytwarzająca doktryny pedagogiczne (modele wychowania - modele kształcenia)	2
W7	Analiza struktury wybranych systemów i doktryn pedagogicznych	2
W8	Systemy i doktryny pedagogiczne jako formy paradygmatu edukacyjnego – istota i zakres pojęciowy	1
Ćw.1	Źródła i prekursorzy współczesnych systemów i doktryn pedagogicznych	2
Ćw.2	Idee i postulaty leżące u podstaw pedagogiki krytycznej	2
Ćw.3	Idee i postulaty leżące u podstaw pedagogiki emancypacyjnej	2
Ćw.4	Zjawiska podlegające negatywnej ocenie przez przedstawicieli pedagogiki krytycznej	2
Ćw.5	Recepcja doktryny „nauczania wychowującego” Johanna F. Herbarta i doktryny „uczenia się przez działanie” Johna Deweya	2

Ćw.6	Wprowadzania systemów i doktryn pedagogicznych do praktyki edukacyjnej – analiza praktyczna	2
Ćw.7	Doktryny i systemy pedagogiczne a współczesne poszukiwania tożsamości pedagogiki (perspektywa przemian edukacyjnych)	2
Ćw.8	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji personalnych uzyskanych podczas kursu	1
Suma godzin		30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne, podręczniki i artykuły w publikacjach zbiorowych	
2.	Przykłady prac, przykłady systemów pedagogicznych, krótkie filmy instruktażowe	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz laptop	
VII Metody dydaktyczne		
	Dyskusja (1), burza mózgów (2), krótkie filmy (3), prezentacje (4)	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Praca indywidualna i w grupach	
F2.	Indywidualne formy wypowiedzi ustnych	
F3.	Indywidualne formy wypowiedzi mailowych na zadany temat	
F4.	Grupowe projekty przykładowych tematów prac, problemów edukacyjnych wynikających z wprowadzenia określonego systemu	
P1.	Indywidualna wypowiedź pisemna w formie opracowania wybranego narzędzia	
P2.	Test sprawdzający wiedzę i umiejętności	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		30
Przygotowanie się do zajęć		45
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej		15
SUMA		90
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		3
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
1. Śliwerski B., (red.), <i>Pedagogika. Podstawy nauk o wychowaniu</i> , T. I. Gdańsk 2006.		
2. Gutek G.L. <i>Filozoficzne i ideologiczne podstawy edukacji</i> , Gdańsk 2003.		
3. Tuohy D., <i>Dusza szkoły. O tym, co sprzyja zmianie i rozwojowi</i> , Warszawa 2002.		
4. Śliwerski B., <i>Współczesne teorie i nurty wychowania</i> , Kraków 2001.		
5. Gnitecki J. (red.), <i>Teorie pedagogiczne wobec zmian w humanistyce i w otaczającym świecie</i> , Olsztyn - Poznań 2002.		
7. Kwieciński Z. (red.), <i>Alternatywy myślenia o/dla edukacji</i> , Warszawa 2000.		
8. Kwieciński Z., Śliwerski B., <i>Pedagogika</i> , T. 1, T. 2, Warszawa 2003.		

Literatura uzupełniająca:

1. Kozioł E., Kobyłecka E. (red.), *Pedagogika wobec problemów XX wieku*, Zielona Góra 2000.
2. Śliwerski B., Kowalski M. (red.), *Studia z Teorii Wychowania* 2010, nr 1.
3. Gnitecki J. (red.), *Pedagogika jako formacja intelektualna refleksji we współczesnym dyskursie humanistycznym*, Poznań 2005.
4. Kowalski M., Falcman D., *Fenomenologie: socjologia versus pedagogika*, Kraków 2011.
5. Kowalski M., Falcman D., *Świadomość aksjologiczna i podmiotowość etyczna*, Kraków 2010.

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01, K_W03	C1,	W1, W2	1, 2	3,4	F2
EU 2	K_W01, K_W02	C2,	W3, W4, W5, W6	1,2	3,4	F2
EU 3	K_W11	C3,	W7, W8,	1,2	1,4	P2
EU4	K_W10	C1, C2, C3	W3, W4, W5, W6 Ćw. 1, Ćw. 2, Ćw. 3, Ćw. 4, Ćw. 5, Ćw. 6	2,3	1,2,4	F1, F2, F3
EU 5	K_U12, K_U11	C4, C5,	W9, W10, Ćw. 5, Ćw. 6, Ćw. 7, Ćw. 8,	1, 2,3	1,2,4	F1, F2, F3
EU 6	K_K02	C4, C5,	W7, W8, Ćw. 5, Ćw. 6, Ćw. 7, Ćw. 8,	2,3	1,2,4	F1, F2, F3
EU 7	K_K03, K_K04, K_K05	C 5,	Ćw. 5, Ćw. 6, Ćw. 8,	1, 2,3	1,2,4	P1
EU 8	K_K01, K_K07,	C 5	W7, W8, W14, Ćw. 7. Ćw. 8,	1, 2.3	1,2,4	P1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

- Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 60% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach

(pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 70% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

-Student wykazuje dostateczny (4,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 80% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

-Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 90% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.*

Nazwa przedmiotu/modułu:	Teoretyczne podstawy wychowania						
Nazwa angielska:	Foundations of Education						
Kierunek studiów:	Pedagogika						
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie						
Profil studiów	praktyczny						
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych, Zakład Pedagogiki						
Opracował:	dr Fryderyk Drejer						
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
1	15	-		30	-	45	4
II Cel przedmiotu							
C1 – Zaznajomienie i ugruntowanie wiedzy o przedmiocie, terminologii, rozwoju teorii wychowania, modelach (układach) oraz relacjach wobec wybranych obszarów działalności wychowawczej							
C2 – Ugruntowanie wiedzy o założeniach wychowania (w kontekście historycznym i współczesnym)							
C3 - Ugruntowanie wiedzy o powiązaniach (układach) metod wychowania (układu ideowego, teoretycznego i praktycznego);							
C4- Umiejętność posługiwania się językiem „teorii wychowania” dla opisu społecznej praktyki edukacyjnej.							
C5 - Umiejętność doboru stosownych metod wychowania do opisu i analizy rzeczywistości edukacyjnej							
III Wymagania wstępne							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
WYKŁADY							
Wiedza:							
EU 1 – Student zna elementarną terminologię używaną w obszarze teorii wychowania (rozumie jej źródła historyczne i współczesne oraz zastosowania w obrębie subdyscyplin pedagogicznych i pokrewnych dyscyplin naukowych).							
EU 2 – Student ma elementarną wiedzę o podstawowych założeniach teorii i metod wychowania i ich miejscu w obszarze nauk pedagogicznych oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi elementami w ramach subdyscyplin pedagogicznych i dyscyplin naukowych;							
Umiejętności:							
EU 3 - Student ma uporządkowaną wiedzę w odniesieniu do wybranych modeli wychowania							

będących podstawą świadomej aktywności edukacyjnej; ma podstawową wiedzę o najważniejszych etapach rozwoju systemów i doktryn oraz rozumie związane z tymi procesami zmiany, ze szczególnych uwzględnieniem podejść praktycznych;

EU 4 – Student umie wyprowadzać podstawowe wnioski związane z wprowadzaniem założeń wychowawczych i ich wpływu na lokalny systemu edukacyjny (analizować przyczyny i skutki, zwłaszcza w jego wymiarze lokalnym) i zagrożeniami kryzysowymi, jakie rodzi

WARSZTATY:

Umiejętności:

EU 5 – Student zna założenia poszczególnych teorii wychowania i potrafi rozróżnić je w ramach różnych kryteriów; ma wiedzę dotyczącą poszczególnych metod wychowania, ich prawidłowości i zakłóceń; odnosi ją do wybranych obszarów działalności pedagogicznej (sposobów ich wprowadzania)

EU 6 - Student potrafi wyszukiwać, weryfikować, prognozować i w kreatywny oraz skuteczny sposób wykorzystywać informacje pochodzące z różnych źródeł, jest także świadomy procesów kształtowania więzi społecznych poprzez instytucje edukacyjne (po wprowadzeniu założeń określonej teorii i metody wychowawczej)

EU 7 - Posługuje się zdobytą wiedzą w praktycznej działalności pedagogicznej, rozumie społeczne znaczenie wiedzy pedagogicznej,

Kompetencje społeczne:

EU 8 - Posiada samowiedzę dotyczącą własnego profesjonalizmu oraz osobistych możliwości i ograniczeń, jest gotów do pracy nad własnym rozwojem, także podczas pedagogicznej działalności praktycznej,

V Treści programowe:

Forma zajęć: wykłady i warsztaty		Liczba godzin
W1	Teoria wychowania – jej zadania i funkcje, związek teorii wychowania z praktyką, różnorodność modeli wychowania, teoria wychowania a inne dyscypliny pedagogiki	2
W2	Podstawowe paradygmaty i ideologie współczesnego wychowania – alternatywność w myśleniu o wychowaniu	2
W3	Istota i wieloznaczność współczesnego rozumienia wychowania i edukacji – teoretyczne i koncepcyjne ujęcia wychowania, uniwersalizm w myśleniu o wychowaniu, kontrowersje w dyskusjach o wychowaniu	2
W4	Podstawowe właściwości współczesnego wychowania	2
W5	Prakseologiczne podejście do wychowania i organizacji pracy wychowawczej	2
W6	Edukacja aksjologiczna i wychowanie do wartości	2
W7	Teoria wychowania – jej zadania i funkcje, związek teorii wychowania z praktyką, różnorodność modeli wychowania, teoria wychowania a inne dyscypliny pedagogiki	2
W8	Podstawowe paradygmaty i ideologie współczesnego wychowania – alternatywność w myśleniu o wychowaniu	1
	Suma godzin	15
Wr.1	Wybrane koncepcje wychowania i ich możliwości praktycznego przełożenia w warunkach współczesności, m. in. C. Freineta, R.	4

	Steinera, H. Parkhurst, P. Petersena, J. Deweya czy M. Montessori;	
Wr.2	Egzystencjalizm w wychowaniu;	3
Wr.3	Pedagogika krytyczna i emancypacyjne podejście do wychowania;	5
Wr.4	Autorytarne i antyautorytarne koncepcje wychowania;	5
Wr.5	Pedagogika postmodernistyczna	4
Wr.6	Wybrane koncepcje wychowania i ich możliwości praktycznego przełożenia w warunkach współczesności, m. In. C. Freineta, R. Steinera, H. Parkhurst, P. Petersena, J. Deweya czy M. Montessori;	4
Wr.7	Egzystencjalizm w wychowaniu;	3
Wr.8	Pedagogika krytyczna i emancypacyjne podejście do wychowania;	2
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne, podręczniki i artykuły w publikacjach zbiorowych	
2.	Przykłady prac, przykłady systemów pedagogicznych, krótkie filmy instruktażowe	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz laptop	
VII Metody dydaktyczne		
	Dyskusja (1), burza mózgów (2), krótkie filmy (3), prezentacje (4)	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Praca indywidualna i w grupach	
F2.	Indywidualne formy wypowiedzi ustnych	
F3.	Indywidualne formy wypowiedzi mailowych na zadany temat	
F4.	Grupowe projekty przykładowych tematów prac, problemów wychowawczych wynikających z wprowadzenia określonego systemu	
P1.	Indywidualna wypowiedź pisemna w formie opracowania wybranego narzędzia	
P2.	Test sprawdzający wiedzę i umiejętności	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		45
Przygotowanie się do zajęć		32
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej		43
SUMA		120
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
G. L. Gutek, Filozoficzne i ideologiczne podstawy edukacji, Gdańsk 2003		
Cz. Kupisiewicz, Z dziejów teorii i praktyki wychowania. Podręcznik akademicki, Kraków 2012		

H.-H. Krüger, Wprowadzenie w teorie i metody badawcze nauk o wychowaniu, Gdańsk 2005
 B. Śliwerski, Współczesne teorie i nurty wychowania, Kraków 1998
 B. Śliwerski, Pedagogika. Podstawy nauk o wychowaniu, t.1, Gdańsk 2006
 Pedagogika. Dyscypliny i dziedziny wiedzy o edukacji, t. 3-4, red. B. Śliwerski, Gdańsk 2010
 Z. Kwieciński, B. Śliwerski, Pedagogika, t. 1 i 2, Warszawa 2003
 Edukacja alternatywna. Nowe teorie, modele badań i reformy, red. J. Piekarski, B. Śliwerski, Kraków 2000
 Wychowanie. Pojęcia. Procesy. Konteksty. Interdyscyplinarne ujęcie, red. M. Dudzikowa, M. Czerepaniak – Walczak, t. 1-5, Gdańsk 2007
 M. Łobocki, Teoria wychowania w zarysie, Kraków 2003

Literatura uzupełniająca:

Alternatywy myślenia o /dla edukacji, red. Z. Kwieciński, Warszawa 2000
 K. Olbrycht, Prawda, dobro i piękno w wychowaniu człowieka jako osoby, Katowice 2000.
 W. Cichoń, Wartości, człowiek, wychowanie, Kraków 1996
 K. Szewczyk, Wychować człowieka mądrego. Zarys etyki nauczycielskiej, Warszawa – Łódź 1999
 Spory o edukację. Dylematy i kontrowersje we współczesnych pedagogiach, red. Z. Kwieciński, L. Witkowski, Warszawa 1993

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W11, K_W13	C1,	W1, W2	1, 2	3,4	F2
EU 2	K_W03	C2,	W3, W4, W5,W6	1,2	3,4	F2
EU 3	K_U01, K_U07	C3,	W7, W8,	1,2	1,3,4	P2
EU 4	K_U12	C1, C2, C3	W3, W4, W5,W6 wr. 1, wr. 2, wr. 3, wr.4, wr. 5, wr. 6	2,3	1,2,4	F1,F3
EU 5	K_U01, K_U02	C4, C5,	W9, W10, wr. 5, wr.6 wr. 7, wr. 8,	1, 2,3	1,2,4	F1,F3
EU 6	K_U10, K_U12	C4, C5,	W7, W8, wr. 5, wr.6 wr. 7, wr. 8,	2,3	1,2,4	F1,F3
EU 7	K_U11	C 5	wr.6 wr. 7,	1, 2,3	1,2,4	P1

			wr. 8,			
EU 8	K_K01, K_K07	C 5	W7, W8, W14, wr. 7. wr. 8,	1, 2.3	1,2,4	P1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIE SIĘ

- Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 60% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 70% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje dostateczny (4,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 80% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 90% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.*

4		KARTA PRZEDMIOTU				
Nazwa przedmiotu/modułu:		Teoretyczne podstawy kształcenia				
Nazwa angielska:		Foundations of Teaching				
Kierunek studiów:		Pedagogika				
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów		Praktyczny				
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych.				
Opracował:		dr Beata Rynkiewicz				
I Formy zajęć, liczba godzin						
Semestr	W	C	L	WR	Łącznie	ECTS
2	15	-	-	15	30	3
II Cel przedmiotu						
C1 – Przedstawienie wiadomości i umiejętności obejmujących planowanie, osiągnięcie i mierzenie zmian w wiadomościach , umiejętnościach i systemie wartości uczniów						
C2- Ukształtowanie umiejętności dostrzegania, analizowania i rozwiązywania problemów pedagogicznych, które mogą zaistnieć w procesie kształcenia						
C3- Przygotowanie do kursu metodyki przedmiotu (dydaktyki szczegółowe)						
III Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:						
brak						
IV Oczekiwane efekty uczenia się:						
Wykład						

Wiedza:

EU 1 – Student posiada wiedzę na temat kształcenia w tym ich filozoficznych, społecznych i psychologicznych podstaw

EU 2 – Student posiada wiedzę na temat współczesnych teorii dotyczących uczenia się i nauczania oraz różnorodnych uwarunkowań

Umiejętności:

EU 3 - Student ma wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, odnosi ją do działalności dydaktycznej

Kompetencje społeczne:

EU-4 - Student osiada samowiedzę dot. własnego profesjonalizmu, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w zakresie edukacji osób

Ćwiczenia:**Kompetencje społeczne:**

EU 1 – Student potrafi wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu dydaktyki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy problemów edukacyjnych

Umiejętności:

EU-2 - Student potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań dydaktycznych

EU-3 - Student potrafi dobierać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań dydaktycznych oraz wykorzystywać nowoczesne technologie do pracy dydaktycznej

Kompetencje społeczne:

EU-4 - Student potrafi kierować procesami kształcenia, a także dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów

EU-5 – Student potrafi pracować w zespole, pełniąc różne role, posiada elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację działań dydaktycznych

V Treści programowe:

Forma zajęć: wykłady		Liczba godzin
W 1	Przedmiot dydaktyki	2
W 2	Pedagogiczne teorie doboru treści kształcenia	2
W 3	Cele kształcenia .Taksonomia ,Ustalenie wymagań programowych	2
W 4	Zasady dydaktyczne .	2
W 5	Metody nauczania	2
W 6	Nauczyciel jako kreator procesu kształcenia	2
W 7	Niepowodzenia szkolne	3
suma godzin		15
Forma zajęć: warsztaty		
wr.1	Organizacja zajęć warsztatowych Zbieranie i wykorzystywanie informacji uczniu i zespole klasowym	2
wr2	Operacjonalizacja celów kształcenia .realizacja przykładowych propozycji dydaktycznych .	2
wr3	Analiza wybranych zasad dydaktycznych-	2
wr. 4i 5	Metodyka przygotowania i próby przeprowadzenia zajęć przy pomocy wybranych metod dydaktycznych	4

wr.6	Tworzenie projektów zespołowych w zakresie planowanie zajęć dydaktycznych	2
wr.7	Mierzenie osiągniętych wyników kształcenia (sytuacja , jakość , wyniki sprawdzania)	3
	suma godzin	15
	razem godzin	30
VI Narzędzia dydaktyczne:		
1.	Podręczniki. Teksty przedmiotowo –metodyczne,	
2.	foliogramy, rzutnik pisma	
3.	rzutnik multimedialny, komputer (laptop) prezentacje multimedialne	
VII Metody dydaktyczne:		
1.	wykład	
2.	dyskusja,	
3	projekt	
4	burza mózgów	
5	symulacja sytuacji dydaktycznej	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Mniejsze formy pisemne – praca indywidualna i w grupach	
F2.	Indywidualne formy wypowiedzi	
P1	Teczka z wypracowanymi materiałami podczas warsztatów	
P2	Test sprawdzający wiedzę i umiejętności , egzamin pisemny	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem		30
Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych (min studiowanie przez studenta literatury przedmiotu)		38
Przygotowanie się do egzaminu		22
SUMA		90
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		3
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		

Literatura podstawowa:

1. K. Kruszewski (red)-Sztuka nauczania . Czynności nauczyciela .Warszawa 2012
3. Cz. Kupisiewicz – Podstawy dydaktyki ogólnej. Warszawa 2003
4. W. Okoń – Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej. Warszawa 2005
5. J. Półturzycki – Dydaktyka dla nauczycieli. Toruń 2004

Literatura uzupełniająca:

1. F.Bereźnicki –Podstawy dydaktyki .Kraków 2007
3. K. Denek – O nowy kształt edukacji. Toruń 2002
4. S. Nalaskowski – O zasadach nauczania. Toruń 2001
5. L.Zarzecki –Wybrane zagadnienia z dydaktyki ogólnej. Jelenia Góra 2008

XI Tablica powiązań efektów przedmiotowych i kierunkowych z celami przedmiotu w odniesieniu do metod ich weryfikacji

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
Wykłady						
EU 1	K_W01, K_W13	C1,3	W 1	1, 2	1	F2
EU 2	K_W03	C1,3	W 2	1,3	1	F2
EU 3	K_U01	C1,3	W 3-6	1,2,3	1,2	F2
EU 4	K_K01	C1,3	W 2 -7	1,2,3	1	P2
Warsztaty						
EU 1	K_K02	C2	Wr.1-6	1,2,3	2	F1,2
EU 2	K_U 11	C2	Wr. 2-5	1,2,	2,4,5	F1,2
EU 3	K_U10,	C2,3	Wr. 1-6	1,2,	3	F1,2
EU 4	K_K06	C2,3	Wr.6	1.3	3	F1,2
EU 5	K_K05	C2,3	Wr. 1, 7	1,3	2,4	P1

XII Zasady weryfikacji oczekiwanych efektów uczenia się

Zaliczenie ćwiczeń na podstawie teczek z materiałami wypracowanymi na warsztatach . Zasady weryfikacji efektów i kryteria oceny podane na pierwszych zajęciach

Podstawą zaliczenia przedmiotu jest egzamin w formie testu .

Ocena z testu pisemnego jest obliczana procentowo w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi.

XIII Inne przydatne informacje o przedmiocie

Nazwa przedmiotu/modułu:		Historia wychowania				
Nazwa angielska:		The history of education				
Kierunek studiów:		Pedagogika				
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów		Praktyczny				
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Opracował:		dr E Zieja				
Formy zajęć, liczba godzin						
Semestr	W	C	L	WR	Łącznie	ECTS
1	15	15	-	-	30	3
Cel przedmiotu:						
C1 – przyswojenie podstawowych pojęć i wiedzy w zakresie rozwoju myśli pedagogicznej, szkolnictwa i form oświaty na przestrzeni dziejów a także umiejętność korzystania ze źródeł C2 – ukazanie związku edukacji z tradycją i przemianami politycznymi, społeczno-ekonomicznymi i kulturowymi C3 – wiązanie problematyki dziejów wychowania i nauczania z subdyscyplinami pedagogicznymi C4 – kształtowanie ogólnej kultury pedagogicznej						
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:						
Podstawowa wiedza z zakresu historii powszechnej i Polski						
Oczekiwane efekty uczenia się :						
Wykład: Wiedza: EU 1 – zna podstawowe pojęcia i posiada uporządkowaną wiedzę z zakresu historii wychowania EU 2– rozumie związki edukacji z przemianami politycznymi, społeczno-ekonomicznymi i kulturowymi na przestrzeni wieków EU 3 – zna miejsce i znaczenie historii wychowania w systemie nauk społeczno-humanistycznych Umiejętności: EU 4 – potrafi wymienić i zanalizować główne kierunki rozwoju teorii i praktyki edukacyjnej w różnych epokach						

Ćwiczenia :**Kompetencje społeczne:**

EU 1 – posiada podstawową umiejętność korzystania z odpowiednich opracowań i źródeł historycznych

Umiejętności:

EU 2 – posiada umiejętność rozumienia rzeczywistości edukacyjnej przez dostrzeganie jej w perspektywie historycznej

Kompetencje społeczne:

EU 3 – potrafi wykorzystać wiedzę historyczną do formułowania własnych poglądów i opinii nt. współczesnej rzeczywistości społecznej, kulturowej i edukacyjnej

EU 4 – ma refleksję na temat etyki zawodowej pedagoga i nauczyciela

Treści programowe:

Forma zajęć: wykłady		Liczba godzin
W. 1	Historia wychowania jako dyscyplina naukowa (jej przedmiot, cele, źródła i opracowania; miejsce historii wychowania wśród nauk pedagogicznych i historycznych; twórcy historii wychowania; współczesne ośrodki badań nad historią wychowania; znaczenie historii wychowania w kształceniu pedagogicznym).	3
W. 2	Wychowanie we wspólnocie pierwotnej (inicjacja). Wychowanie w starożytnej Grecji – homerycki ideał wychowania.	2
W. 3	Ideały i praktyka wychowania w starożytnej Grecji. Grecka myśl pedagogiczna (Sofiści, Sokrates, Platon, Arystoteles, Isokrates).	3
W. 4	Ideały, praktyka wychowania i szkolnictwo w starożytnym Rzymie (Koncepcja kształcenia mówcy M.F.Kwintyliana).	2
W. 5	Wychowanie w wiekach średnich (szkolnictwo – programy i metody nauczania; renesans karoliński; św. Augustyn i św. Tomasz z Akwinu; wychowanie stanowe).	2
W. 6-7	Powstanie uniwersytetów średniowiecznych i ich wpływ na rozwój życia społecznego, gospodarczego, kulturowego i naukowego ówczesnej Europy (Bolonia, Paryż, Kraków). Działalność Komisji Edukacji Narodowej i Towarzystwa do Ksiąg Elementarnych.	3
	Suma godzin	15
Ćw 1	Geneza renesansu włoskiego. Przedstawiciele zachodnio-europejskiej myśli pedagogicznej.	2
Ćw 2	Renesans w Polsce. Polska myśl pedagogiczna w okresie renesansu.	2
Ćw 3	Reformacja i kontreformacja i ich wpływ na szkolnictwo w Europie. Humanistyczne szkoły średnie (F.Melanchton, J.Sturm,	2

	Jezuici).	
Ćw 4	Poglądy i działalność pedagogiczna J.A.Komeńskiego.	1
Ćw 5	Początki oświecenia w Europie (uwarunkowania polityczne, społeczne i ekonomiczne). J.Locke – ideał wychowania gentelmena, J.J.Rousseau – wychowanie naturalne.	2
Ćw 6	Czasy saskie – próby reform szkolnictwa (St.Konarski).	1
Ćw 7	Początki oświecenia w Polsce. Korpus Kadetów. Powstanie Komisji Edukacji Narodowej.	2
Ćw 8	Polska w XIX wieku. Szkolnictwo i oświata w okresie zaborów.	1
Ćw 9	Szkolnictwo i oświata w II RP	2
Suma godzin		15
Narzędzia dydaktyczne:		
1.	Podręczniki i opracowania przedmiotowe, źródła, mapy	
Metody dydaktyczne:		
1.	wykład	
2.	dyskusja , analiza źródeł	
Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Ocena indywidualnej aktywności na zajęciach	
F2.	Forma zaliczenia ćwiczeń – praca w grupie- prace na materiale źródłowym, praca samodzielna- projekt.	
P1	Pisemny egzamin; warunkiem zaliczenia wykładu jest rozwiązanie testu sprawdzającego efekty uczenia się w zakresie wiedzy .	
Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		Wykład/Ćwiczenia
		30
Przygotowanie się do egzaminu		27
Przygotowanie się do zajęć		33
SUMA		90
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		3
Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
1. Walczak M. Historia oświaty i wychowania: wybrane zagadnienia 2003r		
2. Bartnicka K., Szybiak I., Zarys historii wychowania, Warszawa 2001		
3. Kot S., Historia wychowania, Tom I,II, Warszawa 1999		
4. Litak S., Historia wychowania – do Rewolucji Francuskiej, Kraków 2005		
5. Możdżeń S., Historia wychowania do 1795 roku, Sandomierz 2006		

6. Możdżeń S., *Historia wychowania 1795-1918*, Sandomierz 2006
7. Wołoszyn S., *Źródła do dziejów wychowania i myśli pedagogicznej*, Warszawa 199

Literatura uzupełniająca:

1. Drynda D., *Historia wychowania. Skrypt dla studentów pedagogiki*, Warszawa 2006
2. Walasek S Albański L. *Wychowanie w rodzinie Przekaz tradycji i kultury na przestrzeni wieków 2011r Jelenia Góra KPSW*

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
Wykład EU 1	K_W02, K_W03	C 1 C 2	W. 1-5 Ćw. 1-7	1	1,2	F1,2,P1
EU 2	K_W01	C 2	W. 1-7 Ćw. 1-7	1	1,2	F1,2,P1
EU 3	K_W11	C 3	W. 1, Ćw 7-9	1	1	F1,2, P1
EU 4	K_U02	C 1 C 2	W. 4-7 Ćw. 3-9	1	1,2	F1,2,P1
Ćwiczenia EU 1	K_K02, KK07	C 1	Ćw. 1-9	1	1,2	F1,2 P1
EU 2	K_U02	C 2	W. 1-7 Ćw. 1-7	1	1	F1,2 P1
EU 3	K_K02	C 2 C 3	Ćw. 1-9	1	2	F1,2, P1
EU 4	K_K06	C 1 C 4	W. 1-7 Ćw.8,9 2,4,6,7	1	1,2	F1,2 , P1

XII Zasady weryfikacji oczekiwanych efektów uczenia się

Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach.

Wykład: Egzamin w formie testu sprawdzającego wiedzę i umiejętności z treści programowych.

Ocena z testu jest obliczana procentowo w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi.

Ćwiczenia: praca indywidualna - przygotowanie pracy pisemnej (projektu) zgodnie z podaną tematyką- przygotowanie prezentacji z wybranego obszaru historycznego
Kryterium oceny: prace mogą zostać oceniona maksymalnie na 20 pkt. Warunkiem zaliczenia pracy jest zdobycie minimum 10 pkt.
Ocena końcowa: bdb 20-19 punktów; 18-16 punktów db plus; 15-14 punktów db; 13-12 pkt. dst plus; 11-10 punktów dst.

XIII Inne przydatne informacje o przedmiocie

1. Informacja gdzie można zapoznać się z prezentacjami do zajęć, źródłami, opracowaniami
2. Informacje na temat miejsca odbywania się zajęć
3. Informacje na temat terminu zajęć (dzień tygodnia/godzina)
4. Informacja na temat konsultacji (godziny + miejsce)

	I. Formy zajęć, liczba godzin
--	-------------------------------

II. Cel przedmiotu									
--------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--

III. Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

	IV. Oczekiwane efekty uczenia się
--	--

EU 1 - Umie na podstawie posiadanej wiedzy teoretycznej, rozpoznać, opisać, interpretować motywacje oraz sposoby zachowań organizatorów i animatorów procesów edukacji, a także procesów

opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych.		
EU 2 – Umie dostrzec mechanizmy funkcjonowania jednostek i grup społecznych; zdaje sobie sprawę z podmiotowej roli człowieka w różnych strukturach społecznych.		
Kompetencje społeczne:		
EU 3 – Jest zdolny do współpracy i współdziałania z innymi specjalistami i niespecjalistami, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej.		
V. Treści programowe:		
Forma zajęć: wykłady		Liczba godzin
Wykl. 1	Geneza, rozwój i funkcje pedagogiki społecznej.	1
Wykl. 2	Środowisko-podstawowy termin i obszar pedagogiki społecznej. Typologia podstawowych środowisk wychowawczych.	2
Wykl. 3	Środowiskowe uwarunkowania rozwoju i wychowania człowieka w różnych fazach życia oraz różnych sytuacjach życiowych.	1
Wykl. 4	Rodzina jako podstawowe środowisko wychowawcze. Funkcje rodziny. Przemiany współczesnej rodziny.	2
Wykl. 5	Pomoc rodzinie niewydolnej wychowawczo. Zastępcze formy opieki i wychowania. Polityka prorodzinna państwa.	2
Wykl. 6	Środowisko lokalne. Społeczność lokalna w kontekście procesu wychowania. Szkoła w środowisku lokalnym.	2
Wykl. 7	Społeczne przyczyny powodzeń i niepowodzeń szkolnych.	1
Wykl. 8	Aspekty wychowawcze środowiska kulturowego. Kultura codzienności i jej konsekwencje dla orientacji życiowych i dróg edukacyjnych.	2
Wykl. 9	Czas wolny i jego problematyka społeczna i kulturalna.	1
Wykl. 10	Test sprawdzający opanowaną przez studentów wiedzę	1
RAZEM		15
Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin
Ćw. 1	Źródła pedagogiki społecznej – analiza tekstów wybranych przedstawicieli pedagogiki społecznej	2
Ćw. 2	Diagnozowanie podstawowych środowisk wychowawczych. Istota i zakres diagnostyki pedagogicznej środowiska	2
Ćw. 3	Analiza sytuacji dziecka w rodzinie społecznego i indywidualnego ryzyka	2
Ćw. 4	Środowisko miejskie i wiejskie – analiza porównawcza społeczno-wychowawczego oddziaływania	2
Ćw. 5	Rola grup rówieśniczych w socjalizacji jednostki – struktura i funkcje grupy Rówieśniczej	2
Ćw. 6	Typologia współczesnych zagrożeń rozwoju dzieci i młodzieży.	2
Ćw. 7	Rola samorządu uczniowskiego w szkole. Model szkoły środowiskowej.	2
Ćw. 8	Sprawdzenie opanowanego w trakcie ćwiczeń materiału.	1
RAZEM		15
ŁĄCZNIE		30

VI. Narzędzia dydaktyczne						
1.	Podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne.					
2.	Foliogramy.					
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.					
VII. Metody dydaktyczne						
1.	Metody asymilacji wiedzy (podające): wykład, praca z książką, dyskusja.					
2.	Metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy (problemowe): - klasyczna metoda problemowa, - metoda sytuacyjna.					
VIII. Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)						
F1	Udział w dyskusji					
F2	Analiza wybranego środowiska wychowawczego					
F3	Raport z przygotowanego projektu (zaliczenie ćwiczeń)					
P	Test pisemny z opanowanej przez studentów wiedzy					
IX. Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności					
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	30					
Przygotowanie się do zajęć	15					
Przygotowanie indywidualnego projektu	25					
Przygotowanie się do testu	20					
SUMA	90					
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3					
X. Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa: 1. Marynowicz - Hatke E., Pedagogika społeczna: podręcznik akademicki. Wyd. Naukowe PWN Warszawa 2007. 2. Winkler M., Pedagogika społeczna, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Gdańsk 2009.						
Literatura uzupełniająca: 1. Pilch T., Lepalczyk I., (red.) Pedagogika społeczna: człowiek w zmieniającym się świecie. Wyd. „Żak”. 1995 2. Radziewicz-Winnicki A., Pedagogika społeczna w obliczu realiów codzienności. Wydawnictwo Akademickie, Warszawa 2008.						
XI. TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny

	(PEU)					
W EU 1	K_W01, K_W11	C1	Wykł. 1-4	1	1	F1,
EU 2	K_W10	C2, C3	Wykł. 5-7	2,3	1	F1,
EU 3	K_U08	C2	Wykł.8-10	1,2,3	1, 2	F2,
Ćw. EU 1	K_U11	C3	Ćw. 1, 2	1,2,3	2	F2,
EU 2	K_U05	C4	Ćw. 4,5	1	2	F2
EU 3	K_K03	C4	Ćw. 6-8	3	2	F2, F3

XII. ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach.

Zaliczenie pisemne na ocenę w formie testu sprawdzającego wiedzę i umiejętności z treści programowych.

Ocena z testu jest obliczana procentowo w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi.

XIII. DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nr 7		KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:		Podstawy filozofii					
Nazwa angielska:		Introduction to Philosophy					
Kierunek studiów:		Pedagogika					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		Praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Opracował:		dr Karol Morawski					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne	Łącznie	ECTS
1	15	-	-	-		15	1
II Cel przedmiotu							
C1 – Uzyskanie podstawowej wiedzy filozoficznej w ujęciu problemowym i historycznym. C2 - Poznanie i przyswojenie podstawowej terminologii filozoficznej oraz poznanie idei i argumentacji klasycznych i współczesnych autorów filozoficznych. C3 – Opanowanie podstawowej wiedzy filozoficznej z zakresu historii filozofii, filozofii współczesnej oraz z ontologii, metafizyki, teoria poznania, filozoficznych koncepcji człowieka, aksjologii. C4 – nabycie umiejętności refleksyjnego i krytycznego myślenia, nabycie przekonania o wartości tradycji filozoficznej w kulturze Europy i świata, rozumienie podstawowych metod analizy i interpretacji tekstów filozoficznych oraz uzyskanie umiejętności samodzielnego myślenia poszerzającego własną wiedzę i zainteresowania.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Student powinien posiadać wiedzę ogólna na poziomie liceum o profilu podstawowym							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza:							
EU 1 - zna i rozumie podstawowe pojęcia z dziedziny filozofii, ma usystematyzowaną wiedzę ogólną obejmującą terminologię, teorie i metody z zakresu filozofii. EU 2 – posiada uporządkowaną wiedzę szczegółową w obszarze podstawowych dziedzin filozofii, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki związanej z kształtowaniem systemu wartości na płaszczyźnie działań pedagogicznych. EU 3 – zna i identyfikuje główne systemy, pojęcia, kategorie i koncepcje filozoficzne oraz ich twórców.							
Umiejętności:							
EU 4 – potrafi wyrażać swoje przekonania w publicznej prezentacji oraz skutecznie argumentować z wykorzystaniem poglądów znanych myślicieli oraz samodzielnie formułować wnioski w trakcie dyskusji naukowej na tematy związane z pracą nauczyciela, opiekuna i wychowawcy.							
Kompetencje społeczne:							
EU 5 – uznaje i docenia zasadność aktywnego uczestnictwa w życiu kulturalnym oraz jest gotowy do doskonalenia swego potencjału twórczego i świadomości etycznej celem sprostania wyzwaniom							

zawodowym i społecznym, jest krytyczny i refleksyjny wobec otaczającej go rzeczywistości.		
V Treści programowe:		
Forma zajęć: wykład		Liczba godzin
W. 1.	Etymologia terminu <i>filozofia</i> , filozofia jako mądrość, filozofia jako sztuka życia. Filozofia a nauki szczegółowe. Nauki filozoficzne.	2
W. 2, W. 3	Wybrane zagadnienia ontologiczne i epistemologiczne: byt i jego natura, granice i źródła poznania, problem prawdy, pojmowanie <i>arche</i> w myśli presokratejskiej, filozofia Platona i Arystotelesa, filozofia Kartezjusza i Kanta.	4
W. 4, W. 5	Wybrane zagadnienia z zakresu filozofii człowieka. Koncepcja człowieka w ujęciu Sokratesa, Platona, św. Augustyna, Kartezjusza.	4
W. 6	Filozofia egzystencji (Kierkegaard, Nietzsche, Jaspers). Sartre, <i>egzystencja poprzedza esencję</i> .	2
W. 7	Wybrane zagadnienia z zakresu filozofii społeczno-politycznej.	2
W. 8	Zarys współczesnych nurtów i stanowisk filozoficznych.	1
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Podręczniki i teksty źródłowe	
2.	Laptop, tablet	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny)	
VII Metody dydaktyczne		
1.	Podająca – wykład informacyjny, objaśnienie	
2.	Problemowa – wykład problemowy, aktywizujący	
3.	Percepcyjno-oglądowa z pokazem multimedialnym	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Kontrola obecności	
P1.	Końcowe zaliczenie pisemne – esej spełniający wymogi tekstu naukowego (plan pracy, literatura, cytaty, przypisy), (teza, argumentacja, wnioski)	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15
Przygotowanie się do zajęć		10
Przygotowanie eseju (tekstu naukowego)		5
SUMA		30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU (wykłady)		1
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		

Arystoteles, *Zachęta do filozofii*, przeł. K. Leśniak, Warszawa 1988.
 Platon, *Obrona Sokratesa*, przeł. Wł. Witwicki, Kraków 2004.
 Platon, *Dialogi*, przeł. Wł. Witwicki, Kraków 2007.
 Buber M., *Problem człowieka*, przeł. R. Reszke, Warszawa 1993.
 Diogenes Laertios, *Żywoty i poglądy słynnych filozofów*, Warszawa (różne wydania).
 Heidegger M., *List o „humanizmie”*, przeł. J. Tischner, w: Heidegger M., *Znaki drogi*, Warszawa 1999.
 Jaspers K., *Wprowadzenie do filozofii*, przeł. A. Wołkiewicz, Wrocław 1995.
 Jaspers K., *Filozofia egzystencji*, przeł. D. Lachowska, Warszawa 1997.
 Lyotard J-F., *Kondycja ponowoczesna*, przeł. M. Kowalska, J. Migasiński, Warszawa 1997.
 Taylor Ch., *Źródła podmiotowości. Narodziny tożsamości nowoczesnej*, przeł. A. Bielik-Robson, Warszawa 2012.
 Filek J., *Filozofia odpowiedzialności XX wieku (teksty źródłowe)*, Kraków 2004.
 Markiewicz B., *Filozofia. Wybór tekstów*, Warszawa 1987.

Literatura uzupełniająca:

Anzenbacher A., *Wprowadzenie do filozofii*, Kraków 1992.
 Copelston F., *Historia filozofii*, t. 1 – 9, Warszawa 2006.
 Goodin R. E., Pettit F. (red.), *Przewodnik po współczesnej filozofii politycznej*, przeł. C. Cieśliński, Poręba M., Warszawa 2002.
 Gadacz T., *Historia filozofii XX wieku. Nurty. (filozofia życia, pragmatyzm, filozofia ducha)*, Kraków 2009.
 Gadacz T., *Historia filozofii XX wieku. Nurty. (neokantyzm, filozofia egzystencji, filozofia dialogu)*, Kraków 2009.
 Goodin R. E., Pettit F. (red.), *Przewodnik po współczesnej filozofii politycznej*, przeł. C. Cieśliński, Poręba M., Warszawa 2002.
 Kymlicka W., *Współczesna filozofia polityczna*, przeł., A. Pawelec, Warszawa 2009.
 Lorenc W., *W poszukiwaniu filozofii humanistycznej*, Warszawa 1998.
 Mackiewicz W., *Filozofia współczesna w zarysie*, Warszawa 2008.
 E. Martens, H. Schnadelbach (red.) *Filozofia. Podstawowe pytania*, Warszawa 1995.
 Migasiński J., *Filozofia nowożytna. Postacie. Idee. Problemy*, Warszawa 2011.
 Tatarkiewicz Wł., *Historia filozofii*, t.1-3, Warszawa (różne wydania).
 Węgrzecki A., *Wokół filozofii spotkania*, Kraków 2014.
 Wodziński C., *Filozofia jako sztuka myślenia*, Warszawa 2000.

Czasopisma fachowe z dziedziny filozofii

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01	C1, C2, C4	W.1, W. 2, W.3, W.4, W.5, W.6, W.7, W.8,	1,2,3	1,3	F, P
EU 2	K_W03, K_W13	C1, C2, C3	W. 2, W.3, W.4, W.5, W.6, W.7,	1,2,3	1,2,3	F, P

			W.8,			
EU 3	K_W02	C1, C2, C3	W. 2, W.3, W.4, W.5, W.6, W.7, W.8	1,2,3	1,2,3	F, P
EU 4	K_U05	C1, C2, C3, C4	W. 1, W. 2, W.3, W.4, W.5, W.6, W.7, W.8	1,2,3	1,2,3	F
EU 5	K_K01, K_K07	C3, C4	W. 1, W. 2, W.3, W.4, W.5, W.6, W.7, W.8	1,2,3	1,2,3	F

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach

Wykład: egzamin pisemny (test z 5 pytaniami otwartymi).

ocena 5 = 100 % prawidłowych odpowiedzi;

ocena 4,5 = 90 % prawidłowych odpowiedzi;

ocena 4 = 80 % prawidłowych odpowiedzi;

ocena 3,5 = 70% prawidłowych odpowiedzi;

ocena 3 = 50 % prawidłowych odpowiedzi;

ocena 2 = 40 % prawidłowych odpowiedzi.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.

Nr 7		KARTA PRZEDMIOTU						
Nazwa przedmiotu/modułu:		Podstawy filozofii						
Nazwa angielska:		Introduction to Philosophy						
Kierunek studiów:		Pedagogika						
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie						
Profil studiów		Praktyczny						
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych, Zakład Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej						
Opracował:		dr Karol Morawski						
I Formy zajęć, liczba godzin								
Semestr	W	C	L	WR	Inne	Łącznie	ECTS	

1		15	-	-		15	2
II Cel przedmiotu							
C1 – Uzyskanie podstawowej wiedzy filozoficznej w ujęciu problemowym i historycznym. C2 - Poznanie i przyswojenie podstawowej terminologii filozoficznej oraz poznanie idei i argumentacji klasycznych i współczesnych autorów filozoficznych. C3 – Opanowanie podstawowej wiedzy filozoficznej z zakresu historii filozofii, filozofii współczesnej oraz z ontologii, metafizyki, teoria poznania, filozoficznych koncepcji człowieka, aksjologii. C4 – nabycie umiejętności refleksyjnego i krytycznego myślenia, ważności tradycji filozoficznej w kulturze Europy i świata, rozumienie podstawowych metod analizy i interpretacji tekstów filozoficznych oraz uzyskanie umiejętności samodzielnego myślenia poszerzającego własną wiedzę i zainteresowania.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Student powinien posiadać wiedzę ogólną na poziomie liceum o profilu podstawowym							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza: EU 1 - rozumie podstawowe pojęcia z dziedziny filozofii, ma usystematyzowaną wiedzę (obejmującą terminologię, teorie i metody) z zakresu filozofii. Umiejętności: EU 2 – posiada uporządkowaną wiedzę szczegółową w obszarze podstawowych pojęć, kategorii i dziedzin filozofii, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki związanej z kształtowaniem systemu wartości na płaszczyźnie działań pedagogicznych. EU 3 – potrafi identyfikować główne systemy, pojęcia, kategorie i koncepcje filozoficzne oraz ich autorów. Kompetencje społeczne: EU 4 – potrafi wyrażać swoje przekonania w publicznej prezentacji oraz skutecznie argumentować z wykorzystaniem poglądów znanych myślicieli oraz samodzielnie formułować wnioski w trakcie dyskusji naukowej na tematy związane z pracą nauczyciela, opiekuna i wychowawcy. EU 5 – uznaje i docenia zasadność aktywnego uczestnictwa w życiu kulturalnym oraz jest gotowy do doskonalenia swego potencjału twórczego i świadomości etycznej celem sprostania wyzwaniom zawodowym i społecznym, jest krytyczny i refleksyjny wobec otaczającej go rzeczywistości. .							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia							Liczba godzin
Ćw. 1	Czym jest filozofia? Źródła filozofii. Pojmowanie <i>arche</i> w filozofii przedsokratejskiej.						2
Ćw. 2.	Metafora platońskiej jaskini, świat idei, dusza, odkrycie transcendencji, metafizyka.						2
Ćw. 3	Zwrot w filozofii ku mądrości praktycznej, problem szczęścia (Sokrates, etyka renesansowego humanizmu)						2
Ćw. 4	<i>Cogito ergo sum</i> , problem człowieka w filozofii nowożytnej, autonomia podmiotu, podmiot świadomy własnej racjonalności.						2
Ćw. 5	„Niebo gwiazdziste nade mną, prawo moralne we mnie” – wybrane aspekty myśli I. Kanta						2
Ćw. 6	Obrazy antycypacyjne – z dziejów utopii polityczno-społecznych						2
Ćw. 7	Filozofia XX i XXI wieku: kryzys wartości tradycyjnych, pluralizm, indywidualizm, samostanowienie podmiotu.						2
Ćw. 8	Dyskusja na temat efektów uzyskanych przez studentów podczas ćwiczeń i						1

	ocena końcowa.	
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Podręczniki i teksty źródłowe	
2.	Laptop, tablet	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny)	
VII Metody dydaktyczne		
1.	Percepcyjno-oglądowa z pokazem multimedialnym	
2.	Dyskusja naukowa, prezentacja, wypowiedź, argumentacja	
3.	Metoda poszukująca – analiza i interpretacja tekstu	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność)	
F2.	Kontrola obecności	
P1.	Indywidualne kolokwium semestralne – przygotowanie prezentacji na wybrany temat	
P2.	Kontrolne testy otwarte	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15
Przygotowanie się do zajęć		20
Przygotowanie kolokwium, prezentacji		25
SUMA		60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU (ćwiczenia)		2
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa: Arystoteles, <i>Zachęta do filozofii</i> , przeł. K. Leśniak Warszawa 1988. Diogenes Laertios, <i>Żywoty i poglądy słynnych filozofów greckich</i> , (różne wydania). Platon, <i>Obrona Sokratesa</i> , Przeł. Wł. Witwicki, Kraków 2004. Platon, <i>Dialogi</i> , przeł. Wł. Witwicki, Kraków 2007. Buber M., <i>Problem człowieka</i> , przeł. R. Reszke, Warszawa 1993. Heidegger M., <i>List o „humanizmie”</i> , przeł. J. Tischner, w: Heidegger M., <i>Znaki drogi</i> , Warszawa 1999. Jaspers K., <i>Wprowadzenie do filozofii</i> , przeł. A. Wołkowicz, Wrocław 1995. Jaspers K., <i>Filozofia egzystencji</i> , przeł. D. Lachowska, Warszawa 1997. Lyotard J-F., <i>Kondycja ponowoczesna</i> , przeł. M. Kowalska, J. Migasiński, Warszawa 1997. Taylor Ch., <i>Źródła podmiotowości. Narodziny tożsamości nowoczesnej</i> , przeł. A. Bielik–Robson, Warszawa 2012. Tischner J., <i>Myślenie według wartości</i> , Kraków 2011. Filek J., <i>Filozofia odpowiedzialności XX wieku (teksty źródłowe)</i> , Kraków 2004. Markiewicz B., <i>Filozofia. Wybór tekstów</i> , Warszawa 1987.		
Literatura uzupełniająca:		

Anzenbacher A., *Wprowadzenie do filozofii*, Kraków 1992.
 Copelston F., *Historia filozofii*, t. 1 – 9, Warszawa 2006.
 Goodin R. E., Pettit F. (red.), *Przewodnik po współczesnej filozofii politycznej*, przeł. C. Cieśliński, Poręba M., Warszawa 2002.
 McCoy A., *Etyka chrześcijańska*, przeł. K. Pachocki, Poznań 2007.
 Gadacz T., *Historia filozofii XX wieku. Nurty. (filozofia życia, pragmatyzm, filozofia ducha)*, Kraków 2009.
 Gadacz T., *Historia filozofii XX wieku. Nurty. (neokantyzm, filozofia egzystencji, filozofia dialogu)*, Kraków 2009.
 Goodin R. E., Pettit F. (red.), *Przewodnik po współczesnej filozofii politycznej*, przeł. C. Cieśliński, Poręba M., Warszawa 2002.
 Kymlicka W., *Współczesna filozofia polityczna*, przeł., A. Pawelec, Warszawa 2009.
 Lorenc W., *W poszukiwaniu filozofii humanistycznej*, Warszawa 1998.
 Mackiewicz W., *Filozofia współczesna w zarysie*, Warszawa 2008.
 E. Martens, H. Schnadelbach (red.) *Filozofia. Podstawowe pytania*, Warszawa 1995.
 Migasiński J., *Filozofia nowożytna. Postacie. Idee. Problemy*, Warszawa 2011.
 Tatarkiewicz Wł., *Historia filozofii*, t.1-3, Warszawa (różne wydania).
 Węgrzecki A., *Wokół filozofii spotkania*, Kraków 2014.
 Wodziński C., *Filozofia jako sztuka myślenia*, Warszawa 2000.
 Czasopisma fachowe z dziedziny filozofii.

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01	C1, C2, C3	Ćw.1, Ćw. 2, Ćw. 3, Ćw. 4, Ćw. 5, Ćw. 6, Ćw. 7.	1,2,3	1,2,3	F,P
EU 2	K_U03, K_U07	C2, C3, C4	Ćw.1, Ćw.2, Ćw.3, Ćw. 4, Ćw.5, Ćw. 6, Ćw. 7.	1,2,3	1,2,3	F
EU 3	K_U08	C1, C2, C3, C4	Ćw. 2, Ćw. 3, Ćw. 4, Ćw. 5, Ćw. 6, Ćw. 7,	1,2,3	1,2,3	F,P
EU 4	K_K01, K_K02	C3, C4	Ćw. 4, Ćw. 5, Ćw. 6, Ćw. 7, Ćw. 8	1,2,3	2,3	F
EU 5	K_K07	C1, C3	Ćw. 4, Ćw.5, Ćw.6., Ćw.7, Ćw. 8	1,2,3	2,3	F

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach
 Konspekt: analiza wybranego tekstu filozoficznego uwzględniająca główne pojęcia tekstu

oraz odpowiedzi na główne pytania, które stawia tekst; rozmowa na temat napisanego konspektu (teza, argumentacja na rzecz tezy).

Kryteria oceny konspektu:

- strona merytoryczna – 5 pkt.,
- oryginalność - 5 pkt.,
- zgodność z tematem projektu – 5 pkt.,

Student może otrzymać za pracę maksymalnie 15 punktów. Ocena jest przyznawana w zależności od zdobytych punktów:

14-15 pkt. – ocena bardzo dobra,

12-13 pkt. – ocena dobra +,

10-11 pkt. – ocena dobra,

8-9 pkt. – ocena dostateczna +,

7 pkt. – ocena dostateczna,

poniżej 7 pkt. – ocena niedostateczna

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.

8		KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:		Komunikacja Społeczna i Interpersonalna					
Nazwa angielska:		Social and Interpersonal Communication					
Kierunek studiów:		Pedagogika					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		Praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Prowadzący przedmiot:		dr hab. Ilona Biernacka-Ligieza					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
1		15				15	1
II Cel przedmiotu							
C1 – Przystwojenie przez studenta wraz z najważniejszymi teoriami komunikacji społecznej i interpersonalnej wiedzy o jej funkcjach i prowadzących do ich realizacji środkach.							
C2 – Uświadomienie przez studenta roli mediów masowych i nowych mediów zarówno we współczesnej komunikacji społecznej, jak i utrzymywaniu żywej więzi z tradycją kultury.							
C3 – Doskonalenie umiejętności etycznego i skutecznego komunikowania.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Umiejętności:							
EU 1 zna i rozumie różne teorie komunikacji, społeczno-kulturowe konteksty ich powstawania oraz złożone procesy warunkujące ich występowania							
EU 2 potrafi analizować na podstawie własnej obserwacji różne przejawy zachowań komunikacyjnych w wybranym obszarze społecznej praktyki							
Kompetencje społeczne:							
EU 3 postępuje w sposób odpowiedzialny i etyczny							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia (30)						Liczba godzin	
1-3	Wprowadzenie (tematyka, warunki zaliczenia, literatura), komunikowanie jako interakcja: definicje, cechy i elementy; poziomy komunikowania w systemie społecznym						3
4-5	Sposoby porozumiewania się ludzi; komunikacja interpersonalna - formy i typy komunikowania						2

6-7	Komunikacja niewerbalna – jej funkcje w komunikowaniu politycznym	2
8-9	Media w systemie komunikowania masowego	2
10-11	Nurt krytyczny w komunikowaniu masowym	2
12- 13	Rola kodów dominujących, podporządkowanych i negocjowanych w komunikowaniu społecznym	2
14 -15	Semiotyczne koncepcje komunikowania masowego	2
16 - 18	Normy i odchylenia w komunikacji społecznej i interpersonalnej Paradygmaty i syntagmy – procesy transpozycji w reklamie Prezentacja opracowanych przez studentów sloganów reklamowych i ich wizualizacji, uwzględniających procesy transpozycji	3
19 – 21	Rola kodów rozwiniętych i ograniczonych w komunikacji masowej Rola kodów wąskich i szerokich w komunikacji masowej Systemy preferowane i alternatywne (podporządkowane i radyklane) jako kody kultury popularnej	3
22 - 24	Ludyczna koncepcja komunikacji masowej Charakterystyka wydarzenia medialnego. Uniwersalne scenariusze medialne Koronacji, Konkwisty i Konkursu – indywidualne analizy programów informacyjnych. Syntaksa, semantyka i pragmatyka wydarzenia medialnego	3
25 - 27	Media masowe a przemoc i terroryzm Teorie dotyczące terroryzmu w globalnej wiosce Koncepcja terrowizji. Nowe media a terroryzm	3
28 - 30	Komunikacja ułomna, zdegradowana (manipulacja, propaganda, czarny PR) Medialna kultura upokarzania a etyka – próba podsumowania	3
Suma godzin		30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Podręczniki i artykuły w publikacjach zbiorowych	
2.	Komputer, rzutnik multimedialny, prezentacje materiałów DVD (pochodzących z bogatego archiwum prowadzącego).	
VII Metody dydaktyczne		
1	Dyskusja	
2	Metoda sytuacyjna	
3	Projekty	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
P	Indywidualne projekty	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności

Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	15
Przygotowanie się do zajęć	5
Przygotowanie indywidualnego projektu	10
SUMA	30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	1

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

J. Fiske, Semiotyczne metody i ich zastosowania /W:/Wprowadzenie do badań nad komunikowaniem, tłum. A.Gierczak, Wrocław, 1999

T. Goban-Klas, Podstawowe pojęcia i modele /W:/ Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu, Warszawa-Kraków 2009

M. Kunczik, A.Zipfel, Wprowadzenie; wyjaśnienie podstawowych pojęć /W:/Wprowadzenie do nauki o dziennikarstwie i komunikowaniu, tłum. J. Lozański, W.Łukowski, Warszawa 2000

Literatura uzupełniająca:

A. Woźny, Odtąd już nic nigdy nie będzie tak samo. Media, ewenty, kryzysy i... peryferie. Wrocław 2013

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
W tabeli umieszczono dane przykładowe*						
EU 1	K_U01	C1	1 – 15	1,2	1	P
EU 2	K_U03, K_U11	C2	16 – 21	1,2	2,3	F
EU 3	K_K06	C3	22 – 30	1,2	2,3	P

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Zaliczenie przedmiotu na podstawie przygotowanej przez studenta prezentacji:

Kryteria oceny prezentacji:

- strona merytoryczna – 5 pkt.,
- oryginalność - 5 pkt.,
- zgodność z tematem prezentacji – 5 pkt.,

Student może otrzymać za pracę maksymalnie 15 punktów. Ocena jest przyznawana w zależności od zdobytych punktów:

14-15 pkt. – ocena bardzo dobra,

12-13 pkt. – ocena dobra +,

10-11 pkt. – ocena dobra,

8-9 pkt. – ocena dostateczna +,

7 pkt. – ocena dostateczna,

poniżej 7 pkt. – ocena niedostateczna

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.*

9		KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:		Psychologia					
Nazwa angielska:		Psychology					
Kierunek studiów:		Pedagogika					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Opracował:		dr Beata Miedzińska					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
2	-	30				30	2
II Cel przedmiotu							
C1 – Zapoznanie z aktualną wiedzą dotyczącą wybranych zagadnień z psychologii ogólnej, pojęć, nurtów w psychologii i jej miejsca w systemie innych nauk. C2 – Utrwalenie wiadomości na temat metody naukowej oraz technik badawczych stosowanych w psychologii, zna zasady tworzenia raportu z badań. C3 – Kształtowanie umiejętności analizy procesów psychicznych, ich powiązań i uwarunkowań. C4 –Analizowania tekstów psychologicznych dotyczących wybranych zagadnień z psychologii ogólnej.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Umiejętności: EU 1 Student potrafi zdefiniować podstawowe pojęcia psychologiczne, umie posługiwać się nimi w dyskusji. Ma wiedzę na temat podstawowych teorii psychologicznych (behawioryzm, psychoanaliza, psychologia poznawcza, ewolucyjna) i potrafi wykorzystać ją interpretując zachowania człowieka. EU 2 Potrafi odróżnić tekst naukowy od popularno-naukowego i pseudonaukowego, oraz określić wymagania stawiane naukowym badaniom i metodom. EU 3 Student potrafi wyróżnić metody naukowe oraz techniki badawcze stosowane w psychologii Kompetencje społeczne: EU 4 Student potrafi zwięźle scharakteryzować każdy proces psychiczny, jego powiązania i uwarunkowania.							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia							Liczba godzin
Ćw. 1-2	Rodzaje samooceny (analiza wpływu samooceny na funkcjonowanie						4

	człowieka). Badanie poziomu aspiracji. Style autoprezentacji – analiza konkretnych przypadków.	
Ćw. 3-4	Ćwiczenia w rozumieniu komunikatów niewerbalnych (analiza zdjęć i materiału filmowego. Ćwiczenie umiejętności słuchania. Parafrazowanie i odzwierciedlanie. Komunikaty typu „ja” i typu „ty”. Ćwiczenia i analiza interpersonalnych konsekwencji obydwu sposobów komunikowania się.	4
Ćw. 5-6	Przegląd metod badania procesu emocjonalnego. Różnice między lękiem a strachem, gniewem, a agresją. Lęk jako stan i jako cecha Ćwiczenia w radzeniu sobie z lękiem społecznym i agresją innych. Jak obchodzić się z własnym gniewem. Badanie inteligencji emocjonalnej.	4
Ćw. 7-8	Diagnozowanie struktury potrzeb. Potrzeba jako motyw. Rozpoznawanie potrzeb.	4
Ćw. 9-10	Rodzaje motywacji. Przegląd sposobów uruchamiania procesu motywacyjnego i podtrzymywania go. Bariery blokujące działania.	4
Ćw. 11-12	Ćwiczenia w rozumieniu komunikatów niewerbalnych (analiza zdjęć i materiału filmowego).	4
Ćw. 13-14	Metody badania postaw. Zmiana postaw. Analiza działania komunikatów perswazyjnych.	4
Ćw. 15	Kryteria odróżniające grupę społeczną od niespołecznej (analiza wybranych przykładów). Rozróżnianie rodzajów zadań grupowych. Skala ustosunkowań interpersonalnych jako metoda badania struktury grupy.	2
Suma godzin		30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne*	
2	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
VII Metody dydaktyczne		
	1- dyskusja, 2- pokaz, 3- metoda problemowa	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Indywidualne wypowiedzi ustne (analiza studium przypadku)	
F2	Udział w dyskusjach	
P1	Indywidualne projekty	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		30
Przygotowanie się do zajęć		9
Przygotowanie projektów na wybrany temat		21
SUMA		60

SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	2
--	----------

X Literatura podstawowa i uzupełniająca
--

Literatura podstawowa:
1. Aronson E., Wilson T, Akert R. Psychologia społeczna. Zysk i S-ka, Poznań 1997
2. Strelau J., Doliński D. (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne (wydanie nowe, dwutomowe),2006
3. Goleman D. Inteligencja emocjonalna. Media Rodzina of Poznań 1997
4. Koziński J. Psychologiczna teoria samowiedzy. PWN 1986
5. Miedzińska B. Podstawy psychologii. 2010
6. Myers D. Psychologia. Zysk i S – ka, Poznań, 2003
7. Oatley K., Jenkins J. Zrozumieć emocje. PWN, Warszawa 2003
8. Tomaszewski T. (red) Temperament i inteligencja. PWN 1995
Literatura uzupełniająca:
1. Brockert S. Pokonać stres. PZWŁ, Warszawa 2003
2. Koziński J. Koncepcja transgresyjna człowieka. PWN, Warszawa 1987
3. KosslynS., Rosenberg R. Psychologia. Znak, Kraków 2006
4. Le Doux J. Mózg emocjonalny. Media Rodzina 2000

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI
--

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiot u	Treści programow e	Narzędzia dydaktyczn e	Metody dydaktyczn e	Sposób oceny
EU 1	K_U01	C1, C2, C3	Ćw. 1 – 10,	1	2	F1,P
EU 2	K_U10	C1, C2, C4	Ćw. 6-12	1,2	1,2,3	F1,P
EU 3	K_U11	C2, C3, C4	Ćw.13-15	1,2	1,2,3	F1,F2
EU4	K_K02	C1 – C4	Ćw. 1-15	1,2	1,2,3	F1,F2

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ
--

Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach.
Zaliczenie przedmiotu na podstawie przygotowanej przez studenta projektu na wybrany temat:
Kryteria oceny projektu:
- strona merytoryczna – 5 pkt.,
-oryginalność - 5 pkt.,
- zgodność z tematem projektu – 5 pkt.,
Student może otrzymać za pracę maksymalnie 15 punktów. Ocena jest przyznawana w zależności od zdobytych punktów:
14-15 pkt. – ocena bardzo dobra,
12-13 pkt. – ocena dobra +,
10-11 pkt. – ocena dobra,
8-9 pkt. – ocena dostateczna +,

7 pkt. – ocena dostateczna,
poniżej 7 pkt. – ocena niedostateczna

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.*

Nazwa przedmiotu/modułu:	Psychologia						
Nazwa angielska:	Psychology						
Kierunek studiów:	Pedagogika						
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie						
Profil studiów	praktyczny						
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych						
Opracował:	dr Beata Miedzińska						
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
2	15	-				15	1
II Cel przedmiotu							
C1 – Zapoznanie z aktualną wiedzą dotyczącą wybranych zagadnień z psychologii ogólnej, pojęć, nurtów w psychologii i jej miejsca w systemie innych nauk. C2 – Przedstawienie psychologii jako dyscypliny naukowej wraz z jej interdyscyplinarnymi powiązaniami. C3 – Uzyskanie podstawowej wiedzy na temat metody naukowej oraz technik badawczych stosowanych w psychologii, zna zasady tworzenia raportu z badań. C4 – Kształtowanie umiejętności analizy procesów psychicznych, ich powiązań i uwarunkowań. C5 –Kształtowanie odpowiedzialności za jakość swojego wykształcenia, rozumienia roli samodzielnego, indywidualnego studiowania swojej dziedziny oraz partnerstwa w pracy naukowej.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza:							
EU 1 Student potrafi zdefiniować podstawowe pojęcia psychologiczne, umie posługiwać się nimi w dyskusji. Ma wiedzę na temat podstawowych teorii psychologicznych (behawioryzm, psychoanaliza, psychologia poznawcza, ewolucyjna) i potrafi wykorzystać ją interpretując zachowania człowieka. EU 2 Student zna podstawowe psychologiczne mechanizmy funkcjonowania człowieka, co pozwala mu lepiej zrozumieć siebie i innych. Widzi różnice indywidualne i kulturowe dotyczące reakcji emocjonalnych. Uświadamia sobie związek między potrzebami, emocjami, a motywacją. EU 3 Student potrafi wyróżnić metody naukowe oraz techniki badawcze stosowane w psychologii, EU 4 Student potrafi zwięźle scharakteryzować każdy proces psychiczny, jego powiązania i uwarunkowania.							

V Treści programowe:		
Forma zajęć: wykład		Liczba godzin
W. 1	Psychologia jako dyscyplina naukowa. Korzenie pięciu propozycji filozofii nauki. Ograniczenia indukcjonizmu, falsyfikacjonizmu, paradygmatyzmu, anarchizmu metodologicznego i modelu programów badawczych. Związki psychologii z innymi obszarami wiedzy psychologicznej.	2
W.2	Procesy poznawcze. Odbiór bodźców. Organizacja i właściwości procesu spostrzegania. Prawa percepcji. Uwaga i jej funkcje. Uwaga i aktywacja mózgu. Funkcje zarządcze umysłu. Procesy myślenia, operacje umysłowe. Rodzaje problemów, fazy rozwiązywania problemów.	2
W. 3	Poznanie i ewaluacja. Formy uczenia się. Rodzaje pamięci, modele procesu zapamiętywania. Fazy i cykle procesu pamięciowego. Procesy emocjonalne. Teorie emocji Jamesa-Langego, Cannona-Barda, Schachtera-Singera, Lazarusa, Zajonca. Funkcje emocji.	2
W. 4	Motywacja. Modele procesu motywacyjnego. Źródła motywacji i czynniki uruchamiające. Rodzaje motywacji specyficznie ludzkiej. Mechanizmy obronne. Siła motywacji. Prawa Yerkesa-Dodsona. Konflikty motywacyjne.	2
W.5	Różnice indywidualne między ludźmi. Pojęcie cechy i jego ograniczenia. Inteligencja człowieka. Rodzaje inteligencji, modele strukturalne, listy zdolności. Ujęcia temperamentu i osobowości jako zestawu cech.	2
W.6	Główne kierunki psychologii klasycznej i współczesnej. Główne idee psychoanalizy, behawioryzmu, psychologii postaci, humanistycznej, egzystencjalnej i personalistycznej. Wkład nurtów współczesnych: poznawczego i ewolucyjnego.	2
W.7	Uwarunkowania społeczne psychiki. Schematy poznania społecznego, atrybucja a wyjaśnianie zachowania. Ja, tożsamość i autoprezentacja. Postawy i ich modyfikowanie. Zachowania agresywne i pomocne. Atrakcyjność interpersonalna. Konformizm i autorytaryzm. Dynamika grup. Upředzenia.	2
W.8	Podstawowe metody badania psychologicznego. Obserwacja, rozmowa kierowana, wywiad. Analiza wytworów. Kwestionariusze i testy. Trafność i rzetelność testu. Standaryzacja testów. Uprawnienia do stosowania. Testy wykonaniowe i samoopisowe. Ograniczenia testów inteligencji, testów projekcyjnych i kwestionariuszy osobowości.	1
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne.	
2.	Urządzenia interkomunikacyjne: rzutnik multimedialny oraz komputer.	
VII Metody dydaktyczne		
	1-wykład z prezentacją multimedialną, 2-pokaz	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
P		

Egzamin pisemny z pytaniami otwartymi sprawdzającymi wiedzę i umiejętności						
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności					Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności	
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)					15	
Przygotowanie się do zajęć					10	
Przygotowanie do testu					5	
SUMA					30	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU					1	
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa:						
1. Aronson E., Wilson T, Akert R. Psychologia społeczna. Zysk i S-ka, Poznań 1997						
2. Strelau J., Doliński D. (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne (wydanie nowe, dwutomowe), 2006						
3. Goleman D. Inteligencja emocjonalna. Media Rodzina of Poznań 1997						
4. Koziński J. Psychologiczna teoria samowiedzy. PWN 1986						
5. Miedzińska B. Podstawy psychologii. 2010						
6. Myers D. Psychologia. Zysk i S – ka, Poznań, 2003						
7. Oatley K., Jenkins J. Zrozumieć emocje. PWN, Warszawa 2003						
8. Tomaszewski T. (red) Temperament i inteligencja. PWN 1995						
Literatura uzupełniająca:						
1. Brockert S. Pokonać stres. PZWL, Warszawa 2003						
2. Koziński J. Koncepcja transgresyjna człowieka. PWN, Warszawa 1987						
3. Kosslyn S., Rosenberg R. Psychologia. Znak, Kraków 2006						
4. Le Doux J. Mózg emocjonalny. Media Rodzina 2000						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01, K_W13	C1, C3	W1 – W4	1	1	P
EU 2	K_W08	C1, C2, C4, C5	W2 – W6	1	1	P
EU 3	K_W12	C2, C3, C4	W1 – W8	1,2	2	P
EU 4	K_W08	C4, C5	W7-W8	1,2	1	P
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ						

Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach.

Egzamin w formie testu pisemnego z zakresu materiału z całego semestru.

Ocena z egzaminu pisemnego jest obliczana procentowo w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.*

10		KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:			Podstawy socjologii				
Nazwa angielska:			Introduction to Sociology				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Opracował:			mgr Kornel Musiał				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
2	15					15	1
II Cel przedmiotu							
C1 – Poszerzenie wiedzy studentów pedagogiki o socjologiczną perspektywę analizowania diagnozowania i prognozowania zjawisk i procesów społecznych.							
C2 - Nabycie przez studentów umiejętności stosowania socjologicznych kategorii pojęciowych, koncepcji teoretycznych i metod badawczych oraz korzystania z wyników badań tej nauki w pracy pedagoga.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza:							
EU 1 Student zna i rozumie podstawowe pojęcia socjologiczne, najważniejsze teorie oraz metody badań możliwe do wykorzystania w pedagogice.							
Kompetencje społeczne:							
EU 2 Student zna, potrafi nazwać i opisać podstawowe struktury społeczne, środowiska, instytucje znaczące dla studiowanej specjalności. Zna i rozumie rodzaje, sposoby tworzenia się i funkcjonowania relacji społecznych.							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: wykład							Liczba godzin
W. 1	Socjologiczne spojrzenie na świat. Wiedza socjologiczna a wiedza potoczna. Główne nurty myślowe. Miejsce socjologii wśród innych nauk. Badania socjologiczne i ich wpływ na życie codzienne. Socjologiczne metody badawcze stosowane w pedagogice.						2
W.2	Koncepcja człowieka. Człowiek a natura. Kultura jako narzędzie adaptacji człowieka. Rola i znaczenie kultury w życiu społecznym						2
W.3	Ład i zmiana społeczna						2

W.4	Zbiorowości społeczne. Podstawowe rodzaje zbiorowości. Rodzaje grup społecznych.Rola małych grup społecznych w procesie wychowania i socjalizacji.	2				
W.5	Interpretacje więzi społecznej. Procesy tworzenia się więzi. Komponenty więzi. Rozpad. Organizacja i dezorganizacja społeczna	2				
W.6	Struktura społeczna – pojęcie, elementy. Teorie stratyfikacji społecznej i ruchliwości społecznej	2				
W.7	Zasada różnicowania a nierówności społeczne. Nierówności we współczesnym świecie. Źródła nierówności w Polsce. Nierówności w edukacji.	2				
W.8	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji personalnych uzyskanych podczas kursu	1				
Suma godzin		15				
VI Narzędzia dydaktyczne						
1.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny).					
VII Metody dydaktyczne						
	Metoda podająca: 1. wykład					
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)						
P1	Test					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności				
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15				
Przygotowanie się do testu		15				
SUMA		30				
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		1				
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa: 1. Giddens A. , Socjologia. Warszawa 2007, PWN. 2. Sztompka P., M. Bogunia-Borowska M., Socjologia codzienności. Kraków 2008, Wyd. ZNAK. 3. Sztompka P., Socjologia. Analiza społeczeństwa. Kraków 2002, Wyd. ZNAK.						
Literatura uzupełniająca: 1. Turowski J., Małe struktury społeczne. Lublin 2000, Wyd. KUL. 2. Turowski J., Wielkie struktury społeczne. Lublin 2000, Wyd. KUL. 3. Sztompka P., Kucia M., Socjologia. Lektury. Kraków 2005, Wydawnictwo ZNAK.						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny

	(PEU)				yczne	
EU 1	K_W01	C1, C2	W 1-8	1	1	F, P
EU 2	K_K04	C1, C2	W 1-8	1	1	F,P
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ						
Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach. Zaliczenie w formie testu pisemnego z zakresu materiału z całego semestru. Ocena z testu pisemnego jest obliczana procentowo w następujący sposób: - ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi, - ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi, - ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi, - ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi, - ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi.						
XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE						

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:			Podstawy socjologii				
Nazwa angielska:			Introduction to Sociology				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			Praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Opracował:			mgr Kornel Musiał				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
2		15					2
II Cel przedmiotu							
C1 – Poszerzenie wiedzy studentów pedagogiki o socjologiczną perspektywę analizowania diagnozowania i prognozowania zjawisk i procesów społecznych.							
C2 - Nabycie przez studentów umiejętności stosowania socjologicznych kategorii pojęciowych, koncepcji teoretycznych i metod badawczych oraz korzystania z wyników badań tej nauki w pracy pedagoga.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Umiejętności:							
EU 1 Student potrafi wykorzystać podstawowe pojęcia socjologiczne, najważniejsze teorie oraz metody badań dla zrozumienia sytuacji wychowawczych, opiekuńczych i edukacyjnych.							
EU 2 Student zna i potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę o relacjach społecznych, podstawowych strukturach społecznych, środowiskach, instytucjach w przyszłej pracy pedagoga.							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia /wpisać formę zajęć/							Liczba godzin
Ćw.1	Człowiek i społeczeństwo						2
Ćw.2	Interakcje i życie społeczne						2
Ćw.3	Socjalizacja jako kategoria pojęciowa. Osobowość i tożsamość jako podstawowe elementy socjalizacji.						2

Ćw.4	Struktury grupowe, typy przywództwa w małych grupach społecznych	2
Ćw.5	Kontrola społeczna oraz jej mechanizmy. Dewiacja i subkultury	2
Ćw.6	Organizacje w nowoczesnym świecie. Biurokracja. Typ idealny biurokracji.	2
Ćw.7	Kapitał kulturowy i społeczny w edukacji	2
Ćw.8	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych podczas realizacji przedmiotu	1
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Teksty przedmiotowe	
2.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny).	
VII Metody dydaktyczne		
	1 dyskusja, 2 prezentacja	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Indywidualne formy wypowiedzi/dyskusja	
F2	Projekty indywidualny (w grupach studenckich do 25osób), w parach (w grupach studenckich powyżej 25 osób) – prezentacja wybranego zjawiska czy problemu społecznego w oparciu o wyniki badań socjologicznych.	
P1	Test	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie konsultacji, średnio na studenta)		6
Przygotowanie się do testu		49
SUMA		60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa: 1. Giddens A. , Socjologia. Warszawa 2007, PWN. 2. Szacka B., Socjologia. Warszawa 2003, PWN 3. Sztompka P., Kucia M., Socjologia. Lektury. Kraków 2005, Wydawnictwo ZNAK. 4. Sztompka P., M. Bogunia-Borowska M., Socjologia codzienności. Kraków 2008, Wyd. ZNAK.. 5. Wyniki badań - Centrum Badań Opinii Społecznej; www.cbos.pl		
Literatura uzupełniająca: 1. Sztompka P., Socjologia. Analiza społeczeństwa. Kraków 2002, Wyd. ZNAK. 2. Turowski J., Małe struktury społeczne. Lublin 2000, Wyd. KUL.		

3. Turowski J., Wielkie struktury społeczne. Lublin 2000, Wyd. KUL.
4. Zdulski M., Wrzesień I., Zdulski T., Ciernie miasta. Skinheadzi a ultraprawica w krajach Europy Środkowej. Jelenia Góra 2011, Wyd. KPSW.

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U01	C1, C2	Ćw.1-8	1,2	1,2	F, P
EU 2	K_U11	C1,C2	Ćw.1-8	1,2	1,2	F,P

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach.

Zaliczenie w formie testu pisemnego z zakresu materiału z całego semestru.

Ocena z testu pisemnego jest obliczana procentowo w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

--

Nazwa przedmiotu/modułu:	Pedagogika opiekuńcza						
Nazwa angielska:	Protective Education						
Kierunek studiów:	Pedagogika – specjalność pedagogika opiekuńcza - wychowawcza i resocjalizacyjna						
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie						
Profil studiów	Praktyczny						
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych						
Opracował:	dr E. Zieja						
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
2	15	15	-		-	30	3
II Cel przedmiotu							
C1 - Ustalenie tożsamości pedagogiki opiekuńczej C2 - Poznanie opieki międzyludzkiej w zakresie całego życia człowieka C3 - Umiejętność diagnozowania potrzeb ponadpodmiotowych jednostki C4 - Umiejętność wykorzystania wiedzy pedagogicznej do projektowania działań opiekuńczo – wychowawczych .							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wykłady: Wiedza: EU 1 -Student posiada wiedzę na temat wychowania i opieki w tym w tym ich społeczno-kulturowych , psychologicznych medycznych podstaw EU 2 -Student posiada wiedzę nt współczesnych teorii dot. wychowania i opieki oraz różnorodnych uwarunkowań tych procesów EU 3 -Student posiada wiedzę o specyfice rodziny i procesów w niej zachodzących EU4 - Student ma podstawową wiedzę o formach opieki ,wychowania i wsparcia w polskim systemie pomocy społecznej EU5 -Student zna i rozumie potrzebę uwzględniania etycznych systemów aksjonormatywnych stosowanych w formach opieki, wychowania i wsparcia							
Ćwiczenia: Umiejętności: EU1 - Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje umiejętności związane z działalnością opiekuńczą korzystając z różnych źródeł i nowoczesnych technologii EU2 -Student potrafi ocenić przydatność typowych metod ,procedur dobrych praktyk w procesie							

samodzielnego i zespołowego rozwiązywania problemów opieki i pomocy dla min, rodzin, dzieci ze specjalnymi potrzebami ,osób starszych i bezdomnych.
 potrafi posłużyć się nimi w praktycznej działalności opiekuńczo – pomocowej.
EU3- Student potrafi zaplanować sieć wsparcia dla jednostek lub grup społecznych w obrębie obszaru działalności wychowawczo- opiekuńczej i pomocowej
Kompetencje społeczne:
EU4-Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy , projektuje wykonuje działania wychowawcze i opiekuńcze

V Treści programowe:

Forma zajęć: wykłady		Liczba godzin
Semestr 2		
W 1-2	Tożsamość metodologiczna pedagogiki opiekuńczej (przedmiot, zadania, terminologia).	2
W 3	Rola potrzeb ponadpodmiotowych w opiece.	2
W 4	Opieka międzyludzka –zakres, kategorie.	2
W 5-6	Opieka a wychowanie. Zasady, formy i metody w pedagogice opiekuńczej.	2
W 7-8	Opieka rodzinna – podstawowe zagadnienia.	2
W 9-10	Działania opiekuńczo- wychowawcze w szkole.	2
W 11-12	Sieroctwo i jego kompensacja.	1
W 13-14	Organizacja i zadania szczegółowe wybranych placówek opiekuńczo - wychowawczych typu :interwencyjnego , rodzinnego i socjalizacyjnego	1
W 15	Kompetencje opiekuna – wychowawcy. Podsumowanie zajęć.	1
Suma godzin		15
Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin
Semestr 2		
Ćw1	Wprowadzenie do zajęć warsztatowych Krytyczny przegląd interpretacji opieki w Polsce	2
Ćw2	Diagnozowanie potrzeb ponadpodmiotowych (opiekuńczych)	2
Ćw3	Próby projektowania czynność opiekuńczych do wybranych sytuacji opiekuńczych	2
Ćw4	Próby wypracowania zasad dot. atmosfery opieki	2
Ćw5	Ofiary przemocy domowej .Organizacja i zadania instytucji interwencji kryzysowej	2
Ćw6	Rozpoznanie funkcjonowania form opieki w środowisku lokalnym.	2
Ćw7	Projektowanie w małych zespołach działań pomocowych dla przykładowych przypadków –studium przypadku	2
Ćw8	Podsumowanie ćwiczeń	1
Suma godzin		15

VI Narzędzia dydaktyczne

1.	Wykresy i teksty przedmiotowo-metodyczne, foliogramy
2.	Rzutnik multimedialny.
VII Metody dydaktyczne	
1	Wykład
2.	Dyskusja
3	Projekt
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)	
F1	Krótkie wypowiedzi ustne
F2	Krótkie opracowania pisemne dot zagadnień opiekuńczych
F3	Raport dot. sieci placówek opiekuńczo-wychow. w środowisku lokalnym
P1	Projekt, test
IX Obciążenie pracą studenta	
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	30
Przygotowanie się do zajęć(min wyszukiwanie literatury ,)	40
Przygotowanie się do testu	20
SUMA	90
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3
X Literatura podstawowa i uzupełniająca	
Literatura podstawowa	
1. Albański L., Gola S. Wybrane zagadnienia z pedagogiki opiekuńczej Jelenia Góra 2013.	
2. J. Brągiel, S. Badora (red.), Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej, Opole 2005.	
3. Z. Dąbrowski, Pedagogika opiekuńcza w zarysie. Tom 1 i 2. Olsztyn 2006.	
4. Gajewska G. Pedagogika opiekuńcza i jej metodyka. Zielona Góra 2004.	
5. E. Jundził, R. Pawłowska, Pedagogika opiekuńcza. Przeszłość – teraźniejszość – przyszłość, Gdańsk 2008.	
6. A. Kelm, Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej, Warszawa 2000.	
Literatura uzupełniająca:	
1. S. Badora, Z zagadnień pedagogiki opiekuńczej, Tarnobrzeg 2006.	
2. Kawula, Pomocniczość i wsparcie, Olsztyn 2002.	
3. J. Krzyszkowski, R. Majer, Pomoc społeczna rodzinie – z warsztatu praktyków. Rodziny zastępcze, opieka środowiskowa, Częstochowa 2004.	
4. D. Marzec, Opieka nad dzieckiem w dobie przemian społecznych, Częstochowa 2004.	
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI	

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
Wykład						
EU 1	K_W03,	C1, C2	W1-7	1	1	F1
EU 2	K_W09	C1,C2	W1-7	1	1	P1
EU 3	K_W10,	C5	W3	1	1,2	F1
EU 4	K_W12	C4	W1-8	1,2	1	P1
EU 5	K_W13	C5	W1-8	1,2	1,2	F1
Ćwiczenia						
EU 1	K_U02	C2	ćw1-8	1	2	F2,
EU 2	K_U03	C2,3,4	ćw1--5	2	2, 3	P1
EU 3	K_U11, K_U13,	C3,C5	ćw1-8	1,2	3	F3,
EU 4	K_KO7	C1-5	ćw1-8,	1	2	F1,2
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ						
W celu pełnej orientacji studenta, co do stawianych mu wymagań oraz zakresu sprawdzania opanowanych przez niego wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych na pierwszych zajęciach przedstawiane są studentom szczegółowe informacje dotyczące ww. oraz zasad oceniania i zaliczania kursu w zależności od stopnia opanowania przez nich danego efektu. Wykład: Test pisemny na zakończenie wykładów - (test z zakresu zaprezentowanego materiału na zajęciach. Warunkiem zaliczenia wykładu jest rozwiązanie testu sprawdzającego efekty uczenia się w zakresie wiedzy z wynikiem, co najmniej 51% poprawnych odpowiedzi. Kryterium ocen: bardzo dobry (91-100%), dobry plus (81-90%), dobry (71-80%), dostateczny plus (61-70%), dostateczny (51-60%). Ćwiczenia: Kryteria oceny projektu: - strona merytoryczna – 5 pkt., -oryginalność - 5 pkt., - zgodność z tematem projektu – 5 pkt., Student może otrzymać za pracę maksymalnie 15 punktów. Ocena jest przyznawana w zależności od zdobytych punktów: 14-15 pkt. – ocena bardzo dobra, 12-13 pkt. – ocena dobra +, 10-11 pkt. – ocena dobra, 8-9 pkt. – ocena dostateczna +, 7 pkt. – ocena dostateczna, - poniżej 7 pkt. – ocena niedostateczna						
XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE						

Nazwa przedmiotu/modułu:			Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej				
Nazwa angielska:			Methodology of care and educational work				
Kierunek studiów:			Pedagogika – resocjalizacja z kryminologią				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Opracował:			dr Elżbieta Zieja				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	War.	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
1	15	-	-	-	-	15	1
II Cel przedmiotu							
C1 – Zapoznanie z wybranymi strategiami, procedurami i czynnikami warunkującymi pracę opiekuńczo-wychowawczą C2 – Nabywanie elementarnych umiejętności diagnozowania i prognozowania potrzeb dziecka w zakresie opieki i wychowania C 3 - Poznanie przez studenta warsztatu pracy opiekuna- wychowawcy, pedagoga; zasad, metod i technik wychowania opiekuńczego; odpowiedzialność zawodowa C 4 – Poznanie i wspieranie kontaktów podopiecznych ze środowiskiem rodzinnym							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Wykazuje się elementarną znajomością wiedzy z zakresu pedagogiki i psychologii. Posiada podstawową wiedzę humanistyczną oraz umiejętności komunikowania się z drugą osobom							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza:							
EU 1 - Student formułuje cele i zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej w środowiskach rodzinnych i instytucjonalnych. Potrafi opisać zjawisko sieroctwa społecznego							
EU 2 – Nazywa i rozpoznaje typy i rodzaje placówek opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych							
EU 3 – Wyjaśnia organizację systemu opieki i profilaktyki nad dzieckiem i rodziną							
EU 4 – Student dokonuje charakterystyki wychowanków pod względem ich możliwości intelektualnych, zdrowotnych i prawnych							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: wykład							Liczba godzin
W 1	Przedmiot i zadania metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej						3
W 2	Zjawisko sieroctwa społecznego i jego kompensacja						3

W 3	Organizacja systemu i profilaktyki opieki nad dzieckiem i rodziną działania wspierające uzupełniające i zastępujące rodzinę. Cele i zasady systemu	3
W 4	Typy, zasady działania i organizacja placówek opiekuńczo-wychowawczych. Wady i zalety wychowania zakładowego. Planowanie oddziaływań opiekuńczo-wychowawczych na podstawie wywiadu środowiskowego i diagnozy psychologiczno-pedagogicznej.	3
W 5	Sytuacja wychowanka pod kątem jego możliwości intelektualnych(dzieci w szerokiej normie rozwojowej), prawnych i zdrowotnych	3
W 6	Rola i zadania wychowawcy, pedagoga w placówkach opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych Pozytywne i negatywne postawy wychowawcy	
	Suma godzin	15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Foliogramy, przeźrocza, nagrania telewizyjne	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
VII Metody dydaktyczne		
	1. Wykład konwersatoryjny 2. Otwarta dyskusja 3. Metody problemowe 4. Projekty	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
P1	Forma zaliczenia wykładów: test pisemny	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15
Przygotowanie się do zajęć		10
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej		5
SUMA		30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		1
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
1. Brągiel J, Badora S (red.), 2005 Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej, Opole		
2. Górnicka B. 2016 Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej – wybrane zagadnienia podręcznik akademicki Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Opole		
3. Kamińska U. 2005 Zarys metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej w rodzinnych i instytucjonalnych formach wychowania WUŚ, Katowice		

4. Bejger H, 2011 Sytuacja rodzinno-prawna wychowanków placówek opiekuńczo-wychowawczych, „Scientific Bulletin of Chełm. Section of Pedagogy, nr 1, PWSZ, Chełm
5. Gajewska G. Brzydło-Stodolna K. 2005 Teoretyczno-metodyczne podstawy pracy opiekuńczo-wychowawczej Zielona Góra

Literatura uzupełniająca:

1. Dąbrowski Z, 2000 Pedagogika opiekuńcza w zarysie cz. I Olsztyn, cz. II, Olsztyn 2001
2. Gajewska G, 2004 Pedagogika opiekuńcza i jej metodyka, Zielona Góra
3. Sikora D. Opieka i wychowanie w żłobku, 2004 {w:} Środowiska opiekuńczo-wychowawcze, red. B Wojciechowska – Charlak, Wszechnica Świętokrzyska, Kielce

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W03	C1,2,3,	W 1,4	1,2	1	P1
EU 2	K_W05, K_W08	C2,4,	W 2,3	1,2	1,2	P1
EU 3	K_W05, K_W10	C 3,4	W 5,6	1,2,3	1,2	P1
EU 4	K_W08	C1-4	W 1,6	1,2,3	2	P1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Test z zakresu zaprezentowanego materiału na zajęciach. Warunkiem zaliczenia wykładu jest rozwiązanie testu sprawdzającego efekty uczenia się w zakresie wiedzy z wynikiem, co najmniej 51% poprawnych odpowiedzi.

Kryterium ocen: bardzo dobry (91-100%), dobry plus (81-90%), dobry (71-80%), dostateczny plus (61-70%), dostateczny (51-60%).

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.

Nazwa przedmiotu/modułu:		Etyka zawodowa					
Nazwa angielska:		Professional Ethics					
Kierunek studiów:		Pedagogika,					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		Praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Opracował:		dr Karol Morawski					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne	Łącznie	ECTS
2	15		-	-		15	1
II Cel przedmiotu							
C1 – Przystwojenie przez słuchacza podstawowych pojęć i treści z dziedziny etyki opisowej i normatywnej. C2 - Zdobyć wiedzy w zakresie głównych doktryn i stanowisk w etyce oraz dylematów moralnych współczesności. C3 – Poznanie obowiązujących regulacji etycznych dotyczących zawodu nauczyciela i wychowawcy oraz funkcjonowania placówek edukacyjnych, opiekuńczych i resocjalizacyjnych. C4 – Uświadomienie złożoności problemów moralnych związanych z pracą w zawodzie nauczyciela i wychowawcy oraz funkcjonowaniem placówek edukacyjnych, opiekuńczych i resocjalizacyjnych.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Student powinien posiadać wiedzę ogólną z dziedziny filozofii							
IV Oczekiwane efekty uczenia się (wykład)							
Wiedza:							
EU 1 – Student zna i rozumie podstawowe pojęcia z dziedziny etyki, ma usystematyzowaną wiedzę ogólną z zakresu etyki.							
EU 2 – Student ma uporządkowaną wiedzę szczegółową na temat zasad i norm etycznych i wie, jak posługiwać się nimi w praktyce życiowej, w tym w działalności pedagogicznej.							
EU 3 – Student zna i identyfikuje główne systemy i kierunki etyczne oraz ich przedstawicieli.							
EU 4 – Student potrafi uwzględniać w swej działalności zawodowej dokumenty dotyczące praw człowieka i praw dziecka oraz regulacje etyczne w odniesieniu do zawodu nauczyciela, opiekuna i wychowawcy oraz funkcjonowania placówek edukacyjnych i opiekuńczych w Polsce.							
Kompetencje społeczne:							
EU 5 – Student docenia wagę refleksji etycznej związanej z funkcjonowaniem człowieka w życiu zawodowym oraz jest przygotowany do współpracy w konstruowaniu i wdrażaniu kodeksu etycznego instytucji edukacyjnych, opiekuńczych i wychowawczych oraz związanych z nimi profesji.							
EU 6 - Student ma świadomość wpływu nauczycieli, opiekunów i wychowawców na kształtowanie							

osobowości i zachowań uczniów i wychowanków oraz odpowiedzialności za podjęte decyzje w działalności profesjonalnej, dba o własny rozwój osobisty oraz rozumie potrzebę ustawicznego doskonalenia i doskonalenia warsztatu zawodowego.		
V Treści programowe:		
Forma zajęć: wykład		Liczba godzin
W. 1	Wprowadzenie do przedmiotu, etymologia terminu <i>moralność</i> , geneza moralności, moralność a etyka, sfery moralności.	2
W. 2, W. 3	Geneza i podział etyki, jej przedmiot i funkcje, podstawowe pojęcia, główne zagadnienia. Etyka ogólna a etyki szczegółowe.	4
W. 4, W. 5	Główne kierunki etyczne (eudajmonizm, hedonizm, perfekcjonizm, ewolucjonizm, utylitaryzm, teocentryzm, teoria cnoty)	4
W. 6	Etyka zawodowa a etyka ogólna, zawód nauczyciela i wychowawcy jako zawód etosowy.	2
W. 7	Normy moralne – istota, rodzaje, systematyzacja	2
W. 8	Etykieta w pracy zawodowej	1
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, podręczniki i teksty źródłowe	
2.	Foliogramy, materiały z prasy fachowej	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny)	
VII Metody dydaktyczne		
1.	Podająca – wykład informacyjny, objaśnienie	
2.	Problemowa – wykład problemowy, aktywizujący	
3.	Percepcyjno-oglądowa z pokazem multimedialnym	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Kontrola obecności	
P1.	Test otwarty z materiału objętego wykładem	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15
Przygotowanie się do zajęć		10
Przygotowanie do testu		5
SUMA		30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU (wykład)		1
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa		

A. Anzenbacher, *Wprowadzenie do etyki*, Kraków 2008
 J. Homplewicz, *Etyka pedagogiczna, podręcznik dla wychowawców*, Warszawa, 2000
 I. Lazari-Pawłowska, *Etyki zawodowe jako role społeczne*, w: *Etyka. Pisma wybrane*, Warszawa 1992
 P.H. Meirieu, *Moralne wybory nauczycieli. Etyka i pedagogika*, Warszawa 2003
 M. Ossowska, *Normy moralne*, Warszawa (różne wydania)
 T. Styczeń, J. Merecki, *ABC etyki*, Lublin 2010
Teksty źródłowe z etyki
Literatura uzupełniająca:
 J. Hartman, J. Woleński, *Wiedza o etyce*, wyd. Park 2008
 J. Hołówka, *Etyka w działaniu*, Warszawa 2001
 J. Jaroń, *Z etyką na ty. Od egipskiego Ptahhotepa do Karola Wojtyły*, Łódź 1995
 S. Jedynak (red.), *Słownik etyczny*, Lublin 1990
 P. Vardy, P. Grosch, *Etyka, poglądy i problemy*, Poznań 1995
Powszechna Deklaracja Praw Człowieka, Konwencja o Prawach Dziecka, Deklaracja Praw Dziecka (Deklaracja Genewska), Deklaracja Praw Dziecka ONZ, teksty przyrzeczeń, ślubowań, kodeksy etyczne

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01	C1, C2	W.1, W. 2, W.3, W.6,	1,3	1,3	F, P
EU 2	K_W04, K_W06	C1, C2, C3	W. 2, W.3, W.7,	1,2,3	1,2,3	F, P
EU 3	K_W13	C1, C2	W.1, W.2, W.3, W. 4, W. 5	1,2,3	1,2,3	F, P
EU 4	K_W10	C3, C4	W.6, W.8	1,2,3	1,2,3	F, P
EU 5	K_K04,	C2, C3, C4	W.4, W.5, W.6, W.7	1,2,3	1,2,3	F
EU 6	K_K06	C2, C3, C4	W.3, W.6, W.7	1,2,3	1,2,3	F

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach.
 Zaliczenie w formie testu pisemnego z zakresu materiału z całego semestru.
 Ocena z testu pisemnego jest obliczana procentowo w następujący sposób:
 - ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi,
 - ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi,
 - ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi,

- ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi.

13

Nazwa przedmiotu/modułu:		Etyka zawodowa					
Nazwa angielska:		Professional Ethics					
Kierunek studiów:		Pedagogika					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		Praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Opracował:		dr Karol Morawski					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne	Łącznie	ECTS
2		30	-	-		30	2
II Cel przedmiotu							
C1 – Przystwojenie przez słuchacza podstawowych pojęć i treści z dziedziny etyki opisowej i normatywnej.							
C2 - Zdobyć wiedzy w zakresie głównych doktryn i stanowisk w etyce oraz dylematów moralnych współczesności.							
C3 – Poznanie obowiązujących regulacji etycznych dotyczących zawodu nauczyciela i wychowawcy oraz funkcjonowania placówek edukacyjnych, opiekuńczych i resocjalizacyjnych.							
C4 – Uświadomienie złożoności problemów moralnych związanych z pracą w zawodzie nauczyciela i wychowawcy oraz funkcjonowaniem placówek edukacyjnych, opiekuńczych i resocjalizacyjnych.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Student powinien posiadać wiedzę ogólną z dziedziny filozofii.							
IV Oczekiwane efekty uczenia się (ćwiczenia)							
Wiedza							
EU 1 – Student ma uporządkowaną wiedzę szczegółową na temat zasad i norm etycznych i umie posługiwać się nimi w praktyce życiowej, w tym w działalności pedagogicznej.							
Umiejętności							
EU 2 – Student potrafi uwzględniać w swej działalności zawodowej dokumenty dotyczące praw człowieka i praw dziecka oraz regulacje etyczne w odniesieniu do zawodu nauczyciela, opiekuna i wychowawcy oraz funkcjonowania placówek opiekuńczych, wychowawczych i resocjalizacyjnych w Polsce.							
Kompetencje społeczne:							
EU 3 – Student dostrzega dylematy etyczne w działalności nauczyciela, opiekuna i wychowawcy, ma umiejętność ich rozwiązywania oraz stosuje zasady etyki zawodowej, prognozuje skutki swoich decyzji i działań.							
EU 4 – Student rozumie i docenia wagę refleksji etycznej związanej z funkcjonowaniem człowieka w							

życiu zawodowym, jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych oraz współpracy w konstruowaniu i wdrażaniu kodeksu etycznego instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, wychowawczych oraz resocjalizacyjnych i związanych z nimi profesji.		
EU 5 - Student ma świadomość wpływu nauczycieli, opiekunów i wychowawców na kształtowanie osobowości i zachowań uczniów, podopiecznych i wychowanków oraz odpowiedzialności za podjęte decyzje w działalności profesjonalnej, dba o własny rozwój osobisty oraz rozumie potrzebę ustawicznego dokształcania i doskonalenia warsztatu zawodowego.		
V Treści programowe:		
Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin
Ćw. 1	Wybór zawodu jako decyzja moralna. Podstawowe wartości w zawodzie nauczyciela, opiekuna i wychowawcy.	2
Ćw. 2	Problem sprawiedliwości i odpowiedzialności w pracy nauczyciela, opiekuna i wychowawcy	2
Ćw. 3	Szacunek dla prawdy, bezstronność i tolerancja jako naczelné zasady etyki profesjonalnej w działalności nauczycielskiej, opiekuńczej, wychowawczej i resocjalizacyjnej.	2
Ćw. 4	Moralne aspekty relacji: wychowawca – wychowanek, opiekun – podopieczny, nauczyciel-uczeń. Pojęcie godności.	2
Ćw. 5	Etyka w zawodzie nauczyciela, opiekuna i wychowawcy – etyką deontologiczną, konsekwencjalistyczną, etyką cnót czy chronienia osób.	2
Ćw. 6	Zagrożenia zewnętrzne i wewnętrzne dla zachowania wysokiego poziomu moralnego. Konflikt wartości i zasad, dylematy moralne	2
Ćw. 7	Konstruowanie kodeksu etyki zawodowej	2
Ćw. 8	Dyskusja na temat efektów uzyskanych przez studentów podczas ćwiczeń i ocena końcowa.	1
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, podręczniki i teksty źródłowe	
2.	Foliogramy, materiały z prasy fachowej	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny)	
VII Metody dydaktyczne		
1.	Percepcyjno-oglądowa z pokazem multimedialnym	
2.	Studium przypadków	
3.	Metoda sytuacyjna	
4.	Projekt – konstruowanie kodeksu etyki zawodowej	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność)	
F2.	Kontrola obecności	
P1.	Indywidualny projekt – prezentacja	

P2.	Projekt zespołowy – kodeks etyki zawodowej					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności					Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności	
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)					15	
Przygotowanie się do zajęć					35	
Przygotowanie indywidualnego projektu					10	
SUMA					60	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU (ćwiczenia)					2	
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa J. Homplewicz, <i>Etyka pedagogiczna, podręcznik dla wychowawców</i> , Warszawa 2000 P.H. Meirieu, <i>Moralne wybory nauczycieli. Etyka i pedagogika</i> , Warszawa 2003 M. Ossowska, <i>Normy moralne</i> , Warszawa (różne wydania) P. Singer (red.), <i>Przewodnik po etyce</i> , Warszawa 1998 K. Szewczyk, <i>Wychować człowieka mądrego</i> , PWN Warszawa 1999 <i>Teksty źródłowe z etyki</i> Literatura uzupełniająca: J. Hartman, J. Woleński, <i>Wiedza o etyce</i> , wyd. Park 2008 J. Hołówka, <i>Etyka w działaniu</i> , Warszawa 2001 H. Muszyński, <i>Rozwój moralny</i> , Warszawa 1987 P. Vardy, P. Grosch, <i>Etyka, poglądy i problemy</i> , Poznań 1995 J. Woroniecki, <i>Katolicka etyka wychowawcza</i> , Lublin 1986 <i>Powszechna Deklaracja Praw Człowieka, Konwencja o Prawach Dziecka, Deklaracja Praw Dziecka (Deklaracja Genewska), Deklaracja Praw Dziecka ONZ, teksty przyrzeczeń, ślubowań, kodeksy etyczne</i>						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01, K_W03	C1, C2, C3	Ćw.1, Ćw.2, Ćw.3, Ćw.6	1,3	1,3	F, P
EU 2	K_U04, K_U05	C3, C4	Ćw.1, Ćw.2, Ćw.3 Ćw.7	1,2,3	1,2,3	F, P
EU 3	K_U07	C2, C4	Ćw.1. Ćw.2, Ćw.3, Ćw.4, Ćw.5, Ćw.6, Ćw.7	1,2,3	1,2,3	F
EU 4	K_K04, K_K07	C1,C2, C3, C4	Ćw.1, Ćw.4, Ćw.6, Ćw.7	1,2,3	2,3,4	F, P
EU 5	K_K01, K_K02, K_K05	C2, C3, C4	Ćw.1, Ćw.2, Ćw.3, Ćw.4, Ćw.5,	1,2,3	1,2,3,4	F

			Ćw.6, Ćw.8		
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ					
Przygotowanie prezentacji projektu Ocenie podlega: Warstwa merytoryczna (max. 15 pkt) Trafność wnioskowania (max 10 pkt) Oryginalność i estetyka prezentacji (max 10 pkt) Uzyskana ilość punktów przeliczana jest na ocenę w następujący sposób: • ocena bardzo dobra - 100% -92% uzyskanych punktów • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52% • ocena niedostateczna - 51% i poniżej					
XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE					
Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.					

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:			Pedagogika rodziny				
Nazwa angielska:			Family pedagogy				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			Praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Prowadzący przedmiot:			dr Elżbieta Zieja				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
1	15	-	-	-	-	15	1
II Cel przedmiotu							
C1 – Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu pedagogiki rodziny.							
C2 Ukazanie rodziny jako specyficznego środowiska wychowawczego.							
C3 Wprowadzenie w zagadnień funkcji rodziny w kształtowaniu się osobowości dziecka.							
C4 Uświadomienie Studentom czynników dezintegracji współczesnej rodziny.							
C5 Ukazanie interwencyjnych, terapeutycznych i profilaktycznych działań w rodzinie.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Podstawowe umiejętności z zakresu pedagogiki ogólnej i teorii wychowania							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza:							
EU1-Ma uporządkowaną wiedzę na temat pedagogiki rodziny jako nauki, jej miejsca wśród innych nauk, zna elementarną terminologię z zakresu pedagogiki rodziny							
EU2- Ma podstawową, uporządkowaną wiedzę na temat funkcji rodziny, jej struktury, typologii rodzin, postaw rodzicielskich i stylów wychowania w rodzinie							
EU3- Ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat komunikacji interpersonalnej w rodzinie – barier i możliwości ich usuwania, współdziałania rodziny i społeczeństwa na rzecz osoby, współpracy rodziny i szkoły.							
Umiejętności:							
EU4- Posiada elementarne umiejętności pozwalające na rozwiązywanie problemów związanych z sytuacją dezintegracji współczesnej rodziny							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: wykłady							Liczba godzin
W 1-3	Pedagogika rodziny jako nauka, jej miejsce wśród innych nauk. Wychowanie w rodzinie jako przedmiot pedagogicznej refleksji.						3
W 4-6	Funkcje rodziny i jej struktura, typologie rodzin. Postawy rodzicielskie i style wychowania w rodzinie						2

W 7-8	Rozwój uczuć i osobowości społecznej dziecka w rodzinie. Znęcanie się nad dzieckiem w rodzinie – uwarunkowania przemocy.	3
W 9-10	Wpływ dezintegracji współczesnej rodziny na jednostkę. Diagnozowanie środowiska rodzinnego i główne kierunki oddziaływania poradnictwa rodzinnego.	2
W 12-13	Współdziałanie rodziny i społeczeństwa na rzecz osoby. Współpraca rodziny i szkoły - kierunki rozwoju	2
W 14-15	Sytuacja społeczno-moralna współczesnej rodziny polskiej. Promocja rozwoju osobowego przez wychowanie. Komunikacja interpersonalna w rodzinie – bariery i możliwości ich usuwania.	3
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania radiowe i telewizyjne	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
VII Metody dydaktyczne		
	1 Wykład z prezentacją multimedialną 2 Wykład konwencjonalny 3 Dyskusja	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Formy pisemne praca indywidualna i w grupach	
F2	Indywidualne większe formy wypowiedzi pisemnych	
P1	Test sprawdzający wiedzę i umiejętności	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15
Przygotowanie się do zajęć		10
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej		5
SUMA		30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		1
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
1.Adamski F., Wychowanie w rodzinie, Kraków 2010.		
2.Augustyn J., Ojcostwo, Kraków 2009.		
3.Bartoszek A. (red.), Familiaris splendor. Piękno życia rodzinnego jako wyzwanie dla społeczeństwa i Kościoła, Katowice 2011.		
4.Błasiak A., Aksjologiczne aspekty procesu wychowania, Kraków 2009. Błasiak A., Dybowska E. (red.), Wybrane zagadnienia z pedagogiki rodziny, Kraków 2010.		

5. Drożdż A., Kurzela P., (red.), Rodzina wartością – wartości rodzinne, Katowice 2009, s. 88-106.
6. Garbarz A, Grzybek G. (red.), Wokół rodziny. Wychowanie. Kultura. Społeczeństwo, Rzeszów 2011.
7. Kozubek M.T. (red.), Dom, w którym rodzi się wspólnota, Katowice 2012.
8. Kozubek M.T. (red.), Jaka rodzina takie społeczeństwo. Wspólnototwórczy wymiar wychowania integralnego, Katowice 2012. Kukołowicz T., Rodzina wychowuje, Stalowa Wola 2001.
9. Wilk J., Pedagogika rodziny, Lublin 2002.

Literatura uzupełniająca:

1. Badora S., Czeredrecka B., Rodzina i formy wspomagania, Kraków 2001
2. Grzesiuk L., Tryjarska B., Jak pomagać sobie, rodzinie i innym, Warszawa 1997
3. Homplewicz J., Pedagogika rodziny, Rzeszów 2000
4. Jundziłł J., Rodzina i wychowanie w rodzinie, Bydgoszcz 1996
5. Kawula S., Janke A., Brągiel J., Pedagogika rodziny, Toruń 2005
6. Majkowski W., Czynniki dezintegracji współczesnej rodziny polskiej, Kraków 1999
7. Pospiszyl I., Razem przeciw przemocy, Warszawa 1999
8. Wilk J., Pedagogika rodziny, Lublin 2002

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01	C1, C2, C3	W1-3,	1	1	F1 P1
EU 2	K_W10	C1, C2, C4,C5	W4-7	1	1,3	F2,P1
EU 3	K_W10	C2, C3, C4	W8-10	1,2,3	2,3	F1,2,P1
EU 4	K_U11	C1 – C5	W 9-15	1,2,3	1-3	F1,2, P1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Testy wielokrotnego wyboru lub otwarte sprawdzające wiedzę i umiejętności- test pisemny (test z zakresu zaprezentowanego materiału na zajęciach. Warunkiem zaliczenia wykładu jest rozwiązanie testu sprawdzającego efekty uczenia się w zakresie wiedzy z wynikiem, co najmniej 51% poprawnych odpowiedzi. Kryterium ocen: bardzo dobry (91-100%), dobry plus (81-90%), dobry (71-80%), dostateczny plus (61-70%), dostateczny (51-60%).

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.*

Nazwa przedmiotu/modułu:	Psychologia rozwojowa i osobowości						
Nazwa angielska:	Developmental and personality psychology						
Kierunek studiów:	Pedagogika						
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie						
Profil studiów	praktyczny						
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych						
Opracował:	dr Beata Miedzińska						
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	EC TS
2	-	15				15	1
II Cel przedmiotu							
C1 – Utrwalenie wiadomości na temat psychologii rozwoju człowieka, pojęcia rozwoju i czynników determinujących rozwój. C2 – Utrwalenie wiedzy na temat zaburzeń osobowości i ich terapii. C3 – Zapoznanie z podstawowymi teoriami rozwoju i wychowania człowieka oraz ze specyfiką zmian rozwojowych jakie ma miejsce w kolejnych fazach życia C4 –Analizowania tekstów psychologicznych dotyczących diagnozy rozwojowej dziecka z nastawieniem na ich wykorzystanie w praktyce pedagogicznej. C5 – Projektowania działań wspomagających rozwój dziecka i jego osobowości.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza:							
EU 1 Student ma podstawową wiedzę z zakresu psychologii rozwoju człowieka i osobowości. Rozumie pojęcie zmiany rozwojowej, wymienia jej rodzaje oraz czynniki rozwoju. Ma świadomość znaczenia wpływu środowiska (w skali makro i mikro) na rozwój człowieka.							
Umiejętności:							
EU 2 Student potrafi wymienić i scharakteryzować najważniejsze osiągnięcia rozwojowe w poszczególnych fazach rozwoju człowieka oraz ma świadomość różnic indywidualnych determinujących funkcjonowanie w grupie społecznej i samorealizację.							
EU 3 Student potrafi przeprowadzić badanie i scharakteryzować sytuację rozwojową dziecka.							
Kompetencje społeczne:							
EU 4 Student potrafi pracować w grupie wypowiadając swoje zdanie w oparciu o teorię i własne przemyślenia i obserwacje.							

V Treści programowe:		
Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin
Ćw. 1-2	Psychologia rozwojowa i jej przedmiot. Pionierzy psychologii dziecka. Teorie rozwoju dziecka	2
Ćw. 3-4	Procesy poznawcze (spostrzeganie, procesy warunkowania, uczenie się, pamięć, myślenie, procesy decyzyjne, nabywanie mowy, język i komunikacja), procesy motywacyjne i emocjonalne. Koncepcja inteligencji emocjonalnej Daniela Golemana.	2
Ćw. 5-8	Charakterystyka okresów rozwojowych (niemowlęstwo (1 rok życia), wczesne dzieciństwo (2 i 3 rok życia), średnie dzieciństwo (od 4 do 6 roku życia), późny okres dzieciństwa (od 7 do 10 lub 12 roku życia), okres dojrzewania, (13-18 lat), wczesna dorosłość (18-25 lat), dorosłość (25-60 lat), wiek jesieni życia (+60 lat). Instytucje edukacyjne w życiu dziecka.	2
Ćw. 9-12	Problemy psychologiczne dziecka w instytucjach edukacyjnych oraz poza nimi.(trudności w uczeniu się, lęki i fobie, agresja, bullying, ADHD, lęki, nieśmiałość, trudności adaptacyjne, ucieczki z zajęć, problemy dojrzewania, problemy różnorodnych uzależnień, niebezpieczeństwa molestowania seksualnego). Koncepcja frustracji i agresji	2
Ćw. 9	Etapy rozwoju psychospołecznego i osobowości wg Erika H. Eriksona. Kompetencje emocjonalne. Fazy rozwoju moralnego. Wartości. Stadia rozwoju moralnego wg Lawrence’a Kohlberga.	2
Ćw. 10 -14	Wybrane współczesne koncepcje osobowości: psychodynamiczne , teoria freudowska , teorie neopsychoanalityczne – podkreślają znaczenie podstawowych. Przedstawiciele: Carl Jung, Alfred Adler, Harry Stack Sullivan, Karen Horney, Erik Erikson; teorie czynnikowe –Przedstawiciele: Joy Paul Guilford, Raymond Cattell, Hans Eysenck; teorie uczenia się –John Dollard, Neal Miller , teoria uczenia się społecznego Przedstawiciele: Albert Bandura; teorie humanistyczne - Abraham Maslow, Carl Rogers, Frederick Perls, Kazimierz Dąbrowski; teorie systemowe - Milton Erickson, Oscar Ichazo (systemowa teoria osobowości).	3
Ćw. 15	Zaburzenia: rozwojowe, emocjonalne, osobowości u dzieci.	2
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne*	
2	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
VII Metody dydaktyczne		
	1- dyskusja, 2- pokaz, 3- metoda problemowa, 4- filmy edukacyjne związane z omawianą problematyką	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Indywidualne wypowiedzi ustne (analiza studium przypadku)	

F2	Udział w dyskusjach, opracowanie i krótkie wprowadzenie słowne do zaplanowanego zagadnienia w trakcie ćwiczeń.					
P1	Semestralne raporty na wybrany temat z psychologii rozwojowej i osobowości Indywidualne projekty wypowiedzi medialnych					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności					Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności	
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)					15	
Przygotowanie się do zajęć					5	
Przygotowanie projektów wypowiedzi medialnych i raportów					10	
SUMA					30	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU					1	
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa:						
1. Vasta, R., Haith, M. M., Miller S. A. PSYCHOLOGIA DZIECKA.WSIP, Warszawa 1995						
2. Brzezińska A. (red.), PSYCHOLOGICZNE PORTRETY CZŁOWIEKA. PRAKTYCZNA PSYCHOLOGIA ROZWOJOWA, Gdańsk 2005.						
Literatura uzupełniająca:						
1. Previn, Lawrence A., PSYCHOLOGIA OSOBOWOŚCI, GWP, Gdańsk 2005						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01	C1, C2, C3	Ćw. 1 – 8,	1	2	F1,P
EU 2	K_U01	C1, C2, C4	Ćw. 9-15	1,2	1,2,3	F1,P
EU 3	KK_U10	C2, C3, C4	Ćw.6-15	1,2	1,2,3	F1,F2
EU4	K_K05, K_K 07	C1 – C4	Ćw. 1-15	1,2	1,2,3	F1,F2
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ						
Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach. Indywidualne projekty wypowiedzi medialnych - przygotowanie pracy pisemnej (projektu) zgodnie z podaną tematyką Kryterium oceny: prace mogą zostać oceniona maksymalnie na 20 pkt. Warunkiem zaliczenia pracy jest zdobycie minimum 10 pkt. Ocena końcowa: bdb 20-19 punktów; 18-16 punktów db plus; 15-14 punktów db; 13-12 pkt. dst plus; 11-10 punktów dst.						
XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE						

Nazwa przedmiotu/modułu:			Psychologia rozwojowa i osobowości				
Nazwa angielska:			DEVELOPMENTAL PSYCHOLOGY AND PERSONALITY				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Opracował:			dr Beata Miedzińska				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
2	15	-				15	1
II Cel przedmiotu							
C1 – Podstawowa wiedza na temat psychologii rozwoju człowieka, pojęcia rozwoju i czynników determinujących rozwój.							
C2 - Wiedza na temat procesów poznawczych i mechanizmu ich działania							
C3 – Uzyskanie podstawowej wiedzy na temat najważniejszych osiągnięć rozwojowych w ujęciu longitudinalnym (od poczęcia do zakończenia okresu adolescencji), umiejętność jej zastosowania w diagnozowaniu poziomu rozwoju emocjonalnego i społecznego ucznia							
C4 – Wiedza dotycząca zaburzeń osobowości i ich terapia.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza:							
EU 1 Student ma podstawową wiedzę z zakresu psychologii rozwoju człowieka. Rozumie pojęcie zmiany rozwojowej, wymienia jej rodzaje oraz czynniki rozwoju. Ma świadomość znaczenia wpływu środowiska (w skali makro i mikro) na rozwój człowieka.							
EU 2 Student potrafi wymienić i scharakteryzować najważniejsze osiągnięcia rozwojowe w poszczególnych fazach rozwoju człowieka oraz ma świadomość różnic indywidualnych determinujących funkcjonowanie w grupie społecznej i samorealizację.							
Umiejętności:							
EU 3 Student potrafi scharakteryzować rozwój człowieka w poszczególnych fazach życia oraz w zakresie podstawowych sfer funkcjonowania, umie scharakteryzować podstawowe środowisko rozwoju i wychowania w ramach wybranych teorii							
Kompetencje społeczne:							
EU 4 Student potrafi wskazać główne kierunki teorii osobowości oraz jej wybrane zaburzenia							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: wykład							Liczba godzin

W. 1	Przedmiot psychologii rozwojowej. Związki psychologii rozwojowej z innymi obszarami wiedzy psychologicznej. Pojęcie rozwoju. Etapy rozwoju życiowego i społecznego	2
W.2	Wybrane koncepcje rozwoju człowieka: psychoanalityczna, poznawczo-rozwojowych, teorii uczenia się, systemowa. Teoria rozwoju umysłowego Jean’a Piageta. Teoria samorozwoju: Abrahama Masłowa, W. Łukaszewskiego i Z. Pietrasińskiego. Pseudorozwój i negatywne zmiany osobowościowe.	2
W. 3-4	Poznawcze, emocjonalne i motywacyjne procesy rozwojowe w okresie: dzieciństwa, adolescencji, dorosłości i jesieni życia. Linia szczęścia w różnych okresach życia człowieka.	4
W.5	Biologiczne i ekologiczne uwarunkowania rozwoju i osobowości człowieka. Rola kultury w rozwoju psychicznym człowieka (model U. Brofenbrennera)	4
W.6	Psychoanalityczna koncepcja rozwoju i osobowości człowieka i koncepcja rozwoju człowieka w cyklu życia.	2
W.7	Główne koncepcje osobowości (teorie czynnikowe, psychodynamiczne, poznawcze, fenomenologiczne). Wybrane zaburzenia osobowości .	1
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne.	
2.	Urządzenia interkomunikacyjne: rzutnik multimedialny oraz komputer.	
VII Metody dydaktyczne		
	wykład, pokaz, materiały filmowe	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
P	Test z pytaniami otwartymi sprawdzający wiedzę i umiejętności	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15
Przygotowanie się do zajęć		10
Przygotowanie do testu		5
SUMA		30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		1
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
LITERATURA PODSTAWOWA: Vasta, R., Haith, M. M., Miller S. A. PSYCHOLOGIA DZIECKA.WSIP, Warszawa 1995		
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA: 1. Doman, G., Doman, J. JAK NAUCZYĆ MAŁE DZIECKO CZYTAĆ, Excalibur 1992. 2. Lawrence, Pervin A. PSYCHOLOGIA OSOBOWOŚCI. Gdańsk 2002 3. Brzezińska, A. I., PSYCHOLOGICZNE PORTRETY CZŁOWIEKA, GWP, 2006		
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI		

[illegible]

16		KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:			Socjoterapia				
Nazwa angielska:			Sociotherapy				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Opracował:			mgr M. Łasek-Dowiat				
I. Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
2				30		30	2
II. Cel przedmiotu							
C1 – Wyposażenie studentów w wiedzę na temat istoty i założeń socjoterapii, oraz specyfiki grup socjoterapeutycznych.							
C2 – Teoretyczne i praktyczne poznanie metod i technik w pracy socjoterapeutycznej.							
C3 – Nabycie umiejętności konstruowania programów i prowadzenia zajęć socjoterapeutycznych.							
III. Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Podstawy wiedzy z pedagogiki i psychologii							
IV. Oczekiwane efekty uczenia się							
Umiejętności:							
EU 1 Student ma wiedzę na temat funkcjonowania małej grupy społecznej, specyfiki grupy socjoterapeutycznej i podstawowych założeń pracy socjoterapeutycznej.							
EU 2 Student potrafi dostosować metody i techniki socjoterapeutyczne do zaburzeń przejawianych przez dzieci i młodzież.							
EU 3 Student potrafi prawidłowo zaprojektować i przeprowadzić zajęcia socjoterapeutyczne z uwzględnieniem występujących w danej grupie problemów i zaburzeń u indywidualnych uczniów.							
Kompetencje społeczne:							
EU 4 Student umie ocenić przydatność zastosowanych strategii do realizacji wyznaczonych celów socjoterapeutycznych.							
V. Treści programowe:							
Forma zajęć: warsztaty						Liczba godzin	
Wr. 1	Podstawy socjoterapii (pojęcia, cele, zasady, obszary podlegające zmianom i czynniki zmiany, etapy zajęć socjoterapeutycznych).Mała grupa społeczna, jej struktury oraz mechanizmy wewnątrzgrupowe.						3
Wr. 2	Grupy socjoterapeutyczne i ich rodzaje; Uczestnicy zajęć socjoterapeutycznych. Strukturalizacja i organizacja zajęć socjoterapeutycznych.						3

Wr. 3	Podstawowe metody i techniki oddziaływań korekcyjnych w socjoterapii. Tworzenie programów spotkań grupowych i scenariuszy zajęć socjoterapeutycznych.	3
Wr. 4-5	Formułowanie celów terapeutycznych, edukacyjnych i rozwojowych w kontekście konkretnych deficytów dzieci i młodzieży; Zasady stosowania różnych metod i funkcje poszczególnych elementów spotkania socjoterapeutycznego (np. rundek).	3
Wr. 6	Projektowanie zastosowania metod i technik pracy socjoterapeutycznej (oraz sposobów ewaluacji) - dla różnych typów zaburzeń; Ćwiczenia praktyczne w tym zakresie – prowadzenie fragmentów zajęć pod superwizją wykładowcy.	3
Wr. 7-8	Opracowywanie programu socjoterapeutycznego dostosowanego do konkretnej grupy ryzyka (np. dzieci z rodziny z problemem alkoholowym, ofiary przemocy, uczniowie nadmiernie agresywni, dzieci nieśmiałe);	3
Wr. 9 -10	Konstruowanie przykładowych scenariuszy zajęć z uwzględnieniem specyfiki danej grupy socjoterapeutycznej i diagnozy indywidualnej uczestników;	3
Wr. 11 - 13	Prowadzenie zajęć socjoterapeutycznych – według opracowanych programów i scenariuszy – rozwijanie kompetencji w ćwiczeniach praktycznych (forma warsztatowa); Analiza strategii działań praktycznych w odniesieniu do zamierzonych celów; Ocena przydatności zastosowanych metod do realizacji zadań socjoterapeutycznych;	3
Wr. 14-15	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji – uzyskanych podczas realizacji przedmiotu – w semestrze 4.; Zaliczenie ćwiczeń na podstawie indywidualnie opracowanych przez studentów scenariuszy zajęć socjoterapeutycznych.	6
Suma godzin (warsztatów)		30
VI. Narzędzia dydaktyczne		
1.	Podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne.	
2.	Prezentacje multimedialne, filmy.	
3.	Rzutnik multimedialny, komputer.	
VII. Metody dydaktyczne		
1.	Praca z tekstem, praca w grupach, dyskusja, metoda warsztatowa.	
2.	Obserwacja, odgrywanie scenek socjoterapeutycznych.	
VIII. Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Indywidualne wypowiedzi pisemne- metody i techniki pracy socjoterapeutycznej	
P1	Projekty programów zajęć socjoterapeutycznych	
IX. Obciążenie pracą studenta (w semestrze 4.)		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		30
Przygotowanie się do zajęć		20
Przygotowanie projektów		10
SUMA		60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2
X. Literatura podstawowa i uzupełniająca		

Literatura podstawowa:

1. Jagieła J., *Socjoterapia w szkole. Krótki poradnik psychologiczny*, Wydawnictwo „Rubikon”, Kraków 2007.
2. Sawicka K. (red.), *Socjoterapia*, Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno – Pedagogicznej MEN, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 1998.
3. Strzemieczny J., *Zajęcia socjoterapeutyczne dla dzieci i młodzieży*, PTP, Warszawa 1993.
4. Sobolewska Z., *Zajęcia socjoterapeutyczne dla dzieci i młodzieży – zasady projektowania zajęć*, OPTA, Warszawa 1993.

Literatura uzupełniająca:

1. Vopel K., *Poradnik dla prowadzących grupy*, Wydawnictwo „Jedność”, Kielce 2004.
2. Vopel K., *Gry i zabawy interakcyjne dla dzieci i młodzieży*, Wydawnictwo „Jedność”, Kielce 1994.
3. Geldard K., Geldard D., *Jak pracować z dziećmi i grupami terapeutycznymi*, GWP, Gdańsk 2005.

XI. TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U03, K_U07	C1	Wr. 1- 3	1	1	F1,F2
EU 2	K_U11	C1, C2	Wr. 3,4-5, 6	2,3	1,2	F1,F2
EU 3	K_U10	C2, C3	Wr. 7-8,9-10, 11-13	2,3	1,2	F1,F2, P1
EU 4	K_K01, K_K02	C3	Wr. 11-13, 14-15	2,3	1,2	F2.P1

Zasady weryfikacji efektów uczenia się

Zasady weryfikacji efektów nauczyciel poda na pierwszych zajęciach.

Opracowanie projektu na temat zajęć socjoterapeutycznych – max. 20 punktów. Praca będzie oceniana wg następujących kryteriów:

- strona merytoryczna – 5 punktów,
- oryginalność pracy – 5 punktów,
- zgodność z tematem – 5 punktów,
- udokumentowanie źródeł – 5 punktów,

Zasady przeliczenia punktów na ocenę:

- bardzo dobry: 19-20 punktów,
- dobry plus: 17-18 punktów,
- dobry: 15-16 punktów,
- dostateczny plus: 13-14 punktów,
- dostateczny: 11-12 punktów,
- niedostateczny: 0 – 10 punktów.

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest ukończenie kursu semestralnego.

IV Oczekiwane efekty uczenia się

Umiejętności:

EU 1 - Ma uporządkowaną wiedzę leksykalną w przewidzianym obszarze tematycznym i potrafi ją wykorzystać w ramach czterech sprawności językowych.

EU 2 – Student zna zasady tworzenia i stosowania wymaganych struktur gramatycznych, rozumie zasadność ich stosowania, potrafi z nich poprawnie korzystać w zakresie czterech sprawności językowych, a w przypadku błędu dokonać ich korekty.

EU 3 - Student właściwie rozpoznaje, interpretuje, selekcjonuje oraz koryguje informacje pozyskane w ramach ćwiczeń ze słuchania. Potrafi zrozumieć wybrane, określone w treściach programowych, sytuacje komunikacyjne.

EU 4 - Student rozumienie tekstu czytane w wersjach autentycznych i uproszczonych.

Kompetencje społeczne:

EU 5 – Student potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę leksykalną i gramatyczną do efektywnego podejmowania różnych ról w procesie komunikacyjnym (mówieniu) w typowych sytuacjach życia codziennego i zawodowego stosując zasady poprawnej wymowy i intonacji.

EU 6 – Student potrafi napisać, uzupełnić i skorygować krótki i dłuższy tekst użytkowy stosując zasady ortografii interpunkcji np. wiadomość, ogłoszenie, notatkę, list prywatny i formalny, mail, relację wydarzeń, opis.

EU 7 – Student ma umiejętność korzystania z różnorodnych źródeł informacji w języku rosyjskim (słowniki, leksykony, Internet, prasa, bazy danych) oraz ich dokumentowania.

V Treści programowe:

Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin
WR 1	Dane personalne, kraje i narodowości Zwroty grzecznościowe, Liczebniki 1-20, Dni tygodnia Czasownik <i>to be</i> w czasie teraźniejszym: formy pełne i skrócone, zdania oznajmujące, nazwy krajów i narodowości, adresy	2
WR 2	Formularze osobowe Adresy, Adresy poczty elektronicznej, Numery telefonów, Alfabet Przymiotniki dzierżawcze: <i>my, his etc.</i> Czasownik <i>to be</i> – zdania pytające i przeczące	2
WR 3	Szkoła i życie codzienne Wyposażenie w klasie, Polecenia nauczyciela Przedimki nieokreślone: <i>a/an</i> , Liczba mnoga rzeczowników Zaimki wskazujące: <i>this/that, these/those</i> Obyczaje, sposób życia, Zdania twierdzące i przeczące w czasie <i>present simple</i> .	2
WR 4	Podsumowanie materiału z warsztatów 1 – 4. Test sprawdzający, prezentacje projektów	2
WR 5	Praca i rodzina Rodzaje zawodów, Przedimki <i>a/an</i> przed nazwami zawodów	2

	Związki rodzinne, Forma dzierżawcza 's Pytania w czasie <i>Present Simple</i>	
WR 6	W hotelu/list nieformalny Wyposażenie hotelowe, Wyrażenia związane z wynajmowaniem pokoju hotelowego	2
WR 7	Opisywanie przedmiotów i ludzi Przymiotniki, Związki przymiotników i rzeczowników Zdania oznajmujące, pytające i przeczące w czasie <i>simple present</i> - ćwiczenia	2
WR 8	Czas Czynności dnia codziennego, Godziny Zdania w czasie <i>present simple</i> , Określanie czasu, Przysłowki częstotliwości	2
WR 9	Życie codzienne – w kawiarni/ulubiony dzień Kawiarniane menu, Zwroty grzecznościowe, Czynności dnia codziennego. Przysłowki <i>at, for, in to</i> , Związki wyrazowe, Forma dzierżawcza 's	2
WR 10	Podsumowanie materiału z warsztatów 5 – 10. Test sprawdzający, prezentacje projektów	2
WR 11	Święta i czas wolny Nazwy świąt, Miesiące, Daty, Przyimki związane z czasem Czynności czasu wolnego, Preferencje, Czasowniki: <i>like/love/hate</i> Zaimki dopełnieniowe: <i>me, him etc.</i>	2
WR 12	Życie codzienne – umiejętności Rodzaje umiejętności, Czasownik <i>can/can't</i>	2
WR 13	Zakupy Nazwy ubrań, Zwroty związane z kupowaniem ubrań Przymiotniki opisujące osobowość, Preferencje	2
WR 14	Historia i kultura – wybitne postaci Sławne nazwiska, Fakty historyczne. Podsumowanie materiału. Test.	2
WR 15	Prezentacja projektów z sem.2.	2
WR 16	Podróże Podróż samolotem, Określniki czasu przeszłego Czas <i>simple past</i> : czasowniki regularne	2
WR 17	Życie codzienne – życie towarzyskie Wieczór poza domem, Związki wyrazowe z czasownikami <i>have, get, go</i> Czas <i>simple past</i> – czasowniki nieregularne	2
WR 18	Życie codzienne – robienie zakupów, Wakacje Zakupy w sklepie z pamiątkami, Zwiedzanie Czas <i>simple past</i> : zdania oznajmujące, przeczące i pytające, Przysłowki: <i>by, for, in, out, to</i>	2

WR 19	Podsumowanie materiału z warsztatów 16 – 18. Test sprawdzający, prezentacje projektów	2
WR 20	Dom Pomieszczenia, Meble, Konstrukcje <i>there is/there are/there was/there were</i> Przysłówki miejsca	2
WR 21	Życie codzienne – życie sąsiedzkie Czynności dnia codziennego, Czas <i>present continuous</i>	2
WR 22	Miejsce zamieszkania – miasto Miejsca warte polecenia w Londynie, Miejsca warte polecenia w mieście Czasy <i>present simple</i> i <i>present continuous</i>	2
WR 23	Rzeczowniki policzalne i niepoliczalne Przedimki nieokreślone <i>a/an, some/ any</i> Pytania <i>how much/how many?</i> Przysłówki 'ilościowe': <i>(quite) a lot, much etc.</i>	2
WR 24	Podsumowanie materiału z warsztatów 20 – 23. Test sprawdzający, prezentacje projektów z sem. 3.	2
WR 25	Tworzenie definicji wyrazów, korzystanie z definicji słownikowych. Słowniki mono i dwujęzyczne. Parafrazowanie zdań; zdania złożone ze spójnikami <i>who, which, where</i>	2
WR 26	Minione wakacje. Czas <i>past simple</i> c.d. (czasowniki regularne i nieregularne). Opisywanie czynności wykonywanych w określonym momencie w przeszłości (<i>past continuous</i>), opis fotografii z przeszłości; przymyki w okolicznikach czasu i miejsca	2
WR 27	Czas <i>present continuous</i> i forma <i>going to</i> w wyrażeniach dotyczących planów na przyszłość (praca, wakacje, studia, zakładanie rodziny)	2
WR 28	Wyrażanie opinii na temat przyszłości; formy <i>will/won't</i> ; wyrażanie obietnic, propozycji i decyzji; czasowniki z przymikiem <i>back</i>	2
WR 29	Quiz – pytania dotyczące różnych czynności z przeszłości, teraźniejszości i przyszłości; ćwiczenia na słuchanie i czytanie. Test obejmujący materiał z warsztatów 25 - 28	2
WR 30	Prezentacja projektów z sem. 3.	2
WR 31	Konflikty w rodzinie i wśród przyjaciół. Doświadczenia i czynności już wykonane i jeszcze nie wykonane; czas <i>present perfect</i> z <i>yet, just i already</i>	2
WR 32	Tempo współczesnego życia porównania z przeszłością; <i>stopień</i> wyższy <i>przymiotników</i> ; konstrukcje: <i>as ... as, less ... than</i>	2
WR 33	Opisy miejsc z użyciem <i>przymiotników w stopniu najwyższym</i> , np. najbardziej przyjazne miejsce/miasto dla obcojęzycznego turysty; przymiotniki o przeciwnym znaczeniu.	2
WR 34	Spotkania towarzyskie	2

	imprezy kulturalne, prowadzenie rozmów na temat zachowań w towarzystwie; konstrukcje: <i>czasownik + bezokolicznik, czasownik + czasownik z -ing</i>	
WR 35	Podsumowanie materiału z warsztatów 31 -34. Test.	2
WR 36	Nauka języków obcych ulubione i sprawdzone metody nauki. Jak ważna jest znajomość języka obcego we współczesnym świecie. Formułowanie nakazów, zakazów i reguł postępowania; czasowniki: <i>have to, don't have to, must, musn't</i> ; użycie modyfikatorów typu: <i>a bit, really</i> .	2
WR 37	Pisanie formalnego listu internetowego; wskazywanie formalnych odpowiedników nieformalnych wyrażen; formułowanie pytań – zasięganie informacji (np. w odpowiedzi na ofertę kursów wakacyjnych).	2
WR 38	Wydarzenia, czynności uzależnione od spełnienia różnych warunków; pierwszy okres warunkowy (<i>if + present, will + infinitive</i>); tworzenie zdań warunkowych podobnych w treści do tzw. „praw Murphy’ego”; czasowniki często mylone, błędnie stosowane	2
WR 39	Opisywanie hipotetycznie możliwych wydarzeń; tematyka – zwierzęta ; drugi okres warunkowy (<i>if + past, would + infinitive</i>);	2
WR 40	Podsumowanie materiału z warsztatów 36 – 39. Test.	2
WR 41	Podejmowanie decyzji w różnych sytuacjach życiowych; wyrażanie możliwości i przypuszczeń z zastosowaniem <i>may i might</i> .	2
WR 42	Formułowanie problemów i udzielanie rad w opisanych sytuacjach np. nieporozumienia wśród przyjaciół, współpracowników i współlokatorów, problemy zdrowotne; zastosowanie <i>should i shouldn't</i> ; przykłady na stosowanie połączeń z czasownikiem <i>get</i>	2
WR 43	Biografie znanych osobistości oraz osób bliskich; formułowanie wypowiedzi na temat przeszłości oraz doświadczeń – zestawienie czasów <i>past simple i present perfect</i>	2
WR 44	Wspomnienia z dzieciństwa i lat szkolnych ; formułowanie wypowiedzi z zastosowaniem konstrukcji <i>used to i didn't use to</i> . Podsumowanie materiału z warsztatów 41 -43. Test	2
WR 45	Prezentacja projektów z sem. 4.	2
WR 46	Wynalazki i wynalazcy ; <i>strona bierna</i> w wybranych czasach; czasowniki: <i>invent, discover</i>	2
WR 47	Podróże i wycieczki (biuro podróży, punkt informacji turystycznej, broszury informacyjne, planowanie podróży); opis obiektu turystycznego. Prezentacja projektów na temat wybranych atrakcji turystycznych.	2
WR 48	Sposoby spędzania wolnego czasu ; wyrażenia: <i>something, anything, nothing</i> ; przymiotniki z końcówką <i>-ed i -ing</i>	2
WR 49	Wpływ trybu życia na zdrowie ; określenia liczby i ilości – <i>too..., not enough, a lot, many, much, a few, a little</i>	2
WR 50	Podsumowanie materiału z warsztatów 46 – 49. Test.	2
WR 51	Ciekawe zawody ,	2

	predyspozycje potrzebne do wykonywania tych zawodów; przymiotniki określające osobowość. Czas <i>present perfect continuous</i> (zmiany w życiu)	
WR 52	Analiza ofert pracy z różnych źródeł (prasa, ogłoszenia on-line). Formułowanie pytań z prośbą o szczegóły zatrudnienia w wybranych zawodach. Przygotowanie i przeprowadzenie rozmowy w sprawie pracy (job interview); praca w parach.	2
WR 53	Analiza wybranych przykładów CV; pisanie własnego CV	2
WR 54	Wizja twojego idealnego świata przypomnienie <i>drugiego okresu warunkowego</i> .	2
WR 55, 56	Tradycje kultury anglosaskiej (tematyka wybrana przez studentów); prace indywidualne i grupowe; prezentacje plakatów; prezentacje multimedialne.	4
WR 57	Jesteś szczęściarzem czy pechowcem? Historie z życia wzięte; <i>trzeci okres warunkowy</i>	2
WR 58	Prezentacja i analiza materiałów informacyjnych (prasowych, radiowych, telewizyjnych i internetowych). Zawód – dziennikarz, rzecznik prasowy. Zajęcia przygotowane przez studentów.	2
WR 59	Relacjonowanie zdarzeń; mowa zależna. Podsumowanie materiału. Test.	2
WR 60	Prezentacja projektów z sem. 5.	2
Suma godzin		120
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Tablica szkolna, podręczniki, ćwiczenie i teksty przedmiotowo-metodyczne, fotografie, rysunki i ilustracje, słowniki, leksykony	
2.	Wykresy, diagramy, foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania MP3, nagrania radiowe i telewizyjne, audycje radiowe	
3.	urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny), internet multimedialne programy komputerowe	
VII Metody dydaktyczne		
1.	Metoda ekspozycyjno - interakcyjna – elementy różnych metod zależnie od potrzeb, np. dyskusja, dryl, kooperacja uczniów, rozmowa S i S oraz S i N, projekt, burza mózgów, analiza i interpretacja tekstów źródłowych.	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F 1/ sem. 2, sem. 3, sem. 4, sem. 5	Sem. 2 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie A1: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami (<i>cloze test</i>), transformacje zdań (np. układanie pytań), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język angielski. Sem. 3 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie	

	ze zrozumieniem na poziomie A2: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami (<i>cloze test</i>), transformacje zdań (np. układanie pytań), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słowotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), tłumaczenia wyrazów w kontekście na język angielski. Sem. 4 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie B1: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami (<i>cloze test</i>), transformacje zdań (np. układanie pytań, tworzenie strony biernej), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słowotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), definiowanie słów i fraz, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język angielski. Sem. 5 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie B2.
P 1 / sem. 2, sem. 3, sem. 4, sem. 5	Projekt indywidualny lub w parach. Sem. 2 Projekt pt. <i>Very Special</i> (bardzo wyjątkowy) polegający na opisie ulubionego miejsca, osoby, zwierzęcia i książki, bądź filmu. Jedna, wybrana przez studenta część projektu jest prezentowana ustnie w języku angielskim. Każda część projektu ma minimum 10 zdań. Sem. 3 Projekt pt. <i>My very local newspaper</i> (moja bardzo lokalna gazeta), polegający na napisaniu 3 części własnej gazety opisującej wydarzenia z kamienicy, ulicy, dzielnicy, bądź wsi. Części: artykuł redakcyjny, sprawozdania z lokalnych wydarzeń, lokalne plotki. Każda z części ma co najmniej 15 zdań. Student prezentuje wybraną część projektu ustnie. Sem. 4 Projekt pt. <i>Interview</i> (wywiad) polegający na przeprowadzeniu w języku polskim wywiadu z osobą ze środowiska zawodowego i przetłumaczeniu go na język angielski. Wywiad powinien zawierać co najmniej 10 pytań oraz informację o osobie pytanej (minimum 5 zdań). Student potrafi zaprezentować wyniki wywiadu ustnie w języku angielskim. Sem. 5 Projekt pt. <i>Professional articles</i> (artykuły z dziedziny zawodowej) polegający na przeczytaniu 3 artykułów lub fragmentów książek dotyczących dziedziny studiów studenta. Każdy z artykułów powinien mieć objętość co najmniej 2000 słów. Student streszcza każdy z artykułów i prezentuje ustnie wybrany przez siebie artykuł.
P 2/. sem.5	Egzamin sprawdzający wiedzę, umiejętności i kompetencje personalno – społeczne z całego przedmiotu. Egzamin składa się ze sprawdzenia poziomu kompetencji następujących umiejętności:

	• czytanie – (<i>reading</i>). Pytania mają na celu sprawdzenie poszczególnych umiejętności związanych z rozumieniem czytanego tekstu. Pytania mogą występować jako test wielokrotnego wyboru – czyli tekst a później odpowiedzi do niego (a, b, c, d) czy uzupełnianie tekstu lub zadania typu <i>prawda fałsz</i>. Na tę część przewiduje się 10 pkt. • zastosowanie struktur leksykalno-gramatycznych: (<i>English in Use</i>) – zadania obejmują uzupełnianie pustych miejsc w tekście na zasadzie własnych odpowiedzi studenta (<i>cloze test</i>), transformacje (<i>sentence transformations</i>) lub uzupełnienie jedną z wielu podanych możliwości (<i>multiple choice test</i>). Innymi zadaniami są np.: korekta błędów, słowotwórstwo, podanie form synonimicznym lub antonimów, zdefiniowanie słów, fraz, idiomów lub, analogicznie, wyjaśnienie znaczenia ww. za pomocą podania definicji, synonimu, antonimu . Na tę część przewiduje się 20 pkt. • słuchanie – (<i>listening</i>). Materiał jest odsłuchany dwukrotnie. Zadania do słuchanego tekstu to: wypełnianie luk w formularzu, dopasowanie prawidłowej odpowiedzi, wybranie poprawnej odpowiedzi z podanych, zadania typu <i>prawda</i> lub <i>fałsz</i> itp. Teksty użyte to np.: dialogi, komunikaty, przemówienia, audycje radiowe, wiadomości na sekretarce. Na tę część przewiduje się 10 pkt. • mówienie – (<i>speaking</i>). W zadaniu pierwszym student omawia wylosowany przez siebie temat. W zadaniu drugim student omawia i interpretuje wylosowaną fotografię lub obrazek. Na tę część przewiduje się 10 pkt. Ocena z egzaminu jest średnią arytmetyczną z wszystkich części egzaminu i jest obliczana w następujący sposób: • ocena bardzo dobra - 100% -92% • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52% • ocena niedostateczna - 51% i poniżej
IX Obciążenie pracą studenta	
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	120
Przygotowanie prezentacji	48
Przygotowanie się do zajęć	50
Przygotowanie do egzaminu	22
SUMA	240
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	8

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. Oxenden C., Lathan-Koenig, C. Seligson P., **English File Elementary** Oxford University Press 2012 (książka dla ucznia, ćwiczenia, nagrania CD, przewodnik dla nauczyciela)
<http://elt.oup.com/student/englishfile/elementary>
2. Oxenden C., Lathan-Koenig Ch. **English File Pre-intermediate**, Oxford University Press 2013 (książka dla ucznia, ćwiczenia, nagrania CD, przewodnik dla nauczyciela)
www.oup.com/elt/englishfile/pre-intermediate
3. Oxenden C., Lathan-Koenig Ch. **New English File Intermediate**, Oxford University Press (książka dla ucznia, ćwiczenia, nagrania CD, przewodnik dla nauczyciela)
www.oup.com/elt/englishfile/intermediate

Literatura uzupełniająca:

1. Coe N., Harrison M., Paterson K., **Oxford Practice Grammar – Basic**, OUP, 2007
2. **Dictionary of English Language and Culture**, Longman, 1992
3. Dooley J., Evans V., **Grammarway (part 2 and 3)**, Express Publishing, 1998
4. Gude K., Gryca D., **Oxford Excellence for Matura, Exam Practice**, OUP, 2007
5. Murphy R., **English Grammar in Use**, Cambridge University Press, 1998
6. **Newspaper Articles to Get Teenagers Talking**, Mary Glasgow Magazines
7. **Newsweek on-line**
8. **Oxford Wordpower**, OUP, 2007
9. **Room A., An A to Z of British Life, Dictionary of Britain**, OUP, 1992

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U13	C1, C3, C4, C5, C6,	WR 1 - 60	1, 2, 3	1	F, P
EU 2	K_U13	C2, C3, C4	WR 1 - 60	1, 2, 3	1	F, P
EU 3	K_U13	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 1 – 60	1, 2, 3	1	F, P
EU 4	K_U13	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 1 – 60	1, 2, 3	1	F, P
EU 5	K_K01	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 1 – 60	1, 2, 3	1	F, P
EU 6	K_K06	C1, C2,	WR 2, 6, 7,	1, 2, 3	1	F, P

		C3, C4, C5, C6,	10, 19, 20, 22, 24, 29, 30, 33, 37, 40, 44, 47, 50, 52, 53, 58, 59, 60			
EU 7	K_K07	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 1-60	1, 2, 3	1	F, P

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie B2: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami (*cloze test*), transformacje zdań (np. układanie pytań, tworzenie strony biernej), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słowotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), definiowanie słów i fraz, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język angielski.

Przeliczenie punktów na oceny wygląda następująco:

- ocena bardzo dobra - 100% -92%
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%

ocena niedostateczna - 51% i poniżej

Projekt:

Kryteria oceny:

- a) język, styl, kompozycja (0 - 5 punktów)
- b) strona merytoryczna (0 – 5 punktów)
- c) kreatywność (0 – 5 punktów)
- d) umiejętność prezentacji ustnej (0 - 5 punktów).

Przeliczenie punktów na oceny wygląda następująco:

- ocena bardzo dobra - 100% -92%
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%
- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

Ocena z egzaminu jest średnią arytmetyczną z wszystkich części egzaminu i jest obliczana w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra - 100% -92%
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%

- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:	Język hiszpański, poziom A1-B2					
Nazwa angielska:	The Spanish Language Course, level A1-B2					
Kierunek studiów:	Pedagogika					
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów	Praktyczny					
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Prowadzący przedmiot:	mgr Weronika Grobelska					
I Formy zajęć, liczba godzin						
Semestr	W	C	L	WR	Inne	Łącznie
2	-	-	-	30	-	30
3	-	-	-	30	-	30
4	-	-	-	30	-	30
5	-	-	-	30	-	30
II Cel przedmiotu						
C1 - Utrwalenie i rozwijanie umiejętności leksykalnych w czterech sprawnościach językowych. C2 - Usystematyzowanie wiedzy i rozwijanie umiejętności zastosowania struktur gramatycznych zawartych w treściach programowych. C3 - Doskonalenie umiejętności korzystania z różnych źródeł informacji w celu poszerzenia wiedzy językowej oraz podniesienia kompetencji komunikacyjnych w zakresie czterech sprawności językowych. C4 – Doskonalenie umiejętności samokształcenia nakierowanej na podnoszenie kompetencji językowych. C5 - Rozwijanie świadomości roli języka obcego w utrzymaniu i rozwoju więzi społecznej na różnych poziomach życia prywatnego i zawodowego. C6 - Poszerzenie wiedzy ogólnej dotyczącej elementów geografii, historii, kultury, literatury i sztuki, oraz znajomości norm i obyczajów w krajach i obszarach hiszpańskojęzycznych i innych z uwzględnieniem tendencji globalistycznych.						
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:						
Semestr II - brak; Semestr III – uzyskanie zaliczenia z kursu <i>Język hiszpański</i> w semestrze II; Semestr IV - uzyskanie zaliczenia z kursu <i>Język hiszpański</i> w semestrze III; Semestr V - uzyskanie zaliczenia z kursu <i>Język hiszpański</i> semestrze IV. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest ukończenie kursu semestralnego.						

IV Oczekiwane efekty uczenia się

Umiejętności:

EU 1 - Ma uporządkowaną wiedzę leksykalną w przewidzianym obszarze tematycznym i potrafi ją wykorzystać w ramach czterech sprawności językowych.

EU 2 – Student zna zasady tworzenia i stosowania wymaganych struktur gramatycznych, rozumie zasadność ich stosowania, potrafi z nich poprawnie korzystać w zakresie czterech sprawności językowych, a w przypadku błędu dokonać ich korekty.

EU 3 - Student właściwie rozpoznaje, interpretuje, selekcjonuje oraz koryguje informacje pozyskane w ramach ćwiczeń ze słuchania. Potrafi zrozumieć wybrane, określone w treściach programowych, sytuacje komunikacyjne.

EU 4 - Student rozumienie tekstu czytane w wersjach autentycznych i uproszczonych.

Kompetencje społeczne:

EU 5 – Student potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę leksykalną i gramatyczną do efektywnego podejmowania różnych ról w procesie komunikacyjnym (mówieniu) w typowych sytuacjach życia codziennego i zawodowego stosując zasady poprawnej wymowy i intonacji.

EU 6 – Student potrafi napisać, uzupełnić i skorygować krótki i dłuższy tekst użytkowy stosując zasady ortografii interpunkcji np. wiadomość, ogłoszenie, notatkę, list prywatny i formalny, mail, relację wydarzeń, opis.

EU 7 – Student ma umiejętność korzystania z różnorodnych źródeł informacji w języku hiszpańskim (słowniki, leksykony, Internet, prasa, bazy danych) oraz ich dokumentowania.

V Treści programowe:

Forma zajęć: ćwiczenia

Wr. 1	Abecadło i wymowa. Powitania, pożegnania, znaki zapytania i wykrzyknikowe, polecenia nauczyciela, literowanie. Zaimki osobowe, czasownik <i>llamarse</i> w czasie teraźniejszym, rodzajniki określone i nieokreślone, liczba mnoga rzeczowników, rodzaj żeński rzeczowników
Wr. 2	Dane osobowe. Zdania pytające i przeczące, uzyskiwanie informacji. Czasowniki nieregularne: <i>ser i estar</i> , zaimki wskazujące. Formuły grzecznościowe, miejsca i zawody, kraje i narodowości
Wr. 3	Położenie osób i przedmiotów. Opisywanie osób i przedmiotów w przestrzeni. Czasowniki nieregularne <i>estar i haber</i> , użycie <i>mucho i poco</i> , użycie <i>cúanto</i> , przymiotnik jego liczba i rodzaj.
Wr. 4	Wyrażanie posiadania. Zaimki dzierżawcze nieakcentowane, przyimki, rodzajnik ściągnięty. Opowiadanie o zajęciach i zainteresowaniach. Zawody i słownictwo z nimi związane, czasowniki regularne i nieregularne: <i>querer, hacer</i> , zaimki pytajne: <i>cómo, cuál, quién</i> Rodzajnik ściągnięty <i>a + el = al</i> . Wyrażanie ilości. Zdania przyczynowe: <i>porque, es que</i> , biernik osobowy, liczebniki główne 0-10.
Wr. 5	Czas teraźniejszy(cd.) mówienie o czynnościach codziennych i aktualnych wydarzeniach <i>Presente de indicativo, gerundio, estar + gerundio</i> .
Wr. 6	Czas. Liczby 10-100, godziny, daty, czasowniki nieregularne, miesiące, dni tygodnia Mówienie o codzienności, zadawanie pytań o czas.

Wr. 7	Czasownik <i>gustar</i> , opis miejsc i ludzi, przymiotniki służące do opisu wyglądu. Rodzina. Przymiotniki służące do opisu osób, części ciała. Potwierdzanie i negowanie słowami <i>también, tampoco. Hiszpański i jego użytkownicy</i> .
Wr. 8	Zakupy. Kolory, wzory, materiały. Liczebniki od 100- 1 000 000, peryfraz <i>tener+ que + infinitivo</i> , stopniowanie przymiotnika i przysłówka. Postaci kultury hiszpańskiej i latynoamerykańskiej.
Wr. 9	Robienie planów na przyszłość. Peryfraz <i>Ir + a+ infinitivo</i> , pogoda, aktywności w czasie wolnym, pory roku.
Wr. 10	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych podczas realizacji materiału . Test i ustne wypowiedzi.
Wr. 11	Zdrowie. Czasownik <i>doler</i> , problemy ze zdrowiem, lekarstwa, w aptecę.
Wr. 12	Upodobania. Kino, teatr, sport, zaimki nieokreślone, zdania pytające zależne, czasowniki <i>poner/ponerse</i>
Wr. 13	Wakacje. Opisywanie czynności przyszłych –czas <i>Futuro Imperfecto</i> , wakacje, w biurze podróży, dokąd na wakacje. Plany na przyszłość. Zdania warunkowe I typu, zdania przyczynowe z <i>como i porque</i> , horoscopy.
Wr. 14	Czas przeszły dokonany – <i>pretérito perfecto de indicativo</i> , czynności życia codziennego, miejsce zaimków zwrotnych w czasie przeszłym <i>p. perfecto</i> .
Wr. 15	Podróże. Dworzec kolejowy, zaimki dzierżawcze akcentowane, narzędzia, czas przeszły dokonany <i>pret. perfecto</i> cd.
Wr. 16	Wyrażanie konieczności. Peryfraz <i>haber + que + infinitivo</i> kontra peryfraz <i>tener + que + infinitivo</i> , powtórka czasowników nieregularnych w czasie <i>presente</i> ze wszystkimi rodzajami oboczności: e>ie, o>ue, e>i, u>ue
Wr. 17	Zaimki względne, czas przeszły dokonany – <i>pretérito indefinido</i> , okoliczniki czasu, czasowniki z obocznościami w czasie <i>pretérito indefinido</i>
Wr. 18	Na hiszpańskim wybrzeżu. Sztuka artystów i architektów hiszpańskich, zarys kultury latynoamerykańskiej i jej powiązania z kulturą Hiszpanii.
Wr. 19	Czas przeszły niedokonany – <i>pretérito imperfecto de indicativo</i> , czasy przeszłe zestawienie. Podsumowanie.
Wr. 20	Peryfrazy <i>volver + a + infinitivo, tardar + en + infinitivo, seguir + gerundio</i> , użycie <i>todo</i> , wyrażanie przypuszczenia. Tryb rozkazujący – Imperativo. Formy rozkazu również w formie przeczącej (elementy trybu <i>subjuntivo</i>) zdania warunkowe z użyciem trybu rozkazującego.
Wr. 21	Powtórka czasów przeszłych, opisywanie miejsc i sytuacji z przeszłości.
Wr. 22	Czasowniki wzajemne typy – <i>se conocieron, se dieron</i> , wyrażanie trwania czynności rozpoczętej w przeszłości.
Wr. 23	Presente de subjuntivo. Formy trybu łączącego <i>presente de subjuntivo</i> , wyrażanie pragnień i nadziei poprzez czasowniki typu: <i>querer, esperar, deser</i> .
Wr. 24	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych podczas realizacji materiału . Test i ustne wypowiedzi.
Wr. 25	Wyrażanie pragnień poprzez <i>ojalá</i> , życzenia. reportaż, natura i środowisko, parki naturalne.

Wr. 26	Reportaż, natura i środowisko, parki naturalne.
Wr. 27	U lekarza. Części ciała i narządy wewnętrzne, ulotki leków, wizyta u lekarza, zdania względne i wybór między trybem <i>subjuntivo a indicativo</i> .
Wr. 28	Porównanie <i>subjuntivo/indicativo</i> , wyrażenia typu: <i>es seguro/evidente, está visto</i> etc., fragmenty tekstów z prasy hiszpańskiej.
Wr. 29	Kino; typy filmów, reżyserzy hiszpańscy, wyrażanie opinii za i przeciw.
Wr. 30	Test obejmujący materiał z ćwiczeń 25 - 28
Wr. 31	Warunek – <i>condicional</i> , rodzajnik neutralny <i>lo</i> .
Wr. 32	Rozmowa kwalifikacyjna. Pisanie CV, ogłoszenia w sprawie pracy.
Wr. 33	Czas zaprzeszczy – <i>pretérito plusquamperfecto</i> , porównanie wszystkich czasów przeszłych: <i>perfecto, indefinido, imperfecto, plusquamperfecto</i> .
Wr. 34	List formalny, rozumienie tekstu narracyjnego.
Wr. 35	Podsumowanie materiału z lekcji 31 -34. Test. Prezentacja projektów
Wr. 36	Wynajem mieszkania. Ogłoszenia prasowe, instrukcje obsługi sprzętów domowego użytku, powtórka trybu rozkazującego i peryfraz służących do mówienia o obowiązku.
Wr. 37	Zdania celowe: <i>para +infinitivo, para que + subjuntivo</i> .
Wr. 38	Zdania warunkowe II typu, życie w Hiszpanii.
Wr. 39	Ślub. Zwyczaje ślubne w Hiszpanii. Tradycje związane uroczystościami.
Wr. 40	Podsumowanie materiału z ćwiczeń 36 – 39. Test.
Wr. 41	Opisywanie uczuć, związków międzyludzkich, odnalezienie się w sytuacjach formalnych, opowiadanie o doświadczeniach, opisywanie uczuć i reakcje.
Wr. 42	<i>Pretérito perfecto de subjuntivo</i> . Wyrażanie przypuszczenia, ocenianie, czasowniki wymagające konkretnych przyimków.
Wr. 43	List nieformalny. Przesady.
Wr. 44	Rozumienie informacyjnych tekstów prasowych i informacyjnych programów telewizyjnych.
Wr. 45	Podsumowanie materiału z ćwiczeń 41 -44. Test. Prezentacja projektów
Wr. 46	Gazeta, sekcje w gazecie, hiszpańskie gazety.
Wr. 47	Podróże i wycieczki (biuro podróży, punkt informacji turystycznej, broszury informacyjne, planowanie podróży); opis obiektu turystycznego. Prezentacja projektów na temat wybranych atrakcji turystycznych.
Wr. 48	Sposoby spędzania wolnego czasu, regionalne fiesty hiszpańskie. Wyrażenia typu: <i>comerse a besos, echarle una mano</i> .
Wr. 49	Śródziemnomorska kuchnia. Co jedzą Hiszpanie? Narzędzia kuchenne, przyprawy, przepisy.
Wr. 50	Podsumowanie materiału z ćwiczeń 46 – 49. Test.
Wr. 51	Przekazywanie informacji: mowa zależna.
Wr. 52	Moja biografia – wypowiedzi ustne.
Wr. 53	Kultura Hiszpanii i hiszpańskiego obszaru językowego Prace i tematyka wybrana przez studentów, prezentacje indywidualne i grupowe.
Wr. 54	Zdania czasowe, rodzajnik określony i nieokreślony – rozszerzenie.

Wr. 55, 56	Zdania względne – użycie trybu <i>indicativo</i> lub <i>subjuntivo</i> zależnie od kontekstu.
Wr. 57	Sport. Rodzaje dyscyplin sportowych. Zainteresowania.
Wr. 58	Zdania warunkowe I, II, III typu.
Wr. 59	Prezentacje studentów na wybrane tematy.
Wr. 60	Podsumowanie materiału.
Suma godzin	
VI Narzędzia dydaktyczne	
1.	Tablica szkolna, podręczniki, ćwiczenie i teksty przedmiotowo-metodyczne, fotografie, rysunki i ilustracje, słowniki, leksykony
2.	Wykresy, diagramy, foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania MP3, nagrania radiowe i telewizyjne, audycje radiowe
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny), Internet multimedialne programy komputerowe
VII Metody dydaktyczne	
1.	Metoda ekspozycyjno - interakcyjna – elementy różnych metod zależnie od potrzeb, np. dyskusja, dryl, kooperacja uczniów, rozmowa S i S oraz S i N, projekt, burza mózgów, analiza i interpretacja tekstów źródłowych.
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)	
F/ sem. 2, sem. 3, sem. 4, sem. 5	Sem. 2 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie A1: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami, transformacje zdań (np. układanie pytań), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język hiszpański. Sem. 3 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie A2: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami, transformacje zdań (np. układanie pytań), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słowotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), tłumaczenia wyrazów w kontekście na język hiszpański. Sem. 4 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie B1: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami, transformacje zdań (np. układanie pytań, tworzenie strony biernej), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słowotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), definiowanie słów i fraz, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język hiszpański. Sem. 5

	Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie B2: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami, transformacje zdań (np. układanie pytań, tworzenie strony biernej), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słowotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), definiowanie słów i fraz, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język hiszpański.
P / sem. 2, sem. 3, sem. 4, sem. 5	Projekt indywidualny lub w parach. Sem. 2 Projekt pt. Mi favorito (moje ulubione) polegający na opisie ulubionego miejsca, osoby, zwierzęcia i książki, bądź filmu. Jedna, wybrana przez studenta część projektu jest prezentowana pisemnie w języku hiszpańskim. Projekt przewiduje 8-10 zdań. Sem. 3 Projekt pt. Cuando era niño (Gdy byłem dzieckiem), Polegający na napisaniu o marzeniach i wspomnieniach z dzieciństwa. Projekt zawiera co najmniej 15 zdań. Student prezentuje projekt ustnie. Sem. 4 Projekt pt. Interview (wywiad) polegający na przeprowadzeniu w języku polskim wywiadu z osobą ze środowiska zawodowego i przetłumaczeniu go na język hiszpański. Wywiad powinien zawierać co najmniej 10 pytań oraz informację o osobie pytanej (minimum 5 zdań). Student potrafi zaprezentować wyniki wywiadu ustnie w języku hiszpańskim. Sem. 5 Projekt pt. Artículos profesionales (artykuły z dziedziny zawodowej) polegający na przeczytaniu 3 artykułów lub fragmentów książek dotyczących dziedziny studiów studenta. Każdy z artykułów powinien mieć objętość co najmniej 2000 słów. Student streszcza każdy z artykułów i prezentuje ustnie wybrany przez siebie artykuł.
P/. sem.5	Egzamin sprawdzający wiedzę, umiejętności i kompetencje personalno – społeczne z całego przedmiotu.

IX Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	120
Przygotowanie prezentacji	48
Przygotowanie się do zajęć	50
Przygotowanie do egzaminu	22
SUMA	240

SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU					8
X Literatura podstawowa i uzupełniająca					
Literatura podstawowa:					
1. Dueñas Romero C., Hermoso González A., Eco Curso modular de español lengua extranjera A1, Edelsa Grupo Didascalía, S.A., 2004 (książka dla ucznia, ćwiczenia, płyta CD, przewodnik nauczyciel) 2. Dueñas Romero C., Hermoso González A., Eco Curso modular de español lengua extranjera A2, Edelsa Grupo Didascalía, S.A., 2004 (książka dla ucznia, ćwiczenia, płyta CD, przewodnik nauczyciela) 3. Dueñas Romero C., Hermoso González A., Eco Curso modular de español lengua extranjera B1, Edelsa Grupo Didascalía, S.A., 2004 (książka dla ucznia, ćwiczenia, płyta CD, przewodnik nauczyciela) 4. Dueñas Romero C., Hermoso González A., Eco Curso modular de español lengua extranjera B2, Edelsa Grupo Didascalía, S.A., 2004 (książka dla ucznia, ćwiczenia, płyta CD, przewodnik nauczyciela) 5. Martín F., Morales M., Nuevo ven A1 /A2, Edelsa Grupo Didascalía, S.A., 2005 6. Martín F., Morales M., Nuevo ven B1 /B2 Edelsa Grupo Didascalía, S.A., 2005					
Literatura uzupełniająca:					
• Castro F., <i>Uso de la gramática española Elemental</i>, Edelsa Grupo Didascalía S.A., 2006. • Castro F., <i>Uso de la gramática española Intermedio</i>, Edelsa Grupo Didascalía S.A., 2000. • Castro F., <i>Uso de la gramática española Avanzado</i>, Edelsa Grupo Didascalía S.A., 2001. • Wawrykowicz A., <i>Hiszpański Gramatyka funkcjonalna z ćwiczeniami</i>, Wydawnictwo Europa, 1997. • Cerrolaza M., Cerrolaza Ó, Llovet B., <i>Planeta Español lengua extranjera, Libro de referencia grammatical: fichas y ejercicios</i>, Edelsa Grupo Didascalía, S.A., 2003. • Dutkowska J., <i>Manos a la obra, gramática y ejercicios</i>, Wydawnictwo Idea, Kraków 2005. • Wawrykowicz A., <i>La mar de palabras</i>, Wydawnictwo Europa, 2001. • Pinilla R., Acquaroni R., <i>Bien dicho el español por destrezas</i>, SGEL, 2000. • Murcia Soriano A., <i>Polsko- Hiszpański słownik tematyczny</i>, Harald G Dictionaries, 1997. • <i>Clave Diccionario de uso del español actual</i>, SM, 2001.					
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI					
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne
EU 1	K_U13	C1, C3, C4, C5, C6,	Wr. 1 – 3, Wr. 5 – 9, Wr. 11 – 13, Wr. 16 – 18, Wr. 20, 25, 27 Wr. 33, 34 Wr. 39, 42 Wr. 47 –49, 52, 53	1, 2, 3	1
EU 2	K_U13	C2, C3, C4	Wr. 1 – 3, Wr. 5, 7-9,	1, 2, 3	1

			Wr. 11, 12, 15 – 18, Wr. 20 – 23, Wr. 25 – 28, Wr. 31 – 34, 36 Wr. 38 – 39, Wr. 41 – 43, Wr. 44 – 46, Wr. 48, 49, Wr. 51, Wr. 54, Wr. 57, Wr. 59		
EU 3	K_U13	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	Wr. 1 – 3, Wr. 7 – 9, Wr. 11 – 14, Wr. 16 – 18, Wr. 20 – 22, Wr. 26 – 28, Wr. 31 – 34, Wr. 3, 41 – 44, Wr. 46 – 4, Wr. 51, 52, Wr.55 - 59	1, 2, 3	1
EU 4	K_U13	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	Wr. 1 – 3, Wr. 5 – 9, Wr. 11 – 14, Wr. 16 – 18, Wr. 20 – 22, 26 Wr. 33 – 34, Wr. 36 – 39, Wr. 42 – 43, Wr. 46 – 47, 51, 52, 57, 58	1, 2, 3	1
EU 5	K_K01	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	Wr. 1 – 3, Wr. 5 – 9, Wr. 11 – 18, Wr. 20 – 22, Wr. 26 – 28, Wr. 31 – 34, Wr. 36, 42 – 44, Wr. 46 – 52, Wr. 54 – 59	1, 2, 3	1
EU 6	K_K06	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	Wr. 6, Wr. 13, 26, Wr. 28, 37, Wr. 42, 47, Wr. 52, 53, 58,	1, 2, 3	1
EU 7	K_K07	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	Wr. 1 – 3, Wr. 5 – 9, Wr. 11 – 22, Wr. 25 – 28, Wr. 31 – 34, Wr. 36, Wr. 42 – 44, Wr. 46 – 51, Wr. 57 – 59	1, 2, 3	1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Projekt indywidualny lub w parach:

Kryteria oceny:

- język, styl, kompozycja (0 - 5 punktów)
- strona merytoryczna (0 – 5 punktów)
- kreatywność (0 – 5 punktów)
- umiejętność prezentacji ustnej (0 - 5 punktów).

Przeliczenie punktów na oceny wygląda następująco:

od 0 do 11 punktów – niedostateczny

od 12 do 14 punktów – dostateczny

od 15 do 17 punktów – dobry

od 18 do 20 punktów – bardzo dobry

Egzamin składa się ze sprawdzenia poziomu kompetencji następujących umiejętności:

- czytanie –(comprensión lectora). Pytania ma ją na celu sprawdzenie poszczególnych umiejętności związanych z rozumieniem czytanego tekstu. Pytania mogą występować jako test wielokrotnego wyboru – czyli tekst a później odpowiedzi do niego (a, b, c, d) czy uzupełnianie tekstu lub zadania typu prawda fałsz. Na tę część przewiduje się 10 pkt.
- zastosowanie struktur leksykalno-gramatycznych: -(gramática). Zadania obejmują uzupełnianie pustych miejsc w tekście na zasadzie własnych odpowiedzi studenta, transformacje, lub uzupełnienie jedną z wielu podanych możliwości. Innymi zadaniami są np.: korekta błędów, słowotwórstwo, podanie form synonimicznym lub antonimów, zdefiniowanie słów, fraz, idiomów lub, analogicznie, wyjaśnienie znaczenia ww. za pomocą podania definicji, synonimu, antonimu . Na tę część przewiduje się 20 pkt.
- słuchanie – -(compresión auditiva). Materiał jest odsłuchany dwukrotnie. Zadania do słuchanego tekstu to: wypełnianie luk w formularzu, dopasowanie prawidłowej odpowiedzi, wybranie poprawnej odpowiedzi z podanych, zadania typu prawda lub fałsz itp. Teksty użyte to np.: dialogi, komunikaty, przemówienia, audycje radiowe, wiadomości na sekretarce. Na tę część przewiduje się 10 pkt.
- mówienie —-(expresión oral).W zadaniu pierwszym student omawia wylosowany przez siebie temat. W zadaniu drugim student omawia i interpretuje wylosowaną fotografię lub obrazek. Student oceniany jest przez komisję. Na tę część przewiduje się 10 pkt.

Ocena z egzaminu jest średnią arytmetyczną z wszystkich części egzaminu i jest obliczana w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra - 100% -92%
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%
- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu/modułu:	Język niemiecki, lektorat na poziomie A1-B2
Nazwa angielska:	German Language Course, level A1-B2
Kierunek studiów:	Pedagogika
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie
Profil studiów	Praktyczny
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych
Prowadzący przedmiot:	oprac. mgr Tomasz Cel / dr Stefan Ludwin

I Formy zajęć, liczba godzin

Semestr	W	C	L	WR	Inne	Łącznie	ECTS
2				30		30	2
3				30		30	2
4				30		30	2
5				30		30	2

II Cel przedmiotu

C1 - Utrwalenie i rozwijanie umiejętności leksykalnych w czterech sprawnościach językowych.

C2 - Usystematyzowanie wiedzy i rozwijanie umiejętności zastosowania struktur gramatycznych zawartych w treściach programowych.

C3 - Doskonalenie umiejętności korzystania z różnych źródeł informacji w celu poszerzenia wiedzy językowej oraz podniesienia kompetencji komunikacyjnych w zakresie czterech sprawności językowych.

C4 – Doskonalenie umiejętności samokształcenia nakierowanej na podnoszenie kompetencji językowych.

C5 - Rozwijanie świadomości roli języka obcego w utrzymaniu i rozwoju więzi społecznej na różnych poziomach życia prywatnego i zawodowego.

C6 - Poszerzenie wiedzy ogólnej dotyczącej elementów geografii, historii, kultury, literatury i sztuki, oraz znajomości norm i obyczajów w krajach i obszarach angielskojęzycznych i innych z uwzględnieniem tendencji globalistycznych.

III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

Semestr 2 – znajomość języka niemieckiego na poziomie A1

Semestr 3 – uzyskanie zaliczenia z kursu *Język niemiecki* w semestrze 2;

Semestr 4 – uzyskanie zaliczenia z kursu *Język niemiecki* w semestrze 3;

Semestr 5 – uzyskanie zaliczenia z kursu *Język niemiecki* w semestrze 4.

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest ukończenie kursu semestralnego.

IV Oczekiwane efekty uczenia się

Umiejętności:

EU 1 - Ma uporządkowaną wiedzę leksykalną w przewidzianym obszarze tematycznym i potrafi ją wykorzystać w ramach czterech sprawności językowych.

EU 2 – Student zna zasady tworzenia i stosowania wymaganych struktur gramatycznych, rozumie

zasadność ich stosowania, potrafi z nich poprawnie korzystać w zakresie czterech sprawności językowych, a w przypadku błędu dokonać ich korekty.

EU 3 - Student właściwie rozpoznaje, interpretuje, selekcjonuje oraz koryguje informacje pozyskane w ramach ćwiczeń ze słuchania. Potrafi zrozumieć wybrane, określone w treściach programowych, sytuacje komunikacyjne.

EU 4 - Student rozumienie tekstu czytane w wersjach autentycznych i uproszczonych.

EU 5 – Student potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę leksykalną i gramatyczną do efektywnego podejmowania różnych ról w procesie komunikacyjnym (mówieniu) w typowych sytuacjach życia codziennego i zawodowego stosując zasady poprawnej wymowy i intonacji.

EU 6 – Student potrafi napisać, uzupełnić i skorygować krótki i dłuższy tekst użytkowy stosując zasady ortografii interpunkcji np. wiadomość, ogłoszenie, notatkę, list prywatny i formalny, mail, relację wydarzeń, opis.

Kompetencje społeczne:

EU 7 – Student ma umiejętność korzystania z różnorodnych źródeł informacji w języku niemieckim (słowniki, leksykony, Internet, prasa, bazy danych) oraz ich dokumentowania.

V Treści programowe:

Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin
WR 1	Informacje dotyczące danych personalnych, pochodzenia, miejsca zamieszkania, języka komunikacji, zainteresowań, itd. Zdania pytające z wykorzystaniem zaimków pytających. Powtórzenie materiału z zakresu A1 i poszerzenie go o nowe zagadnienia - czas Perfekt	2
WR 2	Charakterystyka osób, wyrażanie opinii na ich temat, przymiotniki opisujące wygląd zewnętrzny i cechy charakteru. Prezentacja wybranej postaci ze świata show biznesu. Projekt indywidualny	4
WR 3	Kształcenie się i przekwalifikowywanie się; formy poszukiwanie pracy w Niemczech; forma grzecznościowa z użyciem czasownika "hätten" Pisanie listu motywacyjnego i CV	6
WR 4	Podsumowanie ćwiczeń 1- 3. Test sprawdzający leksykalno-gramatyczny.	2
WR 5	Święta i zwyczaje świąteczne w Niemczech oraz w Polsce - słownictwo; dopełnienia w III i IV przyp.; zdania podrzędnie złożone z <i>wenn</i>	2
WR 6	Opis produktu; praca z tekstami specjalistycznymi; zdania celowe "um ... zu" oraz "damit"	2
WR 7	Przepisy kulinarne. Zasady zdrowego żywienia. Moja ulubiona potrawa. Kuchnie świata - quizy i zabawy	4
WR 8	Biografie znanych ludzi / Gerhart Hauptmann - śląski noblista	2
WR 9	Czas i proces starzenia się; czas Plusquamperfekt; następstwo czasu z użyciem spójników spójniki "nachdem" i "als". Czytamy bajki	4
WR 10	Podsumowanie ćwiczeń 5-9. Test sprawdzający leksykalno-gramatyczny	2
WR 11	Szkolnictwo w Niemczech - prezentacja typów szkół; szanse i możliwości dla polskiego studenta i ucznia; powtórka z użycia czasu Perfekt i Präteritum	2
WR 12	Dolegliwości zdrowotne, sposoby ich leczenia, wizyta u lekarza i w aptecę; słownictwo i użyteczne zwroty	2
WR 13	Idiomy niemieckie o wybranej tematyce. Quizy i zabawy językowe	2
WR 14	Miłość i małżeństwo; akt zaślubin w różnych kulturach; zasady użycia formy "sowohl..., als auch" oraz "einerseits..., andererseits, zdrobnienia	2

WR 15	Podsumowanie materiału z ćwiczeń 11-14. Test sprawdzający. Dyktando	4
WR 16	Wynalazki i odkrycia; dyskusja o technologicznych możliwościach człowieka - w tym zaletach i wadach rozwoju cywilizacji; użycie "obwohl", "trotzdem", "statt zu". Projekt	2
WR 17	Prezentacja, omówienie i ocena prac projektowych.	4
WR 18	Niemcy północne, Hamburg; ukształtowanie krajobrazu, informacja o ciekawostkach i atrakcjach turystycznych, prowadzenie rozmów telefonicznych; strona bierna.	2
WR 19	Człowiek a środowisko w ujęciu kompleksowym; przymyki z dopełniaczem.	4
WR 20	Historia Niemiec - zagadnienia wybrane; czytanie tekstów specjalistycznych; użycie spójnika "bevor", "während", "seitdem", "seit"	2
WR 21	Mobilność, podróże, środki transportu; bezpieczeństwo w transporcie; alternatywne rozwiązania transportu osobowego; użycie trybu Konjunktiv II (wyrażanie życzeń).	2
WR 22	Powtórzenie materiału z ćwiczeń 16-21. Test sprawdzający.	2
WR 23	Państwa niemieckojęzyczne: Austria. Wizyta w Wiedniu: najważniejsze zabytki stolicy i opis ich lokalizacji, Kaffehäuser, Salzburger Festspiele - czytanie tekstów informacyjnych, gromadzenie słownictwa, nazwy własne.	2
WR 24	Hugo von Hofmannsthal, Amadeus Mozart, Gustav Klimt - klimaty epoki. Projekt.	4
WR 25	Przedmioty codziennego użytku - instrukcje obsługi. Gry i zabawy językowe.	2
WR 26	Podsumowanie ćwiczeń 23-25. Test sprawdzający leksykalno-gramatyczny.	2
WR 27	Historia Niemiec po roku 1945. Mały quiz historyczny.	2
WR 28	Mobilność - zalety i wady. Kształcenie umiejętności argumentacji. Opis wypadku samochodowego. Imiesłów czasu przeszłego w funkcji przydawki. Przypomnienie użycia trybu Konjunktiv II (wyrażanie przypuszczeń) .	2
WR 29	Rower - nazewnictwo części mechanicznych. "Auto czy rower?" Próba dyskusji.	2
WR 30	Polityka. Kraje związkowe w Niemczech. Partie polityczne i system polityczny w Niemczech - cele, próba charakterystyki. Poszerzenie słownictwa. Bezokolicznik z "zu"	4
WR 31	Prawa człowieka. Przymiotnik w funkcji przydawki.	2
WR 32	Berlin - stolica Republiki Federalnej Niemiec.	4
WR 33	Powtórzenie materiału z ćwiczeń 27-32. Test sprawdzający.	2
WR 34	Jean Tinguely - szwajcarski artysta. Gromadzenie informacji. Rola przymiotników w opisie. Sztuka opisu dowolnego przedmiotu. Materiał - forma - funkcja. Rozszerzanie słownictwa w oparciu o właściwości materiałów.	2
WR 35	Zadania przydawkowe poznawane na podstawie krótkich tekstów informacyjnych. Próba budowania definicji z użyciem zdań przydawkowych.	2
WR 36	Unia Europejska: szanse i zagrożenia. Deklinacja słaba rzeczownika. Młodzi ludzie opowiadają, co kojarzy się im ze słowem "Europa". Zastosowanie łączników podwójnych: einerseits ... andererseits; zwar ... aber, nicht nur ... sondern auch, weder ... noch.	4
WR 37	Powtórzenie materiału z ćwiczeń 34-36. Test sprawdzający.	2
WR 38	Układanie historyjki obrazkowej i opowiadanie jej.	2

WR 39	List półformalny. (Omówienie i stosowanie praktyczne elementów formy).	2
WR 40	Oferta turystyczna Dolnego Śląska.	2
WR 41	Cytaty o podróży, porzekadła i przysłowia. Wyrażenia pomocne w dyskusji.	2
WR 42	Ćwiczenia na słuchanie.	2
WR 43	Powtórzenie materiału z ćwiczeń 38-42. Test sprawdzający.	2
WR 44	Pisanie dłuższego sformalizowanego tekstu na podstawie notatek.	2
WR 45	Mobilność nieodłączną cechą współczesnego świata. Próba dyskusji.	2
WR 46	Ćwiczenia na zdaniach złożonych podrzędnie. Klamra zdaniowa.	2
WR 47	Końcowe podsumowanie materiału.	2
Suma godzin		120
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Tablica szkolna, podręczniki, ćwiczenie i teksty przedmiotowo-metodyczne, fotografie, rysunki i ilustracje, słowniki, leksykony;	
2.	Wykresy, diagramy, foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania MP3, nagrania radiowe i telewizyjne, audycje radiowe;	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny), internet multimedialne programy komputerowe.	
VII Metody dydaktyczne		
1.	Metoda ekspozycyjno - interakcyjna – elementy różnych metod zależnie od potrzeb, np. dyskusja, dryl, kooperacja uczniów, rozmowa S i S oraz S i N, projekt, burza mózgów, analiza i interpretacja tekstów źródłowych.	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
	Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę ZO (sem. 2, 3, 4), a po sem. 5 egzaminem (E). Ocena na zaliczenie jest średnią ocen z testów i projektu.	
F/ sem. 2, sem. 3, sem. 4, sem. 5	Sem. 2 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie A1: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami, transformacje zdań (np. układanie pytań), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język niemiecki. Sem. 3 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie A2: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami, transformacje zdań (np. układanie pytań), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), tłumaczenia wyrazów w kontekście na język niemiecki. Sem. 4 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie B1: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami, transformacje zdań (np. układanie pytań, tworzenie strony biernej), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), definiowanie słów i fraz, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język niemiecki. Sem. 5 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie	

	ze zrozumieniem na poziomie B2: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami, transformacje zdań (np. układanie pytań, tworzenie strony biernej), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słowotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), definiowanie słów i fraz, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język niemiecki.		
P / sem. 2, sem. 3, sem. 4, sem. 5	Projekt indywidualny lub w parach. Sem. 2 Projekt prezentujący ulubioną osobę ze świata mediów, sportu, kultury. Sem. 3 Projekt obejmujący prezentację ciekawego, przełomowego wynalazku niemieckiego uczzonego i jego zastosowanie. Sem. 4 Projekt realizowany w parach pt. <i>Gustav Klimt - Ein Interview</i>, polegający na przeprowadzeniu w języku niemieckim wywiadu z postacią G. Klimta na tle wiedeńskiej bohemy, z uwzględnieniem historycznych informacji o epoce oraz życiu i twórczości artysty. Sem. 5 Projekt pt. <i>Pädagogische Arbeitsfelder</i> (artykuły z dziedziny zawodowej) polegający na przeczytaniu 2 artykułów lub fragmentów książek dotyczących dziedziny studiów studenta. Każdy z artykułów powinien mieć objętość co najmniej 1500 słów. Student streszcza każdy z artykułów i prezentuje ustnie wybrany przez siebie artykuł.		
P/. sem.5	Egzamin sprawdzający wiedzę, umiejętności i kompetencje personalno – społeczne z całego przedmiotu. Egzamin składa się ze sprawdzenia poziomu kompetencji następujących umiejętności: • czytanie – (<i>Lesen</i>). Pytania mają na celu sprawdzenie poszczególnych umiejętności związanych z rozumieniem czytanego tekstu. Pytania mogą występować jako test wielokrotnego wyboru – czyli tekst a później odpowiedzi do niego (a, b, c, d) czy uzupełnianie tekstu lub zadania typu <i>prawda / fałsz</i>. Na tę część przewiduje się 10 pkt. • zastosowanie struktur leksykalno-gramatycznych: zadania obejmują uzupełnianie pustych miejsc w tekście na zasadzie własnych odpowiedzi studenta, transformacje lub uzupełnienie jedną z wielu podanych możliwości. Innymi zadaniami są np.: korekta błędów, słowotwórstwo, podanie form synonimicznym lub antonimów, zdefiniowanie słów, fraz, idiomów lub, analogicznie, wyjaśnienie znaczenia ww. za pomocą podania definicji, synonimu, antonimu . Na tę część przewiduje się 20 pkt. • słuchanie – (<i>Hören</i>). Materiał jest odsłuchany dwukrotnie. Zadania do słuchanego tekstu to: wypełnianie luk w formularzu, dopasowanie prawidłowej odpowiedzi, wybranie poprawnej odpowiedzi z podanych, zadania typu prawda lub fałsz itp. Teksty użyte to np.: dialogi, komunikaty, przemówienia, audycje radiowe, wiadomości na sekretarce. Na tę część przewiduje się 10 pkt. • mówienie – (<i>Sprechen</i>). W zadaniu pierwszym student omawia wylosowany przez siebie temat. W zadaniu drugim student omawia i interpretuje wylosowaną fotografię lub obrazek. Na tę część przewiduje się 10 pkt.		
IX Obciążenie pracą studenta			
<table border="1"> <thead> <tr> <th>Forma aktywności</th><th>Łączna i średnia liczba</th></tr> </thead> </table>		Forma aktywności	Łączna i średnia liczba
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba		

	godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	120
Przygotowanie się do zajęć	90
Przygotowanie do egzaminu	30
SUMA	240
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	8

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. I. Sander, DaF kompakt A1-B1, wyd. Klett;
2. H.Funk, Ch.Kuhn, S.Demme, *studio d, A1, A2, B1, B2* Wyd. Cornelsen;
3. G.Motta G., B.Ćwikowska, *direkt*. Podręcznik z ćwiczeniami do języka niemieckiego, Lektor Klett, 2006;
4. *eurolingua Deutsch 3*. Kurs und Arbeitsbuch, Cornelsen, 2007;
5. *PONS Kompaktwörterbuch Polnisch-Deutsch/Deutsch-Polnisch*;
6. S.Bęza, *Gramatyka niemiecka z ćwiczeniami dla początkujących*, PWN, 2011;
7. S.Bęza, *Nowe Repetytorium z Gramatyki Języka Niemieckiego*, PWN, 2007.

Literatura uzupełniająca:

88 *Unterrichtsrezepte DaF*, LektorKlett; ISBN 10: 3127687907;
S.Bęza, *ABC der deutschen Phonetik*, Poltext, 2008;
M.Reimann, *Grundstufen-Grammatik für Deutsch als Fremdsprache*, Max Huber Verlag, 2004;
M. Müller, P. Rusch, Th. Scherling, L. Wertenschlag, współpraca: Ch. Lemcke, R. Schmidt, H. Schmitz, *Optimal B1*, Langenscheidt, 2009.

Czasopisma:

1. Deutsch aktuell
2. Deutsch perfekt
3. Deutsch

Internet:

1. <http://bildwoerterbuch.pons.eu/>
2. <http://www.pons.de>
3. <http://synonyme.woxikon.de/synonyme/>

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U13, K_U11	C1, C3, C4, C5, C6,	WR 1-47	1, 2, 3	1	F, P
EU 2	K_U13, K_U11	C2, C3, C4	WR 1-47	1, 2, 3	1	F, P
EU 3	K_U13, K_U11	C1, C2,	WR 1-47	1, 2, 3	1	F, P

		C3, C4, C5, C6,				
EU 4	K_U13, K_U11	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 1-47	1, 2, 3	1	F, P
EU 5	K_U11, K_U13	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 1-47	1, 2, 3	1	F, P
EU 6	K_U13, K_U11	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 1-47	1, 2, 3	1	F, P
EU 7	K_K01	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 1-47	1, 2, 3	1	F, P

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Projekt:

Ocenie podlega:

- strona merytoryczna wypowiedzi (maks. 10 pkt);
- kreatywność (maks. 5 pkt);
- poprawność struktur leksykalno-gramatycznych (maks. 5 pkt);
- wymowa (maks. 5 pkt);
- płynność wypowiedzi (maks. 5 pkt).

Uzyskana ilość punktów (maks. 30) przeliczana jest na ocenę.

Testy:

Ilość punktów uzyskanych za testy i projekty przeliczana jest na ocenę według skali:

- ocena bardzo dobra - 100% -92%
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%
- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

Egzamin:

Ocena z egzaminu jest średnią arytmetyczną z wszystkich części egzaminu (czytanie, zastosowanie struktur leksykalno-gramatycznych, mówienie, słuchanie) i jest obliczana w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra - 100% -92%
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%
- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacje o miejscu odbywania się zajęć (budynek/sala) oraz terminu (dzień tygodnia/godzina) – wg harmonogramu zajęć.

Nazwa przedmiotu/modułu:	Język rosyjski, poziom A1-B2
Nazwa angielska:	Russian Language Course, level A1-B2
Kierunek studiów:	Pedagogika
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie
Profil studiów	praktyczny
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych
Prowadzący przedmiot:	mgr Olga Bebech

I Formy zajęć, liczba godzin

Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
2	-	-	-	30	30	2	2
3	-	-	-	30	30	2	2
4	-	-	-	30	30	2	2
5	-	-	-	30	30	2	2

II Cel przedmiotu

- C1** - Utrwalenie i rozwijanie umiejętności leksykalnych w czterech sprawnościach językowych.
C2 - Usystematyzowanie wiedzy i rozwijanie umiejętności w zakresie struktur gramatycznych zawartych w treściach programowych.
C3 - Doskonalenie umiejętności korzystania z różnych źródeł informacji w celu poszerzenia wiedzy językowej oraz podniesienia kompetencji komunikacyjnych w zakresie czterech sprawności językowych.
C4 - Doskonalenie umiejętności samokształcenia, samooceny i diagnozowania potrzeb nakierowanych na podnoszenie kompetencji językowych.
C5 - Rozwijanie świadomości i znaczenia języka obcego dla utrzymania i rozwoju więzi społecznej na różnych poziomach życia prywatnego i zawodowego.
C6 - Poszerzenie wiedzy ogólnej dotyczącej elementów geografii, historii, kultury, literatury i sztuki, oraz znajomości norm i obyczajów w krajach i obszarach rosyjskojęzycznych i innych z uwzględnieniem tendencji globalistycznych.

III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

Semestr II – brak;
 Semestr III – uzyskanie zaliczenia z przedmiotu *Język rosyjski* w semestrze II;
 Semestr IV - uzyskanie zaliczenia z przedmiotu *Język rosyjski* w semestrze III;
 Semestr V - uzyskanie zaliczenia z przedmiotu *Język rosyjski* w semestrze IV.
 Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest ukończenie kursu semestralnego.

IV Oczekiwane efekty uczenia się

Umiejętności:

- EU 1** - Ma uporządkowaną wiedzę leksykalną w przewidzianym obszarze tematycznym i potrafi ją wykorzystać w ramach czterech sprawności językowych.
EU 2 – Student zna zasady tworzenia i stosowania wymaganych struktur gramatycznych, rozumie zasadność ich stosowania, potrafi z nich poprawnie korzystać w zakresie czterech sprawności językowych, a w przypadku błędu dokonać ich korekty.

EU 3 - Student właściwie rozpoznaje, interpretuje, selekcjonuje oraz koryguje informacje pozyskane w ramach ćwiczeń ze słuchania. Potrafi zrozumieć wybrane, określone w treściach programowych, sytuacje komunikacyjne.

EU 4 - Student rozumienie tekstu czytane w wersjach autentycznych i uproszczonych.

Kompetencje społeczne:

EU 5 – Student potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę leksykalną i gramatyczną do efektywnego podejmowania różnych ról w procesie komunikacyjnym (mówieniu) w typowych sytuacjach życia codziennego i zawodowego stosując zasady poprawnej wymowy i intonacji.

EU 6 – Student potrafi napisać, uzupełnić i skorygować krótki i dłuższy tekst użytkowy stosując zasady ortografii interpunkcji np. wiadomość, ogłoszenie, notatkę, list prywatny i formalny, mail, relację wydarzeń, opis.

EU 7 – Student ma umiejętność korzystania z różnorodnych źródeł informacji w języku rosyjskim (słowniki, leksykony, Internet, prasa, bazy danych) oraz ich dokumentowania.

V Treści programowe:

Forma zajęć: warsztaty		Liczba godzin
Wr. 1	Вот и Россия – elementy wiedzy o Rosji, języku rosyjskim. Zapoznanie z alfabetem rosyjskim. Samogłoski i spółgłoski. Wymowa.	2
Wr. 2-3	Nauka alfabetu rosyjskiego – litery pisane i drukowane.	4
Wr. 4-5	Imię, zawód. Кто это? Что это? Кто он/она? Rodzaj rzeczowników. Zaimki osobowe. Spółgłoski miękkie i twarde.	4
Wr. 6-8	Poznajemy się! Как Вас зовут? Что вы делаете? Biernik zaimków osobowych. Intonacja zdań pytających i oznajmujących. Odmiana czasowników. Określanie miejsca там, здесь.	6
Wr. 9	Ćwiczenia w pisaniu utrwalające pisownię poszczególnych liter i ich łączenie. Dyktando.	2
Wr. 10	Praca. Nazwy zawodów. Liczba mnoga rzeczowników. Utrwalenie odmiany czasowników. Poznanie układu klawiatury z cyrylicą. Założenie konta e-mail na stronach rosyjskich.	2
Wr. 11-12	Moja rodzina. Zaimki dzierżawcze. Wyrażenie: у меня есть...Opowiadanie „Моя семья”. Intonacja pytania i odpowiedzi. Akcent w zdaniu.	4
Wr. 13-14	Pogoda i klimat. Nazwy państw. Odpowiedzi na pytanie: Где вы живёте? Где вы были? Liczebniki od 1 – 100. Określanie czasu. Czas przeszły czasowników. Prognoza pogody.	4
Wr. 15	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych podczas realizacji materiału . Test i ustne wypowiedzi.	2
Wr. 16-17	Mój dzień – praca, restauracja. Określenia czynności. Przyimki в i на. Przymiotniki. Przysłowki czasu	4
Wr. 18	Sankt-Petersburg. Miejsce zamieszkania: miasto, wieś. Rodzaje przymiotników. Przysłowki. Moja miejscowość.	2
Wr. 19	Sklep odzieżowy. Nazwy różnych części garderoby. Dialogi w sklepie. Przymiotniki określające kolory. Czasowniki: любить, хотеть. Reklama sklepu.	2
Wr. 20-21	Kraje i języki . Nazwy państw, mieszkańców, języków. Konstrukcje z czasownikiem писать. Formy rzeczownika w miejscowniku po przyimku о.	4
Wr.22	Miasto. Życie w mieście. Zwiedzanie zabytków. Liczebniki porządkowe	2
Wr. 23	Pisanie listów. Miejscownik przymiotników międko- i twardotematowych.	2

Wr. 24	Dom i mieszkanie. Pomieszczenia, meble, wyposażenie. Zaimki dzierżawcze: мой, твой, наш, ваш...	2
Wr. 25	Sklep spożywczy. Nazwy produktów. Zakupy. Odmiana czasowników 2 koniugacji.	2
Wr. 26	Dni tygodnia. Zajęcia powtarzające się w poszczególne dni tygodnia – plan zajęć. Odmiana czasowników z sufiksem –ова/ева. Konstrukcja: у меня был	2
Wr. 27	Letni wypoczynek. Formy wypoczynku letniego. Czasownik: мочь, уметь	2
Wr. 28-29	Kultura: teatr, kino, telewizja, księgarnia. Zaimek: свой. Korzystanie z informacji w Internecie /program, zakupy, repertuar/	4
Wr. 30	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych podczas realizacji materiału. Test i ustne wypowiedzi.	2
Wr. 31	Transport miejski. Czasowniki: ехать, идти. Przysłowki miejsca.	2
Wr. 32-33	Turystyka. Где вы были? Куда вы ходили? Wypoczynek aktywny. Korzystanie z informacji biur podróży w Internecie.	4
Wr. 34	Podróżowanie. Rodzaje transportu: autobus, pociąg, samolot. Utrwalenie odmiany czasowników.	2
Wr. 35	У меня нет...Przymyki без, для, от, до, кроме, после + dopełniacz rzeczowników Liczebniki Два, три, четыре z rzeczownikami.	2
Wr. 36	Hotel. Czasowniki dokonane i niedokonane: летать, бегать, плыть. Słownictwo związane z hotelem, dialogi w recepcji. Reklama hotelu.	2
Wr. 37	Kuchnia rosyjska. Restauracja. Dialogi w restauracji.	2
Wr. 38	Historia kuchni rosyjskiej. Nazwy potraw. Przepisy.	2
Wr. 39	Liczba mnoga – dopełniacz rzeczowników. Połączenia rzeczowników z liczebnikami głównymi. Zdania złożone ze słowem: который	2
Wr. 40-41	Lubię ciekawe historie. Redagowanie krótkich opowiadań. Projektowanie wywiadów. Czytanie ciekawych biografii	4
Wr. 42	Czasowniki dokonane i niedokonane. Czasownik i jego znaczenie, tworzenie par czasowników, zastosowanie w zdaniach. Przymyki określające czas	2
Wr. 43-44	Plany na przyszłość. Czas przyszły czasowników. Czasowniki: звонить, писать, рассказывать – кому?	4
Wr. 45	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych podczas realizacji materiału . Test i ustne wypowiedzi.	2
Wr. 46	Urodziny. Imieniny. Redagowanie życzeń z różnych okazji. Надо, нужно, хотеть w zdaniach	2
Wr. 47	Cudzoziemcy w Rosji. Zasady zachowania. Wyrażanie uprzejmości, zawieranie znajomości. Dokumenty tożsamości.	2
Wr. 48	Rozmowy przez telefon. Zwroty używane podczas rozmów telefonicznych. Tryb rozkazujący.	2
Wr. 49-50	Biografia. Ulubione zajęcia, zainteresowania. Plany na przyszłość osobiste i zawodowe. Określanie dat.	4
Wr. 51	Czasowniki: заниматься, интересоваться, увлекаться . Formy rzeczowników i przymiotników w narzędniku.	2
Wr. 52	Moja biografia – wypowiedzi ustne	2
Wr. 53	Stosowanie przymioków: под, над, перед, за, рядом, с, между. Narzędnik rzeczowników, przymiotników i zaimków.	2
Wr. 54	Stopień wyższy i najwyższy przymiotników. Porównanie przeszłości z teraźniejszością	2
Wr. 55-56	Muzeum. Zwroty związane z odwiedzinami w instytucjach kultury. Czasowniki wyrażające ruch z przedrostkami. Literatura rosyjska.	4

Wr. 57	Sport. Rodzaje dyscyplin sportowych. Zainteresowania.	2
Wr.58	Wyższa uczelnia. Organizacja uczelni. Zdawanie egzaminów, wykłady, nauka języków.	2
Wr. 59	Prezentacje studentów na wybrane tematy.	2
Wr. 60	Powtórzenie i utrwalenie materiału.	2
Suma godzin		120
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Tablica szkolna, podręczniki, ćwiczenia i teksty przedmiotowo-metodyczne, fotografie, rysunki i ilustracje, słowniki i leksykony.	
2.	Nagrania na płycie CD, nagrania MP3, nagrania radiowe i telewizyjne, audycje radiowe.	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny), Internet, Multimedialne programy komputerowe.	
VII Metody dydaktyczne		
1.	Metoda audiolingwalna (słuchanie, potem mówienie, czytanie i pisanie).	
2.	Metoda eklektyczna (odkrywanie języka, dryl, podejście funkcjonalne, podejście komunikacyjne, kooperacja uczniów, rozmowa - U i U oraz U i N	
3.	Metoda podająca (objaśnienie, prezentacja multimedialna)	
4.	Metoda praktyczna (ćwiczenia produkcyjne, projekty, metoda przewodniego tekstu, pokaz, symulacja).	
5.	Metoda problemowa (aktywizująca).	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F/sem.2 F/sem.3 F/sem.4 F/sem.5	Testy pisemne sprawdzające nabyte w trakcie kursu umiejętności językowe.	
P/sem.3 P/sem.4	Przygotowanie przy udziale grupy lub indywidualnie prezentacji na podany temat – projekt	
P/Sem.5	Egzamin sprawdzający wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne z całego przedmiotu. Egzamin składa się ze sprawdzenia poziomu kompetencji następujących umiejętności: • czytanie (чтение). Pytania mają na celu sprawdzenie poszczególnych umiejętności związanych z rozumieniem czytanego tekstu. Pytania mogą występować jako test wielokrotnego wyboru – czyli tekst a później odpowiedzi do niego (a, b, c, d) czy uzupełnianie tekstu lub zadania typu prawda/fałsz. Na tę część przewiduje się 10 pkt. • zastosowanie struktur leksykalno-gramatycznych: (Грамматика. Лексика) – zadania obejmują uzupełnianie pustych miejsc w tekście na zasadzie własnych odpowiedzi studenta, transformacje lub uzupełnienie jedną z wielu podanych możliwości. Innymi zadaniami są np.: korekta błędów, słowotwórstwo, podanie form synonimicznym lub antonimów, zdefiniowanie słów, fraz, idiomów lub, analogicznie, wyjaśnienie znaczenia ww. za pomocą podania definicji, synonimu, antonimu. Na tę część przewiduje się 20 pkt. • słuchanie – (аудирование). Materiał jest odsłuchany dwukrotnie. Zadania do słuchanego tekstu to: wypełnianie luk w formularzu, dopasowanie prawidłowej odpowiedzi, wybranie poprawnej odpowiedzi z podanych, zadania typu prawda lub fałsz itp. Teksty użyte to np.: dialogi, komunikaty, przemówienia, audycje radiowe, wiadomości na sekretarce. Na tę część przewiduje się 10 pkt. • mówienie – (говорение). W zadaniu pierwszym student omawia wylosowany przez	

	siebie temat. W zadaniu drugim student omawia i interpretuje wylosowaną fotografię lub obrazek. Student oceniany jest przez komisję. Na tę część przewiduje się 10 pkt.
--	---

IX Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	120
Przygotowanie się do zajęć	60
Przygotowanie prezentacji	40
Przygotowanie się do egzaminu	20
SUMA	240
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	8

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. Tatarczyk O., 2020. Jak raz 1, Wyd. WSiP.
2. Чернышов С., 2012. Поехали! Русский язык для взрослых. Начальный курс. Златоуст.

Literatura uzupełniająca:

1. Samek D., 2013. Rosyjski dla początkujących i średniozaawansowanych. Wyd. REA.
2. Telepnev A., Ziomek M., 2011. Влюбиться в Россию. Warszawa. Wyd. PWN.
3. Zdunik M., Galant S., 2014. Repetytorium maturalne z języka rosyjskiego. Wyd. PWN.

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U13	C1, C3-C6	Wr. 1 - 59	1, 2, 3	1,2,3,4,5	F, P
EU 2	K_U13	C2 - C4	Wr. 1 - 59	1, 2, 3	1,2,3,4,5	F, P
EU 3	K_U13	C1 - C6	Wr. 1 - 59	1, 2, 3	1,2,3,4,5	F, P
EU 4	K_U11	C1 - C6	Wr. 1 - 59	1, 2, 3	1,2,3,4,5	F, P
EU 5	K_K01	C1 - C6	Wr. 1 - 59	1, 2, 3	1,2,3,4,5	F, P
EU 6	K_K06	C1 - C6	Wr. 1 - 59	1, 2, 3	1,2,3,4,5	F, P
EU 7	K_K07	C1 - C6	Wr. 1 - 59	1, 2, 3	1,2,3,4,5	F, P

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Przygotowanie przy udziale grupy lub indywidualnie prezentacji na podany temat – projekt

Kryteria oceny:

- a) język, styl, kompozycja (0 - 5 punktów)
- b) strona merytoryczna (0 – 5 punktów)
- c) kreatywność (0 – 5 punktów)
- d) umiejętność prezentacji ustnej (0 - 5 punktów).

Ocena z egzaminu jest średnią arytmetyczną z wszystkich części egzaminu (czytanie, zastosowanie struktur leksykalno-gramatycznych, mówienie, słuchanie) i jest obliczana w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra - 100% -92%
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%

- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacje o miejscu odbywania się zajęć (budynek/sala) oraz terminu (dzień tygodnia/godzina) – wg harmonogramu zajęć.

Nazwa przedmiotu/modułu:	Język włoski, poziom A1-B2
Nazwa włoska:	Corso di italiano, livello A1-B2
Kierunek studiów:	pedagogika
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie
Profil studiów	Praktyczny
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych
Prowadzący przedmiot:	Opracowała: mgr Renata Wilczyńska-Popielarz

I Formy zajęć, liczba godzin

Semestr	W	Ćw	L	War/L	Inne	Łącznie	ECTS
2	-	-	-	30	-	30	2
3	-	-	-	30	-	30	2
4	-	-	-	30	-	30	2
5	-	-	-	30	-	30	2

II Cel przedmiotu

C1 - Utrwalenie i rozwijanie umiejętności leksykalnych w czterech sprawnościach językowych, z uwzględnieniem słownictwa zawodowego.

C2 - Usystematyzowanie wiedzy i rozwijanie umiejętności zastosowania struktur gramatycznych zawartych w treściach programowych.

C3 - Doskonalenie umiejętności korzystania z różnych źródeł informacji w celu poszerzenia wiedzy językowej oraz podniesienia kompetencji komunikacyjnych w zakresie czterech sprawności językowych.

C4 – Doskonalenie umiejętności samokształcenia nakierowanej na podnoszenie kompetencji językowych.

C5 - Rozwijanie świadomości roli języka obcego w utrzymaniu i rozwoju więzi społecznej na różnych poziomach życia prywatnego i zawodowego.

C6 - Poszerzenie wiedzy ogólnej dotyczącej elementów geografii, historii, kultury, literatury i sztuki, oraz znajomości norm i obyczajów we Włoszech z uwzględnieniem tendencji globalistycznych.

III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

Semestr 2 – brak wymagań znajomości języka włoskiego na poziomie A1;
 Semestr 3 – uzyskanie zaliczenia z przedmiotu *Język włoski* w semestrze 2.
 Semestr 4 – uzyskanie zaliczenia z przedmiotu *Język włoski* w semestrze 3.
 Semestr 5 – uzyskanie zaliczenia z przedmiotu *Język włoski* w semestrze 4.
 Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest zaliczenie kursu semestralnego.

IV Oczekiwane efekty uczenia się**Umiejętności:**

EU 1 - Ma uporządkowaną wiedzę leksykalną w przewidzianym obszarze tematycznym i potrafi ją wykorzystać w ramach czterech sprawności językowych.

EU 2 – Student zna zasady tworzenia i stosowania wymaganych struktur gramatycznych, rozumie zasadność ich stosowania, potrafi z nich poprawnie korzystać w zakresie czterech sprawności językowych, a w przypadku błędu dokonać ich korekty.

EU 3 - Student właściwie rozpoznaje, interpretuje, selekcjonuje oraz koryguje informacje pozyskane w ramach ćwiczeń ze słuchania. Potrafi zrozumieć wybrane, określone w treściach programowych, sytuacje komunikacyjne.

EU 4 - Student rozumienie tekstu czytane w wersjach autentycznych i uproszczonych.

Kompetencje społeczne:

EU 5 – Student potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę leksykalną i gramatyczną do efektywnego podejmowania różnych ról w procesie komunikacyjnym (mówieniu) w typowych sytuacjach życia codziennego i zawodowego stosując zasady poprawnej wymowy i intonacji.

EU 6 – Student potrafi napisać, uzupełnić i skorygować krótki i dłuższy tekst użytkowy stosując zasady ortografii interpunkcji np. wiadomość, ogłoszenie, notatkę, list prywatny i formalny, mail, relację wydarzeń, opis.

EU 7 – Student ma umiejętność korzystania z różnorodnych źródeł informacji w języku włoskim (słowniki, leksykony, Internet, prasa, bazy danych) oraz ich dokumentowania.

V Treści programowe:

Forma zajęć: warsztaty/laboratoria		Liczba godzin
War/L 1	„ In viaggio” Informacje dotyczące danych personalnych, pochodzenia, narodowości. Instrukcje, polecenia, szyk zdania .Forma twierdząca, pytająca, przecząca. Wyrażanie podziękowania. Liczba pojedyncza przymiotników męskich i żeńskich zakończonych na –o,-a,-e. Czasowniki studiare i chiamarsi. Alfabet. Słynne zabytki we Włoszech. Czasownik Essere l.p i l.m. Rodzajnik nieokreślony.	2
War/L 2	„All’ aeroporto” Pytanie o wiek, numer telefonu, adres. Udzielanie odpowiedzi, wyrażanie zachwytu. Czas Presente indicativo czasowników: studiare, avere, prendere, restare . Liczebniki od 0 do 20.	2
War/L 3	„All’ aeroporto” Zwroty : c’è, ci sono. Prośba o udzielenie informacji gdzie znajduje się dana miejscowość. Zaimki pytające: dlaczego, kiedy, jaki, ile ? Przyimki miejsca: in, a. Liczba mnoga przymiotników zakończonych na -o, -a. Liczba poj.i mnoga rzeczowników r.m. i r.ż. zakończonych na –o,-a,-e. Wprowadzenie zaimka dzierżawczego: il tuo.	2
War/L 4	„ il Lavoro” Zawody. Pytanie o zawód. Opisywanie zawodów. Opisywanie obrazów i ilustracji przedstawiających zawody. Opisywanie czynności wykonywanych przez osoby na ilustracjach. Pytanie o znajomość języków obcych, o znaczenie danego słowa. Wyrażanie opinii za pomocą zwrotu: secondo me Presente Indicativo , czasowników trzech koniugacji . Rodzajniki określone w liczbie pojedynczej – wprowadzenie. Czasowniki fare, sapere.	2
War/L 5	„ La famiglia” powitania, uprzejmości, przedstawianie członków rodziny. Pytanie o pozwolenie. Wyrażanie zgody. Pronomi possessivi singolari. Omówienie projektu.	2
War/L 6	Podsumowanie materiału z warsztatów/lab. 1- 4. Test sprawdzający.	2
War/L 7	„ La famiglia” Przymiotniki do opisu cech zewnętrznych osób z fotografii oraz charakteru członków rodziny. Przypomnienie l.p i l.m rzeczowników i przymiotników. Czasownik Andre +a/in. Czasownik potere . Rzeczowniki zakończone na – tà, rodzajniki określone lm. Zaimek wskazujący Questo/a/i/e. Relacje w rodzinie. Molto z przymiotnikami	2
War/L 8	„ La casa” Opis domu. Umiejscowienie przedmiotów w przestrzeni. Mówienie o pochodzeniu z użyciem przyimka di i da. Czasownik nieregularny dire i venire da /di. Miesiące i dni tygodnia. Rzeczowniki żeńskie nieregularne zakończone na o, e. Przyimki + rodzajniki.	2
War/L 9	„La vita quotidiana” Upodobania i zwyczaje. Pytania o przyzwyczajenia i preferencje. Przysłowki określające częstotliwość. Przypomnienie czasownika Andre i fare. zwroty pytające.	2
War/L 10	„La vita quotidiana” czasownik uscire, Pytanie o godzinę che ora è? Pytanie o datę. Che giorno è/ Zaimki dzierżawcze lp.i l.m. Zaimek questo i quello.	2
War/L 11	„Il cibo , al ristorante” Lista zakupów. Posiłki tradycyjne w różnych krajach. Kuchnia włoska , jej zalety, tradycje kulinarne w różnych regionach . Wyrażanie ilości.	2

War/L 12	Podsumowanie materiału z warsztatów/lab. 7 – 10. Test.	2
War/L 13	„ Il cibo, al. Ristorante” Zamawianie potraw i napojów w restauracji, rodzaje potraw. Liczebniki porządkowe. Zaimki częściowe. Zwrot avere bisogno di. Vorrei. Różne rodzaje kawy w barach: macchiato, caffè latte, caffè americano, espresso ect.	2
War/L 14	„ <i>il tempo libero</i> ” Opis sposobów spędzania wolnego czasu teraz i w przeszłości. Czas przeszły Passato prossimo zasady tworzenia.	2
War/L 15	„il tempo libero” Passato prossimo z essere i avere. Wyrażenia czasowe używane z czasem przeszłym. Słownictwo do opisu czasu wolnego. Nel +Anno, in + stagioni. In + mezzo di trasporto. Quiz - pytania dotyczące różnych czynności z przeszłości i teraźniejszości ; ćwiczenia na słuchanie i czytanie	2
War/L 16	„ In negozio”, i soldi pytanie o cenę, ilość. Konstrukcja stare+ gerundio. Czasowniki nieregularne: dovere, dare. Liczebniki od 100 do miliona. Podsumowanie materiału z warsztatów 11-16. Test	2
War/L 17	„ I vestiti e i Colori” Czasownik piacere. Zaimki dopełnienia dalszego. Włoski styl w modzie. Sztuka zestawiania kolorów. Ubrania, zakupy; wyrażanie opinii na temat sklepów i zakupów.	2
War/L 18	„ I vestiti e i Colori” Ubrania na różne okazje. Opis ubrania danej osoby. Kolory .Różne style w modzie i preferencje. Pytania o rozmiar.	2
War/L 19	„ A scuola” opis przedmiotów. Szkolnictwo we Włoszech Zaimki wskazujące rzeczowne i przymiotne- przypomnienie. Zaimki dopełnienia bliższego	2
War/L 20	„ Le vacanze ” Opis wakacji w czasie passato prossimo. Pozdrowienia z wakacji.	2
War/L 21	„ Le vacanze ” Wyrażanie zachwytu. Opowiadanie o sytuacjach z przeszłości passato prossimo czasowników zwrotnych. Zgodność participio passato z zaimkami dop. bliższego.	2
War/L 22	„ Il tempo” Opis pogody Pytanie o temperaturę. Wyrażanie aprobaty/dezaprobaty. Pytanie o prognozę pogody. Se+ presente+presente. Podsumowanie materiału z warsztatów/lab. 17 - 21. Test.	2
War/L 23	„ Sulla strada” Pytanie o odległość, gdzie znajduje się? Pytanie o drogę w formie grzecznościowej. „Si” impersonalne, „ ci” di luogo.	2
War/L 24	Nauka języków obcych, ulubione i sprawdzone metody nauki. Jak ważna jest znajomość języka obcego we współczesnym świecie.	2
War/L 25	„ Progetti futuri” rozmowy na temat przyszłości. Przypuszczenia, prawdopodobieństwo. Czas teraźniejszy do wyrażania przyszłości. Futuro Semplice- introduzione	2
War/L 26	„ Progetti futuri” Se+futuro+ futuro, periodo ipotetico della realtà. Czasowniki na :- ciare i –giare.	2
War/L 27	Omówienie przygotowań do prac projektowych. Test sprawdzający zakres leksykalno-gramatyczny z warsztatów/lab. 23 – 26.	2
War/L 28	„Quando ero piccolo” Opisywanie czynności, sytuacji, osób w przeszłości. Wyrażanie czynności powtarzających się lub przerwanych innymi. Imperfetto. Czas przeszły niedokonany.	2
War/L 29	„Quando ero piccolo” opis wybranego wydarzenia. Opis przyjaciela z dzieciństwa. Konstrukcja stare+ gerundio. Przysłowki i wyrażenia związane z miejscem. Porównanie czasów: Passato prossimo i Imperfetto.	2
War/L 30	Prezentacja projektów z sem. 3.	2
War/L 31	„ Cercando lavoro” Opisywanie hipotetycznie możliwych wydarzeń; Periodo ipotetico della realtà . Futuro per ipotesi: futuro ze stare+ gerundio ; Pisanie CV, odpowiadanie na ogłoszenie o pracy	2
War/L 32	„ Stili di vita, gli italiani visti da fuori” Podejmowanie decyzji w różnych sytuacjach życiowych : dom, rodzina, praca	2
War/L 33	„Gli italiani visti da fuori” powtórka czasów. „ Mamione- maminsynek” –	2

	sposób na życie. Rzeczowniki nieregularne, rzeczowniki/przymiotniki na: -co,-go . Zwrot Come mai?	
War/L 34	„Amore” Historie miłosne. Wyrażanie uczuć, stanów ducha. Nawiązywanie relacji z innymi ludźmi. Partykuły: „Ne” i „ci” . Ognì, tutti. Miejsce già, appena, non ancora, mai, ormai w czasie passato prossimo..	2
War/L 35	Podsumowanie materiału z warsztatów/lab. 30 -34; test sprawdzający.	2
War/L 36	„Al telefono, in ufficio” Pisanie faxu, wiadomości e-mail. Rozmowa telefoniczna w biurze. Pronomi combinati. Pronomi indefiniti: alcuni, qualche, ognuno, qualcuno. Być w stanie, być zdolnym coś zrobić. formułowanie pytań i odpowiedzi na tematy zawodowe . Rozmowy telefoniczne (rozpoczynanie rozmów, przekazywanie informacji, kończenie rozmów telefonicznych); pożegnania (zwroty formalne i nieformalne); użyteczne formy grzecznościowe; wyrażenia używane na spotkaniach towarzyskich. Wyrażanie opinii (za i przeciw).	2
War/L 37	„Importante è la salute” Zdrowie i problemy zdrowotne. Choroby. Pytanie o dolegliwości.. Wyrażanie wątpliwości. Condizionale Semplice. Części ciała. Miejsce zaimków z czasownikami modalnymi dovere, potere, volere.	2
War/L 38	„Il linguaggio del corpo” Gesty, mowa ciała i ich ogromne znaczenie w życiu codziennym we Włoszech.	2
War/L 39	„Si, viaggiare” Środki transportu i hotele. Rezerwowanie pokoju, wynajmowanie auta. Podróże i wycieczki (biuro podróży, punkt informacji turystycznej, broszury informacyjne, planowanie podróży); opis obiektu turystycznego Czasowniki Farcela/riuscire, ci vuole/occorre, metterci/essere necessario.	2
War/L 40	„Descrizioni” Opis postaci fizyczny/ charakterologiczny z użyciem zdrobnień. Pronomi relativi .Stopniowanie przymiotników.	2
War/L 41	Podsumowanie materiału z warsztatów/lab. 36 - 39. Test	2
War/L 42	Sposoby spędzania wolnego czasu; wyrażenia: Mi piace, si solito, mai, raramente, di tanto in tanto.	2
War/L 43	„Città o campagna” Wpływ miejsca w którym żyjemy życia . Miasto/wieś zalety i wady. Stopień wyższy i najwyższy stopniowania przymiotników. Wyrażanie opinii: Mi sembra/no, mi piace/ mi piacciono, altrimenti, invece.	2
War/L 44	Dobre i złe nawyki, codzienne przyzwyczajenia; Wady i zalety różnych stylów życia.	2
War/L 45	Prezentacja projektów z sem. 4.	2
War/L 46	„Hai le mani bucate? Umiejętność wyrażania prośby, polecenia, rozkazu, zakazu. Wyrażanie sugestii. Imperativo positivo e negativo . Miejsce zaimków w formie rozkazującej.	2
War/L 47	Formy grzecznościowe w imperativo; wyrażenia używane na spotkaniach towarzyskich, w miejscach publicznych. Dialogi : w sklepie. (praca w parach)	2
War/L 48	„C'era una volta” Zdarzenia w przeszłości (formułowanie wypowiedzi na temat czynności, które poprzedziły inne zdarzenia); zastosowanie czasu Passato prossimo.	2
War/L 49	Passato remoto opisy zdarzeń z przeszłości odległej i zdarzeń zakończonych. Preferencje geograficzne stosowania czasów Passato prossimo i Passato remoto we Włoszech.	2
War/L 50	Podsumowanie materiału z warsztatów/lab. 46 – 49. Test	2
War/L 51	„Un mondo migliore” Środowisko i jego zanieczyszczenie. Życie człowieka współczesnego i wpływ na środowisko. Wyrażanie dwóch czynności	2

	przyszłych z których jedna jest wcześniejsza. Futuro anteriora. Appena, non appena. Lasciare i fare +infinito. Powtórka Vorrei, mi piacerebbe.	
War/L 52	„ Non di solo lavoro” Nie samą pracą człowiek żyje: Wyrażanie obawy, strachu, nadziei, woli opinii, wątpliwości , pragnienia. Congiuntivo presente.	2
War/L 53	„ Persone famose” Gwiazdy i celebryci. Opinie na ich temat w prasie. Praca na materiale dziennikarskim . Congiuntivo imperfetto i passato. Wyrażenie życzenia trudnego lub niemożliwego do zrealizowania.	2
War/L 54	Wizja twojego idealnego świata (Congiuntivo presente)	2
War/L 55,	La pubblicità Prezentacja i analiza materiałów informacyjnych (prasowych, radiowych, telewizyjnych i internetowych). Zawód – dziennikarz, rzecznik prasowy. Zajęcia przygotowane przez studentów. Strona bierna z essere i venire.	4
War/L 57	„ Sogni e realtà „Jesteś szczęściarzem czy pechowcem? Dyskusja w grupie. Periodo ipotetico della possibilità. Język młodzieżowy, żargon. Włosi na Facebooku	2
War/L 58	Podsumowanie materiału z warsztatów/lab. 51, 54 i 57. Test	2
War/L 59	„ Mens sana in corpo sano” Il periodo ipotetico dell’impossibilità. Congiuntivo trapassato, condizionale composto. Prace w grupach-dyskusje na temat zdrowego stylu życia.	2
War/L 60	Prezentacja projektów z sem. 5.	2
Suma godzin		120
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Tablica szkolna, podręczniki, ćwiczenie i teksty przedmiotowo-metodyczne, fotografie, rysunki i ilustracje, słowniki, leksykony.	
2.	Wykresy, diagramy, foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania MP3, nagrania radiowe i telewizyjne, audycje radiowe.	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny), Internet, multimedialne programy komputerowe.	
VII Metody dydaktyczne		
1.	Metoda ekspozycyjno - interakcyjna – elementy różnych metod zależnie od potrzeb, np. dyskusja, dryl, kooperacja uczniów, rozmowa S i S oraz S i N, projekt, burza mózgów, analiza i interpretacja tekstów źródłowych.	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1/sem. 2 / sem. 3 / sem. 4 / sem. 5	Sem.2/Sem. 3 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie A2: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami (testo chiuso), transformacje zdań (np. układanie pytań), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), tłumaczenia wyrazów w kontekście na język włoski. Sem. 4 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie B1: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami (testo chiuso), transformacje zdań (np. układanie pytań, tworzenie strony biernej), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), definiowanie słów i fraz, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język włoski. Sem. 5 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze	

	zrozumieniem na poziomie B2: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami <i>testo chiuso</i>), transformacje zdań (np. układanie pytań, tworzenie strony biernej), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słowotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), definiowanie słów i fraz, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język włoski.
P1 / sem. 2, sem. 3, sem. 4, sem. 5	Projekt indywidualny lub w parach. Sem. 2 Projekt pt. <i>Molto eccezionale</i> (bardzo wyjątkowy) polegający na opisie ulubionego miejsca, osoby, zwierzęcia i książki, bądź filmu. Jedna, wybrana przez studenta część projektu jest prezentowana ustnie w języku włoskim. Każda część projektu ma minimum 10 zdań. Sem. 3 Projekt pt. <i>La mia gazzetta locale</i> (moja lokalna gazeta), polegający na napisaniu 3 części własnej gazety opisującej wydarzenia z kamienicy, ulicy, dzielnicy, bądź wsi. Części: artykuł redakcyjny, sprawozdania z lokalnych wydarzeń, lokalne plotki. Każda z części ma co najmniej 15 zdań. Student prezentuje wybraną część projektu ustnie. Sem. 4 Projekt pt. <i>Intervista</i> (wywiad) polegający na przeprowadzeniu w języku polskim wywiadu z osobą ze środowiska zawodowego i przetłumaczeniu go na język włoski. Wywiad powinien zawierać co najmniej 10 pytań oraz informację o osobie pytanej (minimum 5 zdań). Student potrafi zaprezentować wyniki wywiadu ustnie w języku włoskim. Sem. 5 Projekt pt. <i>Articolo professionale</i> (artykuły z dziedziny zawodowej) polegający na przeczytaniu 3 artykułów lub fragmentów książek dotyczących dziedziny studiów studenta. Każdy z artykułów powinien mieć objętość co najmniej 1200 słów. Student streszcza każdy z artykułów i prezentuje ustnie wybrany przez siebie artykuł.
P2. / sem. 5	Egzamin sprawdzający wiedzę, umiejętności i kompetencje personalno – społeczne z całego przedmiotu. Egzamin składa się ze sprawdzenia poziomu kompetencji następujących umiejętności: • czytanie – (<i>lettura</i>). Pytania mają na celu sprawdzenie poszczególnych umiejętności związanych z rozumieniem czytanego tekstu. Pytania mogą występować jako test wielokrotnego wyboru – czyli tekst a później odpowiedzi do niego (a, b, c, d) czy uzupełnianie tekstu lub zadania typu <i>prawda fałsz</i>. Na tę część przewiduje się 10 pkt. • zastosowanie struktur leksykalno-gramatycznych: (<i>Italiano in Uso</i>) – zadania obejmują uzupełnianie pustych miejsc w tekście na zasadzie własnych odpowiedzi studenta (<i>testo chiuso</i>), transformacje lub uzupełnienie jedną z wielu podanych możliwości (<i>testo di molta scelta</i>). Innymi zadaniami są np.: korekta błędów, słowotwórstwo, podanie form synonimicznym lub antonimów, zdefiniowanie słów, fraz, idiomów lub, analogicznie, wyjaśnienie znaczenia ww. za pomocą podania definicji, synonimu, antonimu . Na tę część przewiduje się 20 pkt. • słuchanie – (<i>ascolto</i>). Materiał jest odsłuchany dwukrotnie. Zadania do słuchanego tekstu to: wypełnianie luk w formularzu, dopasowanie prawidłowej odpowiedzi, wybranie poprawnej odpowiedzi z podanych, zadania typu prawda lub fałsz itp. Teksty użyte to np.: dialogi, komunikaty, przemówienia, audycje radiowe, wiadomości na sekretarce. Na tę część przewiduje się 10 pkt. • mówienie – (<i>presentazione orale</i>). W zadaniu pierwszym student omawia wylosowany przez siebie temat. W zadaniu drugim student omawia i interpretuje wylosowaną fotografię lub obrazek. Na tę część przewiduje się 10 pkt.
IX Obciążenie pracą studenta	
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności

Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	120
Przygotowanie się do zajęć	90
Przygotowanie się do egzaminu	30
SUMA	240
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	8

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. Marco Mezzadri, Paolo Balboni “Nuovo Rete” Guerra Edizioni (książka dla ucznia, ćwiczenia, nagrania CD, przewodnik dla nauczyciela)

www.guerraedizioni.com/nuovorete

2. materiały przygotowane przez nauczyciela

Literatura uzupełniająca:

1. Katerin Katerinov – “la lingua italiana per stranieri” Edizioni Guerra Perugia

2. Daniela Zawadzka “Język włoski dla Polaków” PWN 1991

3. Słownik polsko-włoski WP 2006

4. Dizionario Garzanti dei sinonimi e dei Contrari Casa editrice Garzanti 1991

5. Anna Tylusińska “Ciao” Corso intermedio Wydawnictwo Delta

6. **Corriere della sera on-line**

7. www.educational.rai.it/ioparloitaliano

www.rete.co.it

www.Linguaitalia.it/archivio

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U13	C1, C3, C4, C5, C6,	War/L 1 - 60	1, 2, 3	1	F, P
EU 2	K_U13	C2, C3, C4	War/L 1 - 60	1, 2, 3	1	F, P
EU 3	K_U13	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	War/L 1 - 60	1, 2, 3	1	F, P
EU 4	K_U11	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	War/L 1 - 60	1, 2, 3	1	F, P
EU 5	K_K01	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	War/L 1 - 60	1, 2, 3	1	F, P
EU 6	K_K06	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	War/L 1 - 60	1, 2, 3	1	F, P
EU 7	K_K07	C1, C2,	War/L 1 - 60	1, 2, 3	1	F, P

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**Praca pisemna – artykuł:**

Kryteria oceny:

- a) język, styl, kompozycja (0 - 5 punktów)
- b) strona merytoryczna (0 – 5 punktów)
- c) kreatywność (0 – 5 punktów)
- d) umiejętność prezentacji ustnej (0 - 5 punktów).

- ocena bardzo dobra - 100% -92%
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%
- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

Ocena z egzaminu jest średnią arytmetyczną z wszystkich części egzaminu (czytanie, zastosowanie struktur leksykalno-gramatycznych, mówienie, słuchanie) i jest obliczana w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra - 100% -92%
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%
- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu/modułu:		Technologia informacyjna – ECDL						
Nazwa angielska:		Information Technology – ECDL						
Kierunek studiów:		Pedagogika						
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie						
Profil studiów:		Praktyczny						
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Przyrodniczo-Techniczny						
Opracował:		doc. dr inż. Zbigniew Fjałkowski						
I Formy zajęć, liczba godzin								
Semestr	W	Ćw.	L	WR	P	S	Łącznie	ECTS
1				30			30	2
II Cel przedmiotu								
C1 – Przygotowanie do egzaminu ECDL – Moduł 3. Przetwarzanie tekstów.								
C2 – Przygotowanie do egzaminu ECDL – Moduł 4. Arkusze kalkulacyjne.								
C3 – Przygotowanie do egzaminu ECDL – Moduł 6. Grafika menedżerska i prezentacyjna.								
C4 – Przygotowanie do egzaminu ECDL – Moduł 7. Przeglądanie stron internetowych i Komunikacja.								
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:								
Wyrażona na piśmie chęć do przystąpienia, na własny koszt, do egzaminów ECDL oraz zaliczony pozytywnie praktyczny test kwalifikacyjny.								
IV Oczekiwane efekty uczenia się								
Umiejętności:								
EU 1 – Posiada wiedzę na temat zasad wprowadzania i edycji dokumentów tekstowych oraz zarządzania nimi. Potrafi tworzyć, edytować, formatować, zapisywać i otwierać dokumenty tekstowe, stosownie do umiejętności określonych w Sylabusie ECDL Core dla Modułu M3 – Przetwarzanie tekstów.								
EU 2 – Ma umiejętność tworzenia i formatowania różnych obiektów umieszczanych w dokumentach tekstowych oraz stosowania korespondencji seryjnej, stosownie do umiejętności określonych w Sylabusie ECDL Core dla Modułu M3 – Przetwarzanie tekstów.								
EU 3 – Posiada podstawową wiedzę na temat przeznaczenia, budowy i możliwości arkusza kalkulacyjnego. Ma umiejętność pracy z arkuszami kalkulacyjnymi i formatowania ich zawartości. Umie wprowadzać dane różnego rodzaju i odpowiednio je formatować, stosownie do umiejętności określonych w Sylabusie ECDL Core dla Modułu M4 – Arkusze kalkulacyjne.								
EU 4 – Potrafi planować i wykonywać różnego rodzaju obliczenia z wykorzystaniem funkcji wbudowanych i sposobów adresowania oraz przedstawiać ich wyniki w formie wykresów, stosownie do umiejętności określonych w Sylabusie ECDL Core dla Modułu M4 – Arkusze								

kalkulacyjne.

- EU 5** – Posiada podstawową wiedzę na temat tworzenia i odtwarzania prezentacji multimedialnych. Potrafi stosować program do tworzenia grafiki prezentacyjnej, opracowywania i zachowywania prezentacji multimedialnej. Umie tworzyć zawartość prezentacji umieszczając w niej elementy i obiekty różnego rodzaju oraz formatować je, stosownie do umiejętności określonych w Sylabusie ECDL Core dla Modułu M6 – Grafika menedżerska i prezentacyjna.
- EU 6** – Potrafi planować efekty animacyjne oraz dołączać je do elementów i obiektów animacji. Posiada umiejętność sprawnego i elastycznego przeprowadzania pokazów medialnych, stosownie do umiejętności określonych w Sylabusie ECDL Core dla Modułu M6 – Grafika menedżerska i prezentacyjna.
- EU 7** – Posiada uporządkowaną wiedzę na temat korzystania z Internetu, rozróżniania jego usług i budowy stron WWW. Potrafi sprawnie korzystać z przeglądarki internetowej, wykorzystywać wyszukiwarki internetowe oraz formularze. Umie pobierać i zachowywać informacje pozyskane z Internetu, stosownie do umiejętności określonych w Sylabusie ECDL Core dla Modułu M7 – Przeglądanie stron internetowych i komunikacja. Potrafi docenić przydatność Internetu dla potrzeby uczenia się przez całe życie oraz doskonalenia warsztatu zawodowego.
- EU 8** – Ma podstawową wiedzę na temat komunikacji elektronicznej, zna zasady działania i bezpiecznego korzystania z usługi e-mail. Potrafi sprawnie i bezpiecznie używać usługi e-mail w celu wymiany informacji i załączanych dokumentów, stosownie do umiejętności określonych w Sylabusie ECDL Core dla Modułu M7 – Przeglądanie stron internetowych i komunikacja.

V Treści programowe:

Forma zajęć: warsztaty		Liczba godzin
WR 1	Przetwarzanie dokumentów tekstowych – wybrane zagadnienia – operowanie akapitem, tworzenie korespondencji seryjnej, korzystanie z funkcji pomoc.	2
WR 2	Przetwarzanie dokumentów tekstowych – przekrojowe zadania warsztatowe.	2
WR 3	Przetwarzanie dokumentów tekstowych – przekrojowe zadania warsztatowe.	2
WR 4	Przetwarzanie dokumentów tekstowych – podsumowanie zadań i sprawdzian praktyczny.	2
WR 5	Arkusze kalkulacyjne – wybrane zagadnienia – formuły obliczeniowe, rodzaje adresowania, funkcje, ustawienia wydruku.	2
WR 6	Arkusze kalkulacyjne – przekrojowe zadania warsztatowe.	2
WR 7	Arkusze kalkulacyjne – przekrojowe zadania warsztatowe.	2
WR 8	Arkusze kalkulacyjne – sprawdzian praktyczny. Tworzenie prezentacji – wybrane zagadnienia – schemat organizacyjny, tworzenie i edycja wykresów, wzorce slajdów.	2
WR 9	Tworzenie prezentacji – przekrojowe zadania warsztatowe.	2
WR 10	Tworzenie prezentacji – przekrojowe zadania warsztatowe.	2
WR 11	Tworzenie prezentacji – podsumowanie zadań i sprawdzian praktyczny.	2

WR 12	Korzystanie z zasobów WWW – wybrane zagadnienia – bezpieczeństwo w sieci Web, pojęcia i terminy komunikacji elektronicznej.	2
WR 13	Korzystanie z zasobów WWW – przekrojowe zadania warsztatowe.	2
WR 14	Korzystanie z zasobów WWW – przekrojowe zadania warsztatowe.	2
WR 15	Korzystanie z zasobów WWW – sprawdzian praktyczny. Podsumowanie zajęć i wpisanie ocen końcowych.	2
Suma godzin		30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Komputer ze stosownym oprogramowaniem i dostępem do Internetu.	
2.	Projektor multimedialny.	
3.	Zasoby internetowe.	
4.	E-learning Moodle.	
VII Metody dydaktyczne		
1.	praktyczna	
2.	Rozwiązywanie przekrojowych zadań warsztatowych.	
3.	Pokazy i analiza przykładowych rozwiązań.	
4.	Metoda WebQuest – budowanie wiedzy w oparciu o Internet.	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Przygotowanie indywidualne studenta do zajęć – ocena rozwiązań listy zadań.	
F2	Aktywność studenta na zajęciach w rozwiązywaniu zadań warsztatowych.	
P1	Sprawdzian praktyczny – tworzenie, edycja, formatowanie dokumentów tekstowych i korespondencji seryjnej.	
P2	Sprawdzian praktyczny – tworzenie, edycja, formatowanie, wykonywanie obliczeń i tworzenie wykresów w arkuszu kalkulacyjnym.	
P3	Sprawdzian praktyczny – tworzenie, edycja, formatowanie, dołączanie efektów animacji prezentacji multimedialnej.	
P4	Sprawdzian praktyczny – korzystanie z usług i zasobów internetowych.	
P5	Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych.	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć).		30
Przygotowanie się do zajęć.		30
SUMA		60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. Kopertowska-Tomczak M., *ECDL. Przetwarzanie tekstów. Moduł 3*, PWN 2009/2010.
2. Kopertowska-Tomczak M., *ECDL. Arkusze kalkulacyjne. Moduł 4*, PWN 2009/2010.
3. Kopertowska-Tomczak M., *ECDL. Grafika menedżerska i prezentacyjna. Moduł 6*, PWN 2009.
4. Żarowska-Mazur A., Węglarz W., *ECDL Moduł 7. Przeglądanie stron internetowych i komunikacja*, PWN, Warszawa 2010.
5. Żarowska A., Węglarz W., *ECDL na skróty (moduł 3-6)*, PWN 2010.

Literatura uzupełniająca:

1. Halina Nowakowska, Zdzisław Nowakowski, *ECDL. Użytkowanie komputerów. Moduł 2*, Mikom.
2. Mirosława Kopertowska, Witold Sikorski, *Przetwarzanie tekstu. Poziom zaawansowany*, Mikom.
3. Mirosława Kopertowska, Witold Sikorski, *Arkusze kalkulacyjne. Poziom zaawansowany*, Mikom.
4. Mirosława Kopertowska, Witold Sikorski, *Grafika menedżerska i prezentacyjna. Poziom zaawansowany*, Mikom.
5. Materiały dostarczane i polecane przez wykładowcę.

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U10, K_U11	C1	WR 1 – 4	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	F1, F2, P1, P5
EU 2	K_U10, K_U11	C1	WR 1 – 4	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	F1, F2, P1, P5
EU 3	K_U10, K_U11	C2	WR 5 – 8	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	F1, F2, P2, P5
EU 4	K_U10, K_U11	C2	WR 5 – 8	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	F1, F2, P2, P5
EU 5	K_U10, K_U11	C3	WR 8 – 11	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	F1, F2, P3, P5
EU 6	K_U10, K_U11	C3	WR 8 – 11	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	F1, F2, P3, P5
EU 7	K_U10, K_U11	C4	WR 12 – 15	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	F1, F2, P4, P5
EU 8	K_U10, K_U11	C4	WR 12 – 15	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	F1, F2, P4, P5

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Ocena końcowa jest obliczana na podstawie ocen cząstkowych:

- Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień, gdy na sprawdzianach uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

- Student wykazuje dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 60% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

-Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 70% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

-Student wykazuje dostateczny (4,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 80% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

-Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 90% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Informacja gdzie można zapoznać się z zadaniami do ćwiczeń.
2. Informacje na temat miejsca odbywania się zajęć.
3. Informacje na temat terminu zajęć (dzień tygodnia/godzina).
4. Informacja na temat konsultacji (godziny + miejsce).

Autor sylabusa:	doc. dr inż. Zbigniew Fjałkowski
Kontakt:	Zbigniew.Fjalkowski@ poczta.kpswjg.pl
Strona domowa:	http://www.fjalkowski.neostrada.pl

Nazwa przedmiotu/modułu:		Technologia informacyjna						
Nazwa angielska:		Information Technology						
Kierunek studiów:		Pedagogika						
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie						
Profil studiów:		Praktyczny						
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Medyczno-Techniczny						
Opracował:		doc. dr inż. Zbigniew Fijałkowski						
I Formy zajęć, liczba godzin								
Semestr	W	Ćw.	L	WR	P	S	Łącznie	ECTS
1				30			30	2
II Cel przedmiotu								
C1 – Zapoznanie studentów z elementami budowy i tworzenia dokumentów tekstowych przy użyciu edytora tekstu. WYROBIENIE I UTRWALENIE UMIEJĘTNOŚCI tworzenia, opracowywania oraz formatowania dokumentów tekstowych. C2 – Przedstawienie wiedzy na temat idei, zasad działania i możliwości obliczeniowych arkusza kalkulacyjnego. WYROBIENIE I UTRWALENIE UMIEJĘTNOŚCI tworzenia oraz formatowania tabel obliczeniowych, przeprowadzania obliczeń i graficznego prezentowania danych oraz wyników. C3 – Zapoznanie studentów z elementami prezentacji multimedialnych i możliwościami ich tworzenia przy pomocy odpowiedniego oprogramowania. WYROBIENIE I UTRWALENIE UMIEJĘTNOŚCI tworzenia oraz formatowania prezentacji a także profesjonalnego ich prezentowania. C4 – Zapoznanie studentów z wiedzą na temat korzystania z Internetu oraz jego podstawowych usług. WYROBIENIE I DOSKONALENIE UMIEJĘTNOŚCI wyszukiwania, przeglądania, pozyskiwania i wymiany zasobów internetowych. C5 – Przedstawienie wiedzy na temat różnych rodzajów komunikacji elektronicznej. WYROBIENIE ORAZ UTRWALENIE UMIEJĘTNOŚCI korzystania z usługi e-mail do wymiany informacji i dokumentów.								
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:								
Brak wymagań wstępnych.								
IV Oczekiwane efekty uczenia się								
Umiejętności:								
EU 1 – Posiada wiedzę na temat zasad wprowadzania i edycji dokumentów tekstowych oraz zarządzania nimi. Potrafi tworzyć, edytować, formatować, zapisywać i otwierać dokumenty. EU 2 – Ma umiejętność tworzenia i formatowania różnych obiektów umieszczanych w dokumentach tekstowych. Potrafi utworzyć, edytować i stosować korespondencję seryjną. EU 3 – Posiada podstawową wiedzę na temat przeznaczenia, budowy i możliwości arkusza kalkulacyjnego. Ma umiejętność pracy z arkuszami kalkulacyjnymi i formatowania ich								

zawartości. Umie wprowadzać dane różnego rodzaju i odpowiednio je formatować.		
EU 4 – Potrafi planować i wykonywać różnego rodzaju obliczenia z wykorzystaniem funkcji wbudowanych i sposobów adresowania oraz przedstawiać ich wyniki w formie wykresów.		
EU 5 – Posiada podstawową wiedzę na temat tworzenia i odtwarzania prezentacji multimedialnych. Potrafi stosować program do przygotowania grafiki prezentacyjnej w celu tworzenia, opracowywania i zachowywania prezentacji multimedialnej. Umie tworzyć zawartość prezentacji umieszczając w niej elementy i obiekty różnego rodzaju oraz umie je formatować.		
EU 6 – Potrafi planować efekty animacyjne i dołączać je do elementów i obiektów animacji. Posiada umiejętność sprawnego i elastycznego przeprowadzania pokazów medialnych. Potrafi wykorzystać program do tworzenia prezentacji multimedialnych jako narzędzie do prezentowania własnych poglądów oraz rozpowszechniania wiedzy.		
EU 7 – Posiada uporządkowaną wiedzę na temat korzystania z Internetu, rozróżniania jego usług i budowy stron WWW. Potrafi sprawnie korzystać z przeglądarki internetowej, wykorzystywać wyszukiwarki internetowe oraz formularze. Umie pobierać i zachowywać informacje pozyskane z Internetu. Potrafi docenić przydatność Internetu dla potrzeby uczenia się przez całe życie oraz doskonalenia warsztatu zawodowego.		
EU 8 – Ma podstawową wiedzę na temat komunikacji elektronicznej, zna zasady działania i bezpiecznego korzystania z usługi e-mail. Potrafi sprawnie oraz bezpiecznie używać usługi e-mail w celu wymiany informacji i załączanych dokumentów.		
V Treści programowe:		
Forma zajęć: warsztaty		Liczba godzin
WR 1	Przetwarzanie dokumentów tekstowych – praca z edytorem tekstów, operowanie dokumentami i wprowadzanie tekstu. Organizacja widoku strony.	2
WR 2	Przetwarzanie dokumentów tekstowych – operowanie akapitami, formatowanie treści dokumentu. Hiperłącza w dokumentach tekstowych.	2
WR 3	Przetwarzanie dokumentów tekstowych – operowanie obiektami, korespondencja seryjna, edytor równań matematycznych.	2
WR 4	Przetwarzanie dokumentów tekstowych – przygotowanie dokumentu do druku, formatowanie wydruków. Arkusze kalkulacyjne – praca z programem do obsługi arkusza kalkulacyjnego, operowanie dokumentami.	2
WR 5	Arkusze kalkulacyjne – wprowadzanie, zaznaczanie, edycja, sortowanie danych. Adresowanie względne i bezwzględne. Przetwarzanie dokumentów tekstowych – sprawdzian praktyczny.	2
WR 6	Arkusze kalkulacyjne – tworzenie i wprowadzanie formuł obliczeniowych.	2
WR 7	Arkusze kalkulacyjne – formatowanie danych i arkusza, tworzenie i formatowanie wykresów.	2
WR 8	Tworzenie prezentacji – praca z programem do tworzenia prezentacji, operowanie dokumentami prezentacji. Arkusze kalkulacyjne – sprawdzian praktyczny.	2
WR 9	Tworzenie prezentacji – opracowywanie prezentacji z użyciem wzorców, tekstów, list i tabel.	2
WR 10	Tworzenie prezentacji – opracowywanie prezentacji z użyciem wykresów, elementów i obiektów graficznych.	2
WR 11	Tworzenie prezentacji – opracowywanie prezentacji z użyciem efektów animacji, przygotowanie prezentacji do pokazu i przeprowadzanie pokazu.	2

	Korzystanie z zasobów WWW – podstawy używania i konfigurowania popularnych przeglądarek.	
WR 12	Korzystanie z zasobów WWW – nawigowanie i zakładki w przeglądarce. Tworzenie prezentacji – sprawdzian praktyczny.	2
WR 13	Korzystanie z zasobów WWW – stosowanie formularzy, wyszukiwanie, pobieranie i drukowanie informacji.	2
WR 14	Komunikacja elektroniczna – korzystanie z usługi poczty e-mail.	2
WR 15	Korzystanie z zasobów WWW i Komunikacja elektroniczna – sprawdzian praktyczny. Podsumowanie zajęć i wpisanie ocen końcowych.	2
Suma godzin		30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Komputer ze stosownym oprogramowaniem i dostępem do Internetu.	
2.	Projektor multimedialny.	
3.	Zasoby internetowe.	
4.	E-learning Moodle.	
VII Metody dydaktyczne		
1.	praktyczna	
2.	Grupowe oraz indywidualne rozwiązywanie zadań ćwiczeniowych z uwzględnieniem celów do osiągnięcia.	
3.	Pokazy i analiza przykładowych rozwiązań zadań z listy zadań ćwiczeniowych.	
4.	Metoda WebQuest – budowanie wiedzy w oparciu o Internet.	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Przygotowanie indywidualne studenta do zajęć – ocena rozwiązań listy zadań.	
F2	Aktywność studenta na zajęciach w rozwiązywaniu zadań ćwiczeniowych.	
P1	Sprawdzian praktyczny – tworzenie, edycja, formatowanie dokumentów tekstowych i korespondencji seryjnej.	
P2	Sprawdzian praktyczny – tworzenie, edycja, formatowanie, wykonywanie obliczeń i tworzenie wykresów w arkuszu kalkulacyjnym.	
P3	Sprawdzian praktyczny – tworzenie, edycja, formatowanie i dołączanie efektów animacji prezentacji multimedialnej.	
P4	Sprawdzian praktyczny – korzystanie z usług i zasobów internetowych.	
P5	Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych.	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć).		30
Przygotowanie się do zajęć, realizacja zadań z listy zadań ćwiczeniowych.		30
SUMA		60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. Kopertowska-Tomczak M., *ECDL. Przetwarzanie tekstów. Moduł 3*, PWN 2009/2010.
2. Kopertowska-Tomczak M., *ECDL. Arkusze kalkulacyjne. Moduł 4*, PWN 2009/2010.
3. Kopertowska-Tomczak M., *ECDL. Grafika menedżerska i prezentacyjna. Moduł 6*, PWN 2009.
4. Żarowska-Mazur A., Węglarz W., *ECDL Moduł 7. Przeglądanie stron internetowych i komunikacja*, PWN, Warszawa 2010.
5. Żarowska A., Węglarz W., *ECDL na skróty (moduł 3-6)*, PWN 2010.

Literatura uzupełniająca:

1. Halina Nowakowska, Zdzisław Nowakowski, *ECDL. Użytkowanie komputerów. Moduł 2*, Mikom.
2. Mirosława Kopertowska, Witold Sikorski, *Przetwarzanie tekstu. Poziom zaawansowany*, Mikom.
3. Mirosława Kopertowska, Witold Sikorski, *Arkusze kalkulacyjne. Poziom zaawansowany*, Mikom.
4. Mirosława Kopertowska, Witold Sikorski, *Grafika menedżerska i prezentacyjna. Poziom zaawansowany*, Mikom.
5. Materiały dostarczane i polecane przez wykładowcę.

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEKU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U10, K_U11	C1	WR 1 – 2, WR 5	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	F1, F2, P1, P5
EU 2	K_U10, K_U11	C1	WR 3 – 5	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	F1, F2, P1, P5
EU 3	K_U10, K_U11	C2	WR 4 – 5, WR 7 – 8	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	F1, F2, P2, P5
EU 4	K_U10, K_U11	C2	WR 6 – 8	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	F1, F2, P2, P5
EU 5	K_U10, K_U11	C3	WR 8 – 10, WR 12	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	F1, F2, P3, P5
EU 6	K_U10, K_U11	C3	WR 11 – 12	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	F1, F2, P3, P5
EU 7	K_U10, K_U11	C4	WR 11 – 13, WR 15	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	F1, F2, P4, P5
EU 8	K_U10, K_U11	C5	WR 14 – 15	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	F1, F2, P4, P5

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Ocena końcowa jest obliczana na podstawie ocen cząstkowych:

- Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień, gdy na sprawdzianach uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 60% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 70% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje dostateczny (4,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 80% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 90% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Informacja gdzie można zapoznać się z zadaniami do ćwiczeń.
2. Informacje na temat miejsca odbywania się zajęć.
3. Informacje na temat terminu zajęć (dzień tygodnia/godzina).
4. Informacja na temat konsultacji (godziny + miejsce).

Autor sylabusa:	doc. dr inż. Zbigniew Fjałkowski
Kontakt:	Zbigniew.Fjalkowski@ poczta.kpswjg.pl
Strona domowa:	http://www.fjalkowski.neostrada.pl

19a		KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:		AEROBIK					
Nazwa angielska:		AEROBIC					
Kierunek studiów:		Pedagogika					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		Praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Opracował:		mgr Małgorzata Rybarczyk – Rokita, mgr Małgorzata Nyc					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
1	-	30				30	1
2	-	30				30	1
II Cel przedmiotu							
C1 – Zapoznanie z różnymi nowymi formami aktywności ruchowej (fitness), a tym samym przygotowanie studentów do świadomego i samodzielnego podejmowania aktywności ruchowej w czasie wolnym oraz osiągnięcie i utrzymanie możliwie wysokiej sprawności fizycznej. Promowanie aktywnego, zdrowego i higienicznego trybu życia. Rozwijanie zainteresowań rekreacją fizyczną (fitness) – umiejętność korzystania z różnych źródeł. C2 - Uświadomienie korzyści płynących z uprawiania aerobiku. Pozytywny wpływ ćwiczeń na organizm – dbałość o zdrowy i higieniczny tryb życia.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Kompetencje społeczne: EU 1 – student promuje zdrowy i aktywny styl życia. Potrafi korzystać z różnych materiałów źródłowych tradycyjnych i multimedialnych (w tym online), co przygotowuje go do samokształcenia. EU 2 – student potrafi łączyć ruch z rytmem, opanował i umie estetycznie zademonstrować umiejętności ruchowe (zestaw ćwiczeń) z zakresu aerobiku oraz umie zastosować przybory.							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia						Liczba godzin	
Ćw. 1	BHP na zajęciach, regulamin sali gimnastycznej, zasady bezpiecznego prowadzenia zajęć, warunki zaliczenia przedmiotu. Fitness, historia, definicje, podział. Charakterystyka zajęć fitness.						4
Ćw. 2-4	Metodyka nauczania układu ćwiczebnego. Tworzenie prostych choreografii. Low i Hil Low. Aerobik w stylu Hi-Low-Combo (układy taneczne z krokami typowymi w aerobiku). Stretching jako nieodzowny element każdego treningu fitness.						12

Ćw. 5 - 8	Aerobik klasyczny (ćwiczenia kształtujące poszczególne partie ciała, w różnych pozycjach wyjściowych). Ćwiczenia kształtujące siłę. Body Sculpt, TBC. Stretching jako nieodzowny element każdego treningu fitness	16
Ćw. 9	Aeroboks (aerobik połączony z boksem). Tae Bo. Stretching jako nieodzowny element każdego treningu fitness	4
Ćw. 10-11	Step aerobik. Step. Kroki podstawowe. Technika, nomenklatura. Tworzenie choreografii. Ćwiczenia wzmacniające z użyciem stepu. Step and shape, total Body Condition. Stretching jako nieodzowny element każdego treningu fitness	8
Ćw. 12	Ćwiczenia z przyborami: gumy oporowe, piłki, hantle, skakanki. Stretching jako nieodzowny element każdego treningu fitness.	4
Ćw.13-14	Taneczne formy fitness: Latino, Afro Dance, HipHop, Disco. Stretching jako nieodzowny element każdego treningu fitness.	8
Ćw.15	Test z układu ćwiczeń dowolnej formy wybranej przez studenta.	4
Suma godzin		60
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Prezentacje multimedialne, filmy DVD, płyty CD.	
2.	Maty, materace, piłki gimnastyczne, stopy, hantle, gumy oporowe, skakanki.	
3.	Odtwarzacz DVD i CD, mikroporyt.	
VII Metody dydaktyczne		
1	Naśladowczo – ścisła	
2	Bezpośredniej celowości ruchu	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F	Osiągnięcie i utrzymanie możliwie wysokiej sprawności fizycznej	
P	Test z układu ćwiczeń, aktywność i zaangażowanie podczas zajęć.	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		60
SUMA		60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
1. J. Wade, G. Starringer, <i>Fitness z fantazją</i>, Wydawnictwo Mazur, Warszawa 2004r. 2. H. Reichard, <i>Gimnastyka dla Ciebie</i>, Wydawnictwo Kurpisz, Poznań 1999r. 3. M. Litkowski, A. Litkowska, <i>Stretching A-Z Sprawność i Zdrowie</i>, Wydawnictwo Aleksandra 2007r. 4. <i>Callanetics z Mariolą Bojarską</i> – płyta DVD.		

5. K. Amen, *Zgrabne pośladki i uda. Nowy zestaw ćwiczeń*, Wydawnictwo Świat Książki, Warszawa 2005r.
6. E. Groos, D. Rothmaier, *Nowy Aerobik siła i odporność*, Wydawnictwo Sie 1997r.
7. M. Elly, M. Degen, *Brzuch, uda, pośladki – skuteczne modelowanie sylwetki*, Warszawa 2005;
8. T. Stefaniak, *Atlas uniwersalnych ćwiczeń siłowych tom I i II*, Wrocław 2002r.
9. D. Olex – Zarychta, *Fitness - teoretyczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć*, Wydawnictwo AWF Katowice 2009r.
10. H. Grodzka – Kubiak, *Aerobik czy fitness*. DDK Milion, Poznań 2002r.
11. D. Pietrzyk, *Fitness nowoczesne formy gimnastyki*, Wydawnictwo TKKF, Warszawa 2002r.
12. D. Ambroży, T. Ambroży, *Fitness sposobem na życie. Podręcznik dla instruktorów*, Wydawnictwo TKKF, Warszawa 2003r.

Literatura uzupełniająca:

1. A. Cichalewska, E. Kolarczyk, A. Arlet, *Aerobik. Podstawy teoretyczne i zasób ćwiczeń gimnastycznych*, Wydawnictwo AWF, Kraków 2003r.
2. M. Vella, *Anatomia w treningu siłowym i fitness*, Wydawnictwo: Muza S.A., 2007r.
3. L. Raisin, *120 ćwiczeń dla zdrowia*, Wydawnictwo Hachette, Warszawa 2008r.
4. J. Skubisz-Dąbrowska, *Ćwiczenia na klatkę piersiową*, Skarbnica Wiedzy. Seria: Poradnik Zdrowia i Urody. Warszawa 2007r.
5. J. Skubisz-Dąbrowska, *Ćwiczenia na piękne plecy*, Skarbnica Wiedzy. Seria: Poradnik Zdrowia i Urody. Warszawa 2007r.
6. J. Skubisz-Dąbrowska, *Ćwiczenia na piękne ramiona*, Skarbnica Wiedzy. Seria: Poradnik Zdrowia i Urody. Warszawa 2007r.
7. J. Skubisz-Dąbrowska, *Ćwiczenia na piękne uda*, Skarbnica Wiedzy. Seria: Poradnik Zdrowia i Urody. Warszawa 2007r.
8. J. Skubisz-Dąbrowska, *Ćwiczenia na powrót do formy*, Skarbnica Wiedzy. Seria: Poradnik Zdrowia i Urody. Warszawa 2007r.
9. M. Roberts, *Idealna figura - kształtuj swoją sylwetkę*, Wydawnictwo Świat Książki 2006r.
10. A. Kozłowski, *Kształtowanie ciała*, Warszawa 2008r.
11. Czasopisma: Body Life, Kulturystyka i fitness, Shape

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
W tabeli umieszczono dane przykładowe*						
EU 1	K_K01	C1, C2, C3	Ćw. 1-15,	1,2,3	1,2,3	F, P
EU 2	K_K01, K_K07	C1, C2, C3	Ćw. 2-15,	1	1,2,3	F,P

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Bezpośrednia obserwacja

Na ocenę bdb

Student aktywnie uczestniczy we wszystkich zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia, chętnie i poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, używa poprawnego słownictwa w nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę db+

Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia, chętnie i poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, używa poprawnego słownictwa w

nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę db

Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia, chętnie i poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, popełnia nieznaczne błędy w nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę dst+

Student uczestniczy w zajęciach, rzadko spóźnia się na zajęcia, wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe popełniając błędy techniczne, rzadko wykazuje inicjatywę, popełnia błędy w nazewnictwie ćwiczeń. Rzadko pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę dst

Student nie angażuje się w zajęcia, spóźnia się na zajęcia, wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe popełniając często powtarzające się błędy techniczne, często popełnia błędy w nazewnictwie ćwiczeń.

Na ocenę ndst

Student często nie uczestniczy w zajęciach, spóźnia się na zajęcia, niechętnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, nie zna poprawnego nazewnictwa ćwiczeń. Nie pomaga i nie współdziała w grupie.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Zajęcia i konsultacje odbywają się w Hali Sportowej KPSW w Jeleniej Górze.

19.b

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:			Pływanie				
Nazwa angielska:			Swimming				
Kierunek studiów:			Pedagogika Wczesnoszkolna i Przedszkolna				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			Praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Opracował:			mgr Andrzej Radziwanowski				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
1	-	30				30	1
2	-	30				30	1
II Cel przedmiotu							
C . Popularyzowanie aktywności fizycznej i promocja zachowań prozdrowotnych poprzez bezpieczne uczestnictwo w rekreacji ruchowej oraz rozwijanie elementarnych umiejętności ruchowych i wdrażanie studentów do aktywnego działania na rzecz poprawy zdrowia							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Umiejętności: EU 1 Student opanował podstawowe umiejętności ruchowe umożliwiające bezpieczne uczestnictwo w zajęciach rekreacyjnych indywidualnych i grupowych na basenie niezbędnych do aktywnego spędzania wolnego czasu.							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia						Liczba godzin	
Ćw. 1	Zaznajomienie z zasadami obowiązującymi na pływalni oraz bhp. Pływanie dowolne					4	
Ćw. 2	Nauka podstawowej rozgrzewki i elementarnych ćwiczeń rozciągających					4	
Ćw. 3-4	Nauka pływania na grzbiecie. Pływanie rekreacyjne jako forma spędzania czasu					8	
Ćw. 5-6	Pływanie dowolnie wybraną techniką i jej doskonalenie					8	
Ćw. 7-8	Doskonalenie pływania na grzbiecie z użyciem desek do pływania					8	
Ćw. 9-14	Poprawa podstawowych błędów w pracy nóg i rąk podczas pływania w wybranym stylu					24	

Ćw. 15	Sprawdzian praktyczny i ocena umiejętności wybranych czynności ruchowych.	4
Suma godzin		60

VI Narzędzia dydaktyczne

1.	Deski do pływania, płetwy, sprzęt pomocniczy do nauki i doskonalenia pływania
2.	Basen

VII Metody dydaktyczne

1	Bezpośredniej celowości ruchu
2	Naśladowczo- ścisła

VIII Sposoby oceny , P – podsumowująca

P	Sprawdzian polegający na przepłynięciu 25 m w wybranym stylu
---	--

IX Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	60
SUMA	60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	2

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. Czabański B., Fiłon M., Zatoń K. (2003) Elementy teorii pływania, AWF Wrocław
2. Karpiński R. (2008) Pływanie sport, zdrowie, rekreacja. AWF, Katowice
3. Wiesner W. (1998) Nauczanie – uczenie się pływania, ASTRUM, Wrocław

Literatura uzupełniająca:

1. Dybińska E. (2009) Uczenie się i nauczanie pływania – wybrane zagadnienia, AWF, Kraków
2. Ostrowski A. (2005) Zabawy i rekreacja w wodzie. WSiP, Warszawa

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U11	C1	Ćw. 1 – 15	1,2	1,2,3	P

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Bezpośrednia obserwacja

Na ocenę bdb

Student aktywnie uczestniczy we wszystkich zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia , chętnie i

poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, używa poprawnego słownictwa w nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę db+

Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia, chętnie i poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, używa poprawnego słownictwa w nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę db

Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia, chętnie i poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, popełnia nieznaczne błędy w nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę dst+

Student uczestniczy w zajęciach, rzadko spóźnia się na zajęcia, wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe popełniając błędy techniczne, rzadko wykazuje inicjatywę, popełnia błędy w nazewnictwie ćwiczeń. Rzadko pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę dst

Student nie angażuje się w zajęcia, spóźnia się na zajęcia, wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe popełniając często powtarzające się błędy techniczne, często popełnia błędy w nazewnictwie ćwiczeń.

Na ocenę ndst

Student często nie uczestniczy w zajęciach, spóźnia się na zajęcia, niechętnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, nie zna poprawnego nazewnictwa ćwiczeń. Nie pomaga i nie współdziała w grupie.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Informacje na temat miejsca odbywania się zajęć - pływalnia KPSW.
2. Informacje na temat terminu zajęć : plany zajęć w Dziekanacie.

19.c

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:		Fitness					
Nazwa angielska:		Fitness					
Kierunek studiów:		Pedagogika					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		Praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Opracował:		mgr Andrzej Radziwanowski					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
1	-	30				30	1
2	-	30				30	1
II Cel przedmiotu							
C1. Popularyzowanie aktywności fizycznej i promocja zachowań prozdrowotnych poprzez bezpieczne uczestnictwo w rekreacji ruchowej oraz rozwijanie elementarnych umiejętności ruchowych i wdrażanie studentów do aktywnego działania na rzecz poprawy zdrowia							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Umiejętności: EU 1 Student opanował podstawowe umiejętności ruchowe umożliwiające bezpieczne uczestnictwo w zajęciach rekreacyjnych indywidualnych i grupowych fitness niezbędnych do aktywnego spędzania wolnego czasu							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia							Liczba godzin
Ćw. 1-2	Omówienie zasad bezpiecznego korzystania z urządzeń i przyborów znajdujących się na siłowni, kryteria oceniania. Zapoznanie się z techniką wykonywania ćwiczeń na przyrządach i przy użyciu przyborów						8
Ćw. 3-4	Pojęcie i zadania rozgrzewki oraz ćwiczeń rozciągających w zajęciach z użyciem obciążeń.						8
Ćw. 5-9	Nauczanie i doskonalenie postaw i technik wykonania ruchu w wybranych ćwiczeniach						20
Ćw. 10-14	Trening obwodowy jako sposób pracy nad sprawnością ogólną lub jako wprowadzenie do ćwiczeń kulturowych						20

Ćw. 15	Sprawdzian praktyczny i ocena umiejętności wybranych czynności ruchowych	4				
Suma godzin		60				
VI Narzędzia dydaktyczne						
1.	Materace, ławeczki, skakanki, piłki, drabinki, hantle, odważniki, sztangi, sztangelki					
2.	Kulturystyczny sprzęt stacjonarny.					
VII Metody dydaktyczne						
1	Bezpośredniej celowości ruchu					
2	Naśladowczo- ścisła					
VIII Sposoby oceny , P – podsumowująca						
P	Zademonstrowanie ćwiczeń z obciążeniem w formie obwodu ćwiczebnego					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności				
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		60				
SUMA		60				
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2				
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa:						
1. Frédéric Delavier, Atlas Treningu Siłowego, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2007						
2. Pavel Tsatsouline, Super Stawy, Wydawnictwo AHA, Łódź 2010						
3. Lydie Raisin, 120 ćwiczeń dla zdrowia, Wydawnictwo Hachette, Warszawa 2008						
4. Brunghardt Kurt, ABS czyli mięśnie brzucha, Wydawnictwo AHA, Łódź 2008						
5. Everett Aaberg, Trening siłowy. Mechanika mięśni, Wydawnictwo AHA, Łódź 2009						
6. Marek Kruszewski, Metody treningu i podstawy żywienia w sportach siłowych, Wydawnictwo COS, Warszawa 2007						
7. Olivier Lafay, Trening siłowy bez sprzętu, Wydawnictwo JK, Łódź 2007						
Literatura uzupełniająca:						
1. Felipe Calderon, Kulturystyka, Wydawnictwo Skarbnica Wiedzy, Warszawa 2007						
2.Aleksandra Litkowska, Marian Litkowski, Streatching A-Z Sprawność i Zdrowie, Wydawnictwo Aleksandra, Łódź 2007						
3.J Skubisz-Dąbrowska, Ćwiczenia na klatkę piersiową, Wydawnictwo Skarbnica Wiedzy, Warszawa 2007						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U11	C1	Ćw. 1 – 15	1,2	1,2,3	P

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Bezpośrednia obserwacja

Na ocenę bdb

Student aktywnie uczestniczy we wszystkich zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia, chętnie i poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, używa poprawnego słownictwa w nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę db+

Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia, chętnie i poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, używa poprawnego słownictwa w nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę db

Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia, chętnie i poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, popełnia nieznaczne błędy w nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę dst+

Student uczestniczy w zajęciach, rzadko spóźnia się na zajęcia, wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe popełniając błędy techniczne, rzadko wykazuje inicjatywę, popełnia błędy w nazewnictwie ćwiczeń. Rzadko pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę dst

Student nie angażuje się w zajęcia, spóźnia się na zajęcia, wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe popełniając często powtarzające się błędy techniczne, często popełnia błędy w nazewnictwie ćwiczeń.

Na ocenę ndst

Student często nie uczestniczy w zajęciach, spóźnia się na zajęcia, niechętnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, nie zna poprawnego nazewnictwa ćwiczeń. Nie pomaga i nie współdziała w grupie.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Informacje na temat miejsca odbywania się zajęć - sala sport. KPSW.
2. Informacje na temat terminu zajęć : plany zajęć w Dziekanacie.

19.d		KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:			Turystyka piesza				
Nazwa angielska:			Hiking				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			Praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych.				
Opracował:			dr Arkadiusz Rzepka				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
1	-	30				30	1
2	-	30				30	1
II Cel przedmiotu							
C1 – – Zapoznanie z bezpieczeństwem oraz właściwościami środowiska naturalnego. C2 – Popularyzowanie potrzeby czynnego trybu życia; rozwijanie umiejętności współdziałania, poprzez zapoznanie z różnymi formami aktywności fizycznej, niezbędnej do dbałości o zdrowie.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Umiejętności: EU 1- Student opanował podstawowe zasady umożliwiające bezpieczne uczestnictwo w zajęciach rekreacyjnych indywidualnych i grupowych podczas poruszania się na szlakach turystycznych Kompetencje społeczne: EU 2 -Ma świadomość korzystnego działania ruchu oraz aktywnego spędzania czasu wolnego. Dąży do podwyższania własnej sprawności ogólnej. Potrafi współdziałać w grupach podczas zajęć z turystyki pieszej na szlakach turystycznych.							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia						Liczba godzin	
Ćw. 1	Podstawowe prawa, obowiązki i zasady bezpieczeństwa na zajęciach WF, w formie zajęć- turystyka piesza.					4	
Ćw. 2	Wpływ zajęć z turystyki pieszej, na organizm ludzki, podstawowe wiadomości z tematu turystyka piesza.					4	
Ćw. 4-14	Podstawy poruszania się po górach.-wycieczki					48	
Ćw. 15	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji personalnych uzyskanych na zajęciach.					4	

Suma godzin		60				
VI Narzędzia dydaktyczne						
1.	Podręcznik-przewodnik turystyczny, mapy turystyczne, szlaki turystyczne					
2.	Rzutnik multimedialny, komputer					
VII Metody dydaktyczne						
1.	Bezpośredniej celowości ruchu					
2.	Naśladowczo- ścisła					
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)						
P	Zaprezentowanie znajomości przerobionego materiału z zakresu turystyki pieszej na podstawie ustnej wypowiedzi podczas wycieczki.					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności				
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		60				
SUMA		60				
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2				
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa:						
1. 1. P. Różycki, Zarys wiedzy o turystyce, Wydanie II, Wyd. Proksenia, Kraków 2009						
2. Z. Skibicki, Szkoła turystyki górskiej, Wyd. Youmar, 2004.						
3. Z. Skibicki, Szkoła turystyki pieszej, Wyd. Skibicki, 2006.						
4. H. McManners, 101 praktycznych porad. Turystyka Piesza, Wydawnictwo Wiedza i Życie, Warszawa.						
Literatura uzupełniająca:						
1. 1. Góry i Pogórze Kaczawskie. Mapa turystyczna, Wyd. Galileos, 2011.						
2. Góry Izerskie. Mapa turystyczna, Wyd. Galileos, 2011.						
3. Sudety zachodnie. Mapa turystyczna, Wyd. Galileos, 2011.						
4. Karkonosze polskie i czeskie. Mapa turystyczna, Wyd. Galileos, 2011.						
5. J. Marciniak: Zbiór ćwiczeń koordynacyjnych i gibkościowych Warszawa 1998.						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U11	C1	Ćw. 1,2	1	1,2	P
EU 2	K_K06, K_K07	C2	Ćw. 3-15	1	2,3	P
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ						
Bezpośrednia obserwacja						
Na ocene bdb						

Student aktywnie uczestniczy we wszystkich zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia , chętnie i poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, używa poprawnego słownictwa w nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę db+

Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia , chętnie i poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, używa poprawnego słownictwa w nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę db

Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia, chętnie i poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, popełnia nieznaczne błędy w nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę dst+

Student uczestniczy w zajęciach, rzadko spóźnia się na zajęcia , wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe popełniając błędy techniczne, rzadko wykazuje inicjatywę, popełnia błędy w nazewnictwie ćwiczeń. Rzadko pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę dst

Student nie angażuje się w zajęcia , spóźnia się na zajęcia, wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe popełniając często powtarzające się błędy techniczne, często popełnia błędy w nazewnictwie ćwiczeń.

Na ocenę ndst

Student często nie uczestniczy w zajęciach, spóźnia się na zajęcia, niechętnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, nie zna poprawnego nazewnictwa ćwiczeń. Nie pomaga i nie współdziała w grupie.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Informacje na temat miejsca odbywania się zajęć -szlaki turystyczne .
2. Informacje na temat terminu zajęć-zgodnie z planem zajęć dydaktycznych.
3. Informacja na temat konsultacji-środa 15.00-16.30.Sala sport.KPSW.

19.e

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:			Aquaaerobic				
Nazwa angielska:			Aquaaerobic				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych.				
Opracował:			mgr Małgorzata Nyc				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
1	-	30				30	1
2	-	30				30	1
II Cel przedmiotu							
C1 – Zapoznanie z podstawowymi pojęciami i przyborami wykorzystywanymi w aquaaerobicu.							
C2 - Uświadomienie prozdrowotnej roli ćwiczeń w wodzie.							
C3 – Zapoznanie z różnymi formami aktywności ruchowej w wodzie.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Brak lęku przed środowiskiem wodnym, brak przeciwwskazań medycznych do ćwiczeń w wodzie.							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Kompetencje społeczne:							
EU 1 Potrafi bezpiecznie korzystać z akwenów wodnych, akceptuje zasady korzystania z akwenów wodnych i stosuje się do nich.							
EU 2 Rozumie znaczenie i wpływ aktywności ruchowej i ćwiczeń w wodzie na organizm człowieka – docenia ich prozdrowotną rolę; wie również jakie mogą być przeciwwskazania do ćwiczeń aquaaerobicu .							
EU 3 Zna i potrafi wykonać różnorodne ćwiczenia stosowane w aquaaerobicu.							
Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia							Liczba godzin
Ćw. 1-2	Właściwości wody wykorzystywane w zajęciach aquaaerobicu i ich wpływ na organizm w niej zanurzony. Bezpieczeństwo w czasie ćwiczeń w wodzie.						4
Ćw. 3-4	Wskazania i przeciwwskazania do ćwiczeń w wodzie. Zapoznanie się z przyborami stosowanymi w zajęciach aquaaerobicu.						4
Ćw. 5-10	AQUA FOR FUN – ćwiczenia osławajające z wodą w formie zabawy						12
Ćw. 11-12	Pozycje wyjściowe i bazowe ruchy kończyn górnych i dolnych w ćwiczeniach w wodzie.						4
Ćw. 13-20	AQUA SHAPE - ćwiczenia wzmacniające poszczególne partie mm i wytrzymałość organizmu;						12
Ćw.21- 26	AQUA JOGGING – ćwiczenia w wodzie z wykorzystaniem pasów wypornościowych.						12
Ćw. 27 - 28	AQUA RELAX – ćwiczenia relaksacyjne, rozluźniające i rozciągające w wodzie.						4
Ćw. 29 – 30	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych przez studentów podczas realizacji przedmiotu.						4
Suma godzin							60

VI Narzędzia dydaktyczne						
1.	Komputer, rzutnik.					
2.	Prezentacje multimedialne, CD z muzyką.					
3.	Przybory do ćwiczeń w wodzie (makarony, deski do pływania, piłki, pasy wypornościowe, aqua dyski itp.)					
VII Metody dydaktyczne						
	Metody podające [1], praktyczne (pokaz, instruktaż)[2], metoda zadaniowa ścisła[3], zabawowo-klasyczna[4], BCR[5];					
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)						
F1	Aktywny i systematyczny udział studenta w zajęciach					
F2	Przygotowanie do zajęć sprawdzane za pomocą pytań bezpośrednio skierowane do studenta w trakcie zajęć.					
P	Przygotowanie zestawu ćwiczeń i umiejętność prawidłowego ich zaprezentowania.					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności					Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności	
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)					60	
SUMA					60	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU					2	
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa:						
1. Bulicz E, Murawow I.: „Zdrowotne i lecznicze wpływy środowiska wodnego: unikalne możliwości i perspektywy wykorzystania” Medycyna Sportowa 20(1), 23-33 (2004)						
2. Karpay E.: Fitness, zdrowie i uroda. Wyd. Helios Gliwice (2007)						
3. Karpiński R., Karpińska M.J.: Pływanie sportowe, korekcyjne i rekreacyjne. AWF Katowice (2011)						
Literatura uzupełniająca:						
1. Anderson S.: Podstawowe informacje na temat terapii w wodzie. Rehabilitacja Medyczna 6 (4), s.70-76, (2002)						
2. Corbin C., Welk G., Corbin W.: Fitness&Wellness: kondycja, sprawność, zdrowie. Wyd. Zyska i s-ka (2007)						
3. Drabik J.: Aktywność fizyczna w edukacji zdrowotnej społeczeństwa. Cz.I, AWF Gdańsk (1995)						
4. Eider J.: Zdrowotne wartości uprawiania aerobiku wodnego. Annales Medicini 54, s.295-300, (2003)						
5. Filon M.: Człowiek w środowisku wodnym.(W:) Czabański B.: Elementy teorii pływania .AWF Wrocław (1988)						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_K06, K_K07	C1	Ćw.1-4 Ćw.5-15	1,2	1,2	F, P
EU 2	K_K06, K_K07	C2	Ćw.1-4 Ćw.5-15	3	3,4,5	F,P
EU 3	K_K06, K_K07	C3	Ćw.14-15	3	3	P
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ						
Bezpośrednia obserwacja						
Na ocenę bdb						
Student aktywnie uczestniczy we wszystkich zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia, chętnie i						

poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, używa poprawnego słownictwa w nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę db+

Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia, chętnie i poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, używa poprawnego słownictwa w nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę db

Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia, chętnie i poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, popełnia nieznaczne błędy w nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę dst+

Student uczestniczy w zajęciach, rzadko spóźnia się na zajęcia, wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe popełniając błędy techniczne, rzadko wykazuje inicjatywę, popełnia błędy w nazewnictwie ćwiczeń. Rzadko pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę dst

Student nie angażuje się w zajęcia, spóźnia się na zajęcia, wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe popełniając często powtarzające się błędy techniczne, często popełnia błędy w nazewnictwie ćwiczeń.

Na ocenę ndst

Student często nie uczestniczy w zajęciach, spóźnia się na zajęcia, niechętnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, nie zna poprawnego nazewnictwa ćwiczeń. Nie pomaga i nie współdziała w grupie.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Zajęcia i konsultacje odbywają się w basenie KPSW w Jeleniej Górze.

19.f

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:			Tenis stołowy				
Nazwa angielska:			Table tennis				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			Praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Opracował:			mgr Andrzej Radziwanowski				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
1	-	30				30	1
2	-	30				30	1
II Cel przedmiotu							
C1- Popularyzowanie aktywności fizycznej i promocja zachowań prozdrowotnych poprzez bezpieczne uczestnictwo w rekreacji ruchowej oraz rozwijanie elementarnych umiejętności ruchowych i wdrażanie studentów do aktywnego działania na rzecz poprawy zdrowia.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Umiejętności: EU 1 Student opanował podstawowe umiejętności ruchowe umożliwiające bezpieczne uczestnictwo w zajęciach rekreacyjnych indywidualnych i grupowych z zakresu tenisa stołowego , niezbędnych do aktywnego spędzania wolnego czasu.							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia						Liczba godzin	
Ćw. 1	Omówienie zasad bezpiecznego korzystania z urządzeń i przyborów niezbędnych do gry w tenisa stołowego, kryteria oceniania. Zapoznanie się ze sposobami trzymania rakiетки tenisowej , gry dowolne					4	
Ćw. 2	Pojęcie i zadania rozgrzewki oraz ćwiczeń rozciągających na zajęciach sportowych ,przepisy gry					4	
Ćw. 3-12	Nauczanie i doskonalenie postaw i technik wykonywania uderzeń forhendowych i bekhendowych					40	
Ćw. 13-14	Turnieje indywidualne i zespołowe w tenisa stołowego					8	

Ćw. 15	Sprawdzian praktyczny i ocena umiejętności wybranych czynności ruchowych	4				
Suma godzin		60				
VI Narzędzia dydaktyczne						
1.	Rakietki, piłeczki, piłki.					
2.	Stoły tenisowe z wyposażeniem					
VII Metody dydaktyczne						
1	Bezpośredniej celowości ruchu					
2	Naśladowczo- ścisła					
VIII Sposoby oceny , P – podsumowująca						
P	Wykonanie 20 odbić z forhendu i bekhendu					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności				
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		60				
SUMA		60				
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2				
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa:						
1. Bilski W. „,Tenis stołowy: materiały szkoleniowe .Kursy szkoleniowe...” Skrypt AWF Wrocław 2002 r.						
2. Klimkowski T. „, Tenis stołowy- technika i metodyka treningu” Wydawnictwo Gdańskie						
3. Grubba A. „,Nauka tenisa stołowego w weekend ‘ ‘ Wiedza i życie W-a 1996						
Literatura uzupełniająca:						
1. Radivoj Hudetz „,Tenis stołowy 2000,,P.P.H.U „,Modest,, Łódź 2005						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U11	C1	Ćw. 1 – 15	1,2	1,2,3	P
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ						
Bezpośrednia obserwacja						
Na ocenę bdb						
Student aktywnie uczestniczy we wszystkich zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia , chętnie i poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, używa poprawnego słownictwa w nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.						
Na ocenę db+						

Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia , chętnie i poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, używa poprawnego słownictwa w nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę db

Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, nie spóźnia się na zajęcia, chętnie i poprawnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, wykazuje inicjatywę, popełnia nieznaczne błędy w nazewnictwie ćwiczeń. Pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę dst+

Student uczestniczy w zajęciach, rzadko spóźnia się na zajęcia , wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe popełniając błędy techniczne, rzadko wykazuje inicjatywę, popełnia błędy w nazewnictwie ćwiczeń. Rzadko pomaga i współdziała w grupie.

Na ocenę dst

Student nie angażuje się w zajęcia , spóźnia się na zajęcia, wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe popełniając często powtarzające się błędy techniczne, często popełnia błędy w nazewnictwie ćwiczeń.

Na ocenę ndst

Student często nie uczestniczy w zajęciach, spóźnia się na zajęcia, niechętnie wykonuje zadane ćwiczenia ruchowe, nie zna poprawnego nazewnictwa ćwiczeń. Nie pomaga i nie współdziała w grupie.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Informacje na temat miejsca odbywania się zajęć - sala sport. KPSW.
2. Informacje na temat terminu zajęć : plany zajęć w Dziekanacie.

18		KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:			Wychowanie fizyczne- ogólne				
Nazwa angielska:			Physical Education-free				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			Praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych ,Zakład Pedagogiki				
Opracował:			Mgr Andrzej Radziwanowski				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
1	-	30				30	1
2	-	30				30	1
II Cel przedmiotu							
C1- Popularyzowanie aktywności fizycznej i promocja zachowań prozdrowotnych poprzez bezpieczne uczestnictwo w rekreacji ruchowej oraz rozwijanie elementarnych umiejętności ruchowych i wdrażanie studentów do aktywnego działania na rzecz poprawy zdrowia .							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Umiejętności: EU 1 Student opanował podstawowe umiejętności ruchowe umożliwiające bezpieczne uczestnictwo w zajęciach rekreacyjnych indywidualnych i grupowych na basenie niezbędnych do aktywnego spędzania wolnego czasu							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia						Liczba godzin	
Ćw. 1-2	Nauka podstawowej rozgrzewki i elementarnych ćwiczeń rozciągających					8	
Ćw. 3-4	Zabawy i gry bieżne					8	
Ćw. 5-6	Zabawy i gry rzutne					8	
Ćw. 7-8	Zabawy i gry skoczne					8	
Ćw. 9-14	Gry i zabawy drużynowe					24	

Ćw. 15	Sprawdzian praktyczny i ocena umiejętności wybranych czynności ruchowych.	4				
Suma godzin		60				
VI Narzędzia dydaktyczne						
1.	Materace, ławeczki, skakanki, piłki, pachołki, drabinki.					
2.	Boisko do gier zespołowych.					
VII Metody dydaktyczne						
1	Problemowa					
2	Bezpośredniej celowości ruchu					
3	Naśladowczo- ścisła					
VIII Sposoby oceny , P – podsumowująca						
P	Opanowanie podstawowych czynności ruchowych, zbudowanie i pokonanie slalomu lub toru przeszkód z uwzględnieniem poznanych elementów z zabaw i gier					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności				
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		60				
SUMA		60				
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2				
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa:						
1. Bondarowicz M., Staniszewski T., Podstawy teorii i metodyki zabaw i gier ruchowych, AWF, Warszawa 2001						
2. Iskra J., Walaszczyk A., Juras B., Lekkoatletyczne formy rekreacji ruchowej, Katowice 2009						
Literatura uzupełniająca:						
1.1. Aleksandra Litkowska, Marian Litkowski, „Streatching A-Z Sprawność i Zdrowie,, Wydawnictwo Aleksandra, Łódź 2007						
2.Bondarowicz M., Zabawy i gry ruchowe w zajęciach sportowych,, Warszawa 2002						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U11	C1	Ćw. 1 – 15	1,2	1,2,3	P
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ						
Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach						

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Informacje na temat miejsca odbywania się zajęć - sala sport. KPSW.
2. Informacje na temat terminu zajęć : plany zajęć w Dziekanacie.

Nazwa przedmiotu/modułu:		Pedagogika specjalna					
Nazwa angielska:		Special education					
Kierunek studiów:		Pedagogika					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Opracował:		dr Anna Dzikomska - Kaczan					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
1	15	15	-	-	-	30	3
II Cel przedmiotu							
C1 – Wyposażenie studentów w podstawową wiedzę z zakresu teorii pedagogiki specjalnej, obejmującą jej przedmiot i podstawowe pojęcia, terminologię, cele i zadania, oraz założenia metodyczne w procesie wychowania i kształcenia osób niepełnosprawnych. C2 – Zapoznanie studentów ze specyfiką funkcjonowania osób niepełnosprawnych w aspekcie różnych kategorii niepełnosprawności. C3 – Nabycie przez studentów podstawowej wiedzy na temat możliwości kształcenia uczniów niepełnosprawnych, oraz wybranych metod pomocy terapeutycznej. C4 – Kształtowanie u studentów umiejętności rozpoznawania i rozumienia potrzeb osoby niepełnosprawnej, oraz jej zróżnicowanych problemów psychopedagogicznych i społecznych. C5 – Kształtowanie u studentów postaw zrozumienia dla procesów normalizowania sytuacji osób niepełnosprawnych. C6 – Inspirowanie studentów do samodzielnego zdobywania wiedzy i pracy nad własnym rozwojem osobowym.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza:							
EU 1 Student ma uporządkowaną wiedzę o pedagogice specjalnej jako subdyscyplinie nauk pedagogicznych – w zakresie jej terminologii, podstawowych pojęć, procesów i teorii.							
EU 2 Posiada podstawową wiedzę na temat poszczególnych kategorii niepełnosprawności i funkcjonowania osób niepełnosprawnych w aspekcie biomedycznym, pedagogicznym, psychologicznym i społecznym.							
EU 3 Student potrafi rozpoznać i zinterpretować potrzeby oraz problemy psychopedagogiczne osoby z niepełnosprawnością.							
Umiejętności:							
EU 4 Umie scharakteryzować specyfikę kształcenia specjalnego i integracyjnego oraz wybrane metody pomocy terapeutycznej w pracy z wychowankiem z niepełnosprawnością.							

Kompetencje społeczne: EU 5 Student wykazuje postawę zrozumienia dla procesów normalizowania sytuacji osób niepełnosprawnych. EU 6 Ma świadomość potrzeby i konieczności samodzielnego poszukiwania wiedzy oraz pracy nad własnym rozwojem.		
V Treści programowe:		
Forma zajęć: wykłady		Liczba godzin
W. 1-3	Pedagogika specjalna jako nauka: - zakres i przedmiot zainteresowań pedagogiki specjalnej; - cele i zadania pedagogiki specjalnej; - jej rozwój i związek z innymi naukami; - działy pedagogiki specjalnej i podstawowa terminologia; - pojęcie, kierunki, cele i zasady procesu rewalidacji; - ortodydaktyka i jej zasady; - współczesne tendencje w rewalidacji osób niepełnosprawnych;	3
W. 4-6	Pojęcie niepełnosprawności: - typologia (rodzaje) niepełnosprawności; - orzecznictwo i diagnoza niepełnosprawności; - indywidualne i społeczne konsekwencje niepełnosprawności; - specyficzne potrzeby i problemy osób niepełnosprawnych; - szanse rozwoju i adaptacji społeczno – zawodowej osób z niepełnosprawnością; - problematyka integracji społecznej;	3
W. 7-8	System kształcenia osób niepełnosprawnych w Polsce: - system segregacyjny i integracyjny; - zadania i funkcje szkolnictwa specjalnego; - placówki kształcenia specjalnego; - kształcenie i wychowanie integracyjne;	2
W. 9-10	Idea wczesnej interwencji: - wspomaganie rozwoju małego dziecka – zasady wczesnego usprawniania; - ośrodki wczesnej interwencji; - możliwości i ograniczenia stosowania wczesnej interwencji;	2
W. 11-12	Wybrane problemy rodzin osób niepełnosprawnych: - zagadnienie akceptacji dziecka niepełnosprawnego; - typowe potrzeby i problemy rodziny z osobą niepełnosprawną; - formy wsparcia rodzin z osobami z niepełnosprawnością;	2
W.13-14	Sytuacja życiowa osób dorosłych z niepełnosprawnością: - problemy związane z życiem rodzinnym i własną autonomią; - problemy związane z rehabilitacją i rewalidacją; - problemy związane z życiem zawodowym; - problemy związane z uczestnictwem w życiu społecznym;	2
W.15	Kompetencje i sylwetka zawodowa pedagoga specjalnego; współpraca z rodziną i z zespołem specjalistów; współpraca ze środowiskiem lokalnym;	1
Suma godzin		15
Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin

Ćw.1-2	Oligofrenopedagogika: - przedmiot i treść oligofrenopedagogiki; - pojęcie niepełnosprawności intelektualnej; - etiologia upośledzenia umysłowego; - klasyfikacje upośledzonych umysłowo; - charakterystyka jednostek z dysfunkcją intelektualną; - uwarunkowania funkcjonowania osoby z niepełnosprawnością intelektualną; - specyfika wychowania i nauczania osób z niepełnosprawnością intelektualną;	2
Ćw.3-4	Tyflopedagogika: - przedmiot i treść tyflopedagogiki; - pojęcie niepełnosprawności wzrokowej; - etiologia uszkodzeń wzroku; - klasyfikacja jednostek z wadami wzroku; - konsekwencje rozwojowe trwałego uszkodzenia wzroku (wpływ na orientację przestrzenną, sprawność ruchową, na rozwój emocjonalny i społeczny); - wczesna diagnoza i wczesna rehabilitacja dziecka niewidomego; - zasady i metody nauczania dziecka z niepełnosprawnością wzrokową; - adaptacja społeczno – zawodowa osób niewidomych i słabowidzących;	2
Ćw.5-6	Surdopedagogika: - przedmiot i treść surdopedagogiki; - pojęcie niepełnosprawności słuchowej; - etiologia wad słuchu i mowy; - charakterystyka osób niesłyszących i słabosłyszących; - rodzaje mowy u głuchych; - kategorie dzieci z upośledzeniem słuchu; - konsekwencje rozwojowe trwałego uszkodzenia słuchu (wpływ na rozwój poznawczy, emocjonalno – społeczny: postawy, właściwości charakterologiczne, rozwój kompetencji komunikacyjnej i językowej, obraz siebie i świata); - wczesna diagnoza i wczesna rehabilitacja dziecka z wadą słuchu – wychowanie słuchowe oparte na metodzie audytywno - werbalnej; - niewerbalne sposoby komunikowania się dziecka niesłyszącego – zalety i ograniczenia; - specyfika wychowania i nauczania dziecka z niesłyszącego i niedosłyszącego; - adaptacja społeczno – zawodowa osób z niepełnosprawnością słuchową;	2
Ćw.7-8	Pedagogika resocjalizacyjna: - przedmiot i treść pedagogiki resocjalizacyjnej; - pojęcie niedostosowania społecznego; - etiologia niedostosowania społecznego; - charakterystyka dziecka niedostosowanego społecznie; - przejawy niedostosowania społecznego; - opieka nad społecznie niedostosowanymi; - rodzaje instytucji resocjalizacyjnych; - metody i techniki wychowawcze stosowane w placówkach resocjalizacyjnych;	2

Ćw.9-10	Pedagogika terapeutyczna: - przedmiot pedagogiki terapeutycznej i jej zadania; - etiologia schorzeń i uszkodzeń aparatu ruchowego; - charakterystyka jednostek przewlekłe chorych i kalekich – sytuacja psychologiczna osób chorych oraz z niepełnosprawnością ruchową wrodzona i nabytą; - uszkodzenia narządu ruchu – ich geneza i klasyfikacja; - Mózgowe Porażenie Dziecięce; - amputacje kończyn; - sytuacje trudne w życiu dziecka przewlekłe chorego i dziecka z dysfunkcją motoryczną (związane z leczeniem, z interakcjami społecznymi, z obrazem własnej osoby); - formy terapii wychowawczej oraz organizacja nauczania w placówkach specjalistycznych i zakładach leczniczych;	2
Ćw.11-12	Autyzm: - najnowsze poglądy dotyczące autyzmu; - charakterystyka rozwoju osób z autyzmem – teoria umysłu autystycznego; - metody terapii i nauczania osób z autyzmem; - pomoc rodzinom z osobami z autyzmem; - spektrum zaburzeń autystycznych: Autyzm Kanner'a, Zespół Aspergera, Zespół Sawanta;	2
Ćw.13-14	Metody pedagogiki specjalnej (edukacyjno – terapeutyczne); charakterystyka wybranych metod: - metoda ośrodków pracy Marii Grzegorzewskiej; - metoda Marii Montessorii; - metoda Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne; - metoda Dobrego Startu; - metoda Stymulacji Sensorycznej; - metoda Christophera Knilla; - metoda Marianne Frostig;	2
Ćw.15	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji personalnych, uzyskanych w toku realizacji przedmiotu.	1
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Podręczniki, czasopisma i teksty przedmiotowo-metodyczne.	
2.	Prezentacje multimedialne, materiały filmowe.	
3.	Rzutnik multimedialny oraz komputer.	
VII Metody dydaktyczne		
1.	Wykład kursowy, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny	
2.	Metoda problemowa	
3.	Dyskusja	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Praca w grupach zadaniowych;	
P1	Praca pisemna – problematyka niepełnosprawności;	

P2	Test pisemny.		
IX Obciążenie pracą studenta			
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności		
	Wykład	Ćwiczenia	Razem
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	15	15	30
Przygotowanie się do zajęć	4	21	25
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej	2	14	16
Przygotowanie do sprawdzianu	9	10	19
SUMA	30	60	90
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	1	2	3
X Literatura podstawowa i uzupełniająca			
Literatura podstawowa:			
1. Sękowska Z., <i>Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej</i>, Wydawnictwo Naukowe APS im. M. Grzegorzewskiej, Warszawa 2001; 2. Sowa J., <i>Pedagogika specjalna w zarysie</i>, Wydawnictwo Oświatowe FOSZE, Rzeszów 1999; 3. Piszczek M., <i>Dziecko, którego rozwój emocjonalno – poznawczy nie przekracza pierwszego roku życia. Diagnoza, zasady terapii i ocena efektów zajęć</i>, CMPP-P, Warszawa 2006; 4. Obuchowska I., <i>Dziecko niepełnosprawne w rodzinie</i>, WSiP, Warszawa 1999; 5. Wyczęsany J., <i>Pedagogika upośledzonych umysłowo</i>, Wydawnictwo „Impuls”, Kraków 1999; 6. Lovaas I., <i>Nauczanie dzieci niepełnosprawnych umysłowo</i>, WSiP, Warszawa 1993; 7. Kuczyńska – Kwapisz J., <i>Rehabilitacja niewidomych i słabowidzących</i>, CMPP-P, Warszawa 1996; 8. Loewe A., <i>Wychowanie słuchowe</i>, PWN, Warszawa 1995; 9. Arusztowicz B., Bąkowski W., <i>Dziecko niepełnosprawne z dysfunkcją narządu ruchu</i>, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2001; 10. Pilecka W., Majewicz P., Zawadzki A., <i>Jak wspomagać psychospołeczny rozwój dzieci niepełnosprawnych somatycznie</i>, Wydawnictwo Edukacyjne, Kraków 1999; 11. Zabłocki K., <i>Mózgowe porażenie dziecięce w teorii i terapii</i>, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 1998; 12. Gałkowski T., <i>Dziecko autystyczne w środowisku rodzinnym i szkolnym</i>, WSiP, Warszawa 1995; 13. Kaja B., <i>Zarys terapii dziecka</i>, Wydawnictwo Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz 2001;			
Literatura uzupełniająca:			
1. Dykcik Wł. /red./, <i>Pedagogika specjalna</i>, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2001; 2. Kościelska M., <i>Oblicza upośledzenia</i>, PWN, Warszawa 1995; 3. Kielin J., <i>Jak pracować z rodzicami dziecka upośledzonego</i>, GWP, Gdańsk 2003; 4. Pilecki J. /red./, <i>Usprawnianie, nauczanie i wychowanie osób z głębszym upośledzeniem umysłowym</i>, Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej, Kraków 2002; 5. Cunningham C., <i>Dzieci z zespołem Downa</i>, WSiP, Warszawa 1994; 6. Kott T., <i>Zajęcia pozalekcyjne i terapia zajęciowa z osobami o obniżonej sprawności umysłowej</i>, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej im. M. Grzegorzewskiej, Warszawa 2002; 7. Kopeć D., <i>Zachowanie autoagresywne osób z niepełnosprawnością intelektualną</i>, Wydawnictwo Bajt, Poznań 1999;			

8. Walczak G., *Stymulacja umiejętności widzenia słabo widzących dzieci*, WSiP, Warszawa 1998;
9. Loewe A., *Każde dziecko może nauczyć się słyszeć i mówić*, Media Rodzina, Poznań 1999;
10. Loewe A., *Rozwijanie słuchu w zabawie*, PZWL, Warszawa 1994;
11. Bełczyński J.J. /red./, *Alternatywne i wspomagające metody komunikacji*, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2006;
12. Borkowska M. /red./, *Dziecko niepełnosprawne ruchowo. Usprawnianie ruchowe*, cz. 2., WSiP, Warszawa 1997;
13. Brauner A.F., *Dziecko zagubione w rzeczywistości. Historia autyzmu od czasów baśni o wróżkach. Fikcja literacka i rzeczywistość kliniczna*, WSiP, Warszawa 1993;
14. Jaklewicz H., *Autyzm wczesnodziecięcy*, GWP, Gdańsk 1993;
15. Schopler E., Lansing M., Waters L., *Ćwiczenia edukacyjne dla dzieci autystycznych*, GWP, Gdańsk;
16. Sherborne W., *Ruch rozwijający dla dzieci*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1997;

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W13	C1	W.1-3, Ćw.1-14	1,2,3	1,2,3	F1, F2, P1, P2
EU 2	K_W04, K_W05, K_W06	C1, C2	W.4-6, Ćw.1-14	1,2,3	1,2,3	F1, F2, P1, P2
EU 3	K_W03	C4	W.4-6, W.9-10, Ćw.1-14	1,2,3	1,2,3	F1, F2, P1, P2
EU 4	K_U11	C1, C3	W.1-3, W.7-8, W.9-10, Ćw.1-14	1,2,3	1,2,3	F1, F2, P1, P2
EU 5	K_K04	C5	W.11-12, W.13-14, Ćw.1-14	1,2,3	1,2,3	F1, F2, P1, P2
EU 6	K_K01	C6	W.15, Ćw.15	1,2,3	1,3	F1, P1, P2

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Wykład:

Test pisemny:

Kryteria oceny:

ocena 5 = 100 % prawidłowych odpowiedzi;

ocena 4,5 = 90 % prawidłowych odpowiedzi;

ocena 4 = 80 % prawidłowych odpowiedzi;

ocena 3,5 = 70% prawidłowych odpowiedzi;
ocena 3 = 50 % prawidłowych odpowiedzi;
ocena 2 = 40 % prawidłowych odpowiedzi.

Ćwiczenia:

Praca pisemna - przygotowanie pracy pisemnej na temat związany z problematyką niepełnosprawności
Student może uzyskać za pracę max. 25 pkt.

Kryteria oceny:

- strona merytoryczna – 10 pkt.,
- oryginalność projektu - 5 pkt.,
- zgodność z tematem projektu – 5 pkt.,
- estetyka i staranność – 5 pkt.

Zasady przeliczenia punktów na ocenę:

Bardzo dobry: 23 – 25 pkt.

Dobry plus: 20 - 22 pkt.

Dobry: 17 - 19 pkt.

Dostateczny plus: 15 - 16 pkt.

Dostateczny: 13 - 14 pkt.

Niedostateczny: 0 - 12 pkt.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu/modułu:	Biomedyczne podstawy rozwoju					
Nazwa angielska:	Biomedical bases of development of human					
Kierunek studiów:	Pedagogika					
Tryb/Poziom studiów:	Stacjonarne/I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów	praktyczny					
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Opracował:	dr Wiktor Dzygóra					
I Formy zajęć, liczba godzin						
Semestr	W	C	L	WR	Łącznie	ECTS
1	15				15	1
II Cel przedmiotu:						
C1. Zapoznanie z pojęciem rozwoju biologicznego, dyscyplinami naukowymi zajmującymi się rozwojem biologicznym, aspektami rozwoju człowieka, czynnikami determinującymi rozwój fizyczny i psychomotoryczny człowieka ze szczególnym uwzględnieniem stylu życia i kultury zdrowotnej.						
C2. Omówienie zjawiska akceleracji rozwoju biologicznego człowieka na wybranych przykładach, wskazując na jego przyczyny oraz następstwa w postaci występujących zagrożeń obserwowanych we współczesnej szkole. Zapoznanie z etapami rozwoju biologicznego człowieka, najczęściej występującymi zaburzeniami rozwojowymi, ich przyczynami oraz metodami kontroli i oceny rozwoju fizycznego, jak i ich znaczeniem w praktyce szkolnej i profilaktyce.						
C3. Omówienie charakterystycznych cech rozwoju fizycznego i psychomotorycznego w wieku poniemowlęcym, przedszkolnym (lateralizacja ciała), wczesnym (lateralizacja ciała) i późnym wieku szkolnym, okresie adolescencji i wczesnej dorosłości. Przedstawienie rozwoju psychoseksualnego, struktury zmian fizycznych i psychicznych we wczesnym i późnym wieku szkolnym, okresie adolescencji i dorastania. Zapoznanie z pojęciem dojrzałości fizycznej, społecznej i emocjonalnej.						
C4. Zapoznanie z rozwojem procesów poznawczych, społeczno-emocjonalny i moralnym na poszczególnych etapach edukacyjnych oraz rozwojem i kształtowaniem się osobowości.						
III Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:						
Znajomość treści programowych, nabyte umiejętności intelektualnej i sensomotoryczne oraz kompetencje na IV poziomie kształcenia (liceum i technikum).						
IV Oczekiwane efekty uczenia się:						
Wiedza:						
EU 1. Zna pojęcie rozwoju biologicznego i dyscypliny naukowe zajmujące się rozwojem osobniczym, potrafi przedstawić aspekty rozwoju człowieka i jego charakterystyczne cechy na poszczególnych etapach edukacyjnych. Posiada wiedzę z zakresu czynników determinujących rozwój fizyczny i psychomotoryczny człowieka, potrafi je scharakteryzować i dokonać ich wartościowania. Zna stan środowiska przyrodniczego i jego wpływ na rozwój. Docenia wartość zdrowego stylu życia i poziomu kultury zdrowotnej. Prezentuje postawę proekologiczną i prozdrowotną.						
EU 2. Potrafi wyjaśnić i opisać zjawisko akceleracji rozwoju, podaje jego przykłady i przyczyny, dostrzega jednocześnie zagrożenia z nim związane występujące we współczesnej szkole. Zna etapy rozwoju biologicznego człowieka, najczęściej występujące zaburzenia rozwojowe i ich przyczyny, potrafi wymienić i scharakteryzować metody kontroli i oceny rozwoju fizycznego, określić ich znaczenie w praktyce szkolnej i profilaktyce. Zna skutki wpływu świadomej aktywności ruchowej na sprawność i wydolność organizmu. Dostrzega, formułuje i rozwiązuje różnorodne problemy natury biomedycznej. Opisuje, analizuje, porównuje i interpretuje przebieg określonych procesów i zjawisk biomedycznych.						
Umiejętności:						
EU 3. Potrafi opisać charakterystyczne cechy rozwoju fizycznego i psychomotorycznego oraz psychoseksual-						

nego na określonych etapach rozwoju. Zna rozwój psychoseksualny, strukturę zmian fizycznych i psychicznych we wczesnym i późnym wieku szkolnym, okresie adolescencji i dorastania. Potrafi zdefiniować dojrzałość fizyczną, społeczną i emocjonalną.		
Kompetencje społeczne:		
EU - 4. Zna i potrafi opisać rozwój procesów poznawczych, społeczno-emocjonalny i moralny na poszczególnych etapach edukacyjnych oraz rozwój i kształtowanie się osobowości.		
V Treści programowe:		
Wyk.	Forma zajęć: wykład	Liczba godzin
1	Rozwój biologiczny człowieka jako przedmiot badań naukowych.	1
2	Aspekty rozwoju biologicznego człowieka i jego charakterystyczne cechy ze szczególnym uwzględnieniem etapów edukacyjnych.	1
3	Czynniki wpływające na rozwój biologiczny człowieka i ich charakterystyka.	2
4	Akceleracji rozwoju biologicznego, jej przyczyny i występujące zagrożenia związane z funkcjonowaniem współczesnej szkoły.	2
5	Periodyzacja rozwoju biologicznego człowieka. Metody badań kontroli i oceny rozwoju fizycznego dzieci i młodzieży oraz ich znaczenie w praktyce szkolnej. Najczęściej występujące zaburzenia rozwojowe i ich przyczyny.	3
6	Charakterystyczne cechy rozwoju fizycznego i psychomotorycznego na różnych etapach ontogenezy (okres niemowlęcy, ponimowlęcy, przedszkolny (lateralizacja ciała), wczesny (lateralizacja ciała) i późny wiek szkolny, okres adolescencji i wczesnej dorosłości). Rozwój psychoseksualny. Dojrzałość fizyczna a dojrzałość psychiczna, społeczna i emocjonalna.	3
7	Rozwój procesów poznawczych, społeczno-emocjonalny i moralny na poszczególnych etapach edukacyjnych. Rozwój i kształtowanie się osobowości.	2
8	Kolokwium końcowe.	1
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne:		
1	Środki multimedialne, slajdy, foliogramy, plansze.	
VII Metody dydaktyczne		
	1. Wykład problemowy. 2. Wykład konwersatoryjny. 3. Metoda problemowa. 4. Metoda sytuacyjna. 5. Dyskusja dydaktyczna.	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Oceny śródsesemestralne (częstkowe) studentów przejawiających szczególną aktywność podczas otwartych wykładów problemowych.(rozwiązywanie problemów, opis zjawisk i procesów biomedycznych na przykładach, definiowanie pojęć, dokonywanie analizy porównawczej, interpretacji, wnioskowania, projektowania i in.).	
P	Test pisemny końcowy obejmujący treści programowe z wykładów.	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Zajęcia programowe		15
Przygotowanie się do zajęć		10
Przygotowanie się do testu zaliczeniowego		5
Suma		30
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu		1
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
1. Bartkowiak Z. – Biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania. WSiP, Warszawa 1986.		
2. Birch A. – Psychologia rozwojowa w zarysie. Od niemowlęstwa do dorosłości. WN PWN 2012.		
3. Connor J.M. i wsp. – Podstawy genetyki medycznej. PZWL, Warszawa 1991..		
4. G. Drewa, T. Ferenc: Podstawy genetyki dla studentów i lekarzy. Urban & Partner. Wrocław 2010.		
5. Dżygóra W. – ŚRODOWISKO-CZŁOWIEK-ZDROWIE. Problemy ekologiczne i ekologiczno-zdrowotne. Wyd. Kolegium Karkonoskie. Jeleniej Górze 2009.		
6. Jaczewski A. – Biologiczne i medyczne podstawy rozwoju i wychowania. WSiP, Warszawa 2001.		

7. Jopkiewicz A. – Biologiczne podstawy rozwoju człowieka. ITiE, Kielce 1995.
8. Radiukiewicz S. B. – Medycyna szkolna. PZWL, Warszawa 1996.
9. Sylwanowicz W. i wsp. – Anatomia i fizjologia człowieka. PZWL, Warszawa 1995.
10. Trempała J. – Psychologia rozwojowa człowieka. Podręcznik akademicki. WN PWN 2011.
11. Trzeźniowski R. – Zabawy i ruchowe. WSiP Warszawa 1995.
12. Wolański N. – Biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania. PWN, Warszawa 1983.
13. Wolański N. – Rozwój biologiczny człowieka. PWN, Warszawa 2006.
14. Jarygin W. – Biologia. PZWL, Warszawa 1991.

Literatura uzupełniająca:

1. Bartel H. – Embriologia dla studentów medycyny. PZWL, Warszawa 2004.
2. Bugaj T. – Zdrowie publiczne. KTN, Jelenia Góra 1992.
3. Bugaj T. – Ekologia środowiskowa a zdrowie. KTN, Jelenia Góra 1996.
4. Passarge E. – Genetyka – ilustrowany przewodnik. Wydawnictwo Lekarskie PZWL. Warszawa 2004.

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO MWTOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe [wykłady]	Narzędzia dydaktyczne	Metody nauczania	Sposoby oceny
EU 1	K_W01	C1	W. 1,2,3	1,2	1	F1
EU 2	K_W13	C2	W. 4,5	1,2	3,4,5	F1
EU 3	K_U01	C3	W. 6	1,2	2,3,5	F1
EU 4	K_K04	C4	W. 7	1,2	1,5	P

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Wykład: test sprawdzający wiedzę i umiejętności z treści programowych.
 Ocena z testu pisemnego jest obliczana procentowo w następujący sposób:
 - ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi,
 - ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi,
 - ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi,
 - ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi,
 - ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

--	--

Nazwa przedmiotu/modułu:			BHP i ergonomia				
Nazwa angielska:			Health and safety and ergonomics				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Opracowanie:			dr Fryderyk Drejer				
I. Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
1	-	15				15	1
II. Cel przedmiotu							
C1 – Zapoznanie studentów z ergonomią, jako dyscypliną naukową mającą na celu zwiększenie bezpieczeństwa i wygody człowieka przez jak najlepsze dopasowanie warunków środowiska do potrzeb i możliwości człowieka.							
C2 – Poznanie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy w szkole oraz metod i kryteriów oceny zagrożenia zdrowia i życia uczniów.							
C3 – Zapoznanie studentów z zasadami postępowania w razie wypadku i w sytuacjach zagrożeń.							
III. Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Brak							
IV. Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza:							
EU 1 – Zna podstawy systemu bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach wychowawczych i resocjalizacyjnych ich praktyczne uwarunkowania i realizacje.							
Umiejętności:							
EU 2 – Dostrzega związki przyczynowo - skutkowe w praktycznej działalności pedagogicznej.							
EU 3- Potrafi dostrzec i ocenić społeczne oczekiwania dotyczące roli instytucji, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych.							
Kompetencje społeczne:							
EU 4 – Postępuje w sposób odpowiedzialny i etyczny.							
V. Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia							Liczba godzin
Ćw. 1	Podstawowe pojęcia ergonomii. Elementy składowe ergonomii.						2
Ćw. 2, 3	Rodzaje ergonomii. Antropometria, ergonomiczne meble, ocena pozycji ciała ucznia, ocena postawy ciała ucznia. Wadliwe postawy nawykowe i wady postawy.						4

Ćw. 4	Organizacja stanowiska komputerowego (monitor ekranowy, komputer). Zagrożenie zdrowotne na stanowisku komputerowym. Uzależnienie komp.	2
Ćw. 5	Podstawy fizjologii pracy. Stres, wydolność fizyczna uczniów.	2
Ćw. 6	Regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Podstawowe źródła prawa w Polsce i Unii Europejskiej, dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy. Podstawowe obowiązki i uprawnienia dyrektora placówek, podstawowe uprawnienia i obowiązki ucznia w zakresie BHP.	2
Ćw. 7	Okoliczności i przyczyny charakterystycznych wypadków w szkole, oraz związana z nimi profilaktyka.	2
Ćw. 8	Zaliczenie ćwiczeń	1
Suma godzin		15
VI. Narzędzia dydaktyczne		
1.	Podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
VII. Metody dydaktyczne		
1.	Metoda problemowa - sytuacyjna	
2.	Metoda projektu	
VIII. Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Indywidualne wypowiedzi ustne	
F2	Grupowe projekty dotyczące BHP i ergonomii w edukacji szkolnej	
IX. Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15
Przygotowanie grupowego projektu		15
SUMA		30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		1
X. Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
1. Kamieńska-Żyła M., <i>Ergonomia stanowiska komputerowego</i> , Wyd. AGH, Kraków 2000.		
2. Konarska M., <i>Ergonomia pracy biurowej</i> , Wyd. CIOP, Warszawa		
3. Kowal E., <i>Ekonomiczno-społeczne aspekty ergonomii</i> , Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa-Poznań 2002.		
4. Olszewski J., <i>Podstawy ergonomii i fizjologii pracy</i> , Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, Poznań 1997.		
Literatura uzupełniająca:		
1. Batogowska A., Malinowski A., <i>Ergonomia dla każdego</i> , Wydawnictwo SORUS, Poznań 1997.		
2. Koradecka D. (red.), <i>Nauka o pracy – bezpieczeństwo, higiena, ergonomia. Pakiet edukacyjny dla uczelni wyższych</i> , Wyd. CIOP, Warszawa 2002.		
3. Rączkowski B., <i>BHP w praktyce</i> , Wyd. ODDK, Gdańsk 2008		

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01	C1	Ćw. 1	1	1	F1
EU 2	K_U11	C2	Ćw. 2 - 5	1, 2	1	F1
EU 3	K_U02	C2	Ćw. 6,7	1, 2	1	F1
EU 4	K_K06 K_K07	C3	Ćw. 8	1,2,3	2	F2

Przygotowanie projektu na temat BHP i ergonomii w edukacji szkolnej. Student może uzyskać za pracę max. 25 pkt. Kryteria oceny: - strona merytoryczna – 10 pkt., -oryginalność projektu - 5 pkt., - zgodność z tematem projektu – 5 pkt., -estetyka i staranność – 5 pkt. Zasady przeliczenia punktów na ocenę: Bardzo dobry: 23 – 25 pkt. Dobry plus: 20 - 22 pkt. Dobry: 17 - 19 pkt. Dostateczny plus: 15 - 16 pkt. Dostateczny: 13 - 14 pkt. Niedostateczny: 0 - 12 pkt.
XIII. DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

XIII. DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

23		KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:			Metodologia badań społecznych				
Nazwa angielska:			The methodology of social investigations				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Prowadzący przedmiot:			dr Fryderyk Drejer				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
2	15					15	2
II Cel przedmiotu							
C1 – Zapoznanie studentów z metodologią badań społecznych, w tym pedagogicznych. C2 – Zdobycie przez studentów wiedzy na temat metod i technik badań ilościowych i jakościowych stosowanych w naukach społecznych, ze wskazaniem ich przydatności w pracy nauczyciela.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
EU 1 Student ma wiedzę na temat metodologii badań społecznych EU 2 Student zna metody i techniki ilościowych i jakościowych badań społecznych oraz potrafi wskazać ich słabe i mocne strony							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia /wpisać formę zajęć/							Liczba godzin
W1	Specyfika badań społecznych. Błędy w codziennym rozumowaniu i wnioskowaniu. Paradygmaty i zasady budowania teorii. Problemy etyczne w badaniach społecznych.						2
W2	Przyczynowość w badaniach społecznych. Kryteria przyczynowości. Błędy a temat związków przyczynowych.						1
W3	Natura pomiaru w naukach społecznych. Hipotezy i wskaźniki. Dobór próby w badaniach empirycznych. Konstruowanie skal i indeksów						2
W4 i 5	Metody badań ilościowych i ich wykorzystanie w naukach pedagogicznych						4
W 6 i 7	Metody badań jakościowych. Metody jakościowe w pedagogice						4
W8	Podsumowanie zajęć						2

Suma godzin		15				
VI Narzędzia dydaktyczne						
1.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.					
VII Metody dydaktyczne						
	Metoda podająca: 1. wykład					
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)						
F1	Dyskusja					
P1	Test sprawdzający wiedzę i umiejętności					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności				
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15				
Przygotowanie się do zajęć		12				
Przygotowanie się do testu		33				
SUMA		60				
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2				
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa: 1. Babbie E. (2005), Badania społeczne w praktyce. Warszawa. PWN. 2. Łobocki M. (2006), Wprowadzenie do metodologii badań pedagogicznych. Kraków, Oficyna Wyd. „Impuls” 3. Pilch T., Bauman T. (2010), Zasady badań pedagogicznych. Strategie ilościowe i jakościowe. Warszawa. Wyd. Akademickie „Żak”						
Literatura uzupełniająca: 1. Łobocki M (2010), Metody i techniki badań pedagogicznych. Kraków, Oficyna Wyd. „Impuls”. 2. Puślicki W. (2001), Model pedagogicznej pracy naukowej. Kraków, Oficyna Wyd. „Impuls”.						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	KW_01, K_W12	C1	W 1-3	1	1	F1,P1
EU 2	KW_12	C1	W 3-6	1	1	F1,P1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ
Wykład: test sprawdzający wiedzę i umiejętności z treści programowych. Ocena z testu pisemnego jest obliczana procentowo w następujący sposób: - ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi, - ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi, - ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi, - ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi, - ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi
XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

23	KARTA PRZEDMIOTU						
	Nazwa przedmiotu/modułu:			Metodologia badań społecznych			
	Nazwa angielska:			The methodology of social investigations			
	Kierunek studiów:			Pedagogika w zakresie edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej			
	Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie			
	Profil studiów			praktyczny			
	Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych			
	Prowadzący przedmiot:			mgr Kornel Musiał			
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
2				15		15	1
3				15		15	1
II Cel przedmiotu							
C1 – Zdobyć przez studentów praktycznych umiejętności przygotowania i prowadzenia badań							
C2 – Zdobyć przez studentów praktycznej umiejętności budowania i stosowania narzędzi badawczych przydatnych w pracy nauczyciela (kwestionariusza wywiadu i ankiety)							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							

EU 1 – Student zna zasady budowania i realizacji projektu badawczego oraz potrafi go zrealizować.		
EU 2 – Potrafi przygotować narzędzie badawcze i zweryfikować jego przydatność do postawionego sobie celu badań i problemu badawczego		
V Treści programowe:		
Forma zajęć: ćwiczenia /wpisać formę zajęć/		Liczba godzin
Wr.1	Zasady budowania projektu badawczego.	2h-3h
Wr. 2,3	Konceptualizacja badań: wybór problemu, analiza literatury, określenie celu badań, formułowanie problemu badawczego i hipotez, wyłanianie zmiennych i wskaźników, metody i techniki badawczej.	2h-3h
Wr. 4,5	Przygotowanie narzędzia badawczego – budowa kwestionariusza ankiety i wywiadu swobodnego	3h-2h
Wr. 6	Pilotaż i weryfikacja narzędzi badawczych.	3h-2h
Wr. 7	Przeprowadzenie badań i opracowanie wyników	3h-2h
Wr. 8	Przygotowanie raportu z badań i podsumowanie efektów zajęć	2h-3h
Suma godzin		15/15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Teksty przedmiotowe, literatura dotycząca badanego problemu.	
2.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny).	
VII Metody dydaktyczne		
	1 dyskusja, 2 prezentacja	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Indywidualne formy wypowiedzi/dyskusja	
F2	Prezentacja	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		30
Przygotowanie projektu		12
Przygotowanie się do zajęć		8
Przeprowadzenie weryfikacji narzędzia badawczego i badań		10
SUMA		60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
1. Babbie E. (2005), Badania społeczne w praktyce. Warszawa. PWN.		
2. Pilch T., Bauman T. (2010), Zasady badań pedagogicznych. Strategie ilościowe i jakościowe. Warszawa. Wyd. Akademickie „Żak”		

3. Literatura niezbędna do przygotowania projektu badawczego realizowanego przez studenta
Literatura uzupełniająca:

1. Łobocki M (2010), Metody i techniki badań pedagogicznych. Kraków, Oficyna Wyd. „Impuls”.

2. Puślicki W. (2001), Model pedagogicznej pracy naukowej. Kraków, Oficyna Wyd. „Impuls”.

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U10	C1	Ćw.1-5	1	1,2	F1,F2, P1
EU 2	KU_11	C2	Ćw.1-5	1	1,2	F2

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Warsztaty: przygotowanie prezentacji na podany temat.

Student może uzyskać za pracę max. 25 pkt.

Kryteria oceny:

- strona merytoryczna – 10 pkt.,
- oryginalność projektu - 5 pkt.,
- zgodność z tematem projektu – 5 pkt.,
- estetyka i staranność – 5 pkt.

Zasady przeliczenia punktów na ocenę:

Bardzo dobry: 23 – 25 pkt.

Dobry plus: 20 - 22 pkt.

Dobry: 17 - 19 pkt.

Dostateczny plus: 15 - 16 pkt.

Dostateczny: 13 - 14 pkt.

Niedostateczny: 0 - 12 pkt.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

24		KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:		Praca dyplomowa					
Nazwa angielska:		Diploma thesis					
Kierunek studiów:		Pedagogika					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Prowadzący przedmiot:		dr Fryderyk Drejer					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
6	-	-	-	-	-	-	10
II Cel przedmiotu							
C1 – Przygotowanie przez studenta pracy licencjackiej							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza:							
EU 1 Student ma podstawową wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej, resocjalizacyjnej, penitencjarnej poszerzoną w odniesieniu do studiowanego profilu i uwzględniającą aktualne potrzeby w tym zakresie							
Umiejętności:							
EU 2 Student potrafi zidentyfikować, dokonać analizy i ocenić zjawiska społeczne o charakterze resocjalizacyjnym, kryminalnym.							
EU 3 Student umie zaprojektować i przeprowadzić wszystkie fazy procesu badawczego - formułować problemy, dokonać wyboru metody, wyciągnąć i zaprezentować wnioski z badań, zwłaszcza związanych z wybranym obszarem działalności praktycznej							
EU 4 Student potrafi formułować własne poglądy i oceny w odniesieniu do różnych problemów praktycznych związanych z przestępczością i patologiami społecznymi.							
V Treści programowe:							
Temat zajęć							
Analiza tematyki pracy dyplomowej z zakresu zagadnień związanych ze specjalnością.							
Gromadzenie i analiza literatury przedmiotowej związanej z tematem pracy.							
Opracowanie koncepcji i sposobu rozwiązania problemu pedagogicznego postawionego w temacie pracy dyplomowej, a także opracowanie planu realizacji pracy.							
VI Narzędzia dydaktyczne							

1.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.					
VII Metody dydaktyczne						
1.	Spotkania z promotorem, praca indywidualna studenta pod kierunkiem promotora. Korzystanie ze źródeł informacji, pogadanka, burza mózgów, dyskusja, praca badawcza.					
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)						
P1	Końcowa ocena pracy dyplomowej po formalnym złożeniu jej u prowadzącego					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności					
Praca własna studenta	300					
SUMA	300					
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	10					
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa: Podstawowa literatura polecona przez prowadzącego pracę dyplomową, a także literatura związana z tematem pracy pozyskana przez studenta.						
Literatura uzupełniająca: Internet: strony internetowe dotyczące tematyki z zakresu problematyki pracy dyplomowej						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W12	C1	1-3	1	1	P1
EU 2	KU_03	C1	1-3	1	1	P1
EU 3	KU_10	C1	1-3	1	1	P1
EU 4	KU_12	C1	1-3	1	1	P1
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ						
Końcowa ocena pracy dyplomowej po formalnym złożeniu jej u prowadzącego						
XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE						

Nazwa przedmiotu/modułu:			Teorie przyczyn i skutków przestępczości				
Nazwa angielska:			Theories of causes and effects of crime				
Kierunek studiów:			Pedagogika: resocjalizacja z kryminologią				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			Praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych, Zakład Pedagogiki				
Prowadzący przedmiot:			dr Celina Witkowska				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
3	15			15		30	3
4	15			30		45	4
II Cel przedmiotu							
C1 – Umiejętności i kompetencje w zakresie: korzystania z wiedzy kryminologicznej; C2- Dostrzegania przejawów i rozumienia uwarunkowań przestępczości C3 - Zapobiegania patologiom społecznym i zachowaniom przestępczym. C4 - Charakterystyka podstawowych kontekstów ludzkiej destrukcyjności i dewiacji;							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza EU 1 Potrafi wymienić zjawiska przestępcze EU 2 Rozpoznaje i charakteryzuje ograniczenia i możliwości osób dokonujących przestępstw Umiejętności EU 3 Posługuje się podstawową terminologią zjawiska przestępczego EU 4 Potrafi oszacować nasilenie niekorzystnych zjawisk społecznych zakłócających proces normalizacji i społecznej integracji Kompetencje społeczne EU 5 Jest wrażliwy na potrzeby osób dotkniętych wykluczeniem społecznym							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia /wpisać formę zajęć/							Liczba godzin
W 1-3	Syndrom i potencjał przestępczości.						4
W. 4-5	Rozwój społeczno-ekonomiczny a przestępczość.						4
W 6	Dysfunkcjonalność rodziny						3

W 7-8	Zjawiska kulturowe o negatywnej treści społecznej.	4
W 9	Najważniejsze wiadomości z zakresu statystyki przestępczości.	3
W. 10	Niedomagania funkcjonowania szkoły.	4
W 11	Biopsychiczne źródła dewiacji i zachowań przestępczych	4
W 12	Społeczno-instytucjonalne źródła dewiacji i zachowań przestępczych	4
	Suma godzin	15+15
Wr 1-2	Przestępczość i dewiacje społeczne w ujęciu teorii biologicznych (teoria antropologiczna Cesare Lombroso, teoria dziedziczenia, teoria zaburzenia chromosomów, teoria zaburzeń OUN, teoria zaburzeń endokrynologicznych, teoria niskiego poziomu intelektu)	5
Wr 3-4	Przestępczość i dewiacje społeczne w ujęciu teorii psychologicznych (teoria psychoanalityczna Zygmunta Freuda, teoria agresji Konrada Lorenza, teoria frustracji agresji Johna Dollarda i Normana E. Millera, teoria agresji Ericha Fromma, teoria osobowości przestępczej Hansa J. Eysencka, psychopatia, charakteropatia i socjopatia)	5
Wr 5-6	Rozwój społeczno-gospodarczy a przestępczość i dewiacje społeczne	5
Wr 7-8	Zjawiska kulturowe o negatywnej treści społecznej w genezie dewiacji i zachowań przestępczych	5
Wr 9-10	Dysfunkcjonalność rodziny jako źródło dewiacji i zachowań przestępczych	5
Wr 11-12	Wadliwy system funkcjonowania szkoły jako źródło dewiacji i zachowań przestępczych Niewłaściwe czynniki środowiskowe w miejscu pracy jako źródło dewiacji i zachowań przestępczych	5
Wr 13-14	Rola środków masowego przekazu w kształtowaniu zachowań dewiacyjnych i przestępczych	4
Wr 15	Uzależnienia a przestępczość	4
Wr 16	Religia a przestępczość	3
Wr 17	Migracje a przestępczość	4
Wr 18	Rola ofiary w genezie przestępstwa	4
	Suma godzin	15+30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania radiowe i telewizyjne	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
VII Metody dydaktyczne		
	1. Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi z elementami wykładu konwersatoryjnego; 2. gry dydaktyczne, 3. dyskusja, 4. metoda projektów, metoda przypadków	

VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)	
P1	Wykład sem. 3 - Test wielokrotnego wyboru lub pytania otwarte sprawdzające wiedzę Uzyskana ilość punktów przeliczana jest na ocenę w następujący sposób: • ocena bardzo dobra - 100% -92% poprawnych odpowiedzi • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52% • ocena niedostateczna - 51% i poniżej
F1	Warsztat sem. 3 - Grupowe projekty wypowiedzi medialnych – prezentacja multimedialna statystyczna Ocenie podlega: Warstwa merytoryczna (max. 15 pkt) Dobór materiałów (max 10 pkt) Oryginalność i estetyka prezentacji (max 10 pkt) Uzyskana ilość punktów przeliczana jest na ocenę w następujący sposób: • ocena bardzo dobra - 100% -92% poprawnych odpowiedzi • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52% • ocena niedostateczna - 51% i poniżej
F2	Warsztat sem. 4 - Grupowe projekty - projekcyjny (rozwiązanie pewnych problemów społecznych, z którymi student może spotkać się w przyszłości – w życiu społecznym i zawodowym), przeprowadzenie studium przypadku Ocenie podlega: Warstwa merytoryczna (max. 15 pkt) Metodologia studium przypadku (max 10 pkt) Trafność wnioskowania (max 10 pkt) Uzyskana ilość punktów przeliczana jest na ocenę j.w.
P2	Wykład – sem. 4 - Egzamin ustny z zagadnień programowych w formie 3 pytań. Uzyskana ilość punktów (max. 15 – za każde pytanie 5 punktów) przeliczana jest na ocenę w następujący sposób: • ocena bardzo dobra - 100% -92% poprawnych odpowiedzi • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52%

	ocena niedostateczna - 51% i poniżej
--	--

IX Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	75
Przygotowanie się do zajęć	55
Studiowanie literatury	40
Inne (przygotowanie do egzaminu, zaliczeń, przygotowanie projektu itd.)	40
SUMA	210
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	7

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

- A. Krause (2010) Współczesne paradygmaty pedagogiki specjalnej, Kraków, Impuls
- W. Dykcik (2009) (red.) Pedagogika specjalna, Poznań, UAM
- H.J. Schneider, Zysk z przestępstwa. Środki masowego przekazu a zjawiska przestępczości, Warszawa 1992
- Miller A. G., Dobro i zło z perspektywy psychologii społecznej, Kraków 2008

Literatura uzupełniająca:

- Zimbardo Ph., Efekt Lucyfera, Warszawa 2009

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W04, K_W07	C2, C3	W1-4, Wr 1-4	1	1,2	P1, P2
EU 2	K_W06	C2, C4	W 5-6, Wr 5-10	1,4	1,2,3	P1, P2
EU 3	K_U01	C2, C3, C4	W 7-10, Wr 11-15	1,2,	2,4	F1,F2
EU 4	K_U03, K_U07	C1 – C4	W11, Wr 16-18	1,2,3	3,4	F1, F2
EU 5	K_K04	C2 – C4	W 1-12, Wr 1-18	1,2,3	4	F1, F2

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

W celu pełnej orientacji studenta, co do stawianych mu wymagań oraz zakresu sprawdzania opanowanych przez niego wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych na pierwszych zajęciach przedstawiane są studentom szczegółowe informacje dotyczące ww. zasad oceniania oraz zaliczenia kursu w zależności od stopnia opanowania danego efektu.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Kurs opracowała: dr Celina Witkowska
Kontakt:

Nazwa przedmiotu/modułu:			Wykorzystanie zwierząt w służbach mundurowych				
Nazwa angielska:			The use of animals in uniformed services				
Kierunek studiów:			Pedagogika, specjalność resocjalizacja z kryminologią				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych, Zakład Pedagogiki				
Opracował:			dr Joanna Stojer- Polańska				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
4		-		15	-	15	1
II Cel przedmiotu							
C1 Zapoznanie studentów z aktualną wiedzą dotyczącą problemów związanych z postępowaniem ze zwierzętami podstawami fizjologicznymi zachowania, chowu, hodowli, metodami rozpoznawania i zapobiegania chorób, C2 Poznanie najczęściej występujących schorzeń i postępowaniem terapeutycznym							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Umiejętności interpersonalne							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza: EU 1 – Student ma wiedzę dotyczącą postępowania ze zwierzęciem EU 2 - Student wyjaśnia rolę i znaczenie zwierząt w służbach mundurowych Umiejętności: EU 3 – Student potrafi ocenić przydatność użytkową zwierząt EU 4 – Student potrafi przeprowadzić zajęcia z udziałem zwierząt							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: wykłady i ćwiczenia							Liczba godzin
Wr 1	Zapoznanie studentów z zasadami chowu, hodowli, profilaktyki chorób, dietytyki i postępowania z psem.						2
Wr 2	Opanowanie umiejętności oceny statusu zwierzęcia, odpowiedniego postępowania w wybranych sytuacjach fizjologicznych; okres szczenięcy, okres ciąży, okołoporodowy, oraz w stanach patologicznych.						1
Wr 3	Postępowanie, obchodzenie się ze zwierzęciem, podstawowa dokumentacja, paszporty dla psów, postępowanie w przypadkach chorób zwalczanych z urzędu						2

Wr 4	Konsultacje – rozwiązywanie i omawianie bieżących przypadków .Psychologiczne aspekty interakcji człowiek- zwierzę (Human-Animal Bond).	4
Wr 5	Praca w terenie z wykorzystaniem zwierząt.	6
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne, podręczniki i artykuły w publikacjach zbiorowych	
2.	Przykłady prac, przykłady systemów pedagogicznych, krótkie filmy instruktażowe	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz laptop	
VII Metody dydaktyczne		
	Wykłady, ćwiczenia audytoryjne z prezentacją multimedialną, filmy dydaktyczne, ćwiczenia terenowe, praca własna studenta	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Indywidualna wypowiedź pisemna w formie opracowania wybranego narzędzia Ocenie podlega: - strona merytoryczna (maks. 10 pkt) - dobór materiałów (maks 10 pkt) - trafność wniosków (maks. 10 pkt) Uzyskana ilość punktów (maks. 30) przeliczana jest na ocenę w następujący sposób: • ocena bardzo dobra - 100% -92% poprawnych odpowiedzi • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52% • ocena niedostateczna - 51% i poniżej	
P1	Zadanie praktyczne – praca z psem w terenie (projekt indywidualny) Sposób oceny projektu W przypadku oceniania projektu uwzględniane są podstawowe kryteria: 1. Poprawne określenie celu wykonywanego zadania: 0-5 pkt 2. Poprawność wykonania zadania: 0-5 pkt 3. Poprawny opis wykonywanych podczas zadania czynności: 0-5 pkt Uzyskana ilość punktów przeliczana jest na ocenę j.w.	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15
Studiowanie literatury		6
Przygotowanie się do zajęć		5
Przygotowanie indywidualnego projektu		4

27	KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:		Pedagogika resocjalizacyjna				
Nazwa angielska:		Resocialization Pedagogy				
Kierunek studiów:		Pedagogika: resocjalizacja z kryminologią				
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów		praktyczny				
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych, Zakład Pedagogiki				
Opracował:		dr hab. Marek Heine				
Formy zajęć, liczba godzin						
Semestr	W	C	L	WR	Łącznie	ECTS
3	15			30	45	3
Cel przedmiotu:						
C1 Umożliwienie zdobycia przez studiujących wiedzy o przedmiocie pedagogiki resocjalizacyjnej jej charakterze i funkcjach.						
C2 Zdobycie przez studiujących wiedzy o przejawach ,przyczynach i następstwach niedostosowania społecznego						
C3 Nabycie przez studiujących umiejętności rozpoznawania symptomów i przyczyn niedostosowania społecznego i określania wynikających z tego konsekwencji Resocjalizacyjnych						
C4 Kształtowanie wrażliwości na problemy osób niedostosowanych społecznie.						
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy umiejętności i innych kompetencji						
Student posiada ogólna wiedzę pedagogiczną zna podstawy psychologii, socjologii oraz podstawowe regulacje prawne dotyczący problematyki resocjalizacyjnej						
Oczekiwane efekty uczenia się:						

Wiedza:

EU 1 Student posiada wiedzę o przedmiocie pedagogiki resocjalizacyjnej jej związku z innymi dyscyplinami i dziedzinami wiedzy.

EU 2 Student opisuje przyczyny ,przejawy i następstwa niedostosowania społecznego

Umiejętności:

EU 3 Student potrafi dokonać analizy struktury procesu resocjalizacji

EU 4 Student potrafi dokonać analizy przyczyn niedostosowania społecznego i dobrać adekwatne procedury postępowania resocjalizacyjnego.

Kompetencje społeczne:

EU 5 Student jest wrażliwy na problemy osób niedostosowanych społecznie, zdolny do aktywnego działania dla ich dobra.

Treści programowe:

Forma zajęć: wykład		Liczba godzin
W. 1	Przedmiot i zakres pedagogiki resocjalizacyjnej. Interdyscyplinarny charakter pedagogiki resocjalizacyjnej jej związek z filozofią ,socjologią, psychologią i naukami prawnymi.	1
W. 2	Pojęcie resocjalizacji i kontrowersje wokół jego znaczenia / resocjalizacja jako proces zmian jako proces oddziaływań, resocjalizacja jako rezultat. Socjalizacja i resocjalizacja porównawcza analiza pojęć	1
W. 3	Norma i patologia w zachowaniu ludzkim, pojęcie normy, funkcja regulacyjna normy społecznej	1
W. 4	Cele resocjalizacji, podstawa aksjologiczna i antropologiczna Modele zdrowej osobowości/ Aport, Rogers/	1
W. 5	Niedostosowanie społeczne- pojęcie, objawy, stadia, struktura i dynamika zjawiska.	1
W. 6	Etiologia niedostosowania społecznego – podstawowe teorie interpretacyjne.	1
W.7	Diagnoza w resocjalizacji, modele i typy diagnozy w resocjalizacji, przedmiotowe i podmiotowe uwarunkowania procesu diagnostycznego.	1
W8	Podstawy teoretyczne procesu resocjalizacji, teoria uczenia się, teoria twórczej samodzielności	1
W.9	Struktura procesu resocjalizacji, mechanizmy i czynniki reedukacji, resocjalizacja jako proces uspołeczniania, integracja psychiczna.	1
W. 10	Mechanizmy kontroli wewnętrznej i ich rola w procesie resocjalizacji, typy kontroli wewnętrznej	1

W. 11	Kształtowanie postaw i przekonań, mechanizmy zmiany postaw. Teoria dysonansu poznawczego.	1
W.12	Twórcza resocjalizacja, kształtowanie nowych tożsamości	1
W.13	Strategie i procedury wychowania resocjalizacyjnego, antropotechniki, socjotechniki, kulturotechniki	1
W.14-15	Zasady resocjalizacji	2
Suma godzin		15
Forma zajęć: warsztat		Liczba godzin
Wr. 1	Przedmiot i zakres pedagogiki resocjalizacyjnej. Interdyscyplinarny charakter pedagogiki resocjalizacyjnej jej związek z filozofią ,socjologią, psychologią i naukami prawnymi.	2
Wr. 2	Pojęcie resocjalizacji i kontrowersje wokół jego znaczenia konsekwencje różnych interpretacji pojęcia resocjalizacja. Zakres znaczeniowy pojęcia. Resocjalizacja i socjalizacja analiza porównawcza znaczenia pojęć	3
Wr. 3	Norma i patologia w zachowaniu ludzkim, pojęcie normy, funkcja regulacyjna normy społecznej, modele zdrowej osobowości, teleologia resocjalizacji.	3
Wr. 4	Cele resocjalizacji, podstawa aksjologiczna i antropologiczna resocjalizacji	2
Wr. 5	Niedostosowanie społeczne- pojęcie, objawy, stadia, struktura i dynamika zjawiska.	2
Wr. 6	Etiologia niedostosowania społecznego – podstawowe teorie interpretacyjne.	2
Wr.7	Diagnoza w resocjalizacji, modele i typy diagnozy w resocjalizacji, przedmiotowe i podmiotowe uwarunkowania procesu diagnostycznego.	3
Wr. 8	Podstawy teoretyczne procesu resocjalizacji, teoria uczenia się, teoria twórczej samodzielności	3
Wr. 9	Struktura procesu resocjalizacji, mechanizmy i czynniki reedukacji, resocjalizacja jako proces uspołeczniania, integracja psychiczna.	3
Wr. 10	Mechanizmy kontroli wewnętrznej i ich rola w procesie resocjalizacji, typy kontroli wewnętrznej, kształtowanie przekonań i potrzeb, kształtowanie postaw.	2
Wr. 11	Kształtowanie postaw i przekonań, struktura postawy, a możliwości zmiany postawy, teoria dysonansu poznawczego w oddziaływaniach resocjalizacyjnych	2

Wr. 12	Twórcza resocjalizacja, kształtowanie nowych tożsamości	1
Wr. 13	Strategie i procedury wychowania resocjalizacyjnego, antropotechniki ,socjotechniki’, kulturotechniki	1
Wr. 14	Zasady resocjalizacji	1
Suma godzin		30
Metody dydaktyczne: wykład z prezentacją multimedialną, zajęcia warsztatowe		
Narzędzia dydaktyczne:		
1.	Podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Akty normatywne, komentarze	
3.	Prezentacje multimedialne	
Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Warsztat: Mniejsze formy pisemne – praca indywidualna i w grupach Ocenie podlega: - logika wywodu (maks. 10 pkt) - trafność wniosków (maks. 10 pkt) - poprawność językowa pracy (maks. 5 pkt) Przeliczenie punktów (maks. 25 pkt) na oceny wygląda następująco: • ocena bardzo dobra - 100% -92% • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52% • ocena niedostateczna - 51% i poniżej	
P1	Kolokwium pisemne Przeliczenie punktów na oceny j. w.	
P2	Wykład: Test pisemny podsumowujący treści przedmiotu. Przeliczenie punktów uzyskanych w teście na oceny wygląda następująco: • ocena bardzo dobra - 100% -92% • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52% • ocena niedostateczna - 51% i poniżej	
Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		45
Studiowanie literatury		18
Przygotowanie się do zajęć		27
SUMA		90

SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU			3		
Literatura podstawowa i uzupełniająca					
Literatura podstawowa: 1. B. Urban, J.M.Stanik (red.), Resocjalizacja t.1 i2, Warszawa 2007. 2. L. Pytko „, Pedagogika resocjalizacyjna, Warszawa 2005. 3. Cz. Czapów,St. Jedlewski, Pedagogika resocjalizacyjna, Warszawa 1971. 4. E. Wysocka , Diagnoza w resocjalizacji, Warszawa 2008. 5. H. Machel , Więzienie jako instytucja karna i resocjalizacyjna, Gdańsk 2003. 6. M. Konopczyński, Metody twórczej resocjalizacji, , Warszawa 2006. 7. Z. Bartkowicz, A.Węgliński, Lewicka, Powinności i kompetencje w wychowaniu osób niedostosowanych społecznie. Lublin 2010. 8. M. Sztuka, Anachronizm i aktualność, idea resocjalizacji w sporze o nowoczesność. Kraków 2013					
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU) i obszarów	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W10, K_W11	C1,	W.1 -3 Wr. 1-3	1,2	F, P
EU 2	K_W10, K_W12	C1, C2,	W.4-6 Wr.4-6	1,2	F, P
EU 3	K_U03, K_U08	C1, C2,	W.1-5 Wr. 1-5	1,2,	F, P
EU 4	K_U11, K_U3, K_U5	C3, C2	W. 6-12, Wr. 6-12	1,2,3	F, P
EK 5	K_03	C4,	W.1-15,Wr.1-14	1,2,3	F, P
III. INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE					
Zasady weryfikacji					
W celu pełnej orientacji studenta, co do stawianych mu wymagań oraz zakresu sprawdzania opanowanych przez niego wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych na pierwszych zajęciach przedstawiane są studentom szczegółowe informacje dotyczące ww. zasad oceniania oraz zaliczenia kursu w zależności od stopnia opanowania danego efektu.					
Kurs opracował: dr hab. Marek Heine Kontakt:					

27	KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:		Pedagogika resocjalizacyjna				
Nazwa angielska:		Resocialization Pedagogy				
Kierunek studiów:		Pedagogika				
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów		praktyczny				
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Opracował:		dr hab. Marek Heine				
Formy zajęć, liczba godzin						
Semestr	W	C	L	WR	Łącznie	ECTS
4	15			30	45	4
Cel przedmiotu:						
C1 Umożliwienie zdobycia przez studiujących wiedzy o organizacji procesu resocjalizacji w warunkach środowiska izolacyjnego i rozwiązaniach systemowych w tym zakresie.						
C2 Poznanie przez studiujących możliwości i form organizacyjnych resocjalizacji w warunkach środowiska otwartego						
C3 Nabycie przez studiujących umiejętności oceny efektywności oddziaływań resocjalizacyjnych i rozpoznania czynników determinujących jej przebieg.						
C4 Kształtowanie wrażliwości na problemy osób objętych procesem resocjalizacji.						
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy umiejętności i innych kompetencji						
Student posiada ogólną wiedzę pedagogiczną zna podstawy psychologii, socjologii oraz podstawowe regulacje prawne dotyczący problematyki resocjalizacyjnej , zna teoretyczne podstawy procesu resocjalizacji, posiada umiejętności diagnozowania niedostosowania społecznego						
Oczekiwane efekty uczenia się:						

Wiedza:

EU 1 Student posiada wiedzę o specyfice resocjalizacji w warunkach izolacji, zna istniejące rozwiązania systemowe

EU 2 Student opisuje specyfikę i formy organizacyjne procesu resocjalizacji w środowisku otwartym, zna obowiązujące w tym zakresie regulacje prawne

Umiejętności:

EU 3 Student potrafi dokonać analizy czynników determinujących efektywność procesu i dokonać jego ewaluacji

EU 4 Student potrafi dokonać analizy przyczyn niedostosowania społecznego i dobrać adekwatne procedury postępowania resocjalizacyjnego.

Kompetencje społeczne:

EU 5 Student jest wrażliwy na problemy osób objętych procesem resocjalizacji, zdolny do aktywnego działania dla ich dobra.

Treści programowe:

Forma zajęć: wykład		Liczba godzin
W. 1	Systemy organizacji oddziaływań resocjalizacyjnych w warunkach środowiska izolacyjnego	2
W. 2	Funkcja resocjalizacyjna kary pozbawienia wolności w Polsce i jej realizacja w praktyce penitencjarnej	2
W. 3	Probacja w procesie oddziaływań resocjalizacyjnych wobec dorosłych skazanych na kary kryminalne	1
W. 4	Resocjalizacja nieletnich w warunkach zakładu poprawczego, systemy wychowawcze praktyce funkcjonowania zakładów poprawczych	2
W. 5	Młodzieżowe Ośrodki Wychowawcze w systemie resocjalizacji nieletnich w Polsce	2
W. 6	Resocjalizacja w warunkach środowiska otwartego i jej formy organizacyjne	2
W. 7	Organizacja postępowania resocjalizacyjnego z osobami uzależnionymi	2
W. 8	Efektywność procesu resocjalizacji i jej predyktory. Pedagogiczne aspekty resocjalizacji	1
W. 8	Podsumowanie i ocena wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych podczas zajęć	1

Suma godzin		15
Forma zajęć: warsztaty		Liczba godzin
Wr. 1	Pojęcie i funkcje systemu resocjalizacji. Organizacja wykonania kary pozbawienia wolności i systemu jej wykonania	4
Wr. 2	Ewolucja poglądów na funkcje resocjalizacyjną kary pozbawienia wolności. Funkcja resocjalizacyjna kary pozbawienia wolności w Polsce	3
Wr. 3	Wykonanie środków probacyjnych w kontekście realizacji celów resocjalizacyjnych	3
Wr. 4	System wychowawczy zakładu poprawczego w zróżnicowanych formach występowania tego środka	3
Wr.5	Zadania MOW ich organizacja i realizacja założonych funkcji.	4
Wr. 6	Formy realizacji resocjalizacji w warunkach środowiska otwartego, kurator sądowy i jego oddziaływania resocjalizacyjne	4
Wr. 7	Formy i organizacja procesu resocjalizacji osób uzależnionych	3
Wr. 8	Pojęcie efektywności resocjalizacji i czynniki determinujące skuteczność tego procesu . Pedeutologiczne uwarunkowania skuteczności resocjalizacji	4
Wr. 8	Podsumowanie i ocena wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych podczas zajęć	2
Suma godzin		30
Metody dydaktyczne		
Wykład z prezentacją multimedialną, zajęcia warsztatowe		
Narzędzia dydaktyczne:		
1.	Podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Akty normatywne, komentarze	
3.	Prezentacje multimedialne	
Metody dydaktyczne		
Wykład, dyskusja , zajęcia warsztatowe		
Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		

F1	Warsztat: Mniejsze formy pisemne – praca indywidualna i w grupach Ocenie podlega: - logika wyводу (maks. 10 pkt) - trafność wniosków (maks. 10 pkt) - poprawność językowa pracy (maks. 5 pkt) Przeliczenie punktów (maks. 25 pkt) na oceny wygląda następująco: • ocena bardzo dobra - 100% -92% • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52% • ocena niedostateczna - 51% i poniżej												
P1	Kolokwium pisemne Przeliczenie punktów na oceny j. w.												
P2	Wykład Egzamin pisemny Przeliczenie punktów uzyskanych w teście na oceny wygląda następująco: • ocena bardzo dobra - 100% -92% • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52% • ocena niedostateczna - 51% i poniżej												
Obciążenie pracą studenta													
<table> <tr> <th>Forma aktywności</th><th>Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności</th></tr> <tr> <td>Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)</td><td>45</td></tr> <tr> <td>Studiowanie literatury</td><td>25</td></tr> <tr> <td>Przygotowanie się do zajęć</td><td>50</td></tr> <tr> <td>SUMA</td><td>120</td></tr> <tr> <td>SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU</td><td>4</td></tr> </table>		Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności	Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	45	Studiowanie literatury	25	Przygotowanie się do zajęć	50	SUMA	120	SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	4
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności												
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	45												
Studiowanie literatury	25												
Przygotowanie się do zajęć	50												
SUMA	120												
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	4												
Literatura podstawowa i uzupełniająca													

Literatura podstawowa:

1. B Urban, J.M. Stanik (red.), Resocjalizacja t 2, Warszawa 2007.
2. J. Włodarek. System wychowawczy zakładu poprawczego.
3. A. Węgliński. Mikrosystemy wychowawcze w resocjalizacji nieletnich. Lublin 2000.
4. A. Bałandynowicz .Probacja. Warszawa 1996.
5. H. Machel , Więzienie jako instytucja karna i resocjalizacyjna, Gdańsk 2003.
6. J. Kuształ. Systemy resocjalizacji nieletnich Polski i Niemiec. Kraków 2007.
7. Z. Bartkowicz, A. Węgliński, A... Lewicka, Powinności i kompetencje w wychowaniu osób niedostosowanych społecznie. Lublin 2010.
8. M. Kalinowski Europejskie systemy resocjalizacji nieletnich. Warszawa 1991
9. J. Rejman. System wychowawczy zakładu poprawczego... Rzeszów 2000

Tabela powiązań efektów przedmiotowych z obszarowymi efektami uczenia się

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU) i obszarowych	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W10, K_W11	C1,	W.1 -3 Wr. 1-3	1,2	F, P
EU 2	K_W10, K_W12	C1, C2,	W.4-6 Wr.4-6	1,2	F, P
EU 3	K_U03, K_U08	C1, C2,	W.1-5 Wr. 1-5	1,2,	F, P
EU 4	K_U11, K_U3, K_U5	C3, C2	W. 6-8, Wr. 6-8	1,2,3	F, P
EU 5	K_K03	C4,	W.1-8, Wr.1-8	1,2,3	F, P

III. INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Zasady weryfikacji efektów

W celu pełnej orientacji studenta, co do stawianych mu wymagań oraz zakresu sprawdzania opanowanych przez niego wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych na pierwszych zajęciach przedstawiane są studentom szczegółowe informacje dotyczące ww. zasad oceniania oraz zaliczenia kursu w zależności od stopnia opanowania danego efektu.

Kurs opracował: dr hab. Marek Heine
Kontakt:

Nr 28		KARTA PRZEDMIOTU				
Nazwa przedmiotu/modułu:		Pedagogika penitencjarna				
Nazwa angielska:		Penitentiary pedagogy				
Kierunek studiów:		Pedagogika				
Poziom studiów:		stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów		praktyczny				
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Opracował:		dr hab. Marek Heine				
Formy zajęć, liczba godzin						
Semestr	W	C	L	WR	Łącznie	ECTS
3	15			15	30	3
Cel przedmiotu:						
C1 Umożliwienie zdobycia przez studiujących wiedzy o przedmiocie pedagogiki penitencjarnej jej charakterze i funkcjach.						
C2 Zdobycie przez studiujących wiedzy o następstwach penitencjarnych wykonania kary pozbawienia wolności, środkach i metodach i zasadach postępowania penitencjarnego						
C3 Nabycie przez studiujących umiejętności rozpoznawania symptomów i przyczyn niedostosowania społecznego i określania wynikających z tego konsekwencji dla postępowania penitencjarnego wobec osób odbywających karę pozbawienia wolności						
C4 Kształtowanie wrażliwości na problemy osób odbywających karę pozbawienia wolności.						
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy umiejętności i innych kompetencji						
Student posiada ogólną wiedzę pedagogiczną zna podstawy psychologii, socjologii, oraz podstawowe regulacje prawne dotyczący problematyki resocjalizacyjnej						
Oczekiwane efekty uczenia się:						

Wiedza

EU 1 Student posiada wiedzę o przedmiocie pedagogiki penitencjarnej jej związkach z innymi dyscyplinami i dziedzinami wiedzy, zna zasady oddziaływania penitencjarnego.

EU 2 Student opisuje przyczyny, przejawy i następstwa izolacji penitencjarnej, zna środki i metody oddziaływania penitencjarnego

Umiejętności

EU 3 Student potrafi dokonać analizy struktury procesu resocjalizacji penitencjarnej, opracować na tej podstawie projekt oddziaływań penitencjarnych

EU 4 Student potrafi dokonać analizy przyczyn niedostosowania społecznego osoby odbywającej karę pozbawienia wolności i dobrać adekwatne procedury postępowania resocjalizacyjnego.

Kompetencje społeczne

EU 5 Student jest wrażliwy na problemy osób pozbawionych wolności, zdolny do aktywnego działania dla ich dobra.

Treści programowe:

Forma zajęć: wykład		Liczba godzin
W. 1	Przedmiot i zakres pedagogiki penitencjarnej i jej związków z innymi naukami pedagogicznymi i dyscyplinami penalnymi Resocjalizacja penitencjarna jej właściwości, ograniczenia merytoryczne i formalne resocjalizacji penitencjarnej	2
W. 2	Organizacja procesu wykonania kary pozbawienia wolności i jej wpływ na realizację celów resocjalizacyjnych kary i oddziaływania penitencjarne	2
W. 3	Zasady resocjalizacji i ich znaczenie dla praktyki penitencjarnej Środki oddziaływania penitencjarnego	2
W. 4	Metody resocjalizacji penitencjarnej, klasyfikacja metod, indywidualizacja w doborze metod pracy penitencjarnej	2
W. 5	Diagnoza w resocjalizacji penitencjarnej, kryteria klasyfikacyjne i ich następstwa dla procesu oddziaływań penitencjarnych	2
W. 6	Prawa i obowiązki osób odbywających karę pozbawienia wolności i ich znaczenia dla oddziaływań penitencjarnych	2
W. 7	Postępowanie penitencjarne wobec specjalnych kategorii osób odbywających karę pozbawienia wolności/ kobiety, skazani niebezpieczni, wymagający specjalnych metod oddziaływania penitencjarnego	2
W. 8	Podsumowanie i ocena wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych podczas zajęć	1
Suma godzin		15

Forma zajęć: warsztaty		Liczba godzin
Wr. 1	Przedmiot i zakres pedagogiki penitencjarnej. Pojęcie resocjalizacji penitencjarnej , obligatoryjność i fakultatywność postępowania.	2
Wr. 2	Indywidualizacja w procesie oddziaływania penitencjarnego- kryteria klasyfikacji skazanych, progresja w procesie wykonania kary, systemy wykonania kary	2
Wr. 3	Zasady resocjalizacji i ich znaczenie dla projektowania pracy penitencjarnej. Nauka ,praca zajęcia kulturalne ,sport, katecheza w procesie oddziaływań penitencjarnych	2
Wr. 4	Metody pracy penitencjarnej , psychotechniki ,socjotechniki i kulturotechniki w pracy z osobami odbywającymi karę pozbawienia wolności. Indywidualny program resocjalizacji.	2
Wr.5	Diagnoza w resocjalizacji penitencjarnej, modele i typy diagnozy w resocjalizacji, przedmiotowe i podmiotowe uwarunkowania procesu diagnostycznego, diagnoza a indywidualizacja oddziaływań penitencjarnych	2
Wr. 6	Prawa i obowiązki osób odbywających karę pozbawienia wolności i ich związek z oddziaływaniami penitencjarnymi.	2
Wr. 7	Postępowania penitencjarne wobec specjalnych kategorii osób odbywających karę pozbawienia wolności/ kobiety, skazani niebezpieczni, uzależnieni, młodociani , seniorzy, skazani na kary długoterminowe	2
Wr. 8	Podsumowanie i ocena wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych podczas zajęć	1
Suma godzin		15
Metody dydaktyczne		
Wykład, dyskusja, zajęcia warsztatowe		
Narzędzia dydaktyczne:		
1.	Podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Akty normatywne, komentarze	
3.	Prezentacje multimedialne	
Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		

F1	Warsztat: Mniejsze formy pisemne – praca indywidualna i w grupach Ocenie podlega: - logika wyводу (maks. 10 pkt) - trafność wniosków (maks. 10 pkt) - poprawność językowa pracy (maks. 5 pkt) Przeliczenie punktów (maks. 25 pkt) na oceny wygląda następująco: • ocena bardzo dobra - 100% -92% • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52% • ocena niedostateczna - 51% i poniżej												
P1	Kolokwium pisemne Przeliczenie punktów na oceny j. w.												
P2	Wykład: Test pisemny podsumowujący treści przedmiotu. Przeliczenie punktów uzyskanych w teście na oceny wygląda następująco: • ocena bardzo dobra - 100% -92% • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52% • ocena niedostateczna - 51% i poniżej												
Obciążenie pracą studenta													
<table> <tr> <th>Forma aktywności</th><th>Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności</th></tr> <tr> <td>Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)</td><td>30</td></tr> <tr> <td>Studiowanie literatury</td><td>12</td></tr> <tr> <td>Przygotowanie się do zajęć</td><td>58</td></tr> <tr> <td>SUMA</td><td>90</td></tr> <tr> <td>SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU</td><td>3</td></tr> </table>		Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności	Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	30	Studiowanie literatury	12	Przygotowanie się do zajęć	58	SUMA	90	SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności												
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	30												
Studiowanie literatury	12												
Przygotowanie się do zajęć	58												
SUMA	90												
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3												
Literatura podstawowa i uzupełniająca													

Literatura podstawowa:

1. B Urban, J.M. Stanik (red.), Resocjalizacja t.1 i2, Warszawa 2007.
2. L. Pytko, „Pedagogika resocjalizacyjna, Warszawa 2005.
3. Cz. Czapów, St. Jedleński, Pedagogika resocjalizacyjna, Warszawa 1971.
4. E. Wysocka, Diagnoza w resocjalizacji, Warszawa 2008.
5. H. Machel, Więzienie jako instytucja karna i resocjalizacyjna, Gdańsk 2003.
6. H. Machel, Wprowadzenie do pedagogiki penitencjarnej. Gdańsk 1994
7. Bendyczak Z., Jędrzejak K., Nowak P., Szczepaniak P., Urbański I Wprowadzenie do metodyki pracy penitencjarnej. Kalisz 1994

Akty normatywne

1. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 2003 w sprawie regulaminu organizacyjno porządkowego wykonania kary pozbawienia wolności
2. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 października 2003 w sprawie sposobów prowadzenia oddziaływań penitencjarnych zakładach karnych i aresztach tymczasowych.
3. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 lutego 2004 w sprawie szczegółowych zasad i trybu prowadzenia nauczania w zakładach karnych

Odniesienie efektów uczenia się modułu do efektów dla całego programu uczenia się

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU) i obszaru nauk	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W_08, K_W13	C1,	W.1 -3 Wr. 1-3	1,2	F, P
EU 2	K_W12	C1, C2,	W.4-8 Wr.4-8	1,2	F, P
EU 3	K_U03, K_U08		W.1-5 Wr. 1-5	1,2,	F, P
EU 4	K_U05, K_U11	C3, C2	W. 1-8, Wr. 1-8	1,2,3	F, P
EU 5	K_K03	C4,	W.1-8, Wr.1-8	1,2,3	F, P

III. INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Zasady weryfikacji efektów

W celu pełnej orientacji studenta, co do stawianych mu wymagań oraz zakresu sprawdzania opanowanych przez niego wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych na pierwszych zajęciach przedstawiane są studentom szczegółowe informacje dotyczące ww. zasad oceniania oraz zaliczenia kursu w zależności od stopnia opanowania danego efektu.

Kurs opracował: dr hab. Marek Heine

Kontakt:

				Metody badań w kryminologii			
Nazwa angielska:				Criminology research methods			
Kierunek studiów:				Pedagogika specjalność resocjalizacja z kryminologią			
Poziom studiów:				Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie			
Profil studiów				Praktyczny			
Jednostka prowadząca:				Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych, Zakład Pedagogiki			
Prowadzący przedmiot				mgr Sebastian Kucia			
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
3	15			15		30	3
4	-			30		30	2
II Cel przedmiotu							
C1 – Przedstawienie słuchaczom na czym polegają metody badań w kryminologii i kryminalistyce, C2 – Przekazanie podstawowej wiedzy i umiejętności w zakresie taktyki i techniki śledczej, C3 – Przekazanie wiedzy w zakresie statystyki i kryminologii.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Ogólna wiedza o zjawisku przestępczości, a także metod jego zwalczania.							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza EU1 Student posiada wiedzę na temat różnych badań w kryminologii oraz kryminalistyce Umiejętności EU2 Student potrafi zastosować różnorodne metody i techniki w trakcie rozwiązywania badanego problemu, weryfikuje stawiane hipotezy śledcze na podstawie analiz materiału dowodowego Kompetencje społeczne EU3 Student ma świadomość potrzeby uczenia się przez całe życie.							
V Treści programowe:							
3 SEMESTR							Liczba godzin
Forma zajęć: ćwiczenia /wpisać formę zajęć/							
W1-2	Zagadnienia organizacyjne dotyczące wykładów i ćwiczeń. Wprowadzenie do metodologii badań w kryminologii.						2

	- ujęcie historyczne - metody badań w kryminologii (podział i omówienie): > metody ilościowe: - metoda statystyczna (kwestionariusze), - badania sondażowe > metody jakościowe: - analiza akt spraw (badania aktowe), - eksperyment, - obserwacja, - indywidualny wywiad pogłębiony (IDI), - zogniskowany wywiad grupowy (FGI) , - studium przypadku. Stosunek kryminologii do kryminalistyki.	
W 3-4-5	Pojęcie i zastosowanie kryminalistyki. - rozwój kryminalistyki w ujęciu historycznym, - charakterystyka i znaczenie materiału dowodowego. - ślad jako dowód. Metody badań w kryminalistyce. - wybrane działy kryminalistyki: > daktyloskopia > traseologia > mechanoskopia > biologia > pismo ręczne i dokumenty > osmologia > fizykochemia.	8
W 6-7	Oględziny jako szczególna czynność procesowa (klasyfikacja i rodzaje): - zabezpieczenie miejsca przestępstwa do czasu oględzin, - strategia prowadzenia oględzin, - ujawnianie, utrwalanie i zabezpieczanie materiału dowodowego, - sporządzenie protokołu, metryczek oraz szkicu, - fotografowanie miejsca przestępstwa.	5
	Suma godzin:	15
Wr 1-2	Sprzęt techniki kryminalistycznej: - omówienie sprzętu będącego na wyposażeniu uczelnianej pracowni, - sprzęt wykorzystywany przez instytucje w ramach czynności śledczych. BHP podczas prowadzenia warsztatów	2
Wr 3-4-5	Ujawnianie przedmiotów oraz śladów kryminalistycznych (wykonywanie prac praktycznych):	8

	- daktyloskopia: > część techniczno-kryminalistyczna > część laboratoryjna - traseologia, - mechanoskopia, - biologia, - osmologia,	
Wr 6	Fotografia.	3
Wr 7-8	Szkice kryminalistyczne.	2
	Suma godzin: 4 SEMESTR	15
Wr 1	- Badania wiktyimizacyjne oraz self-report (charakterystyka), - Ciemna liczba przestępstw: > przestępczość nieujawniona, problem badania ciemnej liczby, > wady i zalety metod badania ciemnej liczby, > przykłady.	3
Wr 2-3-4	Ujawnianie przedmiotów oraz śladów kryminalistycznych: (wykonywanie prac praktycznych): - pismo ręczne i dokumenty, - wypadki drogowe, - fizykochemia, - substancje odurzające i psychoaktywne, - wariografia kryminalistyczna.	8
Wr 5	Oględziny: Zgodnie z założeniem dla poszczególnych grup ćwiczeniowych	6
Wr 6-7	Oględziny: - Sporządzanie dokumentacji i zabezpieczanie materiału dowodowego.	6
Wr 8-9	Oględziny. - omawianie sporządzonej dokumentacji oraz zabezpieczonego materiału dowodowego, - budowanie wersji śledczych.	3
Wr 10-11	Ekspertyza kryminalistyczna: - zakres zadań poszczególnych pracowni laboratorium, - cele opinii kryminalistycznych, - postanowienie o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego.	2

Wr 12	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych podczas realizacji przedmiotu.	2
Suma godzin		30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, tablice dydaktyczne, podręczniki, czasopisma naukowe, teksty przedmiotowo-metodyczne.	
2.	Pokazy slajdów, fotografie, wydruki komputerowe i nagrania VIDEO.	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz sprzęt techniki kryminalistycznej (walizki śledcze, wariograf i mikroskopy).	
VII Metody dydaktyczne		
	Wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, metoda projektów	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Warsztaty Indywidualne formy wypowiedzi pisemnej- przygotowanie technik badawczych Kryteria oceny pracy: - strona merytoryczna – 5 pkt., - udokumentowanie źródeł - 5 pkt., - struktura pracy – 5 pkt., Uzyskana ilość punktów przeliczana jest na ocenę w następujący sposób: • ocena bardzo dobra - 100% -92% uzyskanych punktów • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52% • ocena niedostateczna - 51% i poniżej	
F2	Warsztaty Indywidualne większe formy wypowiedzi pisemnych- analiza akt Ocenie podlega: Warstwa merytoryczna (max. 15 pkt) Trafność wnioskowania (max 10 pkt) Wykorzystane metody analizy (max. 10 pkt) Struktura pracy (max 10 pkt) Uzyskana liczba punktów jest przeliczana na ocenę j. w.	
P1	Wykład: Testy wielokrotnego wyboru lub otwarte sprawdzające wiedzę i umiejętności Uzyskana liczba punktów jest przeliczana na ocenę j. w.	
F3	Grupowe projekty wypowiedzi medialnych projekty badawcze Warsztaty Projekt grupowy: Prace projektowe ocenia się wg następujących kryteriów: a) strona merytoryczna (0-5 pkt) b) oryginalność prezentacji (0-5 pkt) c) udokumentowanie wykorzystanych źródeł (0-5) pkt	

	Uzyskana liczba punktów jest przeliczana na ocenę w sposób następujący: Uzyskana ilość punktów przeliczana jest na ocenę w następujący sposób: • ocena bardzo dobra - 100% -92% uzyskanych punktów • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52% • ocena niedostateczna - 51% i poniżej
IX Obciążenie pracą studenta	
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	60
Studiowanie literatury	24
Przygotowanie się do zajęć	25
Przygotowanie wypowiedzi pisemnej	21
Przygotowanie projektu	20
SUMA	150
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	5
X Literatura podstawowa i uzupełniająca	
Literatura podstawowa: 1. B. Hołyst, Kryminologia, Warszawa 2007, 2. Z. Bożyczko, Metodyczne wskazówki do pisania pracy magisterskiej z kryminalistyki i kryminologii oraz innych dyscyplin nauk penalnych, Wrocław 1974, 3. J. Błachut, Problemy związane z pomiarem przestępczości, Warszawa 2007, 4. J. Błachut, A. Gaberle, K. Krajewski., Kryminologia, Gdańsk 2001, 5. J. Błachut, Czy „ciemna liczba” istnieje?, Archiwum Kryminologii 2007-2007, nr 29-30, 6. M. Kuć, Kryminologia, Skrypty Becka, Warszawa 2010, 7. K. Bułat (i in.), Kryminologia- repetytorium, Kraków 2007, 8. B. Hołyst, Kryminalistyka, Warszawa 2010, 9. J. Widacki, Kryminalistyka, Warszawa 2012, 10. W. Kędzierski, Technika kryminalistyczna tom 1-3, Szczytno 2002, 11. M. Goc, J. Moszczyński, Ślady kryminalistyczne, Warszawa 2007, 12. J. Mazepa (red.), Vademecum technika kryminalistyki, Warszawa 2009, 13. S. Batawia, Wstęp do nauki o przestępcy, Wrocław (i in.) 1984. Literatura uzupełniająca: 1. Problemy kryminalistyki – kwartalnik wydawnictwa Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji, 2. Człowiek i dokumenty – kwartalnik wydawnictwa PWPW 3. Zeszyty metodyczne- wydawnictwa CLKP, 4. Monografie naukowe- wydawnictwa CLKP, 5. Akty prawne: Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r., Kodeks postępowania karnego, 6. Malikowski M., Niezgoda M. Badania empiryczne w socjologii T. 1 i 2, Tyczyn 1997.	

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W06	C1, C2,	W 1-6 Wr 1-11	1,2,3	1	F2,3 , P1
EU 2	K_U09, K_U11	C1, C2,	W 6-7 Wr 4-5, 7-8	1,3	1	F1,2 ,P1
EU 3	K_K01	C2, C3,	Wr 10-11, 12	1,2,3	1	F3,P1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

W celu pełnej orientacji studenta, co do stawianych mu wymagań oraz zakresu sprawdzania opanowanych przez niego wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych na pierwszych zajęciach przedstawiane są studentom szczegółowe informacje dotyczące ww. zasad oceniania oraz zaliczenia kursu w zależności od stopnia opanowania danego efektu.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Kurs opracował: mgr Sebastian Kucia
Kontakt:

Nazwa przedmiotu/modułu:		Metodyka pracy resocjalizacyjnej w warunkach izolacji penitencjarnej				
Nazwa angielska:		Methodology of rehabilitation work in the conditions of penitentiary isolation				
Kierunek studiów:		Pedagogika: resocjalizacja z kryminologią				
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów		Praktyczny				
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych, Zakład Pedagogiki				
Opracował:		dr Beata Świątek				
Formy zajęć, liczba godzin						
Semestr	W	C	L	WR	Łącznie	ECTS
4	15			15	30	3
5	15	-	-	30	45	4
Cel przedmiotu:						
C1 – zaznajomienie z podstawowymi terminami i teoriami stosowanymi w metodyce pracy resocjalizacyjnej w środowisku zamkniętym;						
C2 – wskazanie podstawowych technik resocjalizacyjnych w środowisku zamkniętym;						
C3 – nauczenie konstruowania scenariuszy zajęć resocjalizacyjnych;						
C4 – umożliwienie współdziałania i pracy w grupie w zakresie przygotowania planów resocjalizacyjnych oraz narzędzi pracy resocjalizacyjnej w środowisku zamkniętym;						
C5 – uwrażliwienie na problemy etyczne i formułowanie problemów moralnych;						
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:						
Student podejmując realizację programu nauczania przedmiotu powinien dysponować podstawową wiedzą z zakresu Pedagogiki resocjalizacyjnej.						
Oczekiwanie efekty uczenia się:						
Wiedza:						
EU 1 – Student ma podstawową wiedzę z metodyki pracy resocjalizacyjnej, w tym o formach, strategiach i procedurach stosowanych w warunkach izolacyjnych;						
EU 2 – Student zna specyfikę funkcjonowania poszczególnych instytucji resocjalizacyjnych w środowisku zamkniętym oraz związaną z nimi problematykę wychowawczą w odniesieniu do różnych grup sprawców przestępstw;						
Umiejętności:						
EU 3 – Student potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę w celu analizowania i interpretowania problemów życia osób z zaburzeniami w zachowaniu;						
EU 4 – Student posiada umiejętności prezentowania własnych pomysłów w zakresie metodyki pracy resocjalizacyjnej w środowisku zamkniętym;						
Kompetencje społeczne:						
EU 5 – Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ustawicznego uczenia się;						
Treści programowe:						

Forma zajęć: wykłady 4 semestr		Liczba godzin
W. 1-2	Zapoznanie z teoriami naukowymi, będącymi fundamentem metodyki pracy w środowisku zamkniętym (teorie behawioralne, poznawcze, humanistyczne, interakcyjne i multidyscyplinarne). Podstawowe pojęcia z obszaru pedagogiki penitencjarnej i metodyki pracy resocjalizacyjnej oraz penitencjarnej.	3
W. 3-4	Instytucje i systemy resocjalizacyjne na przestrzeni dziejów na świecie i w Polsce. Analiza i interpretacja założeń metodycznych.	3
W. 5-7	Formy resocjalizacji zakładowej; Rodzaje i typy placówek o charakterze zamkniętym. Zasady umieszczania w placówkach zamkniętych. Ogólna charakterystyka instytucji resocjalizujących: policyjna izba dziecka, schronisko dla nieletnich. areszt śledczy, zakład poprawczy, zakład karny; Zasady i organizacja funkcjonowania wybranych placówek oraz systemy działalności instytucjonalnej.	3
W. 8-9	Diagnoza i jej etapy. Prognoza resocjalizacyjno – penitencjarna.	3
W.10-11	Specyfika pobytu w warunkach izolacji – ze szczególnym uwzględnieniem procesów zakłócających proces resocjalizacji penitencjarnej. Krytyczna analiza systemu dyscyplinarno-izolacyjnego w resocjalizacji – jego negatywne konsekwencje w postaci tzw. “drugiego życia”. Bariery i obciążenia resocjalizacji zakładowej.	3
suma		15
W.1/2	Cele i zadania pracy resocjalizacyjno – penitencjarnej w zakładach poprawczych, karnych i aresztach śledczych.	3
W.3/4/5	Strategie i metody oddziaływań resocjalizacyjnych i penitencjarnych adresowane do różnych kategorii sprawców, uwzględniające stan osobowości podopiecznego. Rozpoznawanie środowiska skazanych. Typologia przestępców a system prawa karnego. Formy oddziaływań leczniczych, terapeutycznych i penitencjarnych wobec skazanych. Podstawowe i alternatywne techniki oddziaływań w środowisku zamkniętym.	5
W. 6/7	Omówienie treści programów resocjalizacyjnych funkcjonujących w placówkach resocjalizacyjnych typu zamkniętego oraz wskazanie specyfiki omawianych instytucji.	3

W. 8/9	Proces resocjalizacji w zakładzie poprawczym i w zakładzie karnym. Etapy, rodzaje i uwarunkowania pracy wychowawczo-resocjalizacyjnej. Dobór właściwych form zajęć w procesie resocjalizacji jednostek niedostosowanych społecznie w zakładzie poprawczym i karnym. Wartości resocjalizacyjne treści programowych zajęć w całym procesie resocjalizacyjnym.	4
suma		15
	Semestr IV warsztaty	
Wr 1	Metodyczne założenia twórczej resocjalizacji oraz projekty twórczej resocjalizacji zrealizowane w placówkach resocjalizacyjnych w Polsce. Resocjalizacyjna rola sportu i rekreacji. Muzyka, plastyka i teatr w wychowaniu resocjalizującym.	3
Wr 2	Funkcja nagrody i kary w resocjalizacji jednostki niedostosowanej społecznie. Funkcja nagrody i kary w resocjalizacji jednostek niedostosowanych społecznie: ○ czynniki warunkujące skuteczność stosowanych kar, ○ nagroda w wychowaniu resocjalizującym, ○ wartość pedagogiczna kar regulaminowych.	3
Wr. 3	Rola i zadania wychowawcy w procesie resocjalizacji w środowisku zamkniętym. Warsztat pracy wychowawcy. Znaczenie autorytetu i osobistego przykładu pedagoga w procesie resocjalizacji. Warunki zdobywania autorytetu; walory i cechy osobowościowe i sprawnościowe pedagoga resocjalizacyjnego.	5
Wr.	Współczesne tendencje i kierunki w metodyce pracy resocjalizacyjnej w środowisku zamkniętym. Poszukiwanie alternatywnych rozwiązań.	4
	Suma godzin	15
Forma zajęć: warsztaty semestr V		Liczba godzin
Wr. 1-4	Zapoznanie terminologią i metodami pracy w środowisku zamkniętym	4
Wr. 5-6	Omówienie różnych rodzajów oddziaływań resocjalizacyjnych z wykorzystaniem materiałów audiowizualnych	2
Wr. 7-10	Zapoznanie z behawioralno-poznawczym modelem pracy resocjalizacyjnej w placówkach zamkniętych	4
Wr. 11-14	System ekonomii punktowej jako przykład systemu motywacyjnego w placówce	4
Wr. 15-18	Metody pracy z wychowankiem agresywnym w modelu humanistycznym	4
Wr. 19-20	Techniki służące kształtowaniu postaw asertywnych – ćwiczenia praktyczne	2

Wr. 21-24	Zapoznanie z humanistycznym modelem pracy resocjalizacyjnej w placówkach zamkniętych Twórcze metody oddziaływań. Projekty teatralne i dramowe. Ćwiczenia w zakresie teatru resocjalizacyjnego, socjodramy i psychodramy.	4
Wr. 25-26	Zajęcia w Zakładzie Karnym – wycieczka edukacyjno-poglądowa, zapoznanie z praktycznym aspektem pracy w środowisku zamkniętym	2
Wr. 27-28	Wielowymiarowy model oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku zamkniętym. Odniesienie do antropotechniki, socjotechniki i kulturotechniki resocjalizacyjnej	2
Wr. 29-30	Podsumowanie zajęć – dyskusja grupowa na temat zdobytych wiadomości, umiejętności i kompetencji oraz dylematów etyczno-moralnych. Sprawdzian wiedzy.	2
	Suma godzin	30

Narzędzia dydaktyczne:	
1.	Podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne
2.	Prezentacje multimedialne, materiały filmowe
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (rzutnik multimedialny) oraz komputery.
Metody dydaktyczne:	
1.	Wykład, pogadanka
2.	problemowa
3.	dyskusja
Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)	
	Wykład
P1.	Praca pisemna na temat programów resocjalizacyjnych realizowanych w placówkach resocjalizacyjnych typu zamkniętego. Ocenie podlega : - strona merytoryczna (maks. 5 pkt.), - oryginalność pracy (maks. 5 pkt.), - udokumentowanie wykorzystanych źródeł (maks. 5 pkt.), Uzyskana ilość punktów przeliczana jest na ocenę w następujący sposób: • ocena bardzo dobra - 100% -92% uzyskanych punktów • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52% • ocena niedostateczna - 51% i poniżej
	Warsztaty
F1	Praca w grupach zadaniowych: - zebranie i opracowanie materiałów audiowizualnych do treningu wnioskowania moralnego; - opracować konspekt zajęć do pracy z wychowankiem agresywnym. - zbudować projekt wsparcia społecznego dla wychowanków zakładu poprawczego lub innej placówki resocjalizacyjnej; - przygotować autorski program zajęć teatralnych dla wychowanków placówki resocjalizacyjnej.

F2	Opracowanie zadań domowych: a) co to jest empatia, podaj przykłady wykorzystania empatii w wychowaniu? b) podaj zasady motywowania wychowawczego, znaczenie motywowania w resocjalizacji; c) przygotuj propozycje ćwiczeń do pracy z wychowankiem agresywnym; d) wyjaśnij pojęcie asertywności, jak kształtujemy postawy asertywne? e) co to jest wsparcie, rodzaje wsparcia?					
P1.	Sprawdzian wiedzy /egzamin/: opisz metody pracy resocjalizacyjnej wg. A. Jaworskiej. - Wskaż metody pracy resocjalizacyjnej (5 pkt) - Pogrupuj metody i nazwij je (5 pkt) - Omów możliwości zastosowania metod resocjalizacyjnych, podaj przykłady (5 pkt). Zasady oceny: 15-14 pkt – ocena bardzo dobra 13-11 pkt – ocena dobra 10-8 pkt – ocena dostateczna 7-0 pkt – ocena niedostateczna					
Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności				
		Wykład	Warsztaty	Razem		
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		30	45	75		
Studiowanie literatury		22	18	30		
Przygotowanie się do zajęć		10	28	48		
Przygotowanie wypowiedzi pisemnej		18	9	27		
Przygotowanie do egzaminu		10	20	30		
SUMA		90	120	210		
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		3	4	7		
Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa: 1. A. Jaworska, (2008), Kryminologia i kara kryminalna, Kraków, Wyd. Impuls.; 2. P. Szczepaniak, A. Rejzner, (2008) Terapia w resocjalizacji, Warszawa; 3. M. Konopczyński, (2006), Metody twórczej resocjalizacji, Warszawa; 4. T. Wach (2009), Resocjalizacja nieletnich sprawców gwałtownych czynów zabronionych, KUL; 5. R. Opora (2010), Resocjalizacja, wychowanie i psychokorekcja nieletnich niedostosowanych społecznie; 6. K. Linowski, I. Witkowski, (2005) Oddziaływania psychokorekcyjne na skazanych agresywnych w warunkach penitencjarnych, Ostrowiec Świętokrzyski.; 7. K. Pospiszyl, (1998), Resocjalizacja, Propozycje oddziaływań; 8. M. Marczak (2010), Resocjalizacyjne programy penitencjarne realizowane przez służbę więzienną w Polsce; Literatura uzupełniająca: 1. B. Urban, J.M. Stanik, (2008), Resocjalizacja, (red.) T. 1, 2, PWN, Warszawa;						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny

EU 1	K_W05, K_W06,	C1, C2	W. 1-2, Wr. 1-4, Wr. 7-30;	1,2,3	1,2,3	P2
EU 2	K_W07, K_W09, K_W10;	C1, C2	W. 3-7, W. 11-28, Wr. 5-28;	1,2,3	1,2,3	P2
EU 3	K_U01, K_U03, K_U08;	C1, C2, C3, C4	W.1-30, Wr. 1-30;	1,2,3	1,2,3	P1
EU 4	K_U10, K_U12;	C1, C2, C4, C5	W. 3-30, Wr. 1-30;	1,2,3	1,2,3	P1
EU 5	K_K01;	C1, C2, C3, C4, C5	W. 1-30, Wr. 1-30;	1,2,3	1,2,3	F

III. INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Zasady weryfikacji efektów uczenia się

W celu pełnej orientacji studenta, co do stawianych mu wymagań oraz zakresu sprawdzania opanowanych przez niego wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych na pierwszych zajęciach przedstawiane są studentom szczegółowe informacje dotyczące ww. zasad oceniania oraz zaliczenia kursu w zależności od stopnia opanowania danego efektu.

Kurs opracowała: dr Beata Świątek
Kontakt:

Nazwa przedmiotu/modułu:	Metodyka pracy resocjalizacyjnej w środowisku otwartym					
Nazwa angielska:	Methodology of Resocialisation in environment opened					
Kierunek studiów:	Pedagogika : resocjalizacja z kryminologią					
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów	Praktyczny					
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych, Zakład Pedagogiki					
Prowadzący przedmiot:	dr Beata Świątek					
Formy zajęć, liczba godzin						
Semestr	W	C	L	WR	Łącznie	ECTS
3	15	30			45	4
4	15	30			45	4
Cel przedmiotu:						
C1 – omówienie podstawowych terminów stosowanych w metodyce pracy resocjalizacyjnej w środowisku otwartym;						
C2 – zapoznanie z podmiotami realizującymi wychowanie resocjalizujące w środowisku otwartym;						
C3 – ukazanie roli komunikacji interpersonalnej, budowania więzi i relacji społecznych, oraz zadania nauczyciela-wychowawcy w procesie wychowania resocjalizującego w środowisku otwartym;						
C4 – omówienie podstawowych technik resocjalizacyjnych w środowisku otwartym						
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:						
Brak						
Oczekiwane efekty uczenia się:						

Wiedza		
Efekt 1 - Student ma wiedzę na temat wychowania, kształcenia, opieki jako elementów pracy resocjalizacyjnej w środowisku otwartym,		
Umiejętności:		
Efekt 2 - Student potrafi właściwie analizować przyczyny i przebieg wybranych procesów i zjawisk społecznych, w oparciu o podstawową wiedzę z metodyki pracy resocjalizacyjnej w środowisku otwartym;		
Efekt 3 - Student dysponuje umiejętnościami przygotowania typowych wystąpień ustnych w języku polskim na temat metod pracy resocjalizacyjnej w środowisku otwartym;		
Kompetencje społeczne		
Efekt 4 – Student odpowiedzialnie przygotowuje się do pracy z młodzieżą niedostosowaną w środowisku otwartym;		
Efekt 5 – Student samodzielnie planuje i realizuje typowe projekty związane z działalnością resocjalizacyjną w środowisku otwartym;		
Treści programowe:		
	Forma zajęć: wykłady	Liczba godzin
W1	Zapoznanie z teoriami naukowymi będącymi fundamentem metodyki pracy w środowisku otwartym (teorie behawioralno-poznawcze, teorie społecznego uczenia i wpływu sytuacyjnego,)	2
W2	Podejście inkluzyjne w resocjalizacji. Pojęcie reedukacji inkluzyjnej.	2
W3	Kuratela. Zadania kuratorów rodzinnych.	2
W4	Teoria sprawiedliwości naprawczej. Mediacja w sprawach nieletnich	2
W5	Model wychowania resocjalizującego w środowisku otwartym - techniki resocjalizacji.	2
W6, W7	Polityka prewencyjna i interwencja resocjalizacyjna w środowisku otwartym	4
W8	Podsumowanie zajęć. Test sprawdzający wiedzę.	1
	Suma godzin	15
W 1	.Współczesne tendencje i kierunki w metodyce pracy resocjalizacyjnej.	2
W2	Pozazakładowe formy oddziaływania resocjalizacyjnego na nieletnich.	2
W3	Analiza i dobór właściwych form zajęć w procesie resocjalizacji jednostek nieprzystosowanych społecznie funkcjonujących w różnych środowiskach (otwartym, zamkniętym).	3
W4	Funkcja nagrody i kary w resocjalizacji jednostki niedostosowanej społecznie.	2
W5/6	Charakterystyka instytucji resocjalizujących : zakład karny, zakład poprawczy, policyjna izba dziecka, areszt śledczy, schronisko dla nieletnich.	3

W7	Metody i formy pracy kuratora sądowego z podopiecznymi. Metody stosowane w resocjalizacji: metoda psychodramy, kontraktu, twórczej resocjalizacji.	3
Suma godzin		15

Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin
Semestr III		
Ćw. 1	Zapoznanie terminologią i metodami pracy w środowisku otwartym	5
Ćw. 2	Omówienie rodzajów oddziaływań resocjalizacyjnych z wykorzystaniem materiałów audiowizualnych	5
Ćw. 3/4	Zapoznanie z behawioralno-poznawczym, interakcyjnym i interdyscyplinarnym modelem pracy resocjalizacyjnej w środowisku otwartym	5
Ćw. 5	Rozmowa resocjalizacyjna jako metoda zdobywania informacji i nawiązywania relacji z wychowankiem	3
Ćw. 6	Kontrakt jako narzędzie pracy w środowisku otwartym	4
Ćw. 7	Postępowanie mediacyjne jako metoda rozwiązywania konfliktów rówieśniczych	5
Ćw. 8	Test sprawdzający wiedzę.	3
	Suma	30
Semestr IV		
Ćw. 1	Zasady prewencji i interwencji resocjalizacyjnej z udziałem podmiotów zewnętrznych	5
Ćw. 2/3	Praktyczne aspekty prewencji i resocjalizacji nieletnich. Zajęcia w Komendzie Miejskiej Policji, Sekcja ds. Nieletnich.	5
Ćw. 4/5	Wykorzystanie antropotechniki w pracy z młodzieżą niedostosowaną społecznie. Autorytet wychowawczy.	5
Ćw. 6	Socjotechnika jako metoda pracy z grupą.	5
Ćw. 7	Formy i rodzaje oddziaływań kulturotechnicznych	5
Ćw. 8/9	Wielowymiarowy model oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym.	4
Ćw. 10	Podsumowanie zajęć przygotowanie do egzaminu	1
	Suma godzin	30
Narzędzia dydaktyczne:		
1.	Podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Prezentacje multimedialne, materiały filmowe	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
Wykłady		

F1	Praca pisemna na temat „nowoczesnych rozwiązań w pracy z dzieckiem niedostosowanym społecznie w środowisku otwartym” Ocenie podlega : - strona merytoryczna (maks. 5 pkt.), - umiejętność wnioskowania (maks. 5 pkt.), - udokumentowanie wykorzystanych źródeł (maks. 5 pkt.), Uzyskana ilość punktów (maks. 25) przeliczana jest na ocenę j. w.
P1	Egzamin sprawdzający wiedzę Ocena z egzaminu jest obliczana w następujący sposób: • ocena bardzo dobra - 100% -92% właściwych odpowiedzi • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52% • ocena niedostateczna - 51% i poniżej

Ćwiczenia		
F1.	Praca w grupach zadaniowych: a) Tworzenie planów wczesnej interwencji resocjalizacyjnej i prewencji szkolnej b) Tworzenie autorskich modeli oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym	
P1.	Opracowanie zadań domowych: a) Jakie są założenia prewencji i interwencji resocjalizacyjnej? b) Jak można wykorzystać antropotechnikę jako metodę resocjalizacji? c) Jakie są cele i zadania socjotechniki grupowej i środowiskowej? d) Jakie są formy oddziaływań kulturotechnicznych?	
P2.	Kolokwium sprawdzające wiedzę i umiejętności Przeliczenie punktów uzyskanych w teście na oceny wygląda następująco: • ocena bardzo dobra - 100% -92% właściwych odpowiedzi • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52% • ocena niedostateczna - 51% i poniżej	
Obciążenie pracą studenta		
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	45	45
Studiowanie literatury	18	18
Przygotowanie się do zajęć	22	22
Przygotowanie do egzaminu	35	35
SUMA	120	120
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	4	4
Literatura podstawowa i uzupełniająca		

Literatura podstawowa:

1. Paszkiewicz A., *Podmiotowe traktowanie wychowanka w pracy rodzinnego kuratora sądowego*, Lublin 2006;
2. Paszkiewicz A., *Wychowanie resocjalizujące w środowisku otwartym – zarys teorii*, Wyd. Trans Humana, Białystok 2006,
3. Gaś Z. B., *Psychoprofilaktyka, Procedury konstruowania programów wczesnej interwencji*, Wyd. Uniwersytetu M. Curie-Skłodowskiej, Lublin 1998.
4. Krajowy Program Zapobiegania Niedostosowaniu Społecznemu i Przestępczości wśród Dzieci i Młodzieży
5. Opora R., *Resocjalizacja, wychowanie i psychokorekcja, nieletnich niedostosowanych społecznie*, Wyd. Impuls, Kraków 2010
6. Wojnarska A., (red.), *Diagnostyka resocjalizacyjna*, Wyd. UMCS, Lublin, s. 2010.
7. Consedine J., *Sprawiedliwość naprawcza. Przywrócenie ładu społecznego*, Warszawa 2004,
8. P. Szczepaniak, A. Rejzner, (red.), *Terapia w resocjalizacji*, cz.1, cz. 2, Wyd. Żak, Warszawa 2008

Literatura uzupełniająca:

1. Borucka A., *Metoda interwencji profilaktycznej – doświadczenia i dylematy (w:) Młodzież z grup ryzyka*, M. Prajsner (red.), PARPA, Warszawa 2003
2. Pytka L., *Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne*, Wyd. Akademii Pedagogiki Specjalnej, Warszawa 2006,
3. Wach T., *Resocjalizacja nieletnich sprawców gwałtownych czynów zabronionych*, Wyd. KUL, Lublin 2009.

efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01, K_W04;	C1, C4	W1, W7	1	F2
EU 2	K_U03, K_U08	C3	W2, W3, W4, W5, W7	1,2	F2
EU 3	K_U11	C1, C5	W5, W6, W7	1,2,3	F1
EK 4	K_K06	C2, C7	W5, W7	1,2,3	F1
EK 5	K_K07	C3, C6, C8	W2, W3, W4, W5, W6, W7	1,2,3	P

III. INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Kurs opracowała: dr Beata Świątek

Kontakt:

32	KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:		Prawne podstawy resocjalizacji				
Nazwa angielska:		Legal basis for resocialization				
Kierunek studiów:		Pedagogika				
Poziom studiów:		stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów		praktyczny				
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Opracował:		dr Beata Świątek				
Formy zajęć, liczba godzin						
Semestr	W	C	L	WR	Łącznie	ECTS
2	15			15	30	3
Cel przedmiotu:						
C1 Umożliwienie zdobycia przez studiujących niezbędnej wiedzy dotyczącej podstaw prawnych stosowania środków resocjalizacyjnych wobec dorosłych i nieletnich.						
C2 Zdobycie przez studiujących wiedzy przewidzianych w prawie formach oddziaływania wobec sprawców czynów karalnych i nieletnich przejawiających symptomy demoralizacji						
C3 Nabycie przez studiujących umiejętności rozpoznawania sytuacji prawnej osób objętych postępowaniem resocjalizacyjnym i wynikających z tego konsekwencji						
C4 Kształtowanie wrażliwości na problemy osób niedostosowanych społecznie i kompetencji w zakresie komunikowania się z organami ochrony prawnej						
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy umiejętności i innych kompetencji						
Student posiada ogólna wiedzę pedagogiczną zna podstawy psychologii, socjologii oraz podstawowe regulacje prawne dotyczący problematyki opieki, rodziny i pomocy społecznej Zna podstawowe kwestie z zakresu kryminologii						
Oczekiwane efekty uczenia się:						

Wiedza:

- EU 1 Student charakteryzuje źródła prawa dotyczące problematyki resocjalizacji nieletnich i dorosłych
- EU 2 Student zna formy i następstwa prawne demoralizacji i popełnienia czynu karalnego przez nieletnich i dorosłych

Umiejętności

- EU 3 Student potrafi dokonać analizy sytuacji prawnej osób objętych postępowaniem resocjalizacyjnym
- EU 4 Student potrafi komunikować się z instytucjami i organami ochrony prawnej, oraz wykorzystywać swoją wiedzę do projektowania i realizowania oddziaływań resocjalizacyjnych

Kompetencje społeczne

- EU 5 Student jest wrażliwy na problemy osób objętych postępowaniem resocjalizacyjnym, zdolny do aktywnego działania dla ich dobra.

Treści programowe:

Forma zajęć: wykład		Liczba godzin
W. 1, 2	Źródła prawa odnoszące się do problematyki resocjalizacyjnej. Organy ochrony prawnej w postępowaniu resocjalizacyjnym, ich właściwość i struktura organizacyjna	2
W. 2, 4	Pojęcie przestępstwa, rodzaje przestępstw. Resocjalizacja w środowisku otwartym i w środowisku zamkniętym.	2
W. 5, 6	Podstawowe zasady prawa karnego wykonawczego	2
W. 7, 8	Przesłanki prawne odpowiedzialności nieletnich. Pojęcie demoralizacji, asocjalności, zaburzeń zachowania, niedostosowania społecznego. Zasady wychowania resocjalizującego.	2
W. 9, 10	Środki prawne stosowane wobec nieletnich, przesłanki i następstwa ich stosowania.	2
W. 11, 12	Kara pozbawienia wolności jej funkcje i organizacja procesu wykonania i systemy	2
W. 13, 14	Środki probacyjne w prawie polskim i organizacja procesu ich wykonania	2
W. 15	Podsumowanie treści programowych	1
Suma godzin		15
Forma zajęć: warsztat		
WR 1,2,3,4,5	Analiza przypadków nieletnich umieszczonych w MOW	5
WR 6,7,8,9,10	Analiza przypadków nieletnich umieszczonych w Schronisku dla nieletnich i ZP	5
WR 11,12,13,14,15	Analiza przypadków osób skazanych, umieszczonych w Zakładzie Karnym	5

Metody dydaktyczne: wykład, zajęcia warsztatowe	
Narzędzia dydaktyczne:	
1.	Podręczniki i artykuły naukowe
2.	Akty normatywne, komentarze
3.	Casusy prawnicze
Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)	
F1.	Mniejsze formy pisemne – praca indywidualna i w grupach / ocena formująca/ Ocenie podlega : - strona merytoryczna (maks. 5 pkt.), - umiejętność wnioskowania (maks. 5 pkt.), - udokumentowanie wykorzystanych źródeł (maks. 5 pkt.), Uzyskana ilość punktów przeliczana jest na ocenę w następujący sposób: • ocena bardzo dobra - 100% -92% uzyskanych punktów • ocena dobra plus - 91% - 83% • ocena dobra - 82% - 74% • ocena dostateczna plus - 73 %- 63% • ocena dostateczna - 62% - 52% • ocena niedostateczna - 51% i poniżej
P2.	Kolokwium sprawdzające wiedzę i umiejętności Uzyskana ilość punktów przeliczana jest na ocenę j. w
Obciążenie pracą studenta	
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	30
Studiowanie literatury	30
Przygotowanie się do zajęć	30
SUMA	90
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3
Literatura podstawowa i uzupełniająca	

1. B. M. Kuć. Prawne podstawy resocjalizacji, Wyd. Beck, Warszawa 2011
2. P. Franków, Nagrody i kary dyscyplinarne w resocjalizacji skazanych, Przegląd Więziennictwa Polskiego, nr 66, Warszawa 2010
3. A. Jaworska, Leksykon resocjalizacji, Impuls, Kraków 2012
4. A. Jaworska, Kryminologia i kara kryminalna, Impuls, Kraków 2008
5. M. Muskała, „Odstąpienie od przestępczości” w teorii i praktyce resocjalizacji, Wyd. UAM, Poznań 2016
6. Ustawa kodeks karny wg. stanu prawnego na 15 lipca 2015 r.
7. Ustawa o postępowaniu w sprawach nieletnich z 26.10 1982 r.
8. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 października 2001 w sprawie zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich.
9. Ustawa kodeks karny wykonawczy z dnia 6 czerwca 1997 r.
10. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 2003 w sprawie regulaminu organizacyjno porządkowego wykonania kary pozbawienia wolności.
11. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 października 2003 w sprawie sposobów prowadzenia oddziaływań penitencjarnych w zakładach karnych i aresztach tymczasowych

Odniesienie efektów kształcenia modułu do efektów obszarowych dla całego programu uczenia się

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU) i obszaru nauk	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W09	C1,	W.1 -3 Wr. 1-3	1,2	F, P
EU 2	K-W07	C1, C2,	W.4-6 Wr.4-6	1,2	F, P
EU 3	K-U04	C1, C2,	W.1-5 Wr. 1-5	1,2,	F, P
EU 4	K_U06, K_U12	C3, C2	W. 6-7, Wr. 6-7	1,2,3	F, P
EU 5	K_K03	C4,	W.1-7,Wr.1-7	1,2,3	F, P

III. INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Zasady weryfikacji elektów

W celu pełnej orientacji studenta, co do stawianych mu wymagań oraz zakresu sprawdzania opanowanych przez niego wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych na pierwszych zajęciach przedstawiane są studentom szczegółowe informacje dotyczące ww. zasad oceniania oraz zaliczenia kursu w zależności od stopnia opanowania danego efektu.

Kurs opracowała: dr Beata Świątek
Kontakt:

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:	Wspomaganie pedagogiczno-psychologiczne rodziny dysfunkcjonalnej						
Nazwa angielska:	Pedagogical and psychological support of the dysfunctional family						
Kierunek studiów:	Pedagogika : resocjalizacja z kryminologią						
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie						
Profil studiów	Praktyczny						
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych, Zakład Pedagogiki						
Prowadzący przedmiot:	dr Elżbieta Zieja						
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
4	15	-	-	30	-	45	3
5	15	-	-	30	-	45	3
II Cel przedmiotu							
C1 – Charakterystyka metod wsparcia rodziców dzieci przejawiających problemy wychowawcze							
C2 – Wyposażenie w podstawy edukowania (pedagogizacji) rodziców w procesie wychowania i zaspakajania niezbędnych potrzeb							
C3 – Poznanie metod kontaktów z rodzicami w szkole, prowadzenie zebrań rodzicielskich i indywidualnych rozmów w kwestiach trudnych wychowawczo							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Wykazuje się elementarną znajomością wiedzy z zakresu pedagogiki i psychologii. Posiada podstawową wiedzę humanistyczną oraz umiejętności komunikowania się z drugim człowiekiem							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
dot. wykładów:							
Wiedza							
EU 1 - Student zna elementarne metody wsparcia rodzin z różnymi problemami							
EU 2 - Student posiada wiedzę na temat różnych form kontaktów z rodzicami							
EU 3 - Student zna podstawowe naturalne cechy dziecka i potrafi określić te które są źle realizowane w rodzinie dysfunkcjonalnej							
Umiejętności							
EU 4 – Potrafi pracować z rodzicami uczniów sprawiających problemy wychowawcze							
dot. warsztatów							
Umiejętności:							

EU 1 – Potrafi konstruować i prowadzić proste badania o charakterze diagnostycznym w odniesieniu do wybranego obszaru działalności pedagogicznej EU 2 – Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę teoretyczną w odniesieniu do konkretnych sytuacji pedagogicznej praktyki (opiekuńczej, resocjalizacyjnej, wychowawczej, edukacyjnej, kulturalnej, pomocowej) EU 3 - Student potrafi przygotować projekt/program pracy z dysfunkcyjną rodziną Kompetencje społeczne EU 4 – Postępuje w sposób odpowiedzialny i etyczny		
V Treści programowe:		
Forma zajęć: ćwiczenia /wpisać formę zajęć/		Liczba godzin
Semestr 4 W 1-3	Rola pedagoga w profilaktyce szkolnej i pracy z rodzicami dzieci	3
W 4-5	Metody rozwiązywania konfliktów – poznanie mediacji	3
W 6-8	Charakterystyka rodziców (trudnych uczniów) – dysfunkcje i patologie rodzin	3
W 9-10	Zapoznanie z formami wsparcia rodzin problemowych	3
W 11-12	Poznanie zasad pracy pedagogicznej	3
	Suma godzin	15
Semestr 5 W 1-3	Poznanie zasad pracy psychologicznej	3
W 4-5	Praca terapeutyczna z rodziną. Techniki stosowane w terapii rodzinnej.	3
W 6-7	Procesy wpływające na relacje: pedagodzy - rodzice.	3
W 8-9	Rodzina jako środowisko wychowawcze. Funkcja wychowawcza rodziny oraz formy i obszary jej realizacji; pedagogiczne konsekwencje współczesnych przemian w obrębie struktury i więzi rodzinnej; diagnostyka funkcji wychowawczej rodziny;	3
W 10-11	Wychowanie moralne, społeczne i prospołeczne, patriotyczne i międzykulturowe, prozdrowotne i ekologiczne, seksualne, intelektualne, do korzystania z mediów; estetyczne i przez sztukę, rola zabawy.	3
	Suma godzin	15
Semestr 4 Wr 1-3	Wykorzystanie metody mediacji w rozwiązywania konfliktów w rodzinie – scenki rodzajowe. Praca z genogramem, rzeźba rodziny, kontrakty.	5
Wr 4-6	Budowanie warsztatu wychowawcy klasy, pedagoga szkolnego – jak prowadzić zebranie z rodzicami (rozmowa dostosowana do danego rodzica) Najczęściej popełniane błędy w postępowaniu z rodzinami.	5
Wr 7-8	Zastosowanie wybranych sposobów komunikacji z rodzicami uczniów problemowych – stosowanie umiejętności oceniania całościowej sytuacji dziecka i rodziny	5
Wr 9-10	Projektowanie działań wspomagających funkcjonowanie rodzin dysfunkcyjnych Koncepcja psychologicznych i środowiskowych uwarunkowań zaburzeń zachowania dzieci i młodzieży	5
Wr 11-13	Zastosowanie metody Carolle Sutton – radzenia sobie z trudnymi	5

	zachowaniami dzieci	
Wr 14-15	Wybrane warsztaty terapeutyczne dla rodziców dzieci z zaburzeniami zachowania: - warsztat umiejętności wychowawczych (m.in. poznawanie i rozumienie uczuć własnych dziecka, efektywna i przyjazna komunikacja w rodzinie, techniki identyfikacji i kontroli emocji),	5
	Suma godzin	30
Semestr 5 Wr 1-3	Wybrane warsztaty terapeutyczne - warsztat dla rodziców rozwodzących się lub samotnie wychowujących dzieci (m.in. jak pomóc sobie i dziecku zrozumieć zaakceptować rozwód, jak pomóc dziecku zbudować zdrową więź z każdym z rodziców, wyzwania samotnego rodzicielstwa),	5
Wr 4-5	Ochrona rodziny w świetle przepisów prawnych. Przeobrażenia współczesnej rodziny i podstawowe zagrożenia jej funkcjonowania.	5
Wr 6-7	Pogłębiona diagnoza systemu rodzinnego w ujęciu interdyscyplinarnym (perspektywa zdrowia, socjalna, psychologiczna, pedagogiczna itp)	5
Wr 8-10	Projektowanie programów pomocy rodzinie, z uwzględnieniem udziału różnych podmiotów wsparcia (instytucji interwencyjnych, pomocowych, wolontariuszy).	10
Wr 11-12	Podsumowanie - Charakterystyka zdrowego i dysfunkcjonalnego systemu rodzinnego.	5
Suma godzin		30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania radiowe i telewizyjne	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.*	
VII Metody dydaktyczne		
	1. Wykład konwersatoryjny 2. Otwarta dyskusja 3. Metody problemowe 4. Projekty	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1/sem 4	Forma zaliczenia warsztatu – praca w grupie, wiedza zostanie sprawdzona w formie prac przygotowanych przez studentów. Przewiduje się przeprowadzenie trzech prac nawiązujących do zagadnień omawianych na warsztatach. (1. Opracowanie wybranej metody rozwiązywania konfliktów; 2. Indywidualny projekt wykonanie genogramu rodziny; 3. Projektowanie działań wspomagających funkcjonowanie rodzin dysfunkcyjnych) Studentowi postawione zostaną zarówno pytania o charakterze teoretycznym jak i praktycznym. Każda praca może zostać oceniona maksymalnie na 6 pkt. Warunkiem zaliczenia pracy jest zdobycie minimum 3,5 pkt. Całkowita ilość punktów możliwa do uzyskania wynosi 18. Ocena końcowa Ocena końcowa: bdb 18-16 punktów; db 15-13 punktów; dst 12-10,5 punktów. Indywidualne większe formy wypowiedzi pisemnych – zaprezentowanie sytuacji konfliktowej i jej rozwiązania metoda –mediacji	

P1/sem.4/5	Forma zaliczenia wykładów: Kolokwium pisemne – test Warunkiem zaliczenia wykładu jest rozwiązanie testu sprawdzającego efekty uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji z wynikiem, co najmniej 51% poprawnych odpowiedzi. Kryterium ocen: bardzo dobry (91-100%), dobry plus (81-90%), dobry (71-80%), dostateczny plus (61-70%), dostateczny (51-60%)
F2/sem.5	Forma zaliczenia warsztatu – praca w grupie, wiedza zostanie sprawdzona w formie prac przygotowanych przez studentów. Przewiduje się przeprowadzenie trzech prac nawiązujących do zagadnień omawianych na warsztatach. (1. Indywidualne projekty wypowiedzi pisemnej – analiza systemu rodzinnego; 2. Opracowanie próbki diagnozy rodziny; 3. Przygotowanie programu pomocy rodzinie) Studentowi postawione zostaną zarówno pytania o charakterze teoretycznym jak i praktycznym. Każda praca może zostać oceniona maksymalnie na 6 pkt. Warunkiem zaliczenia pracy jest zdobycie minimum 3,5 pkt. Całkowita ilość punktów możliwa do uzyskania wynosi 18. Ocena końcowa Ocena końcowa: bdb 18-16 punktów; db 15-13 punktów; dst 12-10,5 punktów. Indywidualne większe formy wypowiedzi pisemnych – zaprezentowanie sytuacji konfliktowej i jej rozwiązania metoda –mediacji Indywidualne projekty wypowiedzi pisemnej –

IX Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	90
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie konsultacji, średnio na studenta)	28
Przygotowanie się do zajęć	22
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej	20
Przygotowanie indywidualnego projektu	20
SUMA	180
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	6

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. Szczurkowska J. M. Mazur, 2013 Wokół roli i zadań pedagoga szkolnego, Kielce
2. Lewandowska – Kidoń, T. B. Kalinowska - Witek, 2016 Rola pedagoga szkolnego w szkolnym systemie pomocy psychologiczno - pedagogicznej, Lublin
3. Witkoś M, 2012 Szkolne problemy uczniów, Kraków
4. Całusińska M, W. Malinowski, 2016 Trening umiejętności wychowawczych, Sopot
5. Sałasiński M, B. Badziukiewicz, 2003 Vademecum pedagoga szkolnego, Warszawa
6. Gajewska G, A. Doliński, 2002 Teoretyczno - metodyczne aspekty warsztatu pedagoga. Scenariusze zajęć, Zielona Góra
7. Ziemska M., 2009 Postawy rodzicielskie, Wydawnictwo Wiedza Powszechna, Warszawa
8. Walasek S. Winczura B. 2011 Rodzina dotknięta przemocą możliwości i formy pomocy podstawie badań Specjalistycznych Ośrodków Wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie w regionie dolnośląskim Wychowanie w rodzinie

Literatura uzupełniająca:

1. Walasek S. Albański L Wychowanie w rodzinie Tom 2 Rodzina na przestrzeni wieków 2011
Jelenia Góra KPSW
2. Dudzikowska M. T2 Wychowanie: pojęcie procesy konteksty, interdyscyplinarne ujęcie 2010
Gdańsk

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób ocen
Wykład EU 1	K_W06, K_W13	C1, 2	W 1-3, Wr 1-8(s,3) W1-3, Wr 1-8 (s4)	1,2	1,2	F1,P1
EU 2	K_W01, K_W02	C3	W 4-8 Wr 9-15 (s3) W 4-9 (s4)	1,2	1,2,3	F1,2 P1
EU 3	K_W04, K_W10	C 2,3	W 9-12 Wr 5-9 (s3) W10-15 Wr 10-12 (s4)	1,2,3	1,2,4	P1,
EU 4	K_U011	C1,3	W 6-12 Wr 11-15 (s3) W6-10 Wr 4-10 (s4)	1,2,3	2,4	F1,2., P1
Warsztat EU 1	K_U09, K_U05, K_U10, K_U04	C 2,3	W 1-3 s 4; W 1-3 s.5 Wr. 6-7 s.5	1,2,3	2,4	F1 P1
EU 2	K_U02, K_U01, K_U06,	C 1	W 4-12 s. 4; W 8-11; Wr 7-15 s.4; Wr 8-12	1,2	1-4	F1 2 P1
EU 3	K_U08, K_U09,	C 1-3	W 11-12 s.4; W 10-11 s. 5; Wr 4-5,11-12; s.4 Wr 1-3,8-12 s.5	1-3	1-4	F1,2 P1
EU 4	K_K06	C1-C2-C3	W5-12 Wr 8-15 (s3) W 1-12, Wr 1-12 (s4)	1,2	1,2,4	F1,2, P1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

W celu pełnej orientacji studenta, co do stawianych mu wymagań oraz zakresu sprawdzania opanowanych przez niego wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych na pierwszych zajęciach przedstawiane są studentom szczegółowe informacje dotyczące ww. zasad oceniania oraz zaliczenia kursu w zależności od stopnia opanowania danego efektu.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Kartę przedmiotu przygotował:
Kontakt:

34		KARTA PRZEDMIOTU				
Nazwa przedmiotu/modułu:		Kryminologia stosowana				
Nazwa angielska:		Applied criminology				
Kierunek studiów:		Pedagogika				
Poziom studiów:		stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów		praktyczny				
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Opracował:		dr hab. Marek Heine				
Formy zajęć, liczba godzin						
Semestr	W	C	L	WR	Łącznie	ECTS
3	15			30	45	4
Cel przedmiotu:						
C1 Zdobyć przez studentów wiedzy na temat teorii wyjaśniających zachowania przestępcze w aspekcie kryminologiczny						
C2 Umożliwienie zdobycia wiedzy na temat społecznych i indywidualnych następstw zachowań przestępczych i towarzyszących im zachowań dewiacyjnych						
C3 Nabycie przez studiujących umiejętności poszukiwania i prezentowania ustalonych w nauce faktów dotyczących struktury i dynamiki przestępczości, geografii przestępczości, fenomenologii zjawisk kryminalnych ich genezy i profilaktyki						
C4 Kształtowanie zdolności do dostrzegania wielorakich uwarunkowań i następstw zachowań Przestępczych i rozumienia związków między nimi						
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy umiejętności i innych kompetencji						
Student posiada ogólna wiedzę pedagogiczną zna podstawy psychologii, socjologii						
Oczekiwane efekty uczenia się:						
Wiedza:						
EU 1 Student zna i potrafi określić przedmiot kryminologii i zdefiniować podstawowe pojęcia występujące w teoriach kryminologicznych.						
EU 2 Student potrafi omówić podstawowe tezy głównych teorii kryminologicznych, identyfikuje autorów teorii i ich orientację naukową						
EU 3 Student dostrzega i rozumie podobieństwa i różnice pomiędzy różnymi podejściami teoretycznymi w wyjaśnianiu przestępczości i dewiacji						
Umiejętności:						
EU 4 Student potrafi interpretować zjawiska patologii społecznej, zwłaszcza przestępczości, co do ich fenomenologii, etiologii i dynamiki występowania, przy użyciu teorii kryminologicznych.						
Kompetencje społeczne:						
EU 5 Student jest otwarty na nowe poglądy w nauce i zorientowany na praktyczne wykorzystanie osiągnięć naukowych						

Treści programowe:		
Forma zajęć: wykład		Liczba godzin
W. 1	Kryminologia jako dyscyplina naukowa i jej przedmiot. Kryminologia, a inne dyscypliny naukowe główne nurty kryminologiczne. Wiktymologia	2
W. 2	Klasyfikacja koncepcji kryminologicznych. Fenomenologia etiologia i podejście strukturalno dynamiczne w kryminologii. Ewolucja teorii kryminologicznych: kryminologia klasyczna, pozytywistyczna antynaturalistyczna i neoklasyczna	2
W. 3	Podstawowe teorie w kryminologii pozytywistycznej. Założenia kierunku biopsychologicznego i socjologicznego. Koncepcje ekologiczne w kryminologii Teorie strukturalne i różnicowania kulturowego. Teorie uczenia się i teorie kontroli społecznej	2
W. 4	Kryminologia antynaturalistyczna i jej podstawy teoretyczne. Teoria naznaczenia społecznego i jej konsekwencje dla interpretacji zjawiska przestępczości	2
W.5	Koncepcja dewiacji wtórnej. Proces naznaczenia społecznego. Teoria konfliktu grupowego w kryminologii. Erikson i jego teoria kryminologiczna , Nowa kryminologia w koncepcji Ch. Taylora i jej implikacje dla postrzegania funkcji kary kryminalnej. Teoria kontroli społecznej	2
W.6	Kryminologia neoklasyczna i przesłanki teoretyczne tego nurtu badawczego. Koncepcja sprawiedliwej odpłaty A.Hirscha w badaniach nad celami kary kryminalnej. Teoria kontroli społecznej i jej implikacje	2
W.7	Badania na przestępczością w Polsce Zjawisko ciemnej liczby w badaniach nad przestępczością. Zmiany społeczne a zjawisko przestępczości. Przestępczość nieletnich – etiologia struktura i dynamika zjawiska. Przestępczość zorganizowana. Środki masowego przekazu, a przestępczość. Zapobieganie przestępczości- reakcje społeczne na przestępczość, strategie działań.	2
W. 8	Podsumowanie i ocena realizacji celów i efektów kształcenia	1
Suma godzin		15
Forma zajęć: warsztaty		Liczba godzin
Wr. 1	Przedmiot zainteresowania kryminologii główne nurty badawcze w kryminologii i ich przedstawiciele. Badania nad ofiarami przestępczości jako nurt w kryminologii	2
Wr. 2	Charakterystyka cech podejść badawczych w kryminologii, analiza przykładowych efektów reprezentujących analizowane koncepcje. Ewolucja nurtów badawczych w kryminologii – podstawowe cechy charakteryzujące” szkoły” kryminologiczne	4
Wr. 3	Nurt biopsychologiczny w kryminologii jego podstawowi przedstawiciele i specyfika interpretacji etiologii zjawisk kryminalnych. Socjologizm w kryminologii podstawowi przedstawiciele i cechy ich teorii kryminologicznych. Koncepcje ekologiczne w kryminologii	4
Wr. 4	Teoria społecznego uczenia się jej znaczenia dla badań kryminologicznych. Kształtowanie się teorii kontroli społecznej jej cechy i przedstawiciele- ewolucja tej koncepcji. Aspekt empiryczny tej teorii	3

Wr.4	Teoria naznaczenia społecznego i jej konsekwencje dla wyjaśniania zjawisk kryminalnych. Proces naznaczania społecznego	3
Wr. 5	Teorie konfliktu grupowego w kryminologii. Pojęcie dewiacji pierwotnej i wtórnej. Koncepcja kryminologiczna Eriksona i jej znaczenie dla praktyki. Nowa kryminologia Taylora i jej znaczenie dla teorii resocjalizacyjnych	4
Wr. 6	Kryminologia neoklasyczna jako przejaw eklektycznego podejścia do analizy etiologii przestępczości- implikacje dla procesu resocjalizacji. Koncepcja sprawiedliwej odpłaty jako przejaw nurtu neoklasycznego w penologii. Ewolucja koncepcji kontroli społecznej w kryminologii	4
Wr. 7	Charakterystyka struktury i dynamiki zjawiska przestępczości w Polsce. Główne cechy charakterystyczne polskiej przestępczości w ujęciu kryminologicznym. Znaczenie badań kryminologicznych	4
Wr .8	Podsumowanie i ocena wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych podczas zajęć	2
Suma godzin		30
Metody dydaktyczne: wykład, zajęcia warsztatowe		
Narzędzia dydaktyczne:		
1.	Podręczniki i teksty źródłowe	
2.	Akty normatywne, komentarze	
3.	Statystyki i opracowania statystyczne	
Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Mniejsze formy pisemne – praca indywidualna i w grupach, opis i interpretacja zjawisk kryminalnych / oceny formujące/	
P2.	Egzamin końcowy	
Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		45
Przygotowanie się do zajęć		57
Przygotowanie się do egzaminu		18
SUMA		120
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Literatura podstawowa i uzupełniająca		

1. J. Błachut, A. Gaberle, K. Krajewski Kryminologia. Gdańska 2000
2. A. Siemaszko Graice tolerancji. O teoriach zachowań dewiacyjnych. Warszawa 1993
3. Moir A., Jessel D. Zbrodnia rodzi się w mózgu. Zagadka biologicznych uwarunkowań przestępczości. Warszawa 1998.
4. K. Ostrowska, D. Wójcik Teorie kryminologiczne. Warszawa 1986.
5. A. Mościckier. Natura ludzka, a problem przestępczości. Warszawa 2001
6. M. Sztuka. Anachronizm i aktualność idea resocjalizacji w sporze o nowoczesność. Kraków 2013
7. J. Utrat-Milecki. Kara. Teoria i kultura penalna. Perspektywa integralnokulturowa Warszawa 2010

Odniesienie efektów kształcenia modułu do efektów dla całego programu uczenia się

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU) i obszarów nauk	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W02	C1	W.1 -3 Wr. 1-3	1,2	F, P
EU 2	K_W04	C1, C2	W.4-6 Wr.4-6	1,2	F, P
EU 3	K_W08	C1, C2	W.1-5 Wr. 1-5	1,2,	F, P
EU 4	K_U07	C3, C2	W. 1-6, Wr. 1-6	1,2,3	F, P
EU 5	K_K01, K_K02	C4	W.1-7, Wr.1-7	1,2,3	F, P

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Zasady weryfikacji efektów

Egzamin: test wielokrotnego wyboru lub otwarty sprawdzający wiedzę i umiejętności:

Punkty uzyskane z testu są przeliczane na ocenę w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra - 100% -92% poprawnych odpowiedzi
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%
- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

Nazwa przedmiotu/modułu:	Metodyka terapii uzależnień
Nazwa angielska:	Methodology addiction therapy
Kierunek studiów:	Pedagogika
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie
Profil studiów	Praktyczny
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych
Opracowanie:	dr Edyta Bagrowska

I. Formy zajęć, liczba godzin

Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
4	15			30		45	3
5	15			15		30	2

II. Cel przedmiotu

- C1** – Poszerzenie wiedzy dotyczącej uzależnień we współczesnym świecie
C2 – Zapoznanie studentów z diagnostyką uzależnień
C3 – Zdobyć szczegółowej wiedzy na temat oddziaływań terapeutycznych i pomocowych wobec osób uzależnionych i współuzależnionych
C4 – Podniesienie świadomości studentów na temat uzależnień.

III. Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

Podstawowa wiedza na temat uzależnień

IV. Oczekiwane efekty uczenia się**Dot. wykładów****Wiedza:**

EU 1 – Zna i rozumie elementarną terminologię używaną w pedagogice poszerzoną w zakresie właściwym dla studiowanej specjalności oraz sposoby jej zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych

EU 2 - Zna i rozumie problemy, potrzeby i oczekiwania wszystkich podmiotów procesów edukacji

Umiejętności:

EU 3 – Potrafi opisywać, na podstawie własnej obserwacji, różne przejawy zachowań w wybranym przez siebie obszarze społecznej praktyki

EU 4 – Posługuje się zdobytą wiedzą w praktycznej działalności pedagogicznej, rozumie społeczne znaczenie wiedzy pedagogicznej

Dot. warsztatów**Umiejętności:**

EU 1 – Potrafi konstruować i prowadzić proste badania o charakterze diagnostycznym w odniesieniu do wybranego obszaru działalności pedagogicznej

EU 2 – Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę teoretyczną w odniesieniu do konkretnych sytuacji pedagogicznej praktyki (opiekuńczej, resocjalizacyjnej, wychowawczej, edukacyjnej,

kulturalnej, pomocowej) Kompetencje społeczne: EU 3 – Postępuje w sposób odpowiedzialny i etyczny		
V. Treści programowe		
Forma zajęć: wykłady		Liczba godzin
W. 1	Podstawowe pojęcia dotyczące uzależnienia. Przyczyny, mechanizmy, rodzaje uzależnienia.	1
W. 2	Uzależnienie od alkoholu – dawne i aktualne ujęcia, objawy, przyczyny, typologie alkoholizmu, mechanizmy psychologiczne.	2
W. 3	Uzależnienie od środków psychoaktywnych – tolerancja, zależność fizyczna, objawy fizyczne i psychiczne. .	3
W. 4	Uzależnienia niesubstancjalne: hazard patologiczny, patologiczne używanie internetu.	2
W. 5, 6	Podstawowe pojęcia i problemy profilaktyki uzależnień. Koncepcja profilaktyki w pedagogice (koncepcja Brammera. Jessorów). Poziomy profilaktyki.	4
W. 7	Terapia uzależnienia od narkotyków. Społeczności terapeutyczne. MONAR.	2
W. 8	Sprawdzenie poziomu wiedzy opanowanej przez studentów	1
W. 9	Teorie wyjaśniające problem uzależnienia	5
W. 10	Funkcjonowanie rodzin alkoholików.	2
W. 11	Uzależnienie od nikotyny – tolerancja, przyczyny. Społeczne skutki uzależnienia.	3
W. 12	Terapia metadonowa. Pomoc rodzinom osób uzależnionych od narkotyków	3
W. 13	Oddziaływania profilaktyczne ukierunkowane na dzieci i młodzież.	2
Suma godzin		30
Forma zajęć: warsztaty		
War. 1	Zachowania osób uzależnionych – analiza prezentowanych sytuacji	5
War. 2, 3	Projektowanie materiałów informacyjnych na temat uzależnienia od alkoholu	5
War. 4, 5 skutkach	Projektowanie materiałów wizualnych informujących o negatywnych zażywania środków psychoaktywnych	5
War. 6, 7	Formy pomocy osobom uzależnionym od internetu i hazardu - programowanie	5
War 8,9	Typologia pacjentów uzależnionych. Różnorodność metod pracy z osobami uzależnionymi.	3
War 10	Rodzina a uzależnienie – wpływ środowiska rodzinnego na proces terapii osób uzależnionych.	2
Suma godzin		30
RAZEM		45

VI. Narzędzia dydaktyczne						
1.	Wykresy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne					
2.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.					
VII. Metody dydaktyczne						
1.	Metody podające: wykład, praca z książką, dyskusja					
2.	Metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy (problemowe): - klasyczna metoda problemowa, - metoda sytuacyjna.					
VIII. Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)						
F1	Indywidualne wypowiedzi ustne					
F2	Grupowe projekty pomocy osobom uzależnionym					
P	Test sprawdzający wiedzę studentów					
IX. Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności					
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	75					
Przygotowanie się do zajęć	25					
Przygotowanie projektów	35					
Przygotowanie się do egzaminu	15					
SUMA	150					
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	5					
X. Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa:						
1.Melibruda J., Sobolewska-Melibruda Z., <i>Integracyjna psychoterapia uzależnień. Teoria i praktyka</i> , Wyd. IPZ, warszawa 2006						
2. Meloddy P., <i>Toksyczne związki, anatomia i terapia współuzależnienia</i> , Warszawa 2009						
3. Woronowicz B., <i>Uzależnienia, geneza, terapia, powrót do zdrowia</i> , Poznań 2009						
Literatura uzupełniająca:						
1.Beck A.T., Wirght F.D., Newman C.F., Liese B. S., <i>Poznawcza terapia uzależnień</i> , Wyd. UJ, Kraków 2007						
2. Cierpiałowska L. (red.), <i>Oblicza współczesnych uzależnień</i> , Wyd. UAM, Poznań 2006						
3. Mller W.R., Rollnick S., <i>Wywiad motywujący</i> , Wyd. UJ, Kraków 2010.						
XI. TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny

	(PEU)					
Dot. wykładów EU 1	K_W03, K_W11	C1	W. 1	1	1	F1
EU 2	K_W03	C2	W. 2, 3, 4	1, 2	1, 2	F1
EU 3	K_U12	C3, C4	W. 5, 6, 7	1,2	2	F2
EU 4	K_U11	C3, C4	W. 8-9	1	3	P
Dot. warsztatów EU 1	K_U10	C2	War. 1-6	2	2	F1
EU 2	K_U11	C 2	War 2, 3, 4, 5, 6, 7	2	2	F2
EU 3	K_K06	C 4	War. 1-10	2	2	F2

XII. ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Zasady weryfikacji efektów

Wykłady:

Zaliczenie w formie testu pisemnego podsumowującego treści przedmiotu.

Przeliczenie punktów uzyskanych w teście na oceny wygląda następująco:

- ocena bardzo dobra - 100% -92%
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%
- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

Warsztaty:

przygotowanie projektu na temat pomocy osobom uzależnionym.

Student może uzyskać za pracę max. 25 pkt.

Kryteria oceny:

- strona merytoryczna – 10 pkt.,
- oryginalność projektu - 5 pkt.,
- zgodność z tematem projektu – 5 pkt.,
- estetyka i staranność – 5 pkt.

Zasady przeliczenia punktów na ocenę:

Bardzo dobry: 23 – 25 pkt.

Dobry plus: 20 - 22 pkt.

Dobry: 17 - 19 pkt.

Dostateczny plus: 15 - 16 pkt.

Dostateczny: 13 - 14 pkt.

Niedostateczny: 0 - 12 pkt.

XIII. DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu/modułu:	Profilaktyka niedostosowania społecznego
Nazwa angielska:	Social Maladjustment Prevention
Kierunek studiów:	Pedagogika
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie
Profil studiów	praktyczny
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych
Opracował:	dr Elżbieta Zieja

I Formy zajęć, liczba godzin	
1. Wykład	12
2. Ćwiczenia	12
3. Seminare	12
4. Inne formy zajęć	12
5. Razem	48

Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
2	15		-	15	-	30	3

II Cel przedmiotu

C1 –posiada wiedzę na temat zjawiska niedostosowania społecznego i jego interpretacji naukowej w różnorodnych koncepcjach teoretycznych

C2– zna przyczyny i przejawy niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży (ze szczególnym uwzględnieniem agresji), sposoby funkcjonowania osób niedostosowanych i zagrożonych niedostosowaniem w środowisku rodzinnym, szkolnym, rówieśniczym

C3 –potrafi wyjaśnić pojęcie profilaktyki społecznej i szkolnej, zna poziomy i strategie profilaktyczne

C4-potrafi uzasadnić ideę i zasady wprowadzenia programów profilaktycznych do szkół i placówek opiekuńczo-wychowawczych,

C 5 - zna sposoby diagnozowania uczniów w zakresie niedostosowania,

C 6 -zna sposoby strategie budowania programów profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym

III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

Ogólna orientacja w problemach patologii społecznych, podstawowa wiedza z zakresu psychologii rozwojowej i zaburzeń w zachowaniu dzieci

IV Oczekiwane efekty uczenia się	
---	--

Wykład

Wiedza:

EU 1 Student posiada wiedzę dotyczącą istoty niedostosowania społecznego a także profilaktyki, w tym społeczno-kulturowych, psychologicznych, biologicznych i medycznych podstaw

EU 2 – Student posiada wiedzę o prowadzeniu badań dotyczących czynników chroniących (min więzi rodzinnych) a także czynników ryzyka

EU 3—Student posiada wiedzę o celach, organizacji, podstawach prawnych instytucji biorących udział w profilaktyce.

Kompetencje społeczne:

EU 4- Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności i rozumie potrzebę stałego kształcenia w realizacji działań profilaktycznych

Warsztaty

Umiejętności:		
EU 5 – Student posiada umiejętności diagnostyczne dot. symptomów niedostosowania społecznego		
EU 6 – Student potrafi zarówno samodzielnie zdobywać i dobierać dostępne materiały i środki do tworzenia min. dramy dot. czynników chroniących, scenariusza zajęć profilaktycznych		
EU 7 –Student potrafi zaplanować sieć wsparcia dla jednostek wykazujących niedostosowanie społeczne oraz grup dysfunkcyjnych w obrębie działalności profilaktycznej		
V Treści programowe:		
Forma zajęć: wykłady		Liczba godzin
W1-2	Niedostosowanie społeczne dzieci i młodzieży - wyjaśnienia terminologiczne. Rodzaje niedostosowania i jego objawy Charakterystyka jednostki niedostosowanej. Etapy i stadia niedostosowania.	4
W3	Czynnik chroniące i czynniki ryzyka	2
W4	Przyczyny niedostosowania społecznego nastolatków - wpływ czynników biopsychicznych, przyczyny tkwiące w środowisku rodzinnym, rówieśniczym, szkolnym. Społeczne uwarunkowania niedostosowania (m.in. bezrobocie, bezdomność, ruchliwość społeczna rodziny, sieroctwo społeczne) Istota profilaktyki (strategie, poziomy)	2
W5	Sieć instytucji i organizacji wspomagających profilaktykę środowiskową. Podstawy prawne profilaktyki	2
W6	Istota profilaktyki (strategie, poziomy)	2
W 7	Środowiskowy program profilaktyczny – ujęcie modelowe. Podsumowanie	3
	Razem:	15
Forma zajęć: warsztaty		Liczba godzin
Wr-1	Wprowadzenie do zajęć warsztatowych Diagnozowanie wybranych symptomów niedostosowania społecznego	3
Wr2	Zasady i etapy konstruowania szkolnych programów profilaktycznych. Standardy programów profilaktycznych. Podstawowe składniki programów profilaktycznych (pojęcie i rodzaje umiejętności życiowych) jako wyznaczniki skuteczności oddziaływań profilaktycznych. Wykorzystanie diagnozy do projektowania programów i realizacji działań profilaktycznych.	3
Wr 3	Wykonanie i prezentacja raportu dotyczącego sieci instytucji z środowiska lokalnego wspomagających profilaktykę środowiskową	3
Wr4	Projektowanie i prezentacja scenariuszy działań profilaktycznych z zastosowaniem określonej strategii profilaktycznej	3
Wr5	Prezentacja zespołowo wykonanych projektów w zakresie profilaktyki środowiskowej. Działania nauczycieli-wychowawców w zapobieganiu niedostosowaniu społecznemu dzieci i młodzieży (przykłady praktycznego działania)	3
	ogółem	15
Suma godzin		30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Foliogram	
3.	Rzutnik multimedialny oraz komputer	

VII Metody dydaktyczne						
1	Wykład problemowy, wykład dyskusyjny					
2	Ćwiczenia – dyskusja, pokaz, metody problemowe					
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)						
F1	Forma zaliczenia warsztatu – praca w grupie, wiedza zostanie sprawdzona w formie prac przygotowanych przez studentów. Przewiduje się przeprowadzenie trzech prac nawiązujących do zagadnień omawianych na warsztatach. Studentowi postawione zostaną zarówno pytania o charakterze teoretycznym jak i praktycznym. (1. Wykonanie samodzielnej pracy polegającej na diagnozie i analizie określonego przypadku; 2. Przygotowanie scenariusza zajęć profilaktycznych; 3. Wykorzystanie wiedzy teoretycznej w projektowaniu pracy profilaktycznej (projekt))					
P1	Forma zaliczenia wykładów: kolokwium - pisemny test					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności					Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności	
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)					30	
Przygotowanie się do zajęć					28	
Przygotowanie indywidualnego projektu					32	
SUMA					90	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU					3	
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa: 1. Albański L.(2006) Profilaktyka niedostosowania społecznego Jelenia Góra, KK 2. Gaś Z.B.(1998) Psychoprofilaktyka, Lublin. UMCS 3. Kozaczuk,F., Urban B.(2004) Profilaktyka i resocjalizacja młodzieży .Rzeszów URz 4. Margasiński A. Zajęcka B.(2000) Psychoprofilaktyka i psychopatologia .Kraków IMPULS 5. Szymańska J.(2002) Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej profilaktyki. Warszawa CMPP						
Literatura uzupełniająca: 1. Albański L.(2010) Wybrane zagadnienia z patologii społecznej. Jelenia Góra, Kolegium Karkonoskie 2. Albański L. Kowalski M(2010).Wspomaganie pedagogiczne niedostosowanych społecznie. Jelenia Góra, Kolegium Karkonoskie 3. Doliński i inni (2004) Teoretyczno –metodyczne aspekty korekcji zachowań. Programy profilaktyczne. Zielona Góra, GAJA 3. Goleman D.(1997) Inteligencja emocjonalna. Poznań, Media & Rodzina 4. Hawkins J.D.(1992) Podręcznik ewaluacji programów profilaktycznych Olsztyn IPiN 5. Urban B. Stanik J.(2008) Resocjalizacja T.2 Warszawa. PWN						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny

EU 1	K-W04	C1-5	W-1-7	2	1,2	F1
EU 2	K_W12	C2,3	W3	2,3	1,2	F1
EU 3	K_W07	C4	W4,	2,3	1,2	F1
EU 4	K_K01	C6	W7	2,3	1	P1
EU 5	K_U09	C1,5	Wr1	2,3	1,2	F1
EU 6	K_U06, K_U07	C6,	Wr2,3,4	2,3	1,2	F1,
EU 7	K_U11, K_U12	C6	Wr5	3	2	P1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zaliczenia warsztatu – praca w grupie, wiedza zostanie sprawdzona w formie prac przygotowanych przez studentów. Przewiduje się przeprowadzenie trzech prac nawiązujących do zagadnień omawianych na warsztatach. Studentowi postawione zostaną zarówno pytania o charakterze teoretycznym jak i praktycznym. (1. Wykonanie samodzielnej pracy polegającej na diagnozie i analizie określonego przypadku; 2. Przygotowanie scenariusza zajęć profilaktycznych; 3. Wykorzystanie wiedzy teoretycznej w projektowaniu pracy profilaktycznej (projekt);

Każda praca może zostać oceniona maksymalnie na 6 pkt. Warunkiem zaliczenia pracy jest zdobycie minimum 3,5 pkt. Całkowita ilość punktów możliwa do uzyskania wynosi 18.

Ocena końcowa

Ocena końcowa: bdb 18-17 punktów; db plus 16-15 punktów; db 14-13 punktów; dst. plus 12 pkt.; dst 11-10,5 punktów.

Forma zaliczenia wykładów: kolokwium - pisemny test Warunkiem zaliczenia wykładu jest rozwiązanie testu sprawdzającego efekty uczenia się w zakresie wiedzy z wynikiem, co najmniej 51% poprawnych odpowiedzi. Kryterium ocen: bardzo dobry (91-100%), dobry plus (81-90%), dobry (71-80%), dostateczny plus (61-70%), dostateczny (51-60%).

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu/modułu:			Mediacja w sprawach rodzinnych i nieletnich				
Nazwa angielska:			Mediation in family and juvenile matters				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			Praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Prowadzący przedmiot:			dr Elżbieta Zieja				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
6		-	-	15	-		1
II Cel przedmiotu							
C1 – dostarczanie podstawowej wiedzy z zakresu negocjacji i mediacji w różnych obszarach życia społecznego.							
C2 - dostarczenie podstawowej wiedzy na temat technik i strategii negocjacyjnych i mediacyjnych							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Podstawowa wiedza z zakresu psychologii i pedagogiki							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza:							
EU 1 Student ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń							
Umiejętności:							
EU 2 Student potrafi zastosować narzędzia mediacji i negocjacji w obszarze działań resocjalizacyjnych							
EU 3 Student wykorzystuje umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej szczególnie w odniesieniu do specyficznych grup resocjalizacyjnych, potrafi używać języka specjalistycznego i odwołującego się do problemów resocjalizacji, negocjacji i mediacji.							
EU 4 Potrafi porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie resocjalizacji negocjacji i mediacji, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia /wpisać formę zajęć/							Liczba godzin
Wr 1-2	Alternatywne formy rozwiązywania sporów (ADR). Kiedy wprowadzamy negocjacje i mediacje? Komunikacja interpersonalna (werbalna i niewerbalna) w negocjacjach i mediacjach).						3

Wr 3-4	Aktywne słuchanie w negocjacjach i mediacjach. Rola negocjatora.	3
Wr 5-6	Czas i miejsce negocjacji. Wybór odpowiedniej strategii. Style i taktyki negocjacyjne, zarządzanie czasem, przewyższanie problemów w negocjacjach. Rola mediatora.	3
Wr 7-8	Mediacje w różnych sferach życia społecznego. Diagnoza problemu i dobór odpowiednich strategii mediacyjnych.	3
Wr 9-10	Trudności w mediacjach i ich przewyższanie. Analiza konkretnych sytuacji negocjacyjnych i mediacyjnych.	3
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania radiowe i telewizyjne	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
VII Metody dydaktyczne		
	Metoda sytuacyjna, inscenizacja, gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne), praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja.	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Formy pisemne – praca indywidualna i w grupach – mediator analiza umiejętności	
F2	Indywidualne większe formy wypowiedzi pisemnych – diagnoza wybranego problemu	
P1	Testy wielokrotnego wyboru lub otwarte sprawdzające wiedzę i umiejętności	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15
Przygotowanie się do zajęć		5
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej- diagnoza		15
SUMA		30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		1
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
1. Cichobłaziński L. Techniki negocjacji i mediacji, Częstochowa, 2008; 2. Duszka-Jakimko H., Stadniczeńko S. L., Alternatywne formy rozwiązywania sporów w teorii i w praktyce : wybrane zagadnienia (red), Opole, 2008; 3. Fisher R, W. Ury, Dochodząc do TAK. Negocjowanie bez poddawania się, Warszawa 1991; 4. Gmurzyńska E., Morek R., (red.), Mediacje. Teoria i praktyka, Warszawa 2014; 5. Gruca-Miąsik U. Negocjacje i mediacje w kręgu pomocy, wychowania i prawa, Rzeszów, 2011; 6. Kodeks etyki mediatora. - Warszawa : Polskie Centrum Mediacji, [2002]; 7. Moore C.W., Mediacje. Praktyczne strategie rozwiązywania konfliktów, Warszawa 2009;		

8. Nicosia P. S., Jak radzić sobie z konfliktami i zwyciężać w nich... wspólnie, Kielce 2006;
9. Ury W., Odchodząc od nie. Negocjowanie od konfrontacji do kooperacji, Warszawa, 2007;
10. Wojciechowski R., **Mediacja i arbitraż: zagadnienia praktyczne (red.)**, Poznań, 2013

Literatura uzupełniająca:

1. Bieńkowska E., Poradnik mediatora, Warszawa, 1999
2. Domżał Z, Witkowski L., (red.), Mediacja i pedagogika jako próba zaistnienia wspólnoty : przyczynek do profesjonalności i etyczności działania w świetle teorii i doświadczenia, Łódź, 2011
3. Folta M., Mediacja i negocjowanie od wewnątrz : 16 wektorów wyobraźni dla kreatywnego tria logu, Wrocław, 2011;
4. Folta M., Negocjowanie i mediacja w życiu : 32 techniki heurystyczne dla kreatywnego dialogu, Wrocław, 2003;
5. Kalisz A, Zienkiewicz A., Mediacja sądowa i pozasądowa, Warszawa 2009;

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W06, K_W08	C1, C2,	Wr 1-2	1,2	1	F1, P1
EU 2	K_U09	C1, C2,	Wr 3-4	1,2	1	F1,P1
EU 3	K_U11	C2,	Wr 5-10	1,2,3	2	F1,2,P1
EU 4	K_U01	C1 – C2	Wr 1-10	1,2,3	2	F1,2 , P1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Test wielokrotnego wyboru lub otwarty sprawdzający wiedzę i umiejętności:

Punkty uzyskane z testu są przeliczane na ocenę w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra - 100% -92% poprawnych odpowiedzi
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%
- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

Indywidualna forma wypowiedzi pisemnej – diagnoza wybranego problemu

Kryteria oceny pracy - student prawidłowo:

- zgodność wypowiedzi z tematem, skala od 0-9 pkt,
- wskazał cele adekwatnie do treści tematu, skala od 0-3 pkt,
- zrealizował zadania wynikające z celów 0-3 pkt,
- wskazał istotę problemu 0-3 pkt,
- wyciągnął wnioski 0-3 pkt,

Skala ocen: maksymalnie 21 punktów

- ocena niedostateczna –poniżej 11 punktów,
- ocena dostateczna - od 11-13 punktów
- ocena plus dostateczna -od 14-15 punktów
- ocena dobry - od 16-17punktów
- ocena plus dobry - od 18-19 punktów
- ocena bardzo dobry - od 20- 21 punktów

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu/modułu:			Psychopatologia				
Nazwa angielska:			Psychopathology				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			Praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Prowadzący przedmiot:			mgr Małgorzata Gorzelak				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
5		30				30	2
II Cel przedmiotu							
C 1 Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami z zakresu psychopatologii i psychologii zdrowia,							
C 2 Pogłębienie i zrozumienie mechanizmów psychologicznych warunkujących utrzymanie zdrowia i powstanie zaburzeń psychicznych,							
C 3 Poszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu interwencji i pomocy.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Zaliczenie kursu z psychologii ogólnej.							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Umiejętności:							
EU 1 Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii zdrowia i psychopatologii w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań							
EU 3 Potrafi opisać przebieg rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym w odniesieniu do problematyki patomechanizmów zaburzeń							
EU 4 Student potrafi scharakteryzować koncepcje psychologiczne człowieka i potrafi je zastosować w odniesieniu do podstawowych problemów psychopatologii i psychologii zdrowia							
Kompetencje społeczne:							
EU 2 Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pomocowych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia /wpisać formę zajęć/							Liczba godzin
Ćw. 1-3	Zdrowie psychiczne: definicja, wskaźniki zdrowia psychicznego. Kryzys:						4

	definicja, rodzaje kryzysów, teoria homeostazy, fazy kryzysu, podstawowe cechy kryzysu, reakcje na kryzys. Sytuacje kryzysowe: doświadczanie przemocy, wypadki komunikacyjne, kataklizmy i żywioły, terroryzm, zachowania samobójcze- syndrom presuicydalny, rodzaje samobójstw, motywy zachowań suicydalnych, znaki ostrzegawcze, interwencja wobec osoby zagrożonej samobójstwem (cele i etapy), czynniki ryzyka próby samobójczej, profilaktyka.	
Ćw. 4-5	Zaburzenia psychiczne dorosłych: klasyfikacja i modele zaburzeń psychicznych. Specyfika zaburzeń psychicznych dzieci i młodzieży: eksternalizacja i internalizacja problemów. Psychologia zdrowia: model patogenezy, model salutogenezy, efekt placebo; stres i choroby: źródła stresu, teorie stresu, psychologiczne modyfikatory stresu, wpływ stresu na powstawanie chorób, radzenie sobie ze stresem; wzorce zachowania typu A, B i C, nowotwory, choroby serca.	6
Ćw 6-7	Psychologia choroby: rozumienie choroby, percepcja objawów, współpraca z personelem medycznym, radzenie sobie z bólem choroby przewlekłej, śmierć i psychologia umierania, towarzyszenie.	4
Ćw. 8-9	Pomoc psychologiczna: psychoterapia indywidualna i grupowa, modele psychoterapii, systemy terapeutyczne: terapia psychoanalityczna, poznawczo-behawioralna, humanistyczna, terapia rodzin: cele terapii, strategie postępowania terapeutycznego; poradnictwo krótkoterminowe, interwencja kryzysowa a psychoterapia – porównanie.	5
Ćw 10	Interwencja kryzysowa: cele i sposoby interwencji kryzysowej, cechy interwencji kryzysowej, etapy, taktyka i zasady interwencji kryzysowej. Żałoba w interwencji kryzysowej: stadia żałoby, sposoby pomocy	4
Ćw 11	Leczenie dzieci po urazach psychicznych: najistotniejsze aspekty terapii, podstawowy proces leczenia, stany warunkowane urazem psychicznym: dynamika zaburzeń, skutki psychiczne, objawy w zachowaniu, sposoby leczenia.	5
Ćw 12	Podsumowanie wiedzy	2
Suma godzin		30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne- materiały źródłowe	
2.	Foliogramy, przeźrocza, nagrania telewizyjne	
3.	Urządzenia inter komunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
VII Metody dydaktyczne		
	– ćwiczenia – aktywne metody pracy (burza mózgu) – projekt – metoda problemowa / sytuacyjna	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Formy pisemne (praca z fachową literaturą) praca indywidualna i w grupach	
F2	Indywidualne większe formy wypowiedzi pisemnych - artykuł	

P1	Testy wielokrotnego wyboru lub otwarte sprawdzające wiedzę i umiejętności					
P2	Indywidualne projekty wypowiedzi pisemnej - wywiad					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności					Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności	
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)					30	
Przygotowanie się do zajęć					12	
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej					18	
SUMA					60	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU					2	
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa						
1. Bishop G., <i>Psychologia zdrowia</i> , Wrocław 2000.						
2. Cierpiałkowska L., <i>Psychopatologia</i> , Poznań 2007.						
Literatura uzupełniająca						
1. Belin S., <i>Schizofrenia</i> , Gdańsk 2002.						
2. Carson, Butcher, Mineka, <i>Psychologia zaburzeń</i> , Gdańsk 2004.						
3. Dudek B., <i>Zaburzenia po stresie postraumatycznym</i> , Gdańsk 2002.						
4. Geldard K., Geldard D., <i>Jak pracować z dziecięcymi grupami terapeutycznymi: przewodnik dla psychologów, pedagogów i pracowników socjalnych</i> , Gdańsk 2005.						
5. Greenstone J., Leviton S., <i>Interwencja kryzysowa</i> , Gdańsk 2004.						
6. James B., <i>Leczenie dzieci po urazach psychicznych</i> , Warszawa 2003.						
7. Kendall P., <i>Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji</i> , Gdańsk 2004.						
8. O'Connor, R., Sheehy. N., <i>Zrozumieć samobójcę</i> , Gdańsk 2001.						
9. <i>Psychologia kliniczna</i> , red. H. Sęk, Warszawa 2006.						
10. Rachman S., <i>Zaburzenia lękowe</i> , Gdańsk 2001.						
11. Seligmann M., Walker E., Rosenhan D., <i>Psychopatologia</i> , Gdańsk 2003.						
12. Sterling J., Hellewell, J., <i>Psychopatologia</i> , Gdańsk 2005.						
13. Sutton C., <i>Psychologia dla pracowników socjalnych</i> , Gdańsk 2007.						
14. Yapko M., <i>Kiedy życie boli: zalecenia w leczeniu depresji</i> , Gdańsk 2000.						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U01	C1, C2, C3	Ćw. 1 – 5, 9-10,	1,2,3	1,2	F1,2
EU 2	K_K04, K_K05	C1, C2, C3	Ćw. 6-8, Ćw. 8-9	1,3	1,3,4	F1,2 P1
EU 3	K_W08	C2, C3,	Ćw.1-3 Ćw 6-7,11	1,2,3	2,3,4	F1,2,,P1,2
EU 4	K-U11	C1 – C3	Ćw. 8-9, 10,11,12	1,2,3	3,4	F1,2, P1,2

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Test pisemny sprawdzający wiedzę i umiejętności z treści programowych. Ocena z egzaminu pisemnego jest obliczana procentowo w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi.

Projekt:

- przygotowanego projektu - wywiadu.

Ocenie podlega:

- strona merytoryczna pracy (maks. 5 pkt);
- prawidłowa struktura pracy spełniająca zasady akademickie (maks. 2 pkt);
- oryginalność pracy (maks. 2 pkt);
- prawidłowe dobranie źródeł naukowych (maks. 3 pkt).

Uzyskana ilość punktów z projektu (maks. 12 pkt) przeliczana jest na ocenę:

- ocena bardzo dobra: 12 pkt;
- ocena dobra+: 11 – 10 pkt;
- ocena dobra: 9 – 8 pkt;
- ocena dostateczna +: 7 pkt;

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu/modułu:			Psychologia penitencjarna				
Nazwa angielska:			Penitentiary psychology				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			Praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Prowadzący przedmiot:			mgr Małgorzata Gorzelak				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
5	15	15				30	2
II Cel przedmiotu							
C1 – przekazanie podstawowych informacji o funkcjonowaniu instytucji penitencjarnych, metodach oddziaływań psychologicznych							
C2 – omówienie wpływu izolacji więziennej na funkcjonowanie człowieka							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza:							
EU 1 - student potrafi opisać zasady funkcjonowania instytucji penitencjarnych i wytłumaczy procesy i zachowania charakterystyczne dla sytuacji uwięzienia,							
EU 2 - student potrafi scharakteryzować metody oddziaływań penitencjarnych.							
Umiejętności:							
EU 3 - student wykrywa procesy zachodzące w grupie i ocenia postępy resocjalizacyjne oraz prognozuje zachowanie osadzonych							
Kompetencje społeczne:							
EU 4 - student pracuje samodzielnie z osadzonymi i wykazuje kreatywność przy konstruowaniu programów korekcyjnych i terapeutycznych							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia /wpisać formę zajęć/							Liczba godzin
W 1-3	Cele i zasady wykonania tymczasowego aresztowania.						3
W 4-5	Cele i zasady wykonania kary pozbawienia wolności. Wpływ izolacji więziennej na funkcjonowanie człowieka						3
W 6-7	Praca psychologa penitencjarnego - zakres obowiązków a praktyka.						3
W 8-9	Młodociani jako szczególna grupa osadzonych.						3

W 10	Oddziały dla uzależnionych od alkoholu. Program według systemu Atlantis	3
	Suma godzin	15
Ćw. 1-2	Oddziały dla uzależnionych od środków odurzających. Zasady działania i wiążące się z tym obowiązki personelu.	3
Ćw 4-5	Problem samoagresji wśród osadzonych. Zasady postępowania z osadzonymi dokonującymi aktów samoagresji	3
Ćw 6-7	Badania psychologiczne - zasady konstrukcji orzeczenia psychologiczno-penitencjarnego. Rola i zadanie oddziałów terapeutycznych	3
Ćw 8-9	Problemy psychologiczne pojawiające się u osób pracujących w warunkach izolacji.	3
Ćw 10	Przygotowanie skazanych do opuszczenia zakładu karnego. Pomoc postpenitencjarna	3
	Suma godzin	15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania radiowe i telewizyjne	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
VII Metody dydaktyczne		
	1. Wykład konwersatoryjny, problemowy 2. Wykład z prezentacją multimedialną 3. Dyskusja problemowa 4. Projekt	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Formy pisemne – praca indywidualna i w grupach- praca nad materiałami źródłowymi	
F2	Indywidualne większe formy wypowiedzi pisemnych – recenzja artykułu	
P1	Test pisemny	
P2	Indywidualne projekty wypowiedzi pisemnej - projekt pracy terapeutycznej	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		30
Przygotowanie się do zajęć		12
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej		18
SUMA		60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
Bulenda, T. (1984). Z problematyki zapobiegania samouszkodzeniom skazanych w zakładach karnych.		

Przegląd Penitencjarny i Kryminologiczny, 5, 24-39

Lewicki, A., Paryzek, L., Waligóra, B. (1973). Psychologiczna diagnoza penitencjarna. Zeszyty Naukowe UJ. Prace Psychologiczno-Pedagogiczne, zeszyt 19, 19-21.

Sanocki W. (1969) Z problematyki pracy psychologów więziennych. Przegląd Psychologiczny, 18, 157-162.

Stanik, J.M. (1976). Psychologiczne problemy agresji młodocianych w warunkach dyscyplinarnej izolacji. Katowice: Uniwersytet Śląski.

Waligóra, B. (1974). Funkcjonowanie człowieka w warunkach izolacji więziennej. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.

Literatura uzupełniająca:

Kosewski, M. (1985). Ludzie w sytuacjach pokusy i upokorzenia. Warszawa, Wiedza Powszechna.

Niewiadomska, I. (2007). Osobowościowe uwarunkowania skuteczności kary pozbawienia wolności. Lublin, Wydawnictwo KUL.

Piotrowski, A. (2010). Stres i wypalenie zawodowe funkcjonariuszy Służby Więziennej. Warszawa, Difin.

Przybyliński, S. (2006). Podkultura więzienna. Wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej. Kraków, Oficyna Wydawnicza „Impuls”

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W05	C1, C2,	W 1-6, Ćw 1-6	1	1,2	F1,2
EU 2	K_W06	C1, C2,	W 7-8, Ćw 7-9	1	1,2	F1,2,P2
EU 3	K_U03	C2,	W 3-10, Ćw 6-10	1,2,3	2,3	F2,P2
EU 4	K_K03, K_K07	C1 – C2	W 1-10, Ćw 1-10	1,2,3	3,4	F2, P1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Test wielokrotnego wyboru lub otwarty sprawdzający wiedzę i umiejętności:

Punkty uzyskane z testu są przeliczane na ocenę w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra - 100% -92% poprawnych odpowiedzi
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%
- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

Projekt pracy terapeutycznej

Kryteria oceny pracy:

- zgodność z tematem projektu, skala od 0-9 pkt,
- cele adekwatnie do treści tematu, skala od 0-6 pkt,
- zrealizowanie zadania wynikającego z celów 0-3 pkt,
- wskazanie istoty problemu 0-3 pkt,

Skala ocen: maksymalnie 21 punktów

-ocena niedostateczna –poniżej 11 punktów,

-ocena dostateczna - od 11-13 punktów

-ocena plus dostateczna -od 14-15 punktów

-ocena dobry - od 16-17punktów

-ocena plus dobry - od 18-19 punktów

-ocena bardzo dobry - od 20- 21 punktów

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

41		KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:			Wiktymologia				
Nazwa angielska:			Victimology				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			Praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Prowadzący przedmiot:			mgr Edyta Bagrowska				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
5		30				30	2
II Cel przedmiotu							
C1 – Przekazanie wiedzy z zakresu przedmiotu badań wiktymologicznych, usytuowania wiktymologii w systemie nauk i jej szczególnych relacji z kryminologią.							
C2 - Zapoznanie studentów z zadaniami i rodzajami wiktymologii, klasyfikacjami zagrożeń jakie występują w obszarze badań wiktymologicznych.							
C3 - Przekazanie wiedzy z zakresu typologii ofiar w kontekście podejmowania określonych czynności podczas realizacji różnorodnych zadań służbowych realizowanych przez służby mundurowe							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Podstawy wiedzy z zakresu psychologii							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza: EU 1- Student ma specjalistyczna wiedzę w zakresie identyfikacji ofiar i pomiaru wiktyimizacji							
Umiejętności: EU 2 - Student potrafi sprawnie porozumiewać się z innymi osobami w obszarze redukcji strachu i lęku przed stanieniem się ofiarą przestępstw							
Kompetencje społeczne: EU 3 - Student potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z identyfikacją ofiar oraz organizacji pomocy im.							
EU 4- Student potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu wiktymologii oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania zachowań ofiar w różnych sytuacjach społecznych i jednostkowych.							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia /wpisać formę zajęć/							Liczba godzin
Ćwiczenie 1	Wybrane zagadnienia wiktymologii ogólnej.						3
Ćwiczenie	Ofiary alkoholizmu, uzależnienia od narkotyków i nikotyn izmów –						3

2	charakterystyka i sposoby przeciwdziałania.	
Ćwiczenie 3 -4	Ofiary uzależnienia od mediów i sekt – charakterystyka i sposoby przeciwdziałania.	3
Ćwiczenie 5	Samobójstwo jako akt autowiktylizacji.	3
Ćwiczenie 6	Miejsce pracy jako źródło zagrożeń.	4
Ćwiczenie 7-8	Mobbing, jako szczególny przejaw przemocy wobec pracownika – ofiary.	4
Ćwiczenie 9-10	Wybrane zagadnienia wiktymologii społecznej.	5
Ćwiczenie 11	Wiktymologia penitencjarna.	5
	Suma godzin	30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne*	
2.	Foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania radiowe i telewizyjne*	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.*	
VII Metody dydaktyczne		
	1. wykład podający, wykład konwersacyjny 2. burza mózgów, pogadanka, prezentacja multimedialna, dyskusja, debata	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Formy pisemne - projekt	
F2	Indywidualne większe formy wypowiedzi ustnych	
P1	Test pisemny otwarty sprawdzające wiedzę i umiejętności	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		30
Przygotowanie się do zajęć		8
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej		12
Przygotowanie do testu pisemnego		10
SUMA		60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
1. Bieńkowska E., Wiktymologia. Zarys wykładu, Warszawa 2000		
2. Hołyst B., Wiktymologia, Warszawa 2006		
3. Kuć M., Wiktymologia. Warszawa 2010		
Literatura uzupełniająca:		
1. Amin S.M., Ofiara przestępstwa we współczesnych systemach prawnokarnych ze szczególnym		

42		KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:			Zagadnienia procesu karnego				
Nazwa angielska:			Issues of the criminal trial				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			Praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Prowadzący przedmiot:			mgr Monika Antoniewska				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
5	15					15	1
II Cel przedmiotu							
C1 – Celem przedmiotu jest rozszerzenie umiejętności studenta praktycznego stosowania przepisów prawa karnego.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Znajomość podstaw programowych w zakresie prawa karnego, postępowania karnego, wykładni i interpretacji prawa.							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza: EU 1 student ma rozszerzoną i praktyczną wiedzę na temat pojęć, terminologii, instytucji i metod właściwych dla prawa karnego EU 2 student posiada rozszerzoną i praktyczną wiedzę o interpretacji i stosowaniu prawa Umiejętności: EU 3 student rozumie znaczenie orzecznictwa w procesie stosowania prawa i potrzebę śledzenia jego zmian							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia /wpisać formę zajęć/						Liczba godzin	
W 1-3	Ustawa karna i jej stosowanie. Wykładnia przepisów karnych.					3	
W. 4-5	Zakres miejscowy i temporalny stosowania przepisów ustawy karnej. Ogólne pojęcie przestępstwa.					3	
W 6-7	Struktura przestępstwa. Formy popełniania przestępstwa					3	
W 8-9	Wyłączenie winy. Znikoma szkodliwość społeczna. Zbieg przestępstw i przepisów ustawy					3	
W 10-11	Część szczególna Kodeksu Karnego i przestępstwa pozakodeksowe.					3	
Suma godzin						15	

VI Narzędzia dydaktyczne						
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne					
2.	Foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania radiowe i telewizyjne					
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.					
VII Metody dydaktyczne						
	1. Wykład z prezentacją multimedialną 2. Dyskusja dydaktyczna, metoda aktywizująca, analiza źródeł rozwiązywanie problemów praktycznych. 3. Przygotowanie pism, opinii i analiz prawnych oraz ich prezentacja.					
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)						
F1	Formy pisemne – przygotowanie studium przypadku praca indywidualna i w grupach					
F2	Indywidualne większe formy wypowiedzi pisemnych – przygotowanie opinii					
P1	Testy wielokrotnego wyboru lub otwarte sprawdzające wiedzę i umiejętności					
F3	Grupowe projekty wypowiedzi medialnych projekty – analiza prawna					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności					
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	15					
Przygotowanie się do zajęć	7					
Przygotowanie indywidualnego projektu	8					
SUMA	30					
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	1					
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa: 1. J. Iwaniec, M. Młodawska-Piaseczna, A. Wielgolewska, <i>Prawo karne materialne. Kazusy dla aplikantów</i> , Warszawa 2015 2. A. Zientra, <i>Prawo karne materialne. Kazusy</i> , Warszawa 2015 3. M. Błoński, <i>Prawo karne materialne. Kazusy dla aplikantów</i> , Warszawa 2014 4. E. Figiel, J. Mierzwińska-Lorencka, <i>Prawo karne materialne. Kazusy dla aplikantów</i> , Warszawa 2013 5. I. Zgoliński, K. Kurowski, <i>Prawo karne. Kazusy z rozwiązaniami</i> , Warszawa 2013 6. A. Barczak-Oplustil et alia, <i>Materiały do nauki prawa karnego materialnego. Kazusy, testy, zadania argumentacyjne</i> , Warszawa 2012 7. <i>Materiały do nauki części szczególnej prawa karnego materialnego. Kazusy</i> , red. W. Wróbel, M. Bielski, Warszawa 2011						
Literatura uzupełniająca: 1. <i>Prawo karne materialne. Zbiór kazusów</i> , red. G. Artymiak, M. Zelek, Warszawa 2009 2. M. Leciak, <i>Kazusy. Kodeks karny część szczególna</i> , Warszawa 2010						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów	Cele przedmiotu	Treści programów	Narzędzia dydaktycz	Metody dydaktycz	Sposób oceny

Nazwa przedmiotu/modułu:			Subkultury młodzieżowe				
Nazwa angielska:			Youth subcultures				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			Praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Prowadzący przedmiot:			mgr Beata Sosulska-Baran				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
6	-	15	-	-	-	15	1
II Cel przedmiotu							
C1 – zapoznanie studenta z problematyką istniejących w Polsce i na świecie organizacji, grup, ruchów społecznych oraz subkultur							
C2 - ukazanie celowości ich istnienia, charakteru działalności, trwałości oraz wpływu, jaki wywierają na społeczeństwo.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Umiejętności:							
EU 1 student rozumie i posługuje się podstawową terminologią dotyczącą młodzieży oraz grup subkulturowych							
EU 2 student potrafi wskazać przesłanki psychospołeczne i kulturowe kształtujące subkulturową ekspresję młodzieży							
EU 3 student wymienia koncepcje teoretyczne grup subkulturowych i kultury młodzieżowej							
EU 4 student analizuje wpływ czynników socjokulturowych na formy subkulturowej ekspresji młodzieży (przyczyny, potencjalne skutki) w wymiarze indywidualnym i grupowym.							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia /wpisać formę zajęć/							Liczba godzin
Ćw. 1-3	- Subkultury młodzieżowe – podstawowe pojęcia (analiza pojęć: młodzież, pokolenie, kultura, kontrkultura, antykultura, kultura dominująca, kultura alternatywna, subkultury i styl subkulturowy)						3
Ćw. 4-5	- Subkultury młodzieżowe – etiologia zjawiska (uwarunkowania psychospołeczne i socjokulturowe,)						3

	- Grupy subkulturowe - próby typologii zjawiska	
Ćw 6-7	Analiza stanu refleksji teoretycznej oraz badań nad grupami subkulturowymi (doświadczenia szkoły Chicago, badania nad subkulturami w okresie kontestacji młodzieżowej, subkultury młodzieżowe w ujęciu szkoły Birmingham, współczesne kierunki badań nad subkulturami) według poniższych obszarów tematycznych: - Subkultury - Historia, formy ekspresji.	3
Ćw 8-9	- Subkultury a wykluczenie społeczne - Subkultury a przestępczość - subkultury jako forpocza awangardy kulturowej	3
Ćw 10-11	- Subkultury a reformatorskie ruchy społeczne - subkultury a aktywność polityczna młodzieży - Subkultury ucieczki i wycofania - Cybersubkultury - Gender a subkultury - Postsubkultury i fani - zmierzch subkultur czy nowa jakość?	3
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania radiowe i telewizyjne	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
VII Metody dydaktyczne		
	1.dyskusja, 2.symulacja, 3.metoda sytuacyjna, 4.praca na procesie grupowym	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Formy pisemne praca indywidualna i w grupach – przygotowanie dyskusji merytorycznej	
F2	Indywidualne większe formy wypowiedzi pisemnych przygotowanie eseju problemowego	
P1	Testy wielokrotnego wyboru lub otwarte sprawdzające wiedzę i umiejętności	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15

Przygotowanie się do zajęć	5
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej	5
Przygotowanie indywidualnego projektu eseju problemowego	5
SUMA	30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	1

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. Occhiogrosso P., Sekty, religie, wyznania, Warszawa 1999
2. Fillaire B., Sekty, Katowice 1999
3. ABC o sektach, red. M. Gajewski, Kraków 1999
4. Romańczuk – Grącka M., Kryminologiczne aspekty sekt destrukcyjnych, Olsztyn 2008
5. Paleczny T., Kontestacja: formy buntu we współczesnym społeczeństwie, Kraków 1997
6. Tokarski S., Orient i subkultura, Warszawa 1996
7. Muggleton D., Wewnątrz subkultury – ponowoczesne znaczenie stylu, Kraków 2004
8. Bąk T., Współczesne uwarunkowania kreacji subkultur młodzieżowych, Warszawa 2008

Literatura uzupełniająca:

1. M. Introvigne, Powrót magii, Kraków 2005
2. Nowe ruchy religijne – wybrane problemy, red. Z. Stachowski, Warszawa 2000
3. Sekty jako zagrożenia i wyzwanie dla XXI w., red. D. Grzesiak-Witek, P. Witek, KUL, Stalowa Wola 2010
4. Gender w kulturze popularnej, red. M. Radkiewicz, Kraków 2003
5. Prejs B., Subkultury młodzieżowe: bunt nie przemija, Katowice 2010
6. Wybrane zagadnienia problematyki niedostosowania społecznego, red. A. Woroniecka-Borowska, R. Dobrzeński, Płock 2010
7. Kultura grup mniejszościowych i marginalnych, red. Leon Dyczewski, Lublin 2005
8. S. Przybyliński, Podkultura więzienna : wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej , Kraków 2007

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U01	C1, C2,	Ćw 1-4	1	1,2	F1, F2
EU 2	K_U02	C1, C2,	Ćw 5-8	1,2	1,3	F2,P1
EU 3	K_U08	C2,	Ćw 1-11	1,2,3	2,4	F1,P1
EU 4	K_U03	C1 – C2	Ćw 9-11	1,2,3	1,3	F1, P1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Test wielokrotnego wyboru lub otwarty sprawdzający wiedzę i umiejętności:

Punkty uzyskane z testu są przeliczane na ocenę w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra - 100% -92% poprawnych odpowiedzi
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%

• ocena niedostateczna - 51% i poniżej

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu/modułu:			Prewencja przestępczości				
Nazwa angielska:			Prevention of crime				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			Praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Prowadzący przedmiot:			dr Celina Witkowska				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
3	15			30		45	4
II Cel przedmiotu							
C1- zapoznanie z problematyką szeroko pojętego zapobiegania przestępczości (programy społecznego zapobiegania przestępczości, zapobiegania przez wczesną interwencję, zapobiegania sytuacyjnego, programy zapobiegania przestępczości realizowane w społecznościach lokalnych).							
C2 – zapoznanie z konkretnymi programów prewencyjnych oraz sposoby oceny ich skuteczności							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Student posiada podstawową wiedzę z dziedziny prawa karnego, socjologii i psychologii a także znajomość języka angielskiego w stopniu umożliwiającym korzystanie z literatury anglojęzycznej.							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wykłady							
Wiedza:							
EU 1 Student wymienia podstawy teoretyczne strategii zapobiegania przestępczości w powiązaniu z teoriami uwarunkowań przestępczości oraz mechanizmami funkcjonowania kontroli społecznej nieformalnej i formalnej.							
EU 2 Student wyjaśnia strategie zapobiegawcze i mechanizm kontroli społecznej nieformalnej i formalnej							
Warsztaty							
Umiejętności:							
EU 3 Student analizuje założenia, realizację i efekty konkretnych programów zapobiegania przestępczości i porównują skuteczność programów zapobiegawczych.							
EU 4 Student rozumie, że przestępczość powinna być traktowana w kontekście innych zjawisk społecznych i gospodarczych							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia /wpisać formę zajęć/							Liczba godzin
Wykłady: W. 1-3	Teoria i praktyka zapobiegania przestępczości w odniesieniu do indywidualnych, środowiskowych, społecznych i makrospołecznych uwarunkowań przestępczości.						3

W 4-5	Zagadnienia zapobiegania przestępczości, zalecenia międzynarodowe w tym względzie oraz ogólne zagadnienia reakcji formalnej i nieformalnej na przestępczość.	4
W 6-7	Zasady tworzenia, realizacji oraz oceny skuteczności i prawidłowości (ewaluacji) programów prewencyjnych. - główne założenia	4
W 8-9	Policja a prawa człowieka.	4
	suma godzin	15
Warsztaty: Wr 1-2	Rodzaje służb w polskiej policji z uwzględnieniem ich specyfiki i zadań. Charakterystyka zjawiska „prywatyzacji bezpieczeństwa” po roku 1989.	3
Wr 3-4	Procedury wybranych czynności interwencyjnych: legitymowanie osób, ujęcie obywatelskie sprawcy. Przestępstwa i wykroczenia a zatrzymanie procesowe osoby, zatrzymanie administracyjne, zatrzymanie, penitencjarne, zatrzymanie osób nieletnich, kontrola osobista i przeglądanie zawartości bagażu, sprawdzanie ładunku.	5
Wr 6-7	Ogólna charakterystyka środków przymusu bezpośredniego.	3
Wr 8-9	Specyfika interwencji policyjnej w razie stwierdzenia przemocy w rodzinie. Procedura „Niebieskiej Karty”	4
Wr 10-11	Ogólna charakterystyka międzynarodowych organizacji policyjnych: Interpol, Europol. Funkcjonowanie polskiej policji po wejściu do Układu z Schengen. Idea CommunityPolicing	4
Wr 12-14	Kontrola przestępczości poprzez zmianę sytuacji w której dochodzi do przestępstwa. Studenci przedstawiają własne opracowania na temat konkretnych działań prewencyjnych.	10
Wr. 15	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych podczas realizacji przedmiotu	1
Suma godzin		30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania radiowe i telewizyjne	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
VII Metody dydaktyczne		
	Wykład: 1. Wykład z prezentacją multimedialną 2. Dyskusja 3. Burza mózgów Warsztaty: 4. Praca grupowa – prezentacje, omawianie przypadków	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Formy pisemne - praca indywidualna i w grupach prezentacja	
F2	Indywidualne większe formy wypowiedzi pisemnych – analiza wybranego artykułu	
P1	Testy wielokrotnego wyboru lub otwarte sprawdzające wiedzę i umiejętności	
P2	Egzamin	

IX Obciążenie pracą studenta	
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	45
Przygotowanie się do zajęć	30
Przygotowanie się do testu	20
Przygotowanie indywidualnego projektu	25
SUMA	120
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	4

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. Czapska J., Wójcikiewicz J., Policja w społeczeństwie obywatelskim, Kraków 1999.
2. Sławik K., Zarys systemu prawa policyjnego, Warszawa 2011.
3. Systemy policyjne na świecie: dotychczasowe doświadczenia oraz kierunki rozwoju, „Przegląd Policyjny”, vol. VI, 2, s. 8-19.
4. Czapska J., Kury H. – Mit represyjności albo o znaczeniu prewencji kryminalnej, 2002
5. Kossowska A. – Sytuacyjne zapobieganie przestępczości „Archiwum Kryminologii” t. XX
Bezpieczeństwo lokalne. Społeczny kontekst prewencji kryminalnej, (red) Czapska J., Widacki J., Warszawa 2000
6. Zapobieganie przestępczości w społecznościach lokalnych (red) Czapska J., Krupiarz W., Warszawa 1999
7. Czarnecki B., Siemiński W., Kształtowanie bezpiecznej przestrzeni publicznej, Warszawa 2004
8. Bratton W., Knobler P., Przełom. Jak szef policji nowojorskiej powstrzymał epidemię przestępstw. Poznań 2000.
9. Kelling G. L., Coles C.M., Wybite szyby. Jak zwalczyć przestępczość i przywrócić ład w najbliższym otoczeniu, Poznań 2000

Literatura uzupełniająca:

1. Czapska J., Krupiarz W., red., Zapobieganie przestępczości w społecznościach lokalnych, Warszawa 1999.
2. Fiebig A., Róg M., Tyburska A., red. Bezpieczeństwo to wspólna sprawa, Szczytno 2002.
3. Hołyst B., Policja na świecie, Warszawa 2011.
4. Ograniczanie przestępczości i aspołecznych zachowań „Razem Bezpieczniej”, Warszawa 2007.
Akty prawne do wykorzystania w trakcie zajęć, każdorazowo ustala prowadzący.

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W05	C1, C2,	W 1-4. Wr 1-6	1	1,2	F1,2, P1
EU 2	K_W10	C1, C2,	W 5-8 Wr 7-10	1	1,2,3	F1,2,P1

EU 3	K_U03, K_U10	C2, ,	W 8-9 Wr 10-15	1,2,3	2,3,4	F1,2,P1
EU 4	K_U07	C1 – C2	W 1-9 Wr 1-15	1,2,3	3,4	F2, P2

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Test wielokrotnego wyboru lub otwarty sprawdzający wiedzę i umiejętności:

Punkty uzyskane z testu są przeliczane na ocenę w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra - 100% -92% poprawnych odpowiedzi
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%
- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

Analiza wybranego artykułu.

Kryteria oceny pracy:

- zgodność z tematem, skala od 0-5 pkt,
- cele adekwatnie do treści tematu, skala od 0-5 pkt,
- zrealizowanie zadania wynikającego z celów skala od 0-5 pkt,
- wskazanie istoty problemu skala od 0-5 pkt,

Skala ocen: maksymalnie 20 punktów

- ocena niedostateczna –poniżej 10 punktów,
- ocena dostateczna - od 11-12 punktów
- ocena plus dostateczna -od 13-14 punktów
- ocena dobry - od 15-16 punktów
- ocena plus dobry - od 17-18 punktów
- ocena bardzo dobry - od 19- 20 punktów

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu/modułu:			Zarządzanie ryzykiem w więzieniach				
Nazwa angielska:			Risk management in prisons				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			Praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Prowadzący przedmiot:			mgr Beata Sosulska -Baran				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
5	-	-	-	15	-	15	1
II Cel przedmiotu							
C1 – zapoznanie z możliwością stosowania różnych stylów pracy w zależności od specyfiki kontekstu sytuacji, w której prowadzony jest proces resocjalizacji.							
C2 - dokonanie autoanalizy pod kontem preferowanego stylu pracy i gotowości do jego modyfikacji							
C3 - wskazanie obszarów ryzyka (zagrożeń dla praw i wolności człowieka, zagrożeń naruszenia dóbr osobistych oraz interesu publicznego),							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Wiedzę o polskim systemie penitencjarnym (cel wykonania kary pozbawienia wolności i kodeksowe środki realizacji tego celu, między innymi: typy zakładów karnych, systemy odbywanej kary, zasady wykonania kary).							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza:							
EU 1 student zna i analizuje obszary ryzyka związane z wykonaniem kary pozbawienia wolności (zarządzaniem nią), tj. ryzykiem dla bezpieczeństwa i porządku w więzieniu i bezpieczeństwa osób w nim przebywających.							
EU 2 student wymienia i opisuje więźniów należących do szczególnych kategorii wyjaśniają pojęcie „niebezpieczności” więźniów							
Umiejętności:							
EU 3 student prezentuje metody i sposoby postępowania z więźniami należącymi do więźniów szczególnych kategorii, identyfikuje i ocenia ryzyko związane z wykonaniem kary pozbawienia wolności w oparciu o przepisy krajowe, międzynarodowe i standardy oraz wiedzę praktyczną							
EU 4 student opracowuje strategię lub model postępowania z więźniami należącymi do grup ryzyka opracowuje strategię postępowania w sytuacjach, skutkujących naruszeniami porządku lub bezpieczeństwa zakładu karnego							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia /wpisać formę zajęć/							Liczba godzin

Wr. 1-3	Praca z osadzonymi Przepisy określające wykonywanie kary pozbawienia wolności, tymczasowego aresztowania. Oddziaływania penitencjarne w systemie programowanego oddziaływania.	3
Wr. 4-5	Szczegółowe zasady prowadzenia organizacji pracy penitencjarnej oraz zakresów czynności funkcjonariuszy i pracowników działów penitencjarnych i terapeutycznych	3
Wr 6-7	Teoretyczne aspekty wykonywania kary pozbawienia wolności w warunkach izolacji więziennej Postępowanie ze skazanym zidentyfikowanymi z nurtem drugiego życia w więzieniu Zapobieganie samobójstwom w środowisku więziennym	3
Wr 8-9	Postępowanie regulaminowe i prawne wobec skazanych dokonujących samouszkodzenia Postępowanie ze skazanym uzależnionymi od alkoholu, środków psychoaktywnych, chorymi na AIDS i HIV Praca ze sprawcami przemocy	3
Wr 10-11	Techniki pracy ze sprawcą przemocy – model behawioralno-poznawczy Komunikacja ze sprawcą przemocy – charakterystyka, techniki, standardy, pułapki Sytuacje trudne w kontakcie diagnostycznym ze sprawcą przemocy – techniki i strategie postępowania	3
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania radiowe i telewizyjne	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
VII Metody dydaktyczne		
	1. dyskusja, 2. symulacja 3. metoda sytuacyjna, 4. projekt	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Formy pisemne– praca indywidualna i w grupach-program pracy a osadzonymi	
F2	Indywidualne większe formy wypowiedzi pisemnych recenzja wybranego artykułu	
P1	Projekt indywidualny – techniki pracy z osadzonym	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15
Przygotowanie się do zajęć		5
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej-recenzja		3

Przygotowanie indywidualnego projektu – techniki pracy z osadzonym	7
SUMA	30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	1

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. Allare Y., Firsirou M. E.: Myślenie strategiczne, PWN Warszawa, 2000
2. Wybrane Zagadnienia penitencjarne. Skrypt dla słuchaczy szkoły podoficerskiej SW, COSSW Kalisz 2004
3. Samouszkodzenia. Red. M. Chojnicka, T. Karczewski. COSSW Kalisz 2003
4. Zachowanie człowieka w jednostkach penitencjarnych. Wybrane zagadnienia, COSSW Kalisz 2007
5. Zapobieganie samobójstwom. Poradnik dla funkcjonariuszy SW, Genewa-Warszawa 2003
6. Machel H., Więzienie jako instytucja karna i resocjalizacyjna. Arche, Gdańsk 2003 Służba więzienna wobec problemów resocjalizacji penitencjarnej. Red. W. Ambrozik, P. Stępiak. Poznań-Warszawa –Kalisz 2004
7. Zarządzenie nr 32/08 Dyrektora generalnego Służby Więziennej z 24 grudnia 2008

Literatura uzupełniająca:

1. Nawój J., Niektóre uwarunkowania ucieczek skazanych zatrudnionych na zewnątrz zakładów karnych w świetle wyników badań empirycznych. w: Dwadzieścia lat kodeksu karnego wykonawczego z 1969 r. i perspektywy dalszego rozwoju prawa karnego wykonawczego w Polsce. Lelental S. (red.). Łódź 1990, s. 16.
2. Pomiankiewicz J., Członkowie zorganizowanych grup przestępczych w aresztach śledczych i zakładach karnych - zagrożenia dla Służby Więziennej i podejmowane przeciwdziałania, w: Praktyczne elementy zwalczania przestępczości zorganizowanej i terroryzmu. nowoczesne technologie i praca operacyjna. Paprzycki L., Rau Z. (red.). Warszawa 2009, s. 695.
3. System penitencjarny w Polsce, red. Bulenda T., Musiadłowski R., Warszawa 2003.
4. Wykonywanie kary pozbawienia wolności w Polsce – w poszukiwaniu skuteczności, red. Machel H., Gdańsk 2006.

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W10	C1, C2, C3	Wr 1-4	1	1,2	F1, P1
EU 2	K_W08	C1, C2,	Wr 5-8	1	1,3	F1,P1
EU 3	K_ K_U07	C2, C3,	Wr 9-11	1,2,3	2,3	F2,P1
EU 4	K_U11, K_U12	C1 – C3	Wr 1-11	1,2,3	3,4	F1,2 , P1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Projekt: Technika pracy z osadzonym

Kryteria oceny pracy:

- zgodność z tematem projektu, skala od 0-9 pkt,
- cele adekwatnie do treści tematu, skala od 0-6 pkt,
- zrealizowanie zadania wynikającego z celów 0-3 pkt,
- wskazanie istoty problemu 0-3 pkt,

Skala ocen: maksymalnie 21 punktów

- ocena niedostateczna – poniżej 11 punktów,
- ocena dostateczna - od 11-13 punktów
- ocena plus dostateczna -od 14-15 punktów
- ocena dobry - od 16-17punktów
- ocena plus dobry - od 18-19 punktów
- ocena bardzo dobry - od 20- 21 punktów

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu/modułu:			Elementy prawa karnego				
Nazwa angielska:			Elements of criminal law				
Kierunek studiów:			Pedagogika				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			Praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Prowadzący przedmiot:			dr hab. Marek Heine				
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
3	15					15	1
II Cel przedmiotu							
C1 – Zaznajomienie studenta z prawem karnym jego instytucjami i terminologią.							
C2 - Rozumienia zasad prawa karnego							
C3 – Znajomości podstawowych zagadnień w zakresie kar i środków karnych oraz zasad ich orzekania							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Logika w zakresie wymaganym etapem i zakresem kształcenia							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza:							
EU 1 Zna podstawowe pojęcia z zakresu prawa karnego. Zna metody i narzędzia pozyskiwania wiedzy o aktualnych regulacjach prawa karnego oraz metody wykładni przepisów							
Umiejętności:							
EU 2 Rozwiązuje kazusy z zakresu prawa karnego posługując się wybranymi normami i regułami prawnymi							
EU 3 Rozumie istotę poszczególnych przestępstw i potrafi je analizować							
Kompetencje społeczne:							
EU 4 W związku z ewolucją poglądów i zmianami przepisów z zakresu prawa karnego i prawa wykroczeń rozumie ciągłą potrzebę uczenia się							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia /wpisać formę zajęć/							Liczba godzin
W 1	Pojęcie, rozwój i funkcje prawa karnego. Zasady i źródła prawa karnego. Budowa i znaczenie systematyki Kodeksu karnego						3
W 2-3	Struktura przepisu. Obowiązki ustawy karnej. Ustawowe znamiona przestępstwa.						3
W 4	Typy przestępstw – podział według różnych kryteriów Formy popełnienia przestępstwa (formy stadialne i zjawiskowe)						3
W 5-6	Ustawowe i pozaustawowe okoliczności wyłączające bezprawność czynu Zagadnienia kryminalizacji						3

W 7	Ustawa karna i jej stosowanie	1
W8-9	Wybrane kategorie przestępstw z części szczególnej Kodeksu karnego. Struktura przestępstwa.	2
	Suma godzin	15
Ćw 1-3	1. Problematyka nauki o przestępstwie, a w jej ramach omówienie m.in. elementów struktury przestępstwa (czyn, znamiona, bezprawność, karygodność, wina), okoliczności dekompletujących strukturę przestępstwa (kontratypy, okoliczności wyłączające winę), form popełnienia przestępstwa (stadialnych oraz tzw. zjawiskowych), zbiegów przepisów i przestępstw - wskazane zagadnienia objaśniane są na przykładzie rozwiązywanych ze studentami kazusów	4
Ćw 4-6	Problematyka nauki o karze, a w jej ramach omówienie m.in. pojęcia kary, rodzajów kar (grzywna, ograniczenie wolności, pozbawienie wolności, 25 lat pozbawienia wolności, dożywotnie pozbawienie wolności), środków karnych, środków probacyjnych, środków zabezpieczających, dyrektyw sądowego wymiaru kary, zagadnień nadzwyczajnego wymiaru kary (nadzwyczajne złagodzenie kary oraz nadzwyczajne obostrzenie kary), kwestii przedawnienia i zatarcia skazania - wskazane zagadnienia objaśniane są na przykładzie rozwiązywanych ze studentami kazusów.	4
Ćw 7-9	Problematyka części szczególnej prawa karnego - charakterystyka wybranych typów przestępstw - wskazane zagadnienia objaśniane są na przykładzie rozwiązywanych ze studentami kazusów	4
Ćw 10	Organy procesowe. Strony procesowe, inni uczestnicy procesu	3
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Foliogramy, nagrania telewizyjne	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
VII Metody dydaktyczne		
	1. wykład konwencjonalny, 2. wykład problemowy 3. praca w grupach,	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Formy pisemne praca indywidualna - projekt	
P1	Testy wielokrotnego wyboru lub otwarte sprawdzające wiedzę i umiejętności	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15
Przygotowanie się do zajęć		5
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej		10
SUMA		30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		1

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa

1. Andrzej Marek, Violetta Konarska-Wrzošek, 11. wyd., Warszawa 2016
2. L. Gardocki, Prawo karne, 19. wyd., Warszawa 2015.
3. M. Królikowski, R. Zawłocki, Prawo karne, Warszawa 2015.
4. A. Marek, J. Lachowski, Prawo karne. Zarys problematyki, 3. wyd., Warszawa 2016.
5. Ł. Pohl, Prawo karne, Wykład części ogólnej, 3. wydania, Warszawa 2015
6. J. Warylewski, Prawo karne. Część ogólna, 6. wyd., Warszawa 2015.

Literatura uzupełniająca

1. T. Bojarski (red.), Kodeks karny. Komentarz, 6. wyd., Warszawa 2013
2. J. Giezek (red.), Kodeks karny. Część ogólna, 2. wyd., Warszawa 2012; tenże (red.), Kodeks karny. Część szczególna, Warszawa 2014
3. A. Grześkowiak, K. Wiak (red.), Kodeks karny. Komentarz, 3. wyd., Warszawa 2015
4. M. Mozgawa (red.), Kodeks karny. Komentarz, 6. wyd., Warszawa 2014
5. M. Królikowski, R. Zawłocki (red.):
6. Kodeks karny. Część ogólna, t. I, 3. wyd., Warszawa 2014
7. Kodeks karny. Część szczególna, t. II, 3. wyd., Warszawa 2015.
8. R. Stefański (red.), Kodeks karny, Komentarz, 2.wyd., Warszawa 2015.

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W04	C1, C2, C3	W 1,2-3, Ćw 1-3	1,2	1,2	F1
EU 2	K_U05, KU06	C1, C2, C3	W 4, 5-6, Ćw 4-6	1,3	1,2,3	F1
EU 3	K_U05, KU06	C2, C3,	W 5-6,7 Ćw 1-8	1,2,3	2,3	F1,P1
EU 4	K_K01	C1 – C2	W 5-6, W 8-9 Ćw 7-10	1,2,3	1,2,3	F1, P1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Test wielokrotnego wyboru lub otwarty sprawdzający wiedzę i umiejętności:

Punkty uzyskane z testu są przeliczane na ocenę w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra - 100% -92% poprawnych odpowiedzi
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%
- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

I. KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:	Praktyka zawodowa
Nazwa angielska:	Professional practice
Kierunek studiów:	Pedagogika
Poziom studiów:	Stacjonarne I-go stopnia – licencjackie
Profil studiów	praktyczny
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych
Opracował:	dr E. Zieja/ dr Beata Świątek

Formy zajęć, liczba godzin

Semestr	W	C	L	Praktyki zawodowe	Łącznie	ECTS
5	-	-	-	360	360	14
6	-	-	-	360	360	14

Cel przedmiotu

C1 - gromadzenie doświadczeń związanych z pracą pedagogiczną, resocjalizacyjną
C2 zdobywanie przez studentów dodatkowej wiedzy związanej z zawodem i doskonalenie umiejętności praktycznych,
C3 zdobywanie umiejętności współdziałania z opiekunem praktyk, innymi wychowawcami, nauczycielami, funkcjonariuszami, kuratorami i pracownikami placówki/ instytucji
C4 rozpoznawanie indywidualnych potrzeb podopiecznych
C5 konfrontowanie nabytej wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z rzeczywistością pedagogiczną, resocjalizacyjną w praktycznym działaniu
C6 poznanie specyfiki środowiska zawodowego, funkcjonowania podmiotów administracyjnych, gospodarczych i życia społecznego,

Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

Zna podstawową działalność opiekuńczo-wychowawczą prowadzoną w placówkach opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych posiada uporządkowaną wiedzę z zakresu pedagogiki, psychologii rozwojowej, pedagogiki społecznej, metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej, resocjalizacyjnej

Oczekiwane efekty uczenia się**Semestr V:****Wiedza:**

EU 2- Posiada podstawową wiedzę o dziecku jako uczestniku działalności wychowawczej i opiekuńczej
EU 3 - Ma podstawową wiedzę o uwarunkowaniach rozwoju dzieci i młodzieży

Umiejętności:

EU 1 - Student dysponuje podstawowymi umiejętnościami organizacyjnymi pozwalającymi planować i realizować zadania związane z opieką i wychowaniem
EU 4- Potrafi dokonywać podstawowych obserwacji i prostych interpretacji zjawisk społecznych

zachodzących w grupie

EU 5 - Prezentuje swoje umiejętności dotyczące tworzenia sytuacji zadaniowych i wykonanych prac

EU 6 - Student potrafi na poziomie elementarnym posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu psychologii w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych

Semestr VI:

Umiejętności:

EU 1 – Student dysponuje podstawowymi umiejętnościami organizacyjnymi pozwalającymi planować i realizować zadania związane z resocjalizacją,

EU 2 – Student potrafi w elementarnym zakresie stosować przepisy prawa w postępowaniu z nieletnim i dorosłym osadzonym oraz zna podstawy prawne funkcjonowania jednostek resocjalizacyjnych.

EU 3 – Student jest przygotowany do aktywnego uczestniczenia w grupie resocjalizacyjnej w tym na podstawie własnych projektów dot. programów profilaktyczno – resocjalizacyjnych.

EU 4 – Student potrafi analizować przyczyny i przebieg wybranych procesów i zjawisk społecznych w oparciu o zdobytą wiedzę do planowania pracy, prowadzenia dokumentacji, opracowania konspektów, programów profilaktyczno – resocjalizacyjnych.

Kompetencje społeczne:

EU 5 – Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych, resocjalizacyjnych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki, resocjalizacji

Treści programowe: Praktyka 720 godzin

Praktyka		Liczba godzin
Student w ramach praktyki pedagogicznej:	1) zapoznaje się ze specyfiką pracy placówki, w której odbywana jest praktyka tj.: • jej strukturą organizacyjną oraz kulturą zarządzania • realizowanymi przez nią zadaniami dydaktycznymi, sposobami funkcjonowania, organizacji pracy, pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz prowadzonej dokumentacji • podstawowymi aktami prawnymi regulującymi działanie instytucji oraz dokumentacją wewnętrzną obowiązującą w placówce • obowiązkami pracowników danej szkoły, wzajemnych relacji służbowych w ramach realizacji poszczególnych zadań. • uczestniczy za zgodą Rady Pedagogicznej w zebraniach, spotkaniach z Rodzicami i innych posiedzeniach zespołów zadaniowych, resocjalizacyjnych • Zapoznanie się ze strukturą organizacyjną- grupy wychowawcze, systemy oddziaływań – zwykłe, programowe, terapeutyczne, praca, czas wolny, nauka, przywileje, ograniczenia kary ,nagrody. • Ogląd instytucji, placówki – oddziały, pomieszczenia	150 Podział godzin na poszczególne zadania zależy od opiekuna praktyk w placówce.

	mieszkalne , rekreacyjne, szkolne, warsztatowe, biblioteka, pomieszczenia personelu, obsługi , praca administracji. • Zapoznanie się studentów z zawartością teczek wychowanków MOS MOW Placówkami interwencyjnymi : z postanowieniem sądu; zapisami i prowadzenie dziennika pracy z grupą. Zapoznanie z dokumentacją: karta pobytu wychowanka w placówce. Zapoznanie z indywidualnym programem profilaktyczno-resocjalizacyjnym pracy z dzieckiem. z programem dla wychowanków usamodzielniających się; Zapoznanie studenta ze środkami dydaktycznymi, narzędziami i materiałami stosowanymi w pracy • Zapoznanie z dokumentacją prowadzona przez dana instytucję resocjalizacyjną, penitencjarną- arkusze organizacyjne, dokumenty przyjęcia, zwolnienia, plany zajęć, roczny plan pracy, prowadzone programy profilaktyczne, resocjalizacyjne, terapeutyczne, programy indywidualne, arkusze obserwacji, diagnostyczne.. • Zapoznanie z warsztatem pracy pedagoga, psychologa, terapeuty, wychowawcy Uczestnictwo w zespołach diagnostycznych	
Obserwuje:	• czynności podejmowane przez opiekuna praktyk w toku prowadzonych przez niego zajęć oraz aktywności uczniów, wychowanków, podopiecznych • tok metodyczny zajęć, stosowanych przez nauczyciela/ wychowawcę metod i form pracy oraz wykorzystywane pomoce dydaktyczne, • interakcje dorosły (nauczyciel, wychowawca) – nieletni/ wychowanek/podopieczny/osadzony/dozorowany oraz relacje interpersonalne w toku zajęć, • procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego w grupie i w społeczności, ich prawidłowości i zakłócenia, • sposoby aktywizowania i dyscyplinowania podopiecznych oraz różnicowania poziomu aktywności poszczególnych wychowanków, • sposoby oceniania uczniów/wychowanków, • sposoby opiniowania podopiecznych do Sądów • sposoby kontrolowania prac i zadań powierzonych do wykonania i innych zadań wychowawczych • dynamikę i klimat społeczny grupy, role pełnione przez podopiecznych, zachowania i postawy wychowanków, • funkcjonowanie i aktywności w czasie zajęć poszczególnych uczniów/ wychowanków/podopiecznych, z uwzględnieniem podopiecznych ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym podopiecznych szczególnie uzdolnionych lub ze znacznymi deficytami rozwojowymi	150 Podział godzin na poszczególne zadania zależy od opiekuna praktyk w placówce.

	• działania podejmowane przez opiekuna praktyk na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa i zachowania dyscypliny, • organizację przestrzeni w salach mieszkalnych, sposobu ich zagospodarowania (ustawienie mebli, wyposażenie, dekoracje wytwory pracy własnej). •	
Współdziała z opiekunem praktyk w:	• planowaniu i przeprowadzaniu zajęć, • organizowaniu pracy w grupach, • przygotowywaniu pomocy dydaktycznych, • wykorzystywaniu środków multimedialnych i technologii informacyjnej w pracy dydaktycznej, • kontrolowaniu i ocenianiu wychowanków, • opiniowaniu podopiecznych do Sądów i kuratorów sądowych • podejmowaniu działań na rzecz wychowanków ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym wychowanków szczególnie uzdolnionych lub ze znacznymi deficytami rozwojowymi, • podejmowaniu działań w zakresie projektowania i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej, prawnej, socjalnej, terapeutycznej i innej; • konstruuje plan pracy wychowawczej/ resocjalizacyjnej z uwzględnieniem specyfiki wychowanków/ podopiecznych objętych danego typu oddziaływaniami	150 Podział godzin na poszczególne zadania zależy od opiekuna praktyk w placówce.
Pełni rolę wychowawcy w szczególności:	planowanie zajęć, formułowanie celów, dobór metod i form pracy oraz środków dydaktycznych, 2) dostosowywanie metod i form pracy do realizowanych treści oraz dynamiki procesu grupowego 3) organizację i prowadzenie zajęć w oparciu o samodzielnie opracowywane scenariusze, 4) wykorzystywanie w toku zajęć środków multimedialnych i technologii informacyjnej, 5) dostosowywanie sposobu komunikacji w toku zajęć do poziomu rozwoju wychowanków, 6) animowanie aktywności poznawczej i współdziałania podopiecznych, rozwijanie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy z wykorzystaniem technologii informacyjnej, 7) organizację pracy wychowanków w grupach zadaniowych, 8) dostosowywanie podejmowanych działań do możliwości i ograniczeń podopiecznych ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, 9) diagnozowanie poziomu wiedzy i umiejętności podopiecznych, 10) podejmowanie indywidualnej pracy dydaktycznej z wychowankami (w tym uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi), 11) podejmowanie działań wychowawczych w toku pracy dydaktycznej, w miarę pojawiających się problemów, w sytuacjach: zagrożenia bezpieczeństwa, naruszania praw innych,	150 Podział godzin na poszczególne zadania zależy od opiekuna praktyk w placówce.

	nieprzestrzegania ustalonych zasad, łamania prawa i w sytuacji występowania przemocy rówieśniczej i nie tylko 12) podejmowanie współpracy z innymi nauczycielami, wychowawcami, kuratorami, opiekunami, pedagogiem szkolnym, psychologiem szkolnym oraz specjalistami pracującymi z podopiecznymi oraz Policją.	
Samodoskonalenie	Prowadzenie obowiązkowej dokumentacji. Dokonanie ogólnej analizy koncepcji pracy zespołu wspierającego rozwój podopiecznych/osadzonych Zorganizowanie jednej imprezy wynikającej z kalendarza świąt i uroczystości. Udział w badaniu efektywności zabiegów resocjalizacyjnych. Udział w zespołach diagnostycznych Pomoc wychowawcy w czynnościach opiekuńczych (kąpiel, posiłki, wizyty lekarskie). Pomoc w odrabianiu lekcji, zajęcia reedukacyjne, wyrównywanie braków, zajęcia resocjalizacyjne. Zapoznanie się z pracą pedagoga oraz wyposażeniem gabinetu terapii pedagogicznej. Hospitacja zajęć z zakresu: samoobsługi, odrabiania zadań oraz zajęć dydaktycznych organizacji czasu wolnego, zajęć w grupie Samodzielne prowadzenie różnych typów zajęć w oparciu o wcześniej przygotowany konspekt i warsztat pracy (zajęcia wychowawcze, profilaktyczne, resocjalizacyjne, odrabianie zadań domowych, organizacja czasu wolnego – przynajmniej jedno z wymienionych obszarów). Wykonanie potrzebnych pomocy do prowadzenia różnych form zajęć Zorganizowanie jednej imprezy wynikającej z kalendarza świąt i uroczystości	120 Podział godzin na poszczególne zadania zależy od opiekuna praktyk w placówce.
Suma godzin		720
Narzędzia dydaktyczne:		
1	Zaprojektowane konspekty do różnych form zajęć opiekuńczo-wychowawczych, profilaktycznych, resocjalizacyjnych	
2	Dokumenty stosowane w pracy opiekuńczo-wychowawczej, resocjalizacyjnej	
3	Pomoce dydaktyczne używane przez nauczyciela-opiekuna: folie, rysunki, sprzęt audio/video, komputery, tablica interaktywna etc.	
Metody nauczania:		
	1 Metody podające (metody asymilacji wiedzy) : - Wykład informacyjny - Pogadanka, opis - Objaśnienie lub wyjaśnienie. 2. Metody problemowe 3. Metody aktywizujące: - metoda sytuacyjna - dyskusja dydaktyczna 4. Metody praktyczne (pokaz)	

	5. Metodę perswazyjno – informacyjna 6. Metoda pracy grupowej Realizowanie zadań powierzonych przez opiekuna praktyk z ramienia instytucji Praca indywidualna i w grupach, dyskusje, analizy sytuacji rzeczywistych oraz dokumentacji Konsultacje
Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)	
F 1.	Systematyczne wypełnianie dzienniczka praktyk
F2.	Przygotowanie 3 scenariuszy zajęć opiekuńczo-wychowawczych, profilaktycznych, resocjalizacyjnych (wymagany podpis opiekuna z ramienia zakładu i ocena) - semestr V
P1.	W zależności od wybranej instytucji realizacja 3 zajęć (po jednym) w obszarze opiekuńczo-wychowawczym, profilaktycznym i resocjalizacyjnym (ocenionymi przez opiekuna zakładowego) lub przygotowanie Programu zajęć prewencyjnych dot. wybranych zagrożeń –semestr VI (oceniony przez opiekuna zakładowego)
P 2.	Zaliczenie na podstawie opinii i oceny zajęć lub programu i oceny efektów uczenia się opiekuna praktyki z ramienia instytucji, opiekuna praktyki z ramienia uczelni
Obciążenie pracą studenta	
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	720
Przygotowanie się do praktyki zawodowej	60
Przygotowanie konspektów zajęć	60
SUMA	840
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	28
Literatura podstawowa i uzupełniająca	
Literatura podstawowa: 1. Ustawa o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004r 2. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 października 2007 r. w sprawie placówek opiekuńczo-wychowawczych 3. Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej 4. DZIENNIK USTAW 2014 R. POZ. 1188 Ustawa z dnia 25 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz niektórych innych ustaw 5. red. Pietkiewicz M. Świetlica pomostem między rodziną a szkołą WSiP 1995 6. red. Zieja Z. Poradnik metodyczny dla wychowawców Jelenia Góra 2003 7. Gajewska G. Brzydło- Stodolna K. Teoretyczno-metodyczne podstawy pracy opiekuńczo-wychowawczej Zielona Góra 2005 8. Janowski A. Poznanie ucznia WSiP 1995 9. red. Brągiel J, Badory S. Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej Opole 2005 10. red. Czyż E Dziecko i jego prawa 1992 11. Łuczyński A. Dzieci w rodzinach zastępczych i dysfunkcjonalnych, Lublin 2008 12. red. M. Raław-Markowska, Pomoc dzieciom i rodzinie w środowisku lokalnym, Warszawa 2005	

13. red. B. Wojciechowska – Charlak, Praca opiekuńczo-wychowawcza, Kielce 2003
14. M. Raclaw-Markowska, S. Legata, Opieka zastępcza nad dzieckiem i młodzieżą – od form instytucjonalnych do rodzinnych, Warszawa 2005
15. O. Sowisło, O warsztacie pracy nauczyciela-wychowawcy, Kraków 2001
16. Paszkiewicz A., *Podmiotowe traktowanie wychowanka w pracy rodzinnego kuratora sądowego*, Lublin 2006;
17. Paszkiewicz A., *Wychowanie resocjalizujące w środowisku otwartym – zarys teorii*, Wyd. Trans Humana, Białystok 2006,
18. Gaś Z. B., *Psychoprofilaktyka, Procedury konstruowania programów wczesnej interwencji*, Wyd. Uniwersytetu M. Cure-Skłodowskiej, Lublin 1998.
19. Krajowy Program Zapobiegania Niedostosowaniu Społecznemu i Przestępczości wśród Dzieci i Młodzieży
20. Opora R., Resocjalizacja, wychowanie i psychokorekcja, nieletnich niedostosowanych społecznie, Wyd. Impuls, Kraków 2010
21. Wojnarska A., (red.), Diagnostyka resocjalizacyjna, Wyd. UMCS, Lublin, s. 2010.
22. Consedine J., *Sprawiedliwość naprawcza. Przywrócenie ładu społecznego*, Warszawa 2004,
23. P. Szczepaniak, A. Rejzner, (red.), *Terapia w resocjalizacji*, cz.1, cz. 2, Wyd. Żak, Warszawa 2008

Literatura uzupełniająca:

1. H. Filipczuk, Dziecko w placówce opiekuńczo-wychowawczej, Warszawa 1992
2. Czasopisma: Problemy opiekuńczo-wychowawcze
Świetlica w szkole
Życie szkoły
3. Borucka A., *Metoda interwencji profilaktycznej – doświadczenia i dylematy (w:) Młodzież z grup ryzyka*, M. Prajsner (red.), PARPA, Warszawa 2003
4. Pytka L., *Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne*, Wyd. Akademii Pedagogiki Specjalnej, Warszawa 2006,
5. Wach T., *Resocjalizacja nieletnich sprawców gwałtownych czynów zabronionych*, Wyd. KUL, Lublin 2009.

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Narzędzia dydaktyczne	Metody nauczania	Sposób oceny
Semestr 5					
EU 1	K_U11	C1, C3, C4	1,3	1	P1,F1, P2
EU 2	K_W11	C3, C5	1,2,3	1,2	P1, F1, P2
EU 3	K_W05, K_W10	C1, C4,	3	1,2,4	F1, P1,2
EU 4	K_U07	C3, C6,	1,3	2,3,4	F1, F2 P1, P2
EU 5	K_U10	C1,	1,3	2,3,4,	F1, F2,P1, P2
EU 6	K_U11	C1-6	1,2,3	2,3,4	F1,2,3,

					P1,2
Semestr 6					
EU 1	K_U03	C1,C2,C3	1,3	1,2	P1,F1P2
EU 2	K_U04, K_U05	C3, C4, C5	1,2,3	1,2	P1,F1,P2
EU 3	K_U10	C1 C 4	3	1,2,4	F1,P1,2
EU 4	K_U03	C2,C6	1,3	2,3,4	F1, F2 P1, P2
EU 5	K_K04, K_K05, K_K06	C1,2	1,3	2,3,4	F1, F2 P1, P2
INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE					
Miejsca odbywania praktyk: 1. placówki wsparcia dziennego dla dzieci i młodzieży (ogniska wychowawcze, świetlice środowiskowe, świetlice szkolne, kluby osiedlowe, kluby młodzieżowe), 2. placówki interwencyjne (pogotowia opiekuńcze), 3. ośrodki socjoterapii, 4. zakłady poprawcze, 5. zakłady karne, 6. inspektoraty ds. nieletnich, 7. kuratela sądowa, 8. kuratorskie ośrodki pracy z młodzieżą, 9. ośrodki leczenia uzależnień, 10. placówki socjalizacyjne, 11. ośrodki wychowawcze i szkolno-wychowawcze. 12. oddziały psychiatrii pobytu dziennego i całodobowego, ośrodki leczenia uzależnień (od alkoholu, narkotyków), 13. ośrodki konsultacyjno – diagnostyczne, stowarzyszenia i fundacje zajmujące się resocjalizacją, readaptacją społeczną, pomocą postpenitencjarną i profilaktyką społeczną, 14. ośrodki pomocy rodzinie, np. Powiatowe Centra Pomocy Rodzinie, 15. ośrodki interwencji kryzysowej, 16. komendy policji (izby dziecka, zespoły ds. nieletnich i patologii), 17. sądy rodzinne, szczególnie kuratorzy sądowi, 18. kolonie, obozy profilaktyczne i resocjalizacyjne 19. Inne organizacje, placówki czy zakłady pracy, których profil działania jest zbliżony do zakresu specjalności studiów – w uzgodnieniu z opiekunem praktyk.					